

محمد مهدي صالح سه عید

ناشتی کوردستان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یه زدین

سه رنووسه ر: به دران شه همد هه بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، گه ره کی خانزاد، هه ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

محەمەد سەڵح سەعید

ئاشتی کوردستان

رۆمان

ناوی کتیب: ئاشتی کوردستان - رۆمان

نووسینی: محەمەد سەڵح سەعید

بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ۲۸۳

دەرھیتانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب

دەرھیتانی بەرگ: ئاراس ئەکرەم

پیت لێدان: تریسکە ئەحمەد حەمید

ھەلەگری: ھەندرتین شێرزاد

ھەلەگری سەر کۆمپیوتەر: عەزیز عەبدوڵخالیق

سەرپەرشتیی چاپ: ئاوپرەحمانی حاجی مەحموود

چاپی دووھەم، ھەولێر - ۲۰۰۴

لە کتیبخانەی بەرپۆشەراپەتیی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە (۲۱۰) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوھتێ

ئەمجارەش:

لە ئاكارى بەدیھاتنى ئاشتى و ئارامى سەردەمدا...

ئەم پۆمانەم،

پیشکەشە بە:

مندالە چاوغەشەکانى

شەھیدانى رینگای رزگارىی کوردستان...

محەمەد سالىح سەعید

۲۰۰۳

سەرھانا

ههشت ساڵ له مههوپيش به ناوی «ئارامی دل» وه چیرۆکیکم نووسییه وه...
له و کاته دا دهرفه تی چاپکردنیم نه بوو... من و چیرۆک له یهک دوور کهوتینه وه... دواهی بوو به خۆراکی دلی شالای ناگر و شه...
هیندهی نه ما بو و له باشیلی په شتیوی ده ره ده ربی و په ره وانه بیدا بیر بچیته وه... دواهی پینج ساڵ، گه راینه وه بۆ جیی یا دوروداو... خورۆشی ههستی سۆز کانگای دهروونی گیانی ده رزیناژن کرده وه... کهوته وه ناو تاسه ی سه ودا ی گیانی ژیا نی باری روودا وه... بوو به پراکیشی سۆمای دیده ی با وه... سه ره له نوێ دهستم به نووسیینه وه ی کرده وه... نووسیینه وه ی ئارامی دلی به کوڵ بۆ هاتنی روژی ناشتی ناواتی نه ته وه ی کورد... جه ژنی راسته قینه ی برابه تی کورد و عه ره ب...

به لێ گه لی عیراق، ئه و ساته فرمی سک و خۆینی رشت... گیان و ژیا نی له پیناوی مافی گه ل و ئاسایشی کوردستان و سه ره به ستی نیشتمانی و دیموکراتیدا، بۆ عیراقی خۆشه و یست به خت ده کرد... ئه م چیرۆکه ش، ئارامی دل بوو، بۆ ده مه ی دواهی پی هینا نی چه و سانه وه ی جووتیا ران له کوردستاندا... بۆ رماندنی ده سه لاتنی چینی چه و سینه ری داگیرکه ر و داموده زگای کو یله یه تی... بۆ ده رخستنی پاساوی به رگری و نه به زینی کیشی جوولانه وه ی ئاراسته کراوی ره نجبه ر و وه رزیر و جووتیا ران، به شپوه ی و پینه ی به مه به ستی وشه ی پیروزی به هره ی ماف و دادپهروه ری... دواهی شه ری برا کوژی له جه رگه ی لیشا ودا چیرۆکه کی قووتدا و خزایه توپی په ره ی نا وه روکی ته شه نه ی دلی شو پشه وه...

چیرۆکه که له گه ل بوو... به شتی به یی ئارامه وه ها و به شی په ی کاروانی خه باتی کرد و کۆتایییه که ی خۆی به دواهی هاتنی ته نگه چه له مه ی دژواری نه ته وه ی کورده وه به ست... بۆ ئه مه ش پیویست بوو له سیله ی چا وه پروانیدا به هۆشیاری بۆ هه لی سه رکه وتن چا و بکاته وه...

به م جو ره ئارامی دل، له توپی کالای بالای والای به هاری نه وروزی سه رکه و تندا، وه ک گو یه کی پرشنگداری جه رگه ی خۆری ئاسمانی کوردستان له گلینه ی تریفه دا، له گه ل بانگی ناشتی و برابه تی و دیموکراتیدا هه له هات و ده رکه وت، هۆشیاران ه که وته چریسکانه وه ی بریسکانه وه و بوو به چا وگی دیا ری خه لاتنی «ناشتی کوردستان».

محهمه د صالح سه عید- نه وروزی ۱۹۷۰

وشه یه کی کورت

چاپکردنه وه ی رو مانی «ناشتی کوردستان»، له سه ر داوا و هانه ی چه ندین ده نگی سۆزدار و ریتزدار ی شه یدا ی په یقی پیروزی کوردیی...
وه رگرتنی خه لاتنی دو وه میی له سالی ده رچوونیدا، له پیشانگای کتیبی کوردیدا، نووسی نی نامه ی ماجستیر، له سه ر ئه م رو مانه و چه ند رو مانیک ی تری کوردی وه ک (پیشمه رگه) ی د. ره حیمی قازی، (ناشتی کوردستان)، (ژانی گه ل) ی مامۆستا ئیبرا هیم ئه حمه د و (شار) ی مامۆستا حوسین عارف و دوا ی پیدا چوونه وه یه ک به مشووری خۆم، بۆ دۆزینه وه ی په یقه و نبوه کان... هانیان دام هه ول بده م، جا رتکی تریش به له دا ی کبوونه وه ی ئاسووده بیمه وه...

محهمه د صالح سه عید

کورە جا تۆ بەم ھەموو قوولییە بچیتە ناخیانەو شپرزە دەبیت، ھەر واز بێنیت چاکترە. ئەو مینە چی لێ دەکەیت؟! ئەو، جارێ چەند توندوتیژ بوو، ئیستە بەتەواوی کەلکی پێو نەماو، کەللە، وەک ھەوانی چمووش، پەتی رەشمە پچراندوو. جووتەو شینییکی پیسی لێ دەرچوو. دەبیت بەتەواوی خۆمانی لێ بیارتیزین... من تەواو بێزار بووبوم، چاک بوو ئەوا ئەوانیش ھاتن... «فەرموون، فەرموون... ماوەیەکی باشە بەتەماتانم... خەریک بوو پرۆمەو. ھێمن گیان چوویتەو مالاو؟! چاوەروانت بوون. ئەو تۆ خەسەرە کارەکەت تەواو؟!»

- مەریوان، خەمت نەبیت، چۆنت بوویت ھەر وا دەبیت... بەم جوۆرە لیتی دانیشتن. سەری راویژی دلسۆزانەیان نا بەیەکەو... سێکوچکە کۆریان لێ گەرم کرد...

«تۆ سەیرکە چەند پیاویکی سەیرە مام زۆرابی باوکی پیرۆزە چاوقیچ...، بستیک بالایی لە زەوی بەرز نەبوو تەو... خەر و کورت، کەچی بەلای ئەستووریدا دەچیت...، دەلێی چەپەرە شرە دیت و دەروات...»

دوای ئەو خەسەرە ئەمە گوت، تریقە بەکی گالتە پیکردنی کرد، رووی کردە مەریوان:

«پەنجەکانی دەستی زۆر سەیرترن لە خۆی...، کورت و ئەستوور ئەستوور... ھەمووی وەک ئاوسا بن، بەراستی کە چاوم پیتی دەکەوێت زۆرم سەیر لێ دیت...، چونکە لە ھی مرۆ ناچن... ئەلێی رموزنە، جانەوەرێکە بۆ خۆی...»

مەریوان ھەلیدایە: «برام، بەخودا ئەو ھەمووی ئەنجامی ئەشکەنجە دەردی ھەزارییە... دەبا دوو پارچە زەوی خۆی و ھەندیک ئازەل و سامانی ببوایە بتزانیا یە چۆن دەگۆررا... ئەو ھەر بێ دەستی ئاوا بەو جوۆرە گۆریویەتی... رۆژی رووناکی لێ کردوو بەشەوی تال و تار...».

خەسەرە بەتاسێکەو بەرپەرچی دایەو: «بێ بەلا بیت، ئەو ھەر خۆی سوورفل، موو سەببەکانی وەک بۆزە بەسەر گۆشتەکیدایە بوو بەکەمیل...، بەچەشنی پەلاسی لێھاتوو... جگە لەو چاوە پرووشاویبەکانی بچووک و شبن، برژانگی پێو نەماو... پیتلوو سوتەمەرۆکانی بەسەر یە کدانووساون، دەروات و ھەر پتەپتی دیت...، کورە ئەمانەش

لەو کاتەو بەرپەر بەری ناحیە و ھەتیو سەخوورە کە بەر دەستی کە وەک سەنگە لێو، بەدوایەو جرتووتیتی، ھاتنە دێبە کەمان، ئیتر خوم شێوا، ئاسوودەیی ناو ئاوی تیکچوو. من من و تۆ تۆبیبە کی خراب کەوتە ناووە. وایلیھات دوو بەرەبی پەیدا بوو... خوتە خوت و خونە خون، وەک چقلێک کەوتبیتە نێوانەو. جارێ بوونی سێ کەلە پیاوی وەک باوکی ھێمن، خەسەرە و مەریوان، ئاسوودەیی، ھێوری و خۆشییەکی بێ ھاوتایان خستبوو ناووە، ئەوانە پیاوی پیاوانە بوون. لە شاییدا ھەموو دانیشتوانی گوند شادمان، بەبێ گریگۆل، ھەلە پەرین. ئەو لە تە نانیکی ھەبوا، ھەر لە بەرچاییەو ھەتا رازاندنەو سینی و خوان، یەک مالاکی، دەستدار و بێ دەست، پێکەو، لە خۆشی و ناخۆشیدا ھاو بە شیبان دەکرد. لە شینیشدا بەبێ جیاوازی، پەرسە ھی ھەمووان بوو. بەلام ئیستە...، نە، باشە قەیناکات، ئەوا کوێخا (وہیسە) لابرەو و رۆستەمە سووری خۆھەلئاس بەداموودە زگای بۆگەنی میریەو ھاتۆتە جیگە...، ئی دەبا داڕکیتەو... ئەوا بەمرازی خۆیان گەبشتن، ئیتر ئەم شەر فرۆشتنە بۆ جیبی؟!...

بەخودا من سەیرم، بەم جوۆرە ئاوا ساویلکانە بێر دەکەمەو. گواہ ئەوان ئەو ھەموو ھوول و دەولانەیان بۆچی داو؟!... چۆن نابیت بزەم چاوچووی داگیرکارانەیان لەمەو داو دەست پێ دەکات. جارێ دەبیت بەرتیل و دیاری و دیانە تیان پر بکەنەو. ئەم کوێخایە تیەو ئەوان کەمی تینە چوو... پتویستە تا ماوەیەکی باش ھوول بەن بێنەو مایە.

ئەو رۆستەم؟!...

وەک من بۆی دەچم، ئەو دەبیت ھەست بەکەمیکردنی خۆی، بەرامبەر خەنیمەکانی، پر بکاتەو. ئەوان کەسانیی شینەبی بەبیر. لەگەڵ ھاومالاندا پیاوچاک و ھاوکار. ئاستیکی کۆمەلایەتی بەرز و سوۆدار. ئەمیش ھەلپە کەریکی ھەلەشە و پرپووج. ترن و توپە و ترۆ. ھەمیشە دەیکاتە گالە و ھاشەوھوشە. ئەو تە ھەر زوو، بەبێگاری ھەمەجوۆر، بێزاری کردوون. باشە من نەمدیو، گەلە یەک میوانی حکومەتی بێنیتە مالا کەت، کەچی بەمامر، قەل و قوولێ و بەرخی ئەم و ئەو، بەرپیان بکەیت. ئەمە لاتان فرۆشتنە یان زۆرەملیئی؟!...

هیچ، ئەی ئەو بۆچی وا دەروات...؟!... بەلە کورتهکانی فش دەکاتەو دەلێتی تەیری پەر و بال شکاوه... قاچه پەیزەنەکانی که بەبلاوی، تەپ تەپ، دەیدات بەزەویدا، دەلێتی زنجیری تیخراوه... گەلاوگەل و هەنگاوی لایە لا هەلەنیت...».

مەریوان لەم کاتەدا مات بوو، وەک پەشوکابیت، بەپەژارەو پەڕووی کردەو خەسەرەو:

– کاکێ برا، که یەکیک لە بنەرەتەو هەژار بوو، هەرچی خراپە هەیه لە رێبەدايه...، لە بیرمە باوکم بۆی گێرامهوه «خۆ خۆشمان ئەمانە هەر دەزانین...» رۆژانی لەمەوبەر، جارێک وەک ئێستە نەبوو... کاروان دەکەوتە رێ... زۆر جار بەکۆمەڵ قەتارەیان دەبەست، بۆ یاریبەدی یەکتەری و بە فریاکەوتن بەیەکەو بۆ کاروان دەپۆشێت... بەلام جاری واش هەبوو، بەتەنها یەکیکیان دەکەوتە رێ... دوو، یان سێ ئێستە دەدایە پێش خۆی... ئەوان وەکو ئێمە نەبوون... بەخۆیاندا رادەپەرموون، چونکە ژیان فێری کردبوون... رێدەکەوت هەندێ لەوانە، لە رێگە بەتەنها، تووشی نەهاتی دەبوون... لێیان دەقەوما... سا بەهەر جۆریک ببوایە، لە سەرمادا... لە تۆفان، لە با و لە بۆراندا یا بەگەرماي هاوین...، بەشەوی ئەنگۆستەچاوی شەو زەنگ... ئەوان بەناچاری بەئێستە و بارگەر بارەکانیان دەگۆزایەوه... وەکو ئێستە رێگاویان چاک نەکرابوو... بەماشین هاتوچۆ نەدەکرا تا بارەکانیان پێ بگۆزێنەوه... مام زۆر ایش، زستانێک لە کاروانێکدا، لە رێگا، باری ئێستەریکی بەلادا دەکەوت... هەرچەندە چاوەروانی دەکات، کەسێک تێناپەریت تاکو فریای بکەوت... خۆشی بەتەنها دەبیت... گەلێک دادەمێنیت...، دواي ناچار دەبیت تابهکی بارەکی دەخاتە سەر ئێستە، لەسەر کۆپانەکه راگێری دەکات، گوریسی لێ شەتەک دەدات... دواي باوەش بەتاکەي تردا دەکات و دەبێتە لاتەنیشتی کۆپانەکهوه... ئێتر وەک دەگێرێنەوه، هەر ئەو کاتە هەست بەتازار دەکات... بەر مووسلانی دیتە ئێش و تازار... دوا بەدواي ئەو هەش هێندە کاری گران دەکات هەتا لە دوايیدا بەتەواي قۆز دەبیت...

کاکە ئەوسا، خۆ تیمارخانە و بیمارستان نەبوو تاکو وەک پێویست چارەسەری خۆی بکردایە.

مەریوان نەختی لە دواندن وەستا، ئەمجا بەپەستییهوه گوتی: کۆرە خۆ هەتاکو ئێستەش یەکیک کارەساتی وەهای بەسەردا بیت، ئەگەر پارە و سامانی نەبیت که بچیتە شار و لای پزشکی تابهتی، تاکو چاکي بکەنەوه چارەسەری ناکریت...، برالە گیان... ئا لەبەر ئەمە باف وایە ئەمانە جێی بەزەیی هەمووان بن...

خەسەرەو بەپێکەنین و لاقرتیوه گوتی:

– مەریوان، من ئەمانە بەگوتیدا ناچیت... ئەو کارابرایە خۆی هەر وا هەلکەوتوو...، ئەی تۆ سەیری سەرگوتیلاکی بۆ ناکەیت... پشتملی تۆو که قزێکی درێژی پیادا هاتۆتە خوار...، پەنا گوتیکانی و تەوقی سەری، که لە کالاه شەڕکەیهوه دیارە، هی کۆنە کەچەلێی نەبیت، جا ئێتر چیتەر بیت گوايه...؟!... خۆ کۆرە کۆترە کەلەچاوهکەشی دەلێت نەبەکامه... هەر لە خۆی دەچیت...

مەریوان لەم کاتەدا نەختیک شلەژا...

– خەسەرەو بێ دەنگ بە، ئەو خۆیەتی...، وا پەڕووی کردە لای ئێمە...، وا دیارە بۆ ئێتر دیت، گوناھە با گوتی لە وتەکانمان نەبیت...

– مەریوان، بەخودا من هیچ ئارەزوو ناکەم شتی وەها ببینم...، بەدەست خۆم نییه، چارەیانم ناوت... لەم کاتەدا مام زۆراب بەخشەخش دەهات و پەڕووی کردە ئەوبەر بەرۆچکەیهی که مەریوان و خەسەرەوی لێ دانیشتبوون، رانک و چۆغەیهکی دراوی پێنەپیناوی لەبەردابوو... جووتی کلاشی چەکی تیگیارو، لووتی پێی لێی هاتبوو دەرەوه، بەدواي خۆیدا کیشی دەکرد... پشتمنی لە پشتا نەبوو... نیوهی بەندە خۆتەکهی بەسەر رانکەکهیدا شۆر بووبوووه... بەکەزەلەیی لێیان نزیک بووهوه: «بەیانیتان باش و خۆش، کۆرەکانم، چاوهکانم...» خەسەرەو بەساردیبیهوه، لە ژێر لێتیهوه، وەلامی دایهوه، بەلام مەریوان بەگەرمايی لەگەلیدا دوا:

– مام زۆراب... فەرموو لە لامان دابنیشە...، چۆنی چاکیت؟!!

مام زۆراب بەبێ ئەوهی دابنیشیت، بەچیچکانهوه لەبەردەمیاندا هەلتروشکا...، بەپەژارەیی دەکۆرۆزایهوه:

– من خاکی ژێری پێلاوه کانتانم...، وەک لە من قەوماوه، لە کەس وا نەقەومیت...، هەر دۆزمنتان بەجەستەم بیت... کەس وا سەر لێ شێواو و چارەڕەش نەبیت...

خەسەرەو بەفیزیکهوه گوتی:

– بۆچی چیتە مام زۆراب...؟!...

مام زۆراب دەستی بەرز کردەوه بۆ ئاسمان، دەستی کرد بەنزاکردن لە رۆستەمه سوور و گوتی:

- دھک ھەزاري وەك ئەم نالەبارە بەقوچى سەگى بەر مالىھەكى ئىبە بېت... نازانم پۇژگار بۆچى ئەوئەندە چەپكەردە... پىياوئىكى وەكو باوكى ھىمن و باوكى تۆ ئەباتەو بەقوچى، گەورەبى و كوئىخايەتېبى خىزانى ئىبە بۆ شتى وەھا چەپەل بەجى دەمىنېت... بەزۆر و بەپىلان ئاوەھا خۆيان سەپاند... تا ئا بەم جۆرە بوون بەبەلاى ناگەھان بەسەرمانەو...؟!... مەربوان گوتى: چى پرویداو، چى بوو، مام زۆراب...؟!...

مام زۆراب دەمى كەفى دەچەند... دللى پى بووبو... ھەناسەى سوار:

- پارەى سووى دوو سالى لە سەرم كەوتوو بەسەرىكەدا... ئىستەش ئەوا سالى سىبەمە... ھەر چىم دەست كەوتوو و دەستەم دەكەوئىت داومەتى و دەيدەمى، ھەر لە چنگى رزگارم نايىت... سالى يەكەم چەندى سوو بەركەوتوو، خستوو بەسەر پارەكە، چىم داوەتى ئەوئىترى لەگەل سوو كەدا كەدوو بەمايە بەسەرمەو و ھەتا دىت زۆرتى دەكات... ھىچيانم بەتەواوى بۆ نادىتەو و لە ئىترى دەرنەچم... تا دىت زۆرتى دەبىت... ئىستەش تووشى گونەشى خۆم بووم، پىتى لى كەدوو مەتە كەوش، دەلىت ھەر دەبىت پىرتى و دى بەجى بەئىت...
مام زۆراب پشوو پى بووبو... شەكەت و بى وەر...

- زۆرى لى پارامەو... بەھىچ نەچوو... پىزەى كچم چوو بۆ لای، لە مالىھە گەلىك لالا يەو... بەلام دللى وەك بەرد رەقى بى بەزەبىبە... وەك خىو... چاوى لى بردوو مەتە پشتى سەرى، ھەرەشەى لى كەم، دەلىت سەبەى ئىترە بىنېتەو، بەيەك گوللە ساردت دەكەمەو... منىش بەناچارى بىرەم داو بەچم بۆ شار، بار ناكەم، ھەر خۆم دەروم، با بزەنن دوایىمان بەچى دەگات... لەوئى لە شار بەشكو بەكولە مەرگىش بىت نانىكى بەناسو دەم دەست بەكەوئىت و بىخۆم... ئىتر چاوشم لە چاوى ئەو مۆنە چاوشە بىرت... لەم كاتەدا مام زۆراب فرمىسك بەرى چاوە كزە سووتە مەروكەنى گرتىو، دلۆپ دلۆپ بە رىشە سىبە كەيدا دەھاتە خوارەو، تۆزىك بى دەنگ بوو... ھەناسە يەكى بۆ كوروزاوى ھەلكىشا يەو...
- چى بەكەم، ناچارم، ھەرچەندە زۆرىش لا گرانە كە ئەم دىبە بەجى دەھىلەم...، كورەكانم... ئىبە نازان، من لە مندالىبەو بەئاو و بەباى ئىترە گەورە بووم و ئىترە راياتووم... پەرورەدى ئەم خاك و دەشت و شاخەم... ھەر پەنا بەردىك ئىبە دەبىن، جىگەى چەندىن يادگارى ئارەقى رەش و شىنى پۇژانى ھەر لە مندالىبەو ھەتا

ئىستەمە... سەرتان سوو نەمىنې و ھاتوو مەتە زمان...، چونكە ژيانى من وەك رەگى دار بىرەو بەستراو و بنجى لە رىشەى نەژادى ئىبە شىدا...؟!... من ئەوسا، تا باوكى خودا لىخۆشبووى تۆ ماپوو... وەك شا، بەناسو دەبى بۆ خۆم ژيانم بەسەر دەبرد... بەس نەبوو دواى ماندوو بوونەكەم پىزەم دەگىرا و رووى خۆشى تى دەكەم...؟!... لەمەش گرنگتر ئەو بە مافى خۆمى لى زەوت نەدەكەم... تا گەبىم بەم تەمەنە... ئىستەش و لە دواى دواى پۇژانى ژياندا... بەزۆرەملى ئىترەم پى بەجى دەھىلەن... ھەرچەندە من مردنى ئىترەم لە ژيانى شىنېكى تر لە لا خۆشترە... بەلام دەستەلاتى زۆردارىم نىبە... وەك دەلېن:

«دەستىك زۆردار بىرېت، خۆنى نىبە...؟!...»

خەسەرە بەتەوسەو ھەلېدا بە:

- گوايە ھەر لەبەر ئەمە دەروئىت و ئىترە بەجى دەھىلەت...؟!... لەم كاتەدا مەربوان سىخارىكى بۆ مام زۆراب پىچايەو و داىە دەستى، ئەوئىش دەستى كەدەستى لىدان، دواى مەربوان بەشخارتە بۆ داگىرساند...

مام زۆراب دوو سى مژى قوللى لىدا...، كەدى بەچەرە دوو كەلى ناسۆراوى...، وەك بىر لە مەبەستى ئەم پىسارى خەسەرە بكاتەو و ھەا بوو...، ئەمجا بەھەناسە ساردى، چاوى بىبە چاوى خەسەرە...

- خەسەرە گيان، بىجگە لە رۆستەمە سوور، مینەى كوربىشى بەھانەمان پى دەگرت...
مام زۆراب بەدۆش داماوى ئەم وتەبەى تەواو كەد، لە گوماندا بوو... وەك چەند شتىكى تى لە دلدا بىت... بەلام دوو دل بىت لە گوتنى و ھەا بوو، بەلام ھەر ھىندەى پى كرا بىت: «داخەكەم بۆ لاوتىبى جارانى خۆم و بىلەتە ئىستەم...» لەم كاتەدا، مەربوان پەتى بى دەنگى پىچىبەو:

رووى كەدە مام زۆراب و پىسى:

- مام زۆراب، ئەى مال و مندالت چى لى دەكەيت...؟!...

مام زۆراب بەقین و بەداخەو گوتى:

- ئەو نەختە گەنم و جۆ و شكار تەبەم ھەبوو لىتى زەوت كەدووم...، دەلىت ھى خۆمە و دەبىخەمە برى وامى كەلەكە بوو بەسەر تەو...، دەلى ئەوئى پى بنىت بەناویدا، قاجى دەپرمەو...

مام زۆراب دووباره بى دەنگ بووه...، تا دوايى وهك گالته بهخوى بكات...

- مال... مندال...؟!... جا من بۆچى پياوه ماقوولى ديم...؟!... هه مه و نيمه كه ره شه ليك و... چهند پارچه يهك جله شر، هه ندى كاسه و كه ويلى شكاو و كه رتوپه رت...، وهك كه ميئل به شوينه كانيانه وه خوستن، ژووره كه يان لى گرتووين...، نه گينا به كه لى هيج نايهن...، هينده بى سوود و بى نرخن، ئيستته له سه ره نوپلك فرتيان بده، كه س ناچيت به لاياندا... ته نيا له كونه كه ي ئيمه دا بوون به كه له پوورى پوواوى رزبو...

پشوويهك وهستا، بپر كرده وهى تهرى...، كهوته وه دواندن:

ئى پيرۆزى كچم ليتره به جى ده هيلم...، زۆر يشم لا گرانه، به لام پى به جهرگى خومدا ده نيم...، به لام به هيواي خودا و به هيواي ئيوه... خو كه سى تر به ته نگمانه وه نايهت... هه رچهند نه كه م دلّم پروايى نادات نه م كونه گورگه ي ئيره تىك بدهم...، ئيتر بزانم چۆن ده بيت... خو گومانيشم له وه دا نيبه كه من ليتره بم و ليتره نه بم، له سايه ي سه رى ئيوه و خه جيجخانى دا يكته وه، بى منيبى به پيزه ي كچمه وه ديارى نادات...، نه م پياو چاكيه ش پيشه و كارى ئيستته تان نيبه...، ئيوه هه ر له كوئه وه ده ستان به خوّم و كچ و كورمه وه بووه... هينده سپله و پى نه زان نيم وه ها زو له بير خومى به مه وه... مام زۆراب مژيكي توندى له سيخاره كه ي دايه وه و دارجگه ره كه ي فت كرد، دوو سى فووى به دارجگه ره كه دا كرد و داي به له پى ده ستيا و كردييه وه به لاقه ديدا... «نه مه له توتوتنه مونتاژه بونداره كه ي خوتانه، توتوتنيكى نايابه، به لام بو منى قرخن كه ميك قورسه...» نه مه ي گوت، دوو سى جار كو كه كو كى بو كرد، ده ستى كرده وه به قرخه قرخ...، وهك له به ر خو به وه بپر كيتيت...

- خه جيج خان، به لى خه جيج خانى دا يكت... ئاي چهند ژنيكى چاك و پاك و به فرياده...، پانى به رزه كانى هه زارى وهك خيزانى روسته مه سوور ده ئى...، به گه وه و بچووكيانه وه... به شاننه كه يانه وه؟!... مام زۆراب له وته كانى بووه وه... له پر دا په لامارى ده ستى خه سره و مه ريوانى دا...، ماچى كرد...، دواى نه وه دانه وييه وه په لامارى قاچى هه ردووكيان بدات، به لام به هه ردووكيان گرتيان و هه لئانسانده وه... مه رجي نه وه يان دايه كه ناگايان له پيرۆز بيت... نه يه لن له هيجى كه م بيت...، داوايان لى كرد كه پيى بلتت هاموشويان بكات و پييان لى نه پر ت...، هه ر ناته واوييه كى هه بوو گورج بويان ده ربخات...

مه ريوان له م كاته دا ده ستى كرد به باخه لي دا، هه نديك پارهى ده ره ئينا و داي به مام زۆراب:

- مام زۆراب، هانى نه وه بو خه رجيى رتگات...

مام زۆراب لى وه رگرت...، ده ستى به باخه لي دا كرد بو جزدان بگه رتت...، دوايى سه رتيكى با دا.

- هاى هاى، وامزاني جارى جارانه...، جزدان هه ل بگرم...، كه پاره نه بيت بۆچى هه ل بگرم...

نه مه ي گوت و پاره كه ي خسته گيرفانى به رباخه له وه... به لام ده ستبه جى زرنه كه له زه وييه وه هات...، تومز گيرفانه كه ي له به وه درابوو...، خه سره و پاره كانى بو كو كرده وه...، دايه وه ده ستى...، مام زۆراب به په شوكانه وه سه رى هه ل بى، وتى:

«له ماله وه گرتى ده ده مه په رياسكه يه ك... با تا ده گه مه وه له قولى مستمدا بيت...» له م كاته دا خه سره ويش هه ندى پارهى ده ره ئينا و دايه ده ستى...

- سوپاس بو ئيوه، بو ميه ره بانستان...، سوپاس بو يه زدان بو به شى...، بو نه م چه ره سه رتبه... دهك خودا هه زار نه وه نده تان پى به خشى.

مام زۆراب وته كانى ته واو كرد...، ده م به نزا...، ده ست به سنگه وه، به جى هيشتن... تا ته واو دوور كه وته وه، چهند جاريك هه ر ناوړى لى ده دانه وه، وهك شيت ده ستى به رز ده كرده وه و نه بيجوولانده وه، هه ر له به ر خو به وه ده دا... خه سره و چاوى تى بر بيوو... به سه رسامببه وه گوتى:

- تو سه ي، مه ريوان، نه مه يه كه م جاره كه پشتته كو ما وه كه ييم وا دتته به رچاو...، خو ده لى قه موورى ته وا وه...؟!...

مه ريوان هه ناسه يه كى هه ل كيتشا... ده ستى به داخى دا به يه كدا، گوتى:

نه م پيره بى ده سته لاته ره جاله ده بيت تاوانى چى بيت وا گيرۆده ي ده ستى چاو چووى وهك نه م زه ويدا ره سوو خو رانه بيت...، گوايه پشتى چۆن له وه كو ماوتر ناييت...؟! چۆن دانار پتت نه م به م مه ره يه بچيت، كورى سه ربا زى گيراو، كچى به و جو ره و خو بشى پير و روو ره جال...

خه سره و له ولا وه هه لي دا يه، گوتى:

- جا بۆچى قره قري دو يتيان هه ر له سه ر پاره نه دانه و په سمه نده ي سوو خو اردن بووه...؟!...، نه خير، وا نيبه، دوو به ش له سه ر پيرۆزه چاو قيچى كچيتى...، ده لى گوايه

ئىوارەبەك لەم بەينەدا مینەى رۆستەمە سوور لە پى كانى پەلامارى داوہ...

- جا خەسرەو، ئەبىت تاوانى ئەو كچە ھەژارە چى بىت كە بى ئارپووى و ھەا كارى و ھەا بكات... خۆزگە نەختى جوانىش بوایە؟!...

خەسرەو بەتەشەرەو و ھەلامى داىەوہ:

بەلئى ئەو ناچىزەبە كە دەلئىت كوندەى خرى پر لە ئاوە، لەبەر گوشت ھەر دەروا و ھەر دەھارتىت... دەبىت خویشى دوودەمە دەم و لاقرتتى لەگەل مینەدا كرديت... ئەگینا پىاو كەى ئەو پىرت ئاوا بەئاشكرا پەلامارى ئافرەتتىك بدات، ئەگەر ئافرەتەكە ھاندر و جوولئىنەر و خۆ فرۆش نەبىت... پىرۆزىش ھەرچەندە لە قەواردا خرى و ئەستور، چا و قىچ و برزانگ ھەلپرووزا... جووتە مەمكەكانى يەكى ھىندەى جەوئەندەبەكى باش دەبن...، چاك لئى وردبوومەتەوہ...؟! كە لە پى دەروات، لەگەل قونەقون و فرتوجرتى خویدا، مەمكە گۆزەكانى سەما دەكەن و شلقەيان دىت، بەلئى، واىە...، لەگەل ئەمانەشدا مئىخەك و شىلان و بەرموورى لە مل كر دووہ... رىزىك بازانى شووشە و تەلى ھەمەجۆرى لە دەست داىە... سى ئەموسستىلە لە قامكەكانى داىە...، كە چا و ئەرئىت، ھەندى جار شۆلاوگى چاوى بەقنچكەكانىدا دئتە خوارەوہ... سەبرى دەست و پى ناقولاكانى، دەلئى ھى نالە پى پانە...، بەلام خۆ ھىشتا ھەر خۆى بەكچ و بەجوان دەزانئىت، دەلئىت منىش ھەم...، رەنگە بشلئىت بۆ رانەبوئىم، خۆ لەمانە كەمتر نىم...؟!... لئشى ناگرم، راست دەكات...، بۆى ھەبە لەمەش پتر بلئىت، چونكە لەو قەوارە ناقولائەشدا، دل و دەروون و خواستى ئارەزووكانى ھەر تىداىە و دەجۆشئىت. بگرە لەو بارەى خویدا، ئەو پتر ھەست بەو بوونە تاسئىنراوہ دەكات، بىنى پىشخوار دووى دەھەژئىت... لەبەر ئەو بەپى خۆى ھەر دەبىت پەلەقارئىبەكى بۆ بكات...؟!...

مەريوان نەختىك بەسەختى بەرپەرچى داىەوہ، گوتى:

- خەسرەو، تۆ ھەمىشە ھەر رقت لەم ھەژارانە دەبئتەوہ، بۆبە بەھەموو جۆر وا لە سەر و بۆتەلاكىيان دەدەبئت...، قەيناكات ئەمانە، ھەموو راستن و با وابىت... بەلام ئەى لەولاوہ مینەى رۆستەمە سوور كە خۆى بەبەكەم كورى ئەم گوندە دەزانئىت، ھەمووشمان دەنىاسىن كە چەند داوئىن پىس و نالە بارە، نەك ھى وەكو پىرۆز، بەلكو ئەگەر لەوئىش بى فرتر بووبئىت، دەروونى چەپەلى گرگرتوى دىندانەى خۆى پى دامرکاندۆتەوہ...، كۆ لە ھىچ شتىك ناكاتەوہ... ئەمانەشى لى دەربچئىت...، خۆ پىرۆزى ناشىرىن و ناتەواو گوشتى

بەلەشەوہبە و كچىشە...؟!...

ھەردوو كىيان لە بىر كىردنەوہدا بوون...، ماوہبەكى باش بى دەنگ بوون، دوایى وەك لە دلئى خۆياندا بەبەك ئەنجام گەيشن، مەريوان دىسان گوتى:

- كەوا بوو بۆ بەدوورى دەزانئىت كە تاوانى مینە نەبئت و ھەر ئەوئىش شەرى پى نەفرۆشتبئىت...، ئەگەر و ھاش نەبوواىە بۆچى پىزە دەپكردە ھاوار و قىزە و ئەم و ئەوئىش پىيان نەدەزانئى...؟!...

خەسرەو بەبئىزارىبەوہ گوتى:

- من چىمە بەسەريانەوہ، دەبئت واشبئىت...، بۆ ئەوئىش گواىە كە مینە پەلامارى پىزەى داوہ، ئەمە راستە، چونكە لە رىنگەى كانى دەبئت، وا ديارە چاوبان لئى بووہ...، بەلام جگە لەمە قاوتكى ترىش لە ناو دئدا ھەبە...، گواىە مامۆستا رزگار زۆر ھاتوچۆى مالى مام زۆراب دەكات... دەلئىن پىرۆز لە نىوان رووناكى كچى رۆستەمە سوور و مامۆستا رزگار داىە...، وەكو دەگوترىت پەيمانىيان بەبەك داوہ كە رزگار بىخوازئىت...، دەلئىن خۆشەوئىستىبەكى بەتىنىان لە نىواندا ھەبە، جا دەبئت ھەندى لەم شەر فرۆشتنە لەسەر ئەمەش بئىت...

- واز بىنن، تا ئىستە پىرۆز تاوانبار نىبە، بۆ كارىكى تر شەرى پى دەفرۆشئىت كە پىزە بۆ مەبەستىكى تر بەكار بەئىنئىت، بەلام پىزە مىلى نەداوہ...

- جا كچى رۆستەمە سوور لە مامۆستا رزگار چاكتىر شوو دەكات؟!...

- بەلئى، بەباوہرى خۆيان ئاغازادەبەك، بەگىكى لاتىش يان ھەتا پىاوئىكى سەركارى بەردەستى دىوہخانان بئىت لەم چاكتەرە، چونكە لە وئىنەى خۆبانن...، ھەر ھەمان ھەست و باوہريان ھەبە...، مامۆستا رزگار چىبە؟!...

- ئەى بەباوہرى تۆ مامۆستا رزگار چۆنە؟!...

- مامۆستا رزگار كورپكى لاوى خوئىندەوارى تىگەبىشتووہ...، بارى دەرامە تىشى، ھەرچەند زەبووزار و ئازەلئى نىبە، بەلام مووچەخۆرە و دوارۆزئىكى رووناكى ھەبە...

- جگە لەمانە خاوەنى ھەستىكى نەتەواىە تىبى و نىشتمانىبى خاوتىن و پىرۆزە... ھەست بەناتەواىەبەكانى ئىمە دەكات، زۆر دلئسۆزانە مندالەكامان فئىرى خوئىندن و زانىبارى دەكات، ئەو ھەتا گەورەكانىشى بەشەو فئىرى خوئىندن و نووسىن و زۆر شتى بەكەلك

کردوو...، سێ ساڵه لێره بهم جۆره خۆی ماندوو دهکات...، گوايه، ئەمه وا نيبه...؟!...

- به لێ وايه، خۆ منيش زۆرم خۆش دهوێت و ريزی تهواوی دهگرم...

مهريوان وهک پالێ پشووێ دابيتتهوه، به له سه رخۆببیه وه گوتی:

- ههر چۆنی بیت، ئیسته مام زۆرابی داماو دهبی بهم پهنگه بۆی دهريچیت...، جا بزانیڤ رۆژگار چی له پێدا داناوه...، کهی و له کوێ ئه و پیره که نهفته سه ره له ده داته وه...، له م کاته دا ههر دووکیان هه لسانه سه رپین، مهريوان گوتی:

- من ئەمشه و بۆ لای مامۆستا رزگار دهچم، جا ئەگه ر تۆش دیت، وه ره، شه و بۆ خۆمان به ده مه ته قی راده بویرین، بزانیڤ پهنگه له وێ شتیکیش تیبگه یین...

- با وه ر مه که من بتوانم بێم...، بزانیڤ چۆن ده بیت...، خۆش ده زانیڤ له بهر دایکم و خوشکم، شه و، زۆر که م مال به جی ده هیلتم... شه ویش ساره، ئەم سال پاییزه که ی ساره، هه ر ده لیت زستانه، چاوکه، ئیمه له م به ر په رۆچکه یه شدا سه بوین...

دوای ئەمه هه ریه که یان به لایه کدا رۆشتن، مهريوان تینووی بیستنی ئه و دهنگ و خواستانه بو که له م باره یه وه له ناو دێدا هه بوون، ده یو بست له هه مووی بگات...، به لام خه سه ره، له رێگه، له دلێ خۆیدا ده یگوت:

- چیمه به سه ره وه...، چاک و خراب هه ر خۆبان ده گریته وه، په له ش ناکه م...، له هه موو شتی هه ر تیده گه م...، بۆ دوایی خۆی روون ده بیتته وه، ئیتر بۆچی سه ری خۆم ببیه شیتم...، وا چاکه هینده سه ری خۆم جه نجال نه که م...، با زوو به رۆمه وه... چونکه دایکم و گوله خانی خوشکم ئیسته چاوه روانم...

۲

شه وێکی نووته کی پاییز، باران به لێزمه دایکردبوو... مالمی مام زۆراب ته نها قوتیله یه کی نه وتینه ی تیا دا بو که به تروسکایییه کی که م ژوو ره که ی نه ختی رووناک کردبو وه...، به لام زۆر له نزیکه وه نه بو بیتایه، که س چاوی له چاوی ئه و بتر نه ده بوو... ته نها تارمایی یه کتریان ده دی...، مام زۆراب کیسه یه ک تووتنی له به رده مدا بو، سه ببیله که ی به ده مه وه بو، پووشووی نابوه سه ر و به رد و ئەستی لێ ده دا...

... له دهنگی ئەستی لیدان پتر هیچی ترت گوێ لێ نه ده بوو... پیرۆز له ولاره، له سه ر لباده شریک لێی که وتبوو، لیتفه یه کی بۆری دووکه لای زۆر شروپری وهک په لاسی به سه ره وه بو...، مام زۆراب ئەستی و به رده که ی لا برد... له به ر خۆیه وه ده یگوت:

- ئەي ئەمه ئاگر نییه له به رده مدا...؟!... پزبسکی ئاگری ده ره پنا و خسته یه سه ر سه ببیله که ی...، ژوو ره که پر بو بوو له دووکه لی سووتانی بزوتکی ناو ئاگر دانه که...، مام زۆرابیش وهک مووشه ده مه، ئیجگاری کردیبه چه ره دووکه لێکی بی شو مار، زوو زوو مژی قایمی لێ ده دا و دووکه لی به با ده دا... له خولیا ی ستمی گێژاوی بی بنی ژباندا سه ری خولی ده خوارد...، مام زۆراب دوو سێ قرخه ی بۆ کرد، وا دیار بوو به رۆژانی ژبانی پر کویره وه ری و مه ینه تی خۆیدا ده چوو وه... تا گه یی به م رۆژانی دواییه...، له دلێ خۆیدا ده یگوت:

- رزگار...، رزگار...، نازانیڤ رۆسته مه سوور و مینه ی کو ری بۆچی پێیان ناخۆشه هاتوچۆی من بکات؟!... یان پیزه، جاروبار به پاره پارچه جلیکی بۆ بشوات...، به خودا خۆ کچه که م له کیژان ناچیت هه تاکو ئه و مامۆستا رزگار به یزی بیت چاوی بۆ داپچری بیت...، ئه و کوره ش ره وشتی له وه ناچیت...، جگه له وه ش، ئه و پیاوه که هه میشه دهستی پیمان وه یه، به راست و چه پدا یارمه تیمان ده دات... ده بیت ئەمه چ زبانیکی له خیلێ رۆسته مه سوور دابیت؟! مام زۆراب سه ببیله که ی فت کرده ناو ئاگره که و، دهستیکی خسته ژیر چه ناگی، دهسته که ی تری خسته سه ر کلاوه ی ئەژنۆی و که وته بیکردنه وه...

- جا کوا، ئه وه ناوچه وانێ من نییه...، ئیسته کچیکێ وا جوان و ریکو پیکێ وهک رووناکی کچی ئه وم ببوایه... با ئەم مامۆستا رووخۆشه لاوچاکه ئاره زووی بکر دایه و

منیش ده مکرد به زاوی خۆشه ویستی خۆم...؟!... بئی گومان ئەگەر وا بوایه، ئیستته منیش له م هیتوهووته رزگارم ده بوو... مندالی جوانکیله یان ده بوو، باش به خیتو ده کران...، به پۆشته و تیری له ته کیاندا ده زیام...، پاش چهند سالیکیش ئیره مان به جی ده هیشت و ده چوین بۆ شار...، له ویش ده چوینه خانوویه کی فراوانی خاوتینی جوانه وه...، منیش جلی پاکم له بهر ده کرد، دهستی منداله کانم ده گرت...، به هۆی ئەوانه وه سواری گالیسکه و ماشین ده بووم...، ده چووم بۆ ناو باخ و گهران...، منیان بۆ بازار ده نارد، هه موو رۆژی شت بکرم...، ئەوسا پارهم له گیرفاندا ده بوو، ده بووم به تاشنای شت فرۆشه کانی ناو بازاری شار، دراوسێکان پزیزیان لئ دەنام... له وانه بوو زۆر جار به گویی خۆم گویم لئ بیت که بلتین:

- «ئوه باپیری منداله کانی مامۆستایه...؟!... ئای که خۆشه...، جا ئەو مینه م له شار ده دی، منیش لووتم لئ ده کرده حه وا، که میک زاخاوی دلی که یلی خۆم ده رشت...، ئی بۆچی نا...، تۆش هه ر وهک ئەوان بنیاده می...، ئەوه تا مامۆستا رزگار، له وان پتر ریز له تۆ ده نیت...

مام زۆراب که میک له بیگردنه وه کهوت... په نا گویی خوراند، وهک له خه وپکی خۆشدا بیت، به بئ ئاگایی، هه ناسه به کی قوولی هه لکیشا و نوقومی ده رای بیر بووه وه... مزگه وتی شار...؟!... زۆر خۆشه، هه موو کاتی ده چووم، گه لپک له پیاوه گه وره کانی ئەو گه ره که له وئ ده بوون، منیش له ناویاندا داده نیشتم...، سه ر و ریشم هه میشه پاک تاشراو، وهک ئیستته نه ده بووم...، هه موو ده میک خۆشم حه مام له میش ده کرد...؟!... جا ئەوسا ئەمه ی ئیستته نه ده بووم... ده بوومه پیاوی ناو پیاوان...

پیرۆز له م کاته دا، به دهم خه وه وه، دهستی کرد به خۆ کیشانه وه و ترکه و ناله...، لرخه یه کی بۆ کرد و دهستی کرد به کۆکه کۆک، لیف ه شری له سه ر خۆی لابر د، که وته سه ر گازه رای پشت، به دهم خه وه وه به ده نگیکی به رزی ناساز دهستی کرد به پرخه پرخ، ئەویش وهکو که وتبیتته ناو قورگی خه وی بیداری به وه، دهستی کرد به دواندن تیکه ل و پیکه ل، به ک دوو رسته ی هه لوه شای له دهم هاته ده ره وه...

مام زۆراب له پر دا، راپه ری، به داچله کینه وه هاته وه هۆش خۆی... سه یه ریکی سه رسورماوی پیرۆزی کرد...، که مئ له رووناک قوتیله که که وتبووه سه ر ده موچاوی...، چاوه پووکاوه که ی پیرۆزی هاته به رچا و، له گه ل لچه زله کانی...، مام زۆراب سه ریکی با دا

و له بهر خۆبه وه گوتی:

- هه یه هو، هه یه هو...، من له کوئ و خه وی خۆش له کوئ؟!... ده لیم ئەم سه رشینه هه لبسینم، لیبی بپرسم بزائم شتیکم پئی نالیت و به لکو ده باره ی مامۆستا رزگار نه یینیبه کم بۆ ده ریخات...، کئ ده لیت...؟! ده بیت شتیک هه ر هه بیت، ئەی ئەو مقۆمقۆیه چییه...، جا چی لئ بپرسم...، به خودا سه یه ر خۆم ریزگا و کردوه...، ئەوه ده لیبی خله فاوم...؟! وا چاکه له مه پتر خۆم گه وچ نه که م... مام زۆراب دوا ی که مئ وه ستان، بیرکردنه وه ی هه ژانده وه:

- ده با هه لئ بستینم وه سیستی بۆ بکه م... سه به ی ده رۆم، نه وه کا من جار یکی تر نه گه ریمه وه بۆ ئیره...

جا چی پئی بلیم...، یان له نیوانی ئەم و برا که یدا چی به ش بکه م...؟! مام زۆراب چاوی شه شویشی ده کرد...، شه مکی ناو کۆلیته که ی لئ گۆردرا بوون، مه سینه حه و جۆشه لووله شکا وه که ی لئ بووه سه ماوه ریکی وه رشای زه ردی بریسکا وه...، مه شکاله یه کی وشکه وه بوو به سووچی خواره وه ی پشتی قاپیسه که وه هه لئاسرا بوو، په ته گوریسیکی پیا شوپ بوو بووه وه له خواره وه ی پینه یه ک، به دیواره دارووخا وه که وه هه لپه سیردرا بوو، تیرۆکه ره شدا گه راره که به فنجی له سه ری وه ستینرا بوو، مام زۆراب خۆی لئ بووه کوپخا...، مه شکاله بوو به زینی ماینه شی، په ته گوریس به ره شه و، تیرۆک به لووله ی برنه و، ئەو پارچه سیپاله شی به لیواری پنه که دادرا بوو، له ئەندیشه یدا پشتینی فیشه کدان... پزیمه یه کی له پری زۆراب و کۆکه و قرخه ی پیزه، که به دهم خه وه وه قاچه ئەستوره کانی له ژیر سیپاله که هینایه ده ره وه، مام زۆرابیان هوشیار کرده وه، چاوی پیا دا دا پچری:

«ئمه چییه، من له کویم و ئەم گه مژه ییسه چییه... کوپه زۆرابه که و له کۆن، ده لیبیت که له یی بوویت...، وه ره وه...، وه ره وه هۆش خۆت...، ئەمه له خه یالی مال به شکردن دا ی، جا تۆ به ناخیرت چیت لئ به جی ده مینیت تا خه می بۆ بخویت و بلیبیت له سه ری ریک ناکه ون...، کوپه ده لیک بنی، زۆرابه لات و پووت، لیک بنی...؟!...»

مام زۆراب له بیرکردنه وه کهوت... هاته وه سه ر ئەنجامی راسته قینه ی باری ژبانی خۆی و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا...، له م کاته دا گویی له لیزمه و ره هیله ی بارانی ده ره وه بوو...، باویشکیکی ده نگاوی دا، مووچرکه به پشتیدا هات، وهک له رزی لئ هاتبیت...، له ناگره که چووه پیشه وه... هه ر له جیی خۆی سه ری نایه وه سه ر لباده شیتاله که و جله

شپتیکی دا به سهری خویدا... له گوئی ناگردانه که، به له په وه، خوی گرمو له کرده وه...

- با بنووم... خوّم سه مه نگوک بکه م، به شکو نوستنی یه کجاره کی بیت و به یانی له م جیبه هه لته ستمه وه... مانی من بۆچی چاکه، چرچی لنگم لئ رابکیشایه باش ده بوو...

پاش ماوه یه ک بیده نگیی، ورده ورده که و ته پرخه پرخ... ئیتر به م شپوه ناخوشه، خه و لاسی پی برده وه... هه ردووکیان به پرخه و لرخه لرخ، ژووره نووته که نزمه په سته که یان ناخوشتر کردبوو... مام زؤراب تا ده هات زؤرت رۆ ده چوه ناخی رووخواوی خویه وه، تا به و جۆره به نامرادی له کوشی وهیشوومه ی ژیاندا به جیمان هیشت... هه ر لایه به زمیک و هه ر شوینه به جۆریک... ژووره که ی مامۆستا رزگار به قاقای پیکه نیی چهنه لایکی سه رگه رم و خورت سیخناخ، کردبوویانه گاله و گه رله لوی... به تایبه تی له و کاته دا کۆریان گه رمتر بوو که شه فه گولی شوان و کوپخا وهیسه خویان کرد به ژووردا... هه موو کردیانه پیکه نیی و قپه و هاوار...

- خودا ناردی، سا دهی شه فه ده بیت گۆرانیمان بۆ بلتیت...؟!...

- هه یهوو... هه یهوو، چیتان بۆ بلتیم؟!...

مامۆستا رزگار: له هه لبه سته به نرخه کانی خوت، شتی کمان بۆ بلتی...، دهی بزانی، تۆزیک مه ستمان بکه...

- مامۆستا...، تۆ نه وه به راسته، هینده دهنگی منت به دلّه...؟!...

- ئەهی گوايه به گالته مه... دهنگ و ناوازی تۆ به ده گمه ن هه لکه وتوو...

- ئەوانی تر له ولاره...

- بۆچی گوايه مامۆستا رزگار دیوه گه مه ی وات له گه لدا بکات...؟!...

- چووزانم، کوره کوا، دهنگم خوش نییه...

قورگم گیراوه... باشیشم بۆ نایهت؟!...

- ده سا نازمان به سه ردا مه که...، ئیمه دهنگی ناخوشی تۆمان له خوشی ناخوشی هیتر پی خوشتره...؟!...

- ده بۆی لیدهن، دهی، دهی، چه پ، چه پ... شه فه به ده نگیکی گری ناخوشه وه دهستی نایه په نا گوئی... دهستی کرد به گۆرانی «هه ی شیری نی خانم... دۆست مه نیج باوانم...» دوو سی دیری ته و او کرد و وه ستا...

- کوره به خودا ئیتر ته و او... وازم لئ بیتن...

- ده م خوش، زؤر باش بوو... به س نه بوو زؤرت نه گوت...

- سوپاس، سوپاس... چای بۆ تیبیکه ن، خه ست و شیرین...

- ئەمه یان فره خاس و به جیبه... ئەم ئیواره یه قۆرییه ک دیژم خواردۆته وه... شیرینم بۆ تیبیکه ن...

- ئەری شه فه چووی بۆ به رپیکردنی مام زؤرابی هاوه لته؟!...

- به لئ، به لئ... جا من نه چم کئ ده چیت...؟!... مام زؤراب بمردایه له م چه رمه سه رییه و له م رسوایییه چاکتر بوو...

- بۆچی...، گوايه تۆش مام زؤراب به تاوانبار داده نییت؟!...

- من...؟!... جا مام زؤرابی بی وهی به چ ده سته لاتیکی تاوان بکات...، ئەو پاروویه ک نانی به کوله مرگی ده ست ناکه ویت شه و ده خاته سه ر رۆژ... هه موو توانای خوی په رت ده کات، تا له سه ر به ردی ره ق خوی بژیتیت... که چی هیشتا نه وه شی بۆ نالوت...؟!... چاری چیه ده ستیک زؤردار بیپریت، خوتنی نییه...

- ئەری شه فه بۆچی پیروزی کچی بۆ خۆت ماره ناکه یت...؟!...

- کاک مهربوان...، ئەم وته یه ت له گالته کانی کاک خه سه ره ده کات... چونکه ئەو گالته ی به هه موو شتی ک دیت... جا من خوّم لئ ته وقه...، من و ژنه یان...، من له ژنم چی...، ئەمه له وه ده چی که ده لئین «رئوی به کونه وه نه ده چوو، هه ژگیکیشی به خویه وه ده به ست...؟!...»... منیش بیت و ژن به یتنم، وه ک ئەو رتوییه م لئ ده قه ومیت...، جگه له وه چۆن به من دابین ده کریت...؟!...

من له کوئی دهره قه تی پیزه ده مه وری هار دیم؟!...

- به خودا شه فه، پیروژ خرتیکی کولکورت و خرومره... قه یناکات، ده موچاوی ناشیرینه چی تیایه؟!... مهربوان به پیکه نینه وه رووی تی کرد:

- بۆچی شه فه هینده ت له باردا نییه تا وه کو پیزه قایل بکه یت و به خوتی ره وا بیینیت...؟!...

- هه ی... هه ی... هه ی... من ده لیم دهره قه تی نایه م و ئیوه چی ده یه ژن... ئەوه به من چۆن داده که ویت... ئەگینا خو من به ته مای «فه رۆخ لبقا» نیم بۆم دابیه زین... مامۆستا رزگار که

تا ئىستە گوتى لى راگرتبون، ھەلىدايە:

- بابە واز لە شەفە بەيەن، ئەو خۆى ئىشى خۆى زۆر باش دەزانىت. خۆ خودا پىژگاوى نەکردوو بەجى كارى وەھا بکات...

- مامۆستا گيان دەم خۆش، پىزە ھىندە جەربەزە و نالەبارە، باوکی دەرەقەتى ناىەت تاكو لەگەل خۆيدا بىبات بۆ شار...، چەندى لەگەل گوت، ئىستە و ئەوساش قايىل نەبوو مىلى رېنگا بگرتت و لە تەكىدا پروات...

- كورە شەفە جا لەگەلى بچىت چۆن بژى و چى بکات...، ئەو ئىستە رەنگە لە شار كونىكى دەست نەكەويت دالدى تىادا بدات و سرەوتى تىادا بکات...، پىزەى نەگبەت بۆ كۆببات؟! شەفە وەك بىەويت خۆى لەم دواندنە رزگار بکات، لەم داوہى بۆيان ناوہتەوہ قورتارى بىتت...

- تىكاتان لى دەكەم، ئىتر بىبىرەوہ... چىيان لى بەسەر دىت با لىيان بىت، خۆ لە وىنەى من و ئەوان بەھەزاران ھەن، سەرگەردان و وىلن، ھەشبانە كەسىك پىيان نازانىت، دەسا يان پەرتەوازە دەبن، يان مىليان دەشكىت و چەترۆ دەبن...، يان سەرما رەقىبان دەكاتەوہ، كورە يان لە برسанда رىخۆلەيان وشك دەبىتەوہ... شەفە نەختىك راما، وەك بچىتەوہ ناو قاوغەكەيەوہ داماو و بى دەنگ بوو...، ھەناسەيەكى بەكولى ھەلگىشا...

- ئاى لە من... واى لە خۆمان... بەو خودايە ئەگەر منىش لە ناو خىزانى ئىوہدا نەبوومايە، لەوانە خراپترم لى بەسەردەھات...، لەوانە بوو مندالە وردكە ھەر بەپەنجە چاوم دەرەبەيەن...، ئىوہ سىبەرن بۆ من، چەترن، چەترى سەرى من... پەنام ھەر لای ئىوہيە...، ئىوہ نەبوونايە بەپەنجە چاويان دەرەھىنام، ئىوہ ئاگاتان لى نىيە چى بەو ھەژار و بى دەرەتانە دەكەن، خۆ من گەلىك جار بىرم لەمە كردۆتەوہ...، بەلام ئەم چەلەمەيە لەبەر بارى تايبەتى خۆتان ئىستە بەئىوہش چارە ناکرتت...، ئىتر با (شىتەى ژىرە) وەك خۆتان ناوتان لى ناوم، دەدابخات و واز لە من بەيەن...

- رۆژتىك دەبىت ئاھ و نالە و نركەى داماوان بىتە جۆش و رەگى ناھەمسواری و چاچوويى و زۆردارىيان لە بنەرەت دەرەبىت و رىشەكىش بگرتت...

- بەلى بەو جۆرە نەبىت ھەرگىز چارى دەرد و زامى سوپھاتووى كۆمەلەكەمان ناکرتت...، دەرەبەگىتى، كە برپەى پشىتى زۆردارى و ستەمە، بەھىز و زەبرى ئاراستەكراو لە بن نەيەت، ھىچ دادى نادات و... دەردى ناو كۆمەل و تەنگوچەلەمەى داخستنى گەل

چارە ناکرتت...

مامۆستا رزگار رووى كرده دەمى كوتىخا وەيسە:

- ئەرى بەرپۆبەرى ناوچە ھىچ تۆى ئاگادار نەكرد پىش ئەوہى لە كوتىخايىت بخەن و لاتىبەن؟!... وا ئەم پىلانە بەگورجى سەرى گرت بۆيان...؟!... گوايە پىت نەزانى ئەم پىلانە گلاوہ چۆن تەنرا...؟!...

- خۆشبىت مامۆستا... گوايە بەبى ئاگاي ئەو ھىچ دەكرتت و شتىك روو دەدات؟! خۆ ئەگەر نەھىنپىرى خۆى نەبىت، رۆستەمە سوور كەى ئەوہى وا لە باردا بوو بەم جۆرە بەرەو رووى ھەموومان راستى بکەنەوہ... جەنابى ئاغاش لەولاوہ چاكي بۆ رىكخستوہ...؟! ھەموو پىرى تەلەكەبازىن... رۆستەمىش نۆكەر و داردەست...

- مەريوان لەولاوہ ھەلىدايە

- ئەى گوايە ئەوہ چوار سالە كە باوکی من و كوتىخاي باوکی ھىمەن بەھەشتى بوون ھەر خەرىكى تاقم و تاقمكارى نىن...؟!... ئاخى ئەو ھەموو ھەولەيان بۆ ئەم رۆژە بووہ... ھىمەن بەقەن و داخەوہ گوتى:

- تا سالىك دواى ئەوہش بەسەرزارى ھىچى دەرەنەبرى...، بەلام كە باوکی خەسرەویش مرد ئىتر رىگەى بۆ چۆل بوو... چونكە ئەوسا سى قۆلى لايان لە رۆستەمە سوور و لە ئاغا برىبەوہ...، برىستىان برىبوو...، بەراستى باوکی خودا لىخۆشبوومان سى براى دلسۆزى يەكترى بوون، دەمراستى راستگۆى ئەم ناوہ بوون...، ئەوان ھەرچىيان بگوتايە، پىاوہكانى مىرى ناوچەش حسابىان بۆ دەكردن و برىباريان لەسەر دەدا، چونكە وەكو دەمى گورگ دەمى ھەموويانىان بەستبوو...

مامۆستا رزگار بەتەشەرەوہ، گوتى:

- كوتىخا وەيسە، ئەوان رۆستەمە سوور بەچاكتەر و بەتواناتر و زانا و داناتر لە تۆ دادەنەين...

- دەبى وا بىت... ئەى گوايە چۆن...؟!...

- ھىمەن ھەلىدايە: جا بۆچى پىت ناخۆشە؟!... ديارە ئەو چاكتەر نۆكەرى ھەموو لايەكىان دەكات، بەلام تۆ نايكەيت...

- ئەوہى بەوان دەكرتت، ھەرگىز بەمن ناکرتت...

مهربوان گوتی: کهوا بوو نابیت لات گران و ناخۆش بیت... که له کوپخایی خراویت...، یان لابرأویت...، هیچت لی کهم نه بوو تهوه...، بگره له ناو ناوایی و ئاوه لانداه جاران گه وره تر بوو بیت...

- به لکو سهرم سووک بووه...، من ئهوسا هه میسه به دهم ئیشوکاری هه مووانه وه بووم... ئیستهش ئه وه به سه که زۆریه دانیشتوانی دی بهم کاره یان ناقایلن و، پیتیان ناخۆشه... - نه گهر پیتیان بکریت به رگریشی لی ده کهن...

مامۆستا رزگار که هه تا ئه م کاته بچ دهنگ بوو، گوتی:

کوپخا، بهم کاره ساته تو له جاران خۆشه ویستتر بوو بیت، ریزت پتر بووه...، رۆسته مه سووریش له ناو دانیشتوانی دیدا هه تا بیت رسواتر ده بیت... چونکه هه رگیز ناتوانیت هه ردوولا قایل بکات، خۆ ناتوانیت به لای ره شوووتی گوند و جووتیارانیشدا دابتاشیت و خۆیشی نایه ویت هیچیان بو بکات، زیاتر له وهی که زۆرتر بیان ره تینیت و بو ئاغا بیان ره تینیت ته وه، خۆی دژه و له پیلان و دژه کاریش به ولاره هیچی تری لی ناوه شیت ته وه... شه فه گولی شوان له ولاره په تی گوریسی واته هی هه موویانی پچراند... به دهنگیکی به رزی ناقۆلاه، گوتی:

ئه ری مامۆستا من ئه و قسه و قسه لۆکه تیرم ناکات، وه خته له برسان بزم، شتی کمان بو بیتنه با بیخۆین و له م گه ره لاووژییه چاکتره...؟! له م کاته دا گشت دایانه قاقای پیکه نین، هه ریبه که به جو ریک:

- بو می هیتنه...

- مامۆستا هیچی مه ده ری، با هه ر سکی خۆی هه لبگوشیت...

کوپخا گوتی: جا مه گه ر زه هه ر مارت بو بهینیت، بوچی تو بو خواردن هاتووی یان بو دیده نیی...

- ئه وی راستی بیت من بو خواردن و پیکه نین هاتووم...، نه گینا هه موو رۆژی مامۆستا ده بینم...

- بو ئه وه هاتوویت، تیر بیت پیکه نین و گه مه ت پین بکه یین...

- به لی، با وایت، من به هیچ شتیکی ئیوه زویر و دلگران نابم، قه شمه ریبه کانیشتانم پین خۆشه...

له م کاته دا مامۆستا رزگار هه ندیک باسووق، میوژه سووره، گوپز و بادامی خسته به رده م، گوتی:

ئه وه ده خۆی یان ئه وهی له م پاکه ته دایه...؟!...

- له مه م زۆر خوار دووه...، ئه وهی ناو ئه و پاکه ته ده خۆم...

- جا به شکو هیچی تیدا نه بیت، مامۆستا هه لته بته تینیت...؟!...

- نه گه ر هیچی تیدا نه بوو پاکه ته که ده خۆم، کوپه نه به خودا، هه ر به دیتنی مامۆستا خۆی تیر ده بم... من خۆم دهیناسم... له م کاته دا شه فه هه لسه یه سه ری، دهستی بو پاکه ته که هی مامۆستا گرت ته وه، مامۆستا گیان، هه میسه هه ر هه ژاری خۆتان نه بووین...؟!...

- ئه ی ته له که باز...

- مامۆستا نه یده تین...، ئه وه بو یه هه ستا وه، ده یه ویت پرواته وه...، ئیتر شه و دیره... دره نگیه تی، نه گینا به یانی زوو به ئاگا نایه ته وه... رانه مه ره که ی له له وه ر دوا ده که ویت...؟!...

- مامۆستا رتی لی مه گره، قه یناکات گونا هه با پرواته وه...

شه فه وه ستانه که ی تیک نه دا...، وه ک ده روازه که ریک دهستی پان کرد بو وه وه...، له م کاته دا مامۆستا قوتو وه که ی دایه ده ست شه فه...

- قه یناکات، با ئه م چا و برسییه تیر بکه یین...

«مامۆستا گیان... ئه ی دهسته کانت ماچ ده که م...»

له م ساته دا شه فه به شینه یی، وه ک دزی بکات، لایه کی سه ری پاکه ته که ی هه لدا یه وه... له ژیره وه سه یری ده کرد بزه ده یگرت...، که سه یری کرد پرتیتی له گه زۆی خا و جیر...، شه فه، له خۆشیدا دهستی کرد به سووردان و قریوه کردن، وه ک سه ما که ریک به به رده می هه موواندا بای ده دا...

- کوپه ئه وه چیه هه ر ده بیت شیتیتیی خۆت ده ریخه ییت؟!... شه فه گه زۆیه کی جیری ده ره ینا...، ئه مدیو و ئه ودیوی پین ده کرد...، گازتیکی لی گرت...، هه ر ده یخوارد و ملچه ی ده هات...

- ئه م... به لی من شیتم...، به خودا خۆشه...، گه زۆی وام نه خوار دووه...، به شی که سی لی نادم...، فه رموون، فه رموون ئیوه باسووق و میوژه سووره ی نایاب بخۆن...، قه یناکات من ناخۆم، نۆشی گیانتان بیت...؟!...

- كورە شەفە گۈل...، گىشى زەھر نەكەيت خۆ بەتەنھا ھەر ھى تۆ نىيە...

- كوتىخا...، گوايە تۆ شەفە ناناسىت، دە دوازە نان خۆراكىيەتى...

- فرباي نەكەوبىن ھىچى تىادا ناھىت...

- ئىستە من ئەمە تام لە نىزىك دەرگاگە... ھەر كامىكتان بەرەو روم بىت رادەكەمە دەرەو... ھەمووشى دەفرىنم... ئىوہ جارى واز بىن...، با جارى خۆم تىر بخۆم، ھەرچىش لە من مایەو، ھى ئىوہ... من ھەمىشە دەسندەخۆرى ئىوہ بووم...، با جارىكىش ئىوہ دەسندەخۆرى من بىن...؟! با ئا لەمەدا ھەژارىكى پەتەرى وەك من دەستەلاتى بەسەرتاندا ھەبىت، خۆ دنيا كاول ناىت!!؟

- شەفە شىت باش زمانت گرتوہ...

- ئەى نەيانگوتوہ ئەگەر رەنگى نەگرى... خورى دەگرىت...، منىش خورى ئىوہ دەگرم... خۆ من گاش نىم...

- جا بەشكو ھەمووى بخۆت؟!...

- داماوى وا ھەيە ھەمىشە لە برساندا سكى ھەلدەگوشىت، دەبا يەك جار ئىوہش برسى بن بەگەزۆ...، نەك بەنان و چىشت و گوشت...!!! خودا نەبىرېت ھەموتان مرن، با ئەم زەمە ئىوہ بىن بەمن...

- شەفەگەر چاك لىمان ھەلكەوتووت، جاران مىشت لە چارەت دەرەدەكرد...

- قوربان گيان... خۆتان پەرورەدەتان كرددوم، ھەر بەم جۆرە ئاوى گوتتان داوم...، ھەر چىم لى ھاتبىت دەستكردى خۆتانم...، من لە مندالىيەوہ دەسندەخۆرى خۆتانم... مامۆستا رزگار بەپىكەننەوہ گوتى:

- ھىمن تۆ وازى لى بەيئە... ئەوہ گەزۆى خۆمانە، بەدوو دانە مې دەبىت، ئىتر ھىچى بۆ ناخورىت...

- سوپاس بۆ تۆ كوتىخا كە ھىشتت بەئاسودەبى دوو دانەى جىر و دانەيەكى خاوخۆم...، بەخودا ئىتر ھىچم پى ناخورىت، دلەم ناىيات...

مامۆستا گيان، خۆت نەتفەرموو دابەشى بكەم...؟!...

- شەفە، بەئارەزووى خۆتى بكە، چۆنت دەوت و با بكە...

- دەسا وا منىش سەرو دووانىان بەيەكسانى بەسەردا دابەش دەكەم، وەك ئەو

دابەشىيەى كە خۆتان ئارەزووى پى دەكەن... ئىوہ ھەموو جارىك وەھى لى نادوین...؟!... بەكى جىر و بەكىك خا...، بەھاوبەشى و بەيەكسانىتى...

- با بەئارەزووى خۆمان بىت، چى ئارەزوومانە ئەوہ دەخۆبىن...

- كاك مەريوان كە خۆت بگرىتەوہ، دەبىت دابەشكردنەكە ئارەزووى تىدا بىت...، ئاوا بەكسانىى دەخوازىت...؟!...

- وا ديارە تۆزى لە شت گەبىويت...؟!...

«كورە بابە گيان بەخودا لە زۆر شت گەبىووہ...، سوپراوہتەوہ...»

- كاك مەريوان، گوايە تۆ دەتەوت ھەر خۆت لە شت بگەيت، من گشت جارى گوتىم لە ئىوہ چى دەبىزن...، خۆم ھەرچىيەكم لە ناوتاندا، گوتىم لە وىژەكانتان پى بووہ، خۆ كەر و گا نىم...

- گوايە چۆن... كورە تۆ يەكىكى لە ئىمە...؟!...

- كوتىخا، وا ديارە شەفەمان لى پەيدا دەبىت...، شوولى چەلەحاننى لى ھەلكىشاوہ...؟!...

- كاك ھىمن...، ئىوہ بۆ ئىمەى دەكەن...، خۆ ئىمەش دەبىت تۆزىكى لى بزانىن، تا پى بزانىن...؟!...

- شەفە، ئىتر بىدەنگ بە...، تۆ كورى ئەو كىشەيە نىت...، دەم لە ھىچىشەوہ مەدە...، دەمەوہرى بەسە...

- بەلى بەسەر چا، ئەوا قورم پىا دادا و قور و قەپم لى كرد...

- مامۆستا، ئەمجارە دەبىت لە دەنگى جووتياراندا ئەم گۆزىنە و ھۆكانى بنوسرىت، ئەمە كەم نىيە رادەى تىگەبىشتنى كەسىكى دواكەوتووى وەكو شەفە ئاوہا خەلق بىت و ئاوہا لە شت تىبگات...

- بەلى كاك ھىمن، دەبىت لە ناوچەدا، ھەرچى لەم بارەيەوہ پىویدابىت ھەمووى بنوسرىت، بەلام دواى ئەوہى دەچىتە بنجونانوانى كارەوہ...، ھەولى فراوانبونى رىكخستەنەكانىش بدرىتەوہ...

- وا، ئەمە پىويستە و راستىشە...

- هەرچه‌نده من شەفەى شىت و گولم پى دەيهژن، هيچيش نيم...، بەلام ريم بدهن كه بلّيم: هەر كاتى هات، يەك دانەش بنيرن بۆ رۆسته مه سور، بەشكو گشتى بخوئيتتەوه...، دەبا لە داخندا ليك بيتهوه و ئيجگارى كه‌لله‌يى بييت...

- كورە شەفە، بەخودا تۆ بەم پەريوتىيەى خۆتەوه هەزارى وەكو ئەوان دەژيت...

- كەى بى ئەو كاتەى واى لى بەهاتايە كه هەموو رەنجبەر و جووتيارەكان هيندەى شەفە وريا ببوونايەتەوه...

- مامۆستا رزگار ئەوه چى دەلييت...، هيچگاريت كرد... بلّيت شەفەى نەزان لەم هەموو كەسانەى ئەم ناوچەيه هۆشيارتر و چاكرت بييت...؟!...

- بەلى، مامۆستا، راست دەفەرموويت...، چونكه ئەو لەم وتەيه مەبەستى هەيه... هيشتا زۆرى ماوه هەستى تەواوى راستىتى لە ناخى پاراستنى بەرژەوه‌ندييه‌وه هەلبقوليت...

- كوئىخا، مەريوان لە تەواوى بىرەكەى من نەگەيىوه... وا ديارە هيشتا هەر پرواى بەسەرکۆزەرى خواست هەيه... تا بەم جوورەش بين، هەرگيز ئەنجامىكى باشمان بەدەست ناکەويت...، ئەگەر خۆمان بەدار و بەرديشدا بەدين... تا نەچينه ناوجەرگەى بارستايى بوون و پرووداوهوه... بەلام بەم مەرجهى خەلكەكەمان لەگەلدا بن...

- هەر چۆن بييت شەفە گولم پى دەليين... هەندىكىش شەفە شىتم پى دەليين...، خۆزگە وەك ئەوانە تەندروست دەبووم جا خۆم دەمزانى چۆن دەبووم...، بەخودا بەم حالەى خۆمەوه لە زۆريەى ئەو شتانه‌تان تىدەگەم...

- تۆ هەر ليمان شىت نەبييت و فيكه نەتگريت... بەينيكى تر مامۆستا رزگار دەتبات بۆ لای پزىشكى شاريش...

- مەرج بييت، بەسەر چاو، جا من كەى بى گويى ئيوەم كردووه؟!!

من شىت دەكەن بۆيه فى دەمگريت... ئەى بۆچى ئا ئىسته و تەنها جارتيك لە ئيوە شىت نەبووم...

- چونكه ئيمە هەموو خۆشان دەوييت...

- ئى ئەوه‌تە منيش هەمووتانم خۆش دەويت، دەسا وا من رۆشتم، خواتان لەگەل... دوبەدواى شەفە...، كۆمەليش كۆربان چۆل كرد و مامۆستايان بەجى هيشت...، ئەويش

چوو هەر جيگەى خەوتن...، پالکەوت و پەراوئىكى بەدەسته‌وه گرت، دەستى كرد بەخوئيتتەوه، دواى چەند لا پەره‌يه‌ك كەوتە بىرکردنەوه...

- خۆزگە، ئىسته كه ئەم هەموو جووتيار و رەنجبەر و چينەرانه لە رادەيه‌كى بەرزى تىگەيشتن و پىگەيشتنى بىرى نوئى پيشكەوتەى ژياندا بوونايە، هەتا كۆمەلانى هاريكارى ناوچەى تىادا دايمەزايە كه بۆ رازەى گشتى، بەيه‌كسانى كارى گورجوگۆلانەى بكردايه...، هەر خۆزگەشە رۆژتيك دەبييت بيته ئەنجام...، دەبييت بۆ ئەو رۆژە بگەريين...، كار بكەين... بمانەويت و لە بارماندا هەبييت دەيهينينه بەر بار... رزگارى بەئوميد، ماوه‌يه‌ك بەو بىرانه‌وه مايه‌وه...، خەو دايجرتبوو... چەند ساتيک بەم شيوه‌يه لە خەيال پلاوى بزى بزىدا بوو، كەوتە خەوه‌نوچكى...، هەتا پەراوه‌كەى لە دەست كەوتە خوارەوه و بەدەم بىرى زىنده‌خەونه ئال و والا جوانەكانەوه خەوى لى كەوت... دل خۆشى و خۆشه‌ويستى برادەرەكانى و ئاسوودەيى خۆى بوو بەورده پرووشەى خامۆشى و ژوورەكەى داگرته‌وه، دەنگى شەست و رەهيتەى بيسترأوى بارانى پاييز، دەر و ژوورى پر كردبوو، بەلام لەولاشەوه خانووه پەريوته دارووخاوه‌كانى ئىجگارى ويرانتر دەكرد، ئاوى چۆراوگەى گوتسوانەكان و پلوسكى سەربانەكان بەهاژە باراناويان پىادا دەهاتە خوارەوه... پاييزتيكى بەتوندوتىزييه...، بايه‌كى گا فرين هەلى كردبوو...، جاروبار دەيلوورانند...، موچرەكى بەپشتى پۆشته و تيرەكاندا دەهينا و هەرەشەى لە گيان و ژيانى بى دەرەتان و كەساس و هەژاران دەكرد...، هەتيو و پير و داماوانى ناو كەلاوه‌كانى نيوە گيان دەكرد، بەتايه‌تى لەو ساتانەى بىريان لە نەبوونى نازوقەى زستان دەكردەوه، لە بارى دەروونه‌وه دادەتەپين و پتر لە بىرى رەقبوونه‌وه و لە مردن نزيكى دەخستنه‌وه...

مائی رۆسته مه سووری کویتخا دئ و ئاغال، حه وشه یه کی دوور دیتژی هه بوو... خانووه که ی پیکهاتبوو له سئ بهش... که ده چوو ته ژووره وه، به لای دهستی چه پدا چوار ژووری دیتژی یه که له دوا یه که بۆ ئاژهل و بهرزه و ره نجبه ره کان، به شی دووه می به و بهر وه بۆ خیزان و مال و مندال...

به شی سئیه م که روو به رووی ده رگای ده روه بوو... له بنه وه له نیوانی هه روو به شه که دا، به لام له بنه ر ه تدا له دوو به شه که ی تر بهر تر بوو... عه ماره ته یه کی تایبه تی بوو به دیوه خانیک کی گه وره و دوو ژوور بۆ مانه وه ی میوان به شیک کی تایبه تی سه رشو رک... له ته نیشتی به شی خیزانیش سه رته ندوور تیک کی گه وره و به شی چیش ت لیان... ژووری میوان دوو ریز کورسی تیدا بوو... فه رشی نایابی تیدا را خرابوو، به م بهر و ئه و به ریشه وه به دۆشه کی پر له لۆکه ئه و بتری پر کرابوو وه، سه رینی زۆری په ری له سه ر بلاو کرابوو وه... رۆسته مه سوور له ژووره میوانی هه بوو... سه رپرووتیک کی که چه له ی چاویلکه له چاوی ورگن له سه ره وه دانیشتبوو... دووانی تریش له خوار به وه... رۆسته مه سوور له م کاته دا زۆر لئی نزیک بوو بوو وه... به چرپه له گه ل یه کدا ده دووان و رازی نه نییان دادا بوو...

- میران، به خودا من سل له خیزانی کابرا ده که مه وه...، ئه وه ی خراپه و ترسم لئی هه یه ئه وه یه که هه موو لاو و سه رگه رمن... به تایبه تی ئه و هیمنه یان زۆر مه نگ و نه دووه...، هه میسه له وه ده چیت نه نییه کی له ژیر سه ردا بیت...، هه رچه نده بۆ شار ده روات ده که ونه پسکه پسک و مقو مقو... ئه م لابر دنه ی کویتخا وه یسه شیان زۆر لا ناخو ش بووه... چونکه ئه ویش له ده سته و هاوکاری خو یانه... هه ول م داوه تا ئیسته له نه نییان نه گه یشتووم.

- کویتخا، تو ئیمه ت له پشتین، ئیتر له چی ده ترسیت؟! گه ر به تۆدا به ته قنه وه، ئیمه له سه ر خو مانی حساب ده که ین...

- میرم... من ناترسم... به لام سل یان لی ده که مه وه... ئه گینا تو خو ش بیت گوئی هه موویانت بۆ ده برم...، به لام جار ئه مه وئ به هه نگوین بیان خنکینم... خو م به ها وده ستیان پیشان ده ده م... ده مه ویت جیگه ی خو م قاییم بکه م و هه ندیک له توندوتیژی و قینیان که م بکه مه وه هه تا ئه و کاته ی خا و ده بنه وه، ئه وسا ده میتنه وه خو یان، چاری خو شیان به ته نهایی

ئاسانتره... ده مه ویت ئه وانه ی ئه وسا به لای خو یاندا رایانکیشابوون، لییان به ته کتیمه وه، بیانکه م به سلقی رووت...

- کویتخا، هه ول بده که رتیان بکه یه ت و جیا وازیان تیدا په یدا بکه یه ت...، ئه ویش به وه ده بیت خو ت بگرت و له سه رخۆ بیت...، ده بیت بیسه لمینیت که تو له وان ژیر تریت... ئه مه ش دوو به شی له بهر خو ته...، لیشت ناترسم، تو پیا ویک کی کارامه و لیها توو و به هه لپه ی...؟! - گه وره م، هه رچی ده فه رموویت من سه رم له ریدایه... هه رگیز له واته ی ئیوه ده رناچم...، من خو م به ئه لقه له گوئی ئیوه ده زانم...؟!...

- ئیمه ش بۆیه تو مان به مه رامی دلئ خو ت گه یاند، به م جو ره ی بو مان سه لماندیت، وه یسه شمان له کویتخایی خست...

- هه تا هه تایه خودا بۆ ئیمه تان به ئیلت...، ئیمه ش نو که ری خاک و پاتان...

کویتخا له م کاته دا ره وشتی ئه و په ری نرمیی و نو که ریتی پیشان ده دا، وه ک بیسه ویت کورنووشی ته واو بۆ میر به ریت وه ها بوو...، دوا یی وه ک و ریک کی ده به نگ دا چله کی خو ی وریا کرده وه...، هه ستایه سه ری و به نه ربه ته شه رانییه کانی قیر اندی:

- ئه له...، کورپه ئه له که...، وه ره هه تیو خیرا نان تیکه ن... له م کاته دا ئه له مه سینه و له گه نی وه رشای سپی هینایه به رده می میر... ناوی کرد به ده سته می و میوانه کانی تر دا... ئه له پاشه و پاش گه رایه دا وه، کویتخا مره یه کی لیوه هات ده سته به سمیلتیدا هینا، خو ی قیت کرده وه، له خاک و پادا وه ستایه وه، چاوه روانیی فه رمانی ده کرد... له م کاته دا مینه ی کورپه رۆسته مه سوور به په شوکاوی خو ی به ژووردا کرد خا ولییه کی ده ست سپینی به ده سته وه بوو...، له میر چوو به پیشه وه...، ئه ویش ده سته ی پئ وشک کرده وه...، دوا یی رووی کرده باوکی:

- ئه و هه تیوه شیتته خرپه زۆر ناله بار و قیرسیچمه یه... هه ر وه کو فیر کرابیت، هه رچه نده من ده بینیت، له بهر خو یه وه ده ست ده کات به جنیودان و تفکر دنه وه، یه ک له سه ربه ک تف له زه وی ده کات، دوا یی ده ست هه لده بریت بۆ ئاسمان، وه کو دروود بخوینیت، نازانم چی ده لیت...، ئه م خو ترییه له م دیبه دا نه مایه باش ده بوو...، هه رچه نده وا ده کات من دل م له خو یه وه داده خو رپیت... که چاوم پیتی ده که ویت ئیتر دل م ده گیریت و ته واو په ست ده بم...

- رۆسته، ئهوه مه بهستی له کێبه...؟!

- میرم هیچ نییه، مه بهستی له شفه گولی شوانه، هه تیویکی شیتۆکه یه... شوانی خیزانه کانی بهرە ئه ولایه...؟!... هه رچه نده شیتۆکه یه، به لام رهفتار و کرداره کانی هه ندی جار له هی ژیر و داناکان پر مه بهستتره، فیری قسه ی به تیوکل بووه...

- بابه، به تایبه تی له ناو خه لکه که دا ده ی کاته گالته جارپی، ئه وانیش به هه لی ده زانن...
- کویتخا جا تو به چیدا ئه مه ده لیت...

- ماوه یه ک له مه و پیتش، دوا ی دانانی من و لابر دنی وه یسه له کویتخایی، رۆژتیک چوم بۆ مزگه وت... سه یرم کرد کۆمه لیک له دانیشتون، له بهر هه یوانی مزگه وتدا دانیشتون، مامۆستاشیان له گه لدا بوو، شفه له خوار یانه وه تروشکه ی کردبوو... وا دیار بوو له لابر دنی کویتخا و دانانی من ده دان، چونکه که چاویان به من که وت بچ دهنگیان لی کرد، سلاوم لی کردن... هه ندیک به گه رمی و هیندیک به ساردی وه لامی سلاویان دامه وه...، به لام هه ر ئه وه نده م خۆش بوو...، هینده م زانی شفه له جیکه ی خۆی، وه ک کیتچ راپه یری و قیراندی... دوا یی فیتی لی هات... کویتخا رۆسته م بچ دهنگ بوو، وه ک ئه و رۆژه ی شفه به ره نگاری بووه، بیری که وته وه، له به رده می میردا ئاره قیکێ ساردی رشت، وا ی ده زانی شفه له به رده میدایه:

- «تف له شه یتانی چه پهل...، تف له ها وره نگ و ها وده نگێ شه یتان... خۆزگه ئه م ریموزنه م نه ده دی... خۆزگه کویترووی ناله بارم چا و پین نه ده که وت...» ده می که فی چه ند بوو...، وه ک مه شکه ده هاژی...، چاوی ئه بله ق بوو بوو، که وت به زه ویدا و فیتی لی هات...، پیاوه کان گشتیان به وه وه خه ریک بوون، ئیترو وه ک من نه بین و هیچ نه بم، چاویان به سته وه... ئاوی ساردیان کرد به ده موچا ویدا، سه یرم لی ده هات، ئه م هه موو په رۆشیی به چیه بۆ ئه م له و پیره... دوا ی نه ختی هاته وه هۆش خۆی...، سه یری ده موچا ویم کرد، به لام ئه و رووی لی وه رگتیرام، به بچ دهنگ پشتی کرده من و کۆمه له که ی به جی هیتشت... ئه وانێ تر هه موو بچ دهنگ بوو بوون... له م کاته دا به گویتی خۆم، گویم له چرپه ی یه کیتک بوو، ده یگوت:

- کوردیبه که ی خۆمان راستی فه رموه...، قسه یان له شیت یان له مندال؟! »

که چی ئه ویترو وه لامی دایه وه:

- «ئه م شه فه یه له شیت ناچی، له وه لی و دیوانه ده چیت...؟!... دوا ی ئه مه، کۆمه ل، یه ک له دوا ی یه ک بلا وه یان لی کرد، سه یرم کرد هه ر خۆم به ته نها ماومه ته وه...، مامۆستای مزگه وتیش، به بی دهنگی و به ماتیی هه وه به رامبه رم را وه ستا وه و ده لیت (فه رموو بچینه حو جره...)»

منیش وه کو خۆل و دۆم به سه ردا کرایت له لام و ابوو...، له شم نیشته بووه سه ر ئاویکی سارد... له م کاته دا که وتبوومه خولیای بیریکی سه یره وه... وام هه ست ده کرد که مه لاش بۆ به بانگم ده کاته حو جره، بۆ ئه وه ی هیرشی واته کانی شفه گولی شیت ته وا و بکات، له بهر ئه وه نه متوانی و نه مویست له لای ئه ویش دا بنیشم و بمینمه وه، پیم گوت:

«نه خیر، سوپاس، ده رۆم... هه ر ویستم سه ریکی سه ری پیتان لی بده م...، فرمانم هه یه...» ئیترو ئاگام له خۆم نه ما بوو، گه رامه دوا وه...، قوریان میرم له ئیسته ی مینه زۆر په ستتر بووم... دهنگی مه لام و هه ها هاته گوئ:

- فه رت هانی...، خودات له گه ل...، یه زدانی مه زن چاک بۆ هه موومان بکات... له دلی خۆمدا ده مگوت ئه مه بوو فه ر... ئه مه بوو خۆشی... به م جوړه خودام له گه له؟! وا دیاره ئه م واتانه ش هه ر ته شه ر لیدانه به رامبه ر به ی وه کو من... ئا ئه مه یه حالوبالی ئیمه له گه ل ئه م که لله ره قانه دا...

مینه له م کاته دا به هه ناسه سواری هه لیدایه:

- جا مه لاش هه ر به لای ئه واندا دانا تاشیت؟! قوریان من ده زانم ئه مانه دوا یی تووشی ده رده سه ربی زۆرمان ده که ن... تا ئه م کاته چاویلکه له چاوی ورگن به بی دهنگی و سه رسامی گویتی بۆ شل کردبوون...، دوو میوانه که ی تر، و ر بوو بوون، وه ک تاسا و، چاویان بریبوه چاوی یه کتری و گویتیان له وان را گرتبوو... کۆکه کۆکی میر له م کاته دا هه موویانی وریا کرده وه... به ده نگیکێ گری نا قۆلا و شتیه یه کی گالته پیکردنه وه گوئی:

- ئه مانه هه مووی کا و بایه...، هه مووی خۆتان وا ی لیک ده ده نه وه... ئه مه گومانه به خۆتان... ئیجگار قوولتان کردۆته وه... سه ری دنیا تان له خۆتان هینا وه ته وه یه ک... کویتخا، گرنگ ئه وه یه، جووتیار و هیزی جووتیار بشکیت و نوشوستیی به یتیت...، ئا بزانه م تو سه رکه وتیت یان نه؟!... جگه له مه، هیتز و به ره له سستی ئه وانمان هه مووی له ژیره وه شکاند، به بچ ئه وه ی بییه لێن که س پچ بزانی ت، یان فزه ی لیه بیت... له مه و دوا ش سه ربان پچ داده نه ویتین، هه ر شته به وا ده ی خۆی، پیلان و دا و له ئیمه وه...، فه رموون...

برسیمانه، با نان بخۆین... کوئخا چیت بۆ کردوین...؟!... با حازر به قهرز نه دین و سک
هه لگوشین بۆ ئیمه نه هاتوه...؟!؟

- فهرموو قوریان...، بهرخیکم بۆ سهه بریویت، بۆم کردوویت بهیریانی... گوشتی
سووره وه کراوی کهو و که رویشکیشمان ههیه...، فهرموون قوریان... فهرموون...

هه موو چوونه سهه خوانی نانخواردن... دهستکرا به تیکه گلاندن... میر، بهم دهست و
بهودهست گوشتی سووره وه کراوی ناو سکی بریانیی چهوور و نه رمی ده ماشییه وه، کوئخا
رۆستهه به درۆ چاوتیری خۆی ده نواند...

له گه ل ئه مانه شدا له م کاته دا، رۆسته مه سوور له بیر کردنه وه یه کی قوولی شیواودا بوو...،
له دلێ خۆیدا ده یگوت:

- چیم نه کرد تا بهم مه رامه گه بیشتم... ئیتر چیم ده ویت؟!... هه رچی بلیم ده می خۆم
ده خوات... «ئیترا چیت ده ویت رۆستهه، جه نابی میر تۆش هه ر وا نا یخۆت... خواردن
ریبانه وه ی ده ویت... منیش چاوه پروانی په یمانه کانم... من بۆ تۆ، تۆش بۆ من...» له م کاته دا،
بزه یه کی سهه که و تن گرتی، دهستی برد بۆ پاروویه کی چهوور و نه رم، وه ک واشه، چنگی لی
گیر کرده وه، لیبی لی داگرت... «به خۆشت هه لاله... بخۆ...» هیشتا پارووه که ی قووت
نه دا بوو، به بۆله بۆ لیکه وه سهه ی نایه په نا گوئی جه نابی به رپۆه بهر:

- میران، لهو ماوه یه دا ناردم، له سهه به لینه که ی خۆم که پیم دابوویت...، پارچه یه ک
فه رشی کاشانی زۆر نایابم بۆ کریویت ده فه رموویت له گه ل خۆمدا بۆتی به ینم بۆ شار، یان
له گه ل خۆتاندا ده یبه نه وه...؟!...

- «گری دهست بۆ به یه نه دان، با بلین لیم کریویت...؟!... وا نییه...؟! هه ر بۆ ناو...،
خۆت چه ندی له سهه ده دانیت من قایلیم، که هاتیت بۆ شار پارکه ییت به مۆلی ده خه مه
دهست... سهه ی بیخه ره ناو ئوتومیله که وه، ئیتر ئه م گیرمه و کیشه یه ی بۆ چیه؟! میر له م
کاته دا هه ندیک دهنگی زیاتر هه لپری...

کوئخا رۆستهه له دلێ خۆیدا «هه ر به وه وه بوه ستین چاکه، به لām هه ر وا ده ییت، ئه و بۆ
من و منیش بۆ ئه و، با له وه پيش منقریکم بدایه تی ئیتر میر له مه و دوا پشتی منه... له
که سه کانم چاکتره...، که س...؟!...»

- کوئخا وه لامت نه بوو، بیر له چی ده که یته وه... ده بلن وا دامیتن به و نرخه؟!...

میر چاوه پروانی وه لāmی نه کرد، نه نجامی وه لāmی له پیشه وه وه رگرتسوو...، دهستی
کرده وه به ماشینه وه ی گوشتی گه رم و نه رم و خواردنی ده گمه ن و به تابهت دروستکراو...

- پیرۆز بی، مالی خۆته...، په له ی پارهم چیه... مالی منیش هه ر هی تۆبه...
«هه رووکیان له دلێ خۆیاندا: ئه ی که وا نییه؟!...»

- کوئخا ئه وه له بیرم نه بوو: «دهنگی نزم کرده وه» بۆ زه وییه کان با جارێ هه ردبزه
به درخۆنه ییت...، مه یدرکینه با ماوه ی تابهت ی په رچدان وه به سهه ر بچیت، هه ر کاتیک خۆم
پیم گوئی، ئه وسا دهستی به سهه ردا بگره...، من هه موو شتیکم بۆ ته واو و جیه جی
کردوویت...

- خودا له گه وره ییت که م نه کات...، پشت به یه زدان و بیری وردی ئیوه ی دل سۆز، هه موو
شتیک ئاسان ده ییت و کۆسپ و گیروگرفت ساتار ده ییت...

- رۆستهه، من خۆم ده زانم چیم کرده وه...، به لām با مینه ی کورت سهه رگه رمی خۆزایی
نه نویتیت، له گه ل خیزانی هیمن و ئه واندا جارێ نه یشتیوتیت، بۆ ئه وه ی ئیشوکارمان
به ئاسایی و به بی قاره و هه یته هووت پروات و با تیکی نه دات...

- مینه به سهه رسورمانه وه...

- چۆن، قوریان، چۆن بی دهنگ بم، له توانج و اته ی رهق و ناشیرینیشیان...؟!...
ئه وان به هه موو جوړیک هه ولێ شکاندن ئیمه ده دن، من وه ک شبرم لی دیت، ئه مجاره
ده ییت ناوده میان سویر بکه م...

- کورم، بی دهنگ به و لیکین...، ئیمه به راویژی میر و میری ده جوولین و به رپۆه
ده چین، ده مار نه تگریت... کنر و ماستیش به واده ی خۆی... چه ند جارم پی گو توویت نه هی تیر
به، نه هی تیر...؟!...

- ده ییت فیتر بییت و هه رزه یی دابنیت، دوا یی کار له باوکیشت تیک ده چیت...

- فه رمانی میرم به جیه، ببورن، چی ده فه رموون وا ده که م...

- ده سا به بی دهنگی و هیمنی هه ر هه ول بدن نیازه کانیا ن پوچ پوچ بکه نه وه، له
نه یینی مه به ستیان بگه ن و ئیمه ناگادار بکه ن... هه ر نیازیکی خراپه کاریان هه ییت
سه خترین سزایان ده ده م و تووشی چه رمه سه ریه کی خراپیا ن ده که م...

- خودا بۆ ئیمه تان به یللیت، ئیمه ش هه تا ماوین هه ر نۆکه رتا نین... ئه م روونا کاییه ی

له دلماندا ههيه له برهقه تاجى شاهيى و بههوى تهختى ميرى و پاشايه تيبه وه چوه ته ناخمانه وه ميرم...

- دها كوتخا، ئيوه بريره پشتى ئەم تهخت و بهختهن...

كوتخا لهم كاته دا گوتى ئەو هه تيوه سه رگه رمانه ي بير كه وته وه كه له وه پيش بيستبووى... واى هاته گوتى، كه ميريش هه به ته شه ره وه، ئەمەى پى ده لىت، چونكه رۆژى هه لىژاردنه كهى، كه جه نايى كرا به موختار، به گوتى خۆى بيستى، به كىك له وانه، له ناو كۆمه لىكدا به دهنگى به رز گوتى: «ده ره به گ بريره ي پشتى داگير كه ره».

بۆيه ئيتر لهم كاته دا نه يده زانى، ميرى به رتو به ر چى بۆ باس دهكات، كاسه ي سه رى درهنگه ي دههات، دهگوت ناشه، ههستى به دهنگدان وه يه كه ده كرد، له هه ره شه ي ئەو لاوه سه رگه رمانه ده چوو... تا كاتىكى زانى خوان پىچرا وه ته وه و چاشيان له به رده م دانا وه... له دهنگى زه ي پىاله و تهقه ي چا تىكه ه لدان به ناگا بو وه وه... سه رى كرد دانىشتوان له كشوماتى و بى دهنگى به كه تى ته واو دا بوون...

- كوتخا، ئەمانه ش نه بىت، هه ر ئىش بىك هه بوو، ئىمه ناماده ين مه رجه هه موو كار بىكى گران بۆ ئاسان بكه ين...

مىنه لهم كاته دا خۆى بير كه وته وه «تۆ بلىت به هوى كاره كانى ميرى به وه، گوله ي كچى خه جىج خانم بۆ جىبه جى بىت... دياره ده بىت فه رمانىكى زۆر گرنگ بۆ ميرى به جى به يىنم تا وه كو ئەم كاره شمان بۆ بكات...؟!... كار بىكى زۆر سه خته، هىمن و مه ربوان و خه سه ره، هه رسى نامۆزا بزى وه كه كۆسپى گرانى ئەم ناو اته ي من... با بزاني، له گه ل ئەواندا مه گه ر پشت شكان» «كوره ها، وهك ميرى به رتو به ر خۆى ده فه رموو يت، بۆ هه موو شتىك جار بى با نارام بگرم، تا رۆژى خۆى، بىرت نه چىت، نابىت مير زو ير بكه يت»
لهم كاته دا رۆسته مه سوور نه راندى:

«كوره مىنه ئەوه له كوتىت؟!...، ده لىتى گه مىيه كه ت با تىش بو وه...، ئەوه دوو جارم بانگ كر دىت، بۆچى وه لآم ناده يته وه...، ئەوه چىته وا حه په ساو يت...»

كوتخا له دواندن وهستا، تاس بر دى به وه، له دلى خۆيدا: «ده بىت مىنه ي كور پىشم گومانىكى له دلدا هه بىت...، به لآم ناخۆ ده باره ي چى بىت، چاوتر سىنى به كه ي له نگه رى به رزه و ندىمى راگرتوه، كه چى به سه ركىشى و زىاده رۆبى هه ندىك جار ده بشىوتىت...»

- كوره برۆ خىرا كه، بلى با فه رشه تازه كه بخه نه ناو ماشىنه كه ي مير وه، چونكه پىم فرۆشتوه و حه لالى خۆبه تى!!

بۆ ئەم وته يه دهنگى به رز كرده وه، به لآم له دلى خۆيدا: «راستىش ناكه م...» رۆسته م له مير نرىك كه وته وه، به نزمى گوتى:

- قوربان، با پىشكه شتان بىت، پىوىست ناكات پاره كه يمان بۆ بنىر ته وه... مالى من هه ر هى تۆبه...

- چۆن ده بىت، كوتخا، جا من و تۆ مالىمان جيا كر دۆته وه...؟!...

- به زه رده خه نه يه كى گالته كار بى به وه...

مىنه كه لهم كاته دا بىرى له ناراستى هه ر دوو كيان ده كرده وه،

- له دلى خۆيدا:

- هه ي هه ي لهم درۆ زلانه، لهم دوو درۆ زنه كه وته مله وورا نه؟!... هه رچه نده وه هاشه، گوتى مه ده رى مىنه، تۆش لىده...، هه له و بۆت هه لكه وته وه... هه ر خۆمان: حه لىن... ئەمه رىگه پا كرده وه يه بۆ تۆش، سه بىنى تۆش ده بىته - قوربان... گه وره م... مىنه به ده م ئەم بىرانه وه چوه يه كى له ژووره كان و فه رشىكى جوان و نايابى وهك گولى هىنا يه ده ره وه، خستى به ناو ماشىنه كه ي به رتو به رى ميرى به وه...، دوو له سووكه پىا وه كانى به رقا پى كوتخا په لامارىان دا و وهك راسپىردرا بن، فه رشه كه يان به رتو جى بۆ مير رىك ده خست...

- نۆشى گىانت بىت زرته بۆزى كه ته وول...، ناخۆ به م رۆژگار ه چن دت بۆ بىته كونى ژووره وه...، به لآم بۆ تۆ باشه...، هه ر تۆ به كارمان دىت و له ته نگانه دا به فرىا دمانىت...

مىنه ناورى دا يه وه، بىنى باوكى وا خه رىكه مىوانه كان به رى دهكات... چا وه روانى كردن تا هاتنه به رده مى، دهستى درىژ كر د...، ته وه قه ي له گه ل كردن...، ئەمىش به په رۆشه وه به رى ده كردن... جه نايى به رتو به رىش هىچ سه رى فه رشه كه ي نه كر د...، وهك بلىت هه لىژارده ي تايبه تى دهستى خۆى بىت، به لآم له دلى خۆيدا ده يگوت:

- خۆشم بگه رامايه فه رشى و هها هه لىژارده ي ده گمه نم دهست نه ده كه وت، ده زانم رۆسته مه سوور، بۆ ئەوه ي قايلم بكات، زۆر خۆى ماندوو كر دوه تا ئەم فه رشه چا كه ي بۆ په يدا كر دووم...، خه لات، هه رچه نده كوتخا پىشكه شى دهكات به من...، به لآم ئەنجامى ماندوو بوونى خۆمه...، منىش سه رى خۆم بۆ ئەو زۆر يه شان دو وه...، هه ر به مه شه وه لى

پانه وهستاوم... گوی مهدهری رۆژان رۆژی له دوایه... دنیا هه وهها نابیت، دهبیت مشووریککی خۆمان بخۆین... ههله و دوایی له دهست دهچیت...

- لهم کاتهدا هه موو له بهرپیکردندا بوون، شپرزه و پر بایهخ و دهست لهسه سنگ...

- تهق، دهراگی ماشین بهتوندی بهیهکا درا، کویتخا، مینه و ئهله و دوو پیوای تر له بهردهمی ئۆتۆمبیلکهدا راههستا بوون، بهکوینوشهوه درپان دا، ئه مالا و ئهولای ماشینیان گرت، سهیری خهلهکه دوور وهستاوهکانیان دهکرد...

هه موو خۆیان گیف کردبووه... مینه له هه موویان پتر سنگی دههپه پاندبوو، زلیی و گه وه بوونی خۆبانیان له گه وه رهی جه نابی بهرپه بهر و بوونی میر و قه وهاری ئه م ئۆتۆمبیلکهدا دهبینی... بۆیه وایان داده نا، که ئه م هه لۆیستهی میر له ناو ماشینی راههستاوی و په ورکهردا، بهشیککی ئه مانیشی پتویه یان بهشیکه له بوونی ئه مان، ئه وه تانی له دهنگ و و په ی ماشینه کهدا، له بریقه و چریسهکی شووشه و گلۆیهکانی پیش و دوای ئه و ماشینه جوانه دا، ماینه شی و ئه سپی ناوچه وان مارۆی ئاغا له م ساته دا نانۆین... ئه مرۆ گه وه رهی له بهرگ و جلی ئاوساو و له گوشتی ورگ و پشت ملی میری بهرپز و گیپالی بهرپتویه بهری ناوچه دایه، میر و بهگ و ماشین نیشانه ی گه وه بوونی ئه مانی ده ره ده خست و خۆبانیان پتوه گیف کردبووه وه، مینه ئاو ریککی له خه لکه که دایه وه، وهک پینیان بلتیت:

«ئاگاتان له م هه موو سه ره رهی ئیمه یه...؟!...»

- ماشین کهوته گه ر...، دهست گیرا بهسنگه وه و بۆ سه ر چاو، تا لینیان دوور کهوته وه، ئه مانیشی بهفوتیکراوی و خۆ بادان بهجی هیشته...، رۆسته مه سوور پاشه و پاش گه راپه وه بۆ ماله وه... مینه هیشته هه ر راهه ستا بوو...، وهک چاوه روانی شتیکی گرنگ بکات... که خۆشی نهیده زانی، ئاخۆ دهبیت چی بیت...؟!... بهلام چاوی له ماشینه که نه ده ترووکاند، تا به ته واری دوور کهوته وه...، له م کاتهدا روهی وه ره ره خاند، بینی هیمن و مه ریوان له دووره وه سهیری دهکن، چاوی به چاویاندا ته قیبه وه...

- دیسانه وه، ئه م هه تیوانه ده لیت چاوی سیخوون و خسته وویانینه ته ژیر چاودیرییه وه...، دهبیت بجمه وه ناو قاووغه که ی خۆمه وه، نازانم بۆچی که ئه مانه ده بینم شپرزه ده بم، حیرسم هه لده ستیت دل م ده گیریت؟! سا بزانه ئه و رۆژه که یه تۆله ی ئه م هه موو قینه یان له بکه مه وه...

مینه ئه مه ی گوت و ئه میش روهی له وه ره ره خاندنه وه، بۆ به ره و مال، به نیمچه په شوکانیکه وه گه راپه وه، دوو جۆر هه ستی دژ به یه کی له ناخدا وروژا بوو، دوای گیف و سنگ ده ره پیراندن، ساردبوونه وه و هاتنه وه سه ر سفری به ردی ئه له ده... «ناخ له ده ست ئه مانه...؟!»

له و لاشه وه مه ریوان به هیمنی گوت:

- وا دیاره ده ست له ماره یی دایکیان هه ل بگرن، ده ست له نۆکه ری بهگ و میر هه ل ناگرن...

- کاکه، ئه وه ی ده یینیت زۆر له مه قوولتیره... چونکه بهرژه وه ندی تایبه تی هه ردوو لایان تیکه له به یه ک بووه... وای له هاتوو هه ر لایه کیان بوون و هیزی ده سته لاتی خۆیان له توانای زه برۆزهنگی ئه ولاکه ی ترپان ده بیننه وه، بۆیه پر به دل له گه ل یه ک و بۆ یه ک هاوپه یمان و به راوێژن.

- که واته، به م و ته به ی تۆدا، ده بیت ئاگامان له داو و ته له که یان بیت...

- ئه وه ش وریایی زۆری ده ویت... به لام دانیشته وان زۆر ساویلکه ن... له بهر ئه وه گرانه هه ست به دژواری چه له مه ی ناو ئه م کۆمه له چینه تیبیه بکه ن...

- کاک هیمن تۆ ده ته ویت هه موو وهک تۆ وه ها بن...؟!... جا ئه گه ر هه موو و تیبگه یشتوو بوونا یه بۆچی کارمان به م مه ره یه ده چوو...

- برا، برۆ با برۆین، ئه م هه ویره ئاو زۆر ده کیشیت... ئیتر بزانی چۆن ده بیت و به چی ده گات، به لام ده بیت بایه خ به هوشیاری دانیشته وان به دین و بۆ خۆشمان ئاگادار بین...

- راسته، هیچ نه بیت خه لکه که له نۆکه ری و چوونه بیگار دوور بخه ینه وه...

- بەراستی بەھاریکی بەفەرپە... سەیری ئەم لێزمە بارانە چۆن کردوویەتی بەشەست و رەھیتلە...

مێنە لە کاتی کەدا کە ھەناسەپرکیتی پێ کەوتبوو، ھیندەدی راکردبوو؟ بەدەم ئەم بێرانەو ھەیشتە بن دارەبەنەکە... لەم کاتەدا ھەورەتریشقە یەک بروسکە یەکی گەورە بەگەردەکی بەرامبەر دا کێشا... لەپەر، ھەور زۆر بەتوندی گرماندی، مێنە راپلەکاندا... تەزوو یەکی ھەناوێر لە تەوقی سەرپەو دەستی پێ کرد لە کەلەنگوستی پێیەو دەرچوو... سەیری ئەو بەرەو ی کردووە ھەورەتریشقە یەکی قاسمتر دای لە دار بەرپووەکانی ئەو بەر، ھەر بەرزەکانی گری تێبەردا...

مێنە لەمە زۆر سەرسام بوو بوو... بیری لە چۆنیتتی گری تێبەریونی دارەکە دەکردووە...

- بەس نەبوو نەیدا لەم دارە زوورسەری من...، خۆ ئێستە دەبووم بەخەلۆوز، وەک کۆلۆوم لێ دەھات، زۆر سەیرە، ئەمە یەکەم جارە شتی وەھا بێنم...، گەلێک جار باس لەمە کراو، بلێت ئەو دارە وشکەل بوو... گوا یە دەلێن مەرجیش نییە... لێزمە ی باران توندوتیژتر بوو... دیمەتییکی زۆر سامناک بای باران زیاتر کەلپە ی بەپیرە دار دەسەند و قەدە گەندەلەکانی وەک پوشوو گری گرتبوو... لەولاشووە رەھیلە ی بارانی بەھار لەگەلێ کەوتبوو شەر و دەیکوژان دەو... ماو ی نیو کاتژمێر ئەم جەنگە خایاندی... تا دوا یی، باران بەلێزمە زۆر بوو، دوا ی ئەو ی داری زەنگەقلێشی وەک کۆلۆ بەدوا ی خۆیدا بەجێ ھێشت...

بەدەم سەمەرە ی ئەم دیمەنەو، کەوتە بێرکردنەو: لە بێرمە ئەو جارە ی ھێمنی نالە بار دەیکوت:

ئەم سروشتە ھەموو ھەر جەنگە...، کێ زۆر دەبێ...؟!... زالبوون کارێکی نەمیری نییە... بەتایبەتی بۆ زۆردار، بەلام بەردەوامی ژیان بۆ خۆراگرانە... بۆ کەمێنە نییە، بۆ زۆرینە یە، بۆ گەلە...، ئەم ھەتیوانە لەم قەسە قورس و قەبانە ناکەون...

بەلام ئەو ھەتیو، و راول دەکات، وا نییە، بۆ ئێمە یە، ئەو ی نەبەزیت، خۆی بەدەستەو ھەدات...، تۆ سەیری ئاسمان و زو ی، ھەموو بوونیتکی ئەم سەر زەمێنە، ھەموو جیھان

دەپەوت مانی خۆی بسەلمێنیت و زەبروزەنگی خۆی دەریخات، لەبەر ئەو ی ئێمە مافی دەستەلا تمان بەدەستەو یە...، کەواتە بۆ زەوت نەکەین و زۆر نەبێن؟!، وا دیارە بەھێزەکان ھەر بۆ دەستەلات و زالبوون ھاتوونەتە کایەو... ھەر وا ھاتووە، ھەقی خۆمانە...، ھەر وایە و ھەر وەھاش دەبیت... ژیان، رابواردن، خۆشیی دۆ و دەروون ھەر بۆ ئەوانە یە ھەستی پێ دەکەن و ئارەزوو بەدەستکەوتنی دەکەن و پێی شاد و مەست دەبن، ئەوانی تر لە مەستی و لەزەت تێناگەن، کەواتە لاواز و بێ ھێزەکانیش دەبیت ملکەچ و لارەمل بن، کزۆلە بۆ فەرمان و دەستەلات سەر دا بنەوین... ھیدی ھیدی لێزمە ی باران لە شەست و رەھیتلە کەوت... ئاسمان رووناکی یەکی کە ی تێ کەوتەو...، لەم کاتەدا بێرە ی سەوزی و شینایی دەر و دەشت زیاتر و قەشەنگتر دەھاتە بەرچاو...، خۆر جاروبار پێلوی سێسی بەخامۆشیی لە نیوانی ھەورە بزێر بەکانەو دەتروکاندا... قەرسیلی سەوزی بەردەمی دارەبەنەکە بروسکە یەکی دلر فێنی پەیدا کردبوو... لەم کاتەدا بایەکی فێنکی ھەلکرد... قەرسیلە کە کەوتە ورسە ورسەکی زۆر جوان... دیمەنی جوانی یەکی سروشت...، بەدەم شەپۆلی جوولە ی قەرسیلە کەو مێنە سەری ھەلپری... چاوی کەوت بەکەوانە یەکی سەوز و سوور و ھەمەرەنگ... پەلکەرەنگینە یەکی زێرینی جوان و شیرین...، بەدەم سەیرکردنەو سەری وەرگەراند بۆ یالە کە ی پشت خۆی، تا بزانی ت پەلکەرە زێرینە کە لە کویدا دەکوژیتەو...، لەم کاتەدا چاوی بەشەفە ی شوان و رانەمەرە کە ی کەوت...

- ئە ی سەرسەختی چارە رەشی پیس... ئەم لاتە پەتیارە یە، ئا ئەمە یە کە گوتوویانە «دەلێی نە بای دیو نە بۆران...»، کورە خۆ دەلێی بارانی ششی لێ نەباریو، من بووم بەشەکپە، کەچی ئەو لە ژێر ئەو کە پەنکەدا وەک رێوی خۆی مات داو... ئەم ئەمەش خۆشی بکردایەتەو من بگەیشتمایەو ناوایی چاک دەبوو...، ئا ی کورە خۆ مەرەکانی کەوتوونەتە قەرسیلە کەو، مێش میوانی نییە، ئەم چەپەلە چەند بێ و بێژدانە...، گۆچانە کە ی چەقاندوو بەزەویدا، خۆی داو بەسەریدا دەلێت بەسەریو روواو...

- لەم کاتەدا، شەفە لەولاو وەک لە خەو راپیەرت... «کورە شەفە ی بێ فەر...، خۆ ئەو بۆ بێسۆلەتی تۆ مێنە یە و لە بن دارەبەنە کەدا راولستاو...، جا تازە رانە کە چووەتە ناو قەرسیلە کە یانەو...، ئێستە دەمار گرتوویەتی، ھەر بێ دەنگ بێ چاکترە، بەشکو چاوی لێ نەبیت و بروات...، بەلام چۆن... دوا ی تووشی مەخسەرە یە کە دەکات...، ئێستە بێنی تۆزی مالی زبانی لێ بکەوت کەللە ی دەبیت...

شەفە بۆ تۆزىك لە بىر كۆرەنەو كەوت، دوایى دەستى پى كۆرەو:

«كۆرە شەفە، خۆ تۆ ھەر شىتت... دەبا شىتتى خۆت ئا لەمەدا تاقى بکەیتەو، سا یا گال دىتت يان پەموو...، با ئەو چا و مۆنە بى زەزايە تۆزىك خەفەت بچىت بەدلىدا، با بەچاوى خۆى بىبىنى يەكىك وا چاوم لىتتەتى بۆيە كەوتە جموحوول...»

شەفە كەوتە بۆلەبۆل، لە ژىر لىتووە بەھىتووشى دەنگى لى كۆرەن:

«كسە...»

دەنگى لە مەرەكان دەكۆر...، مەرەكان كە بەدەنگى شەفە راھاتبوون، بەرپزە، زياتر چوون بۆ پىتەو، بەرپان گرت بەقەرسىلى شىنى جوانەو...؟!...

«كسە...»

- كۆرە شەفە گولى شىتتى خۆپى...، شەفە ھۆ شەفە، ئەو بۆ مەرەكانت دەكەیتە ناو قەرسىلەكەو...، ئەو بۆچى وەك بت راوہستاوى... كۆرە شەفە ھۆ و...

- وا ديارە گەيشتە تىنى...، گوى مەدەرى شەفە...، با ئەمىش رۆژىك لە رۆژان تۆزىك ئازار بەدەست ھەزارىكەو بەچىتت...، خۆ كفر نابت...، مىنى نىرەكەر؛ منى شىت دەلىم ھەلتىزىنە، دەى، برپارم داو، دەبىت تىر ماندووت بکەم... ھەر ئەو نىبە دەس و قاچى مەرىكەم بشكىتت؟!، يان دوو گالوك بەخۆمدا بکىشىت...؟! چى دەكەيت بىكە، دەتو جارى راکە، با ھەناسە بركىت پى بکەويت... شەفە ئەمەى گوت و ھەردوو دەستى نايە سەر دەمى گۆچانە ئەستووورە قەف زلەكەى، چەناگەى نايە سەر و زەق زەق، لە ژىرەو سەرى مىنى دەكۆر، بسكەى سمىلى دەھات:

«ئىستە من شەرىف ئاغا و تۆش مىنە شىت، دەبخۆ دەى راکە، دەى راکە...»

- مىنە لەم كاتەدا رايكۆر، كەوتە پەل ھاویشتن و دار راوہشاندن، قىراندن و جىتودان... لەملاوہ رايەكۆر بۆ ئەولا... پۆلىكى دەردەكۆر و رادەدا، لەولاوہ تاقمىكى تر خۆبان دەكۆرەو بەقەرسىلەكەدا... ماوہى چارەكىك، مىنە لەملا رايەكۆر بۆ ئەولا، تا وەكو توانى ھەموو مەرەكان دوور بخاتەو... مىنە لە ماندوووتىدا دەھەژا... لە داخندا ھار بووبوو...، لە قىنىشدا ھەناسەى سوار... دەمى كەفى چەندبوو... بەتەواوى خۆى شپزە كۆرەو...، مىنە تا ئەم تەمەنەشى وەھای بەخۆيەو نەدىسو... بەلام شەفە گولى مەبىو، وەك ياساوولتىكى تەرخان تا ئەم كاتە چەقىبوو، لە ژىرەو سەرى مىنى دەكۆر... لە دلى

خۆبدا دەىگوت:

- بەخودا شتى چاك بوو... دەبخۆ، دەبخۆ، دىندە، ئاوا بەو مەرەبەت دەبەم، بەخودا ھەزار سالى تىرش بىت، ئەم رۆژە لە بىر ناچىتەو، ژەھراوى چاکم كۆر بەقورگتدا... جگە لە خەفەت، رەنگە سالىكىش بىت ھىندەى ئەم ساتە ماندوو نەبوويت، ئىتر بشمكۆرئىت قەيناكات...

شەفە چاوى نايە سەرىك و دەستى كۆر بەپرخەپرخى وەك خەوى خۆش...

مىنە بەرپا كۆرەن و ھەناسەسوارى خۆى گەيانە نىك شەفە... سەرى كۆر ئەوا شەفە بەپىتوہ خەوى لى كەوتوہ...

- بەخودا سەرى، ئەمە چىبە... خۆ ئەو بەپىتوہ لاربوو تەو، ھەى شىتەى پەتەرى...، سەرى ئەم مشەمش و خرىخەرى...،

- ھەتىو شەفەى سەگاب...، شەفە گولى شىتووت؟! شەفە، بەدرو خۆى داچلەكاند...

- بەلى قورىان...، ميناغا...، ئەو تۆى قورىان...، چى دەفەرموويت، شەفە دەستىكى ھىنا بەچاوى خۆدا، ھەلى گولۆفتن...

- كۆرە نالەبارى ناچىزە... ئەو ھەموو بانگەم لى كۆرئىت بۆچى وەلامت نەدامەو...، ئەو بۆچى مەرەكانت كۆرەبوو قەرسىلەكەمانەو...؟!...

- قورىان كوا... مەرەكان، ئەو نەن لە خوارەو...؟!... خۆ منىش نوستىووم ئاگام لە ھىچ نەبوو...، من ھەر فىرم، ئاوەھا بەپىتوہ كەرويشكە خەو دەكەم...

- نانا چەپەل...، ئەمە گورگە خەو، كەرويشك نەرمىلە و بەسەزمانە...

- بەخودا منىش بەسەزمان و گوناھم...، بەقورىانت بىم...، چى بکەم، گەورەم... جارى وا ھەيە زۆر ماندوو دەبم، ئىتر ئاگام لە خۆم نامىتت، ھەر بەپىتوہ خەوم لى دەكەويت، كۆرەو بەپىشە و لەگەلى راھاتووم...

- كۆرە خۆپى، ئەى نابى ئاگات لە پەزەكانت بىت تا زيان لەم و لەو نەدەن...؟!...

- ئى قورىان ئەم قەرسىلەتان بۆ ماينەشى دانەناوہ تىادا بلەوہرى؟!...

دەبا جارىكىش مەرەكان لى بىخۆن، خۆ كەم ناكات... بگرە بەھىتر دەبىت و چاكتر ھەلدەچىت...، گەورەم ھەموو وا دەلئىن!! مىنە كە گوتى لەم گوتەيە بوو، بەتەواوى ئارامى لەبەر ھەلگىرا لەم وەلامە زياتر تەنگە گرتى...، پەلامارى قورقوراكەى شەفەى دا و دەستى

دایه گالۆک له شەفە، پینج شەشیکی کیشا بە لا ران و گازەرای پشتیدا...

- بگرە، بێ شەرمی بێ عار... بخۆ بێ فەری گەر...

- ئای...، وهی... مەکه قوربان...، بەسه له پێی خودادا... ئەگینا بەسەرتا ساغ دەبەوه...، گوناهم نییە...، ئاگام لێ نەبوو...، دەمرم، بەخودا دەمرم...

لەم کاتەدا، مینە گالۆکیکی لە دەست دەرچوو، دای بەناوچەوانی شەفەدا...، خوینی پێدا هاتە خوارەوه... شەفە گالۆکەکی گرت مینەش که چاوی بەخوین کەوت، دەستی شل بوو... گالۆکی بەردا...

- ئەم جارە با ئەمەندەت بەس بیت... بەلام جارێکی تر سەرت هەلدەکەنم مەرج بێ واژت لێ نەهێنم... تفو لەو ناوچەوانە پیسە و لەو چارە رەشەت...

شەفە له تاو ئازار و بەپالێکی مینە کەوتە سەر زەوی، مینە تفتیکی قایمی لێ کرد و بەرەو ئاوی گەرایەوه... بەلام له داخندا خوین له سەری دلی دەتکا...، شەفە له تاو ئازار بەقایم هاواری دەکرد: «هەهێ هاوار، کوژرام، مردم، فریام کەون...» پاش کەمیک، شەفە دەستیکی هینا بەناوچەوانیدا، گوتی:

- هەقی هەزار سالێم لێ کردیتەوه...، قیڕ و سیا لەشم دیشیت...، ناوچەوانیشم باش بوو، خوینی زۆر لێ نەهات...، بەلام تۆزێ شانی چهپم دیشیت، رەنگە شین بووبیتەوه... بەس نییە نەشکاوه... درنەبە دەستی زۆر قورسە... شەفە لەم کاتەدا خۆی کیشایەوه، کەوتەوه بێرکردنەوه...

- هەرچەندە ئازارم زۆر بێ، بەلام دوو سێ رۆژە و ئیتر برینم ساریژ دەبیتەوه... بەلام برینی ئەو له دل و دەروونیادایە... ساریژبوونی نییە... چاک دەزانم هیندەوی داخی قەرسیلەکه و ماندوو بوونەکهی خوارد، ئەم تۆزە خوینهی منیش دە ئەوهنده داخ و خەمی زیاتر هینایەوه سوێ و ورووژانی... ئەگەر بەزەبی پیامدا بیتەوه هەر خەم دەخوات، ترس، یان قینیش بیت، وەک خۆره خۆی دەخواتەوه... بەلام ئەمە پەنگیکی چاک بوو پێم دا... من تەلیسمیکم شکاندوو تا ئیستە بەکەس نەکراوه...، هەرگیز ئەمە له بێر ناچیتەوه...، لەگەڵ ئەوهدا که لەشم ئازار دەدا و جیتی دارەکانی دیشیت، بەلام له دلدا زۆر شادمانم... بەدلی خۆم، وەک پیلان، بۆم رێکخست...، بەچاوی خۆشم چاوم له چاوی جنۆکانە و هەنکەهەنک و پەلامار و جرتوفرتی بوو... چاک سەرشیت بووبوو؟!... له داخ و قینا ئاگای له خۆی نەما بوو... خوین زابوو چاوی...، دەبا بەداخی پەتەرپیەکی وەکو منەوه سەر

بنیتەوه...، من دەستی خۆم وەشاندا... دەبی ئەمە بۆ مامۆستا رزگار و هیمن بگێرمەوه، با دلی ئەوانیش بەم سەمەرەیهی که بەسەرم هینا، هەندێ خۆش و شاد بیت... با تیشیان بگەیهنم که منیش شتیکم هەر له دەست دیت منیش هەم...؟!... ئای که پێیان خۆش دەبیت، سەد ئافەرینیش لێ دەکەن...

شەش مانگ بەسەر ئەو رۆژەدا تێپەری... مینە کەوتبوو دوو بیری پێچەوانە یەكەو، مێشکی جەنجال، هەر دەبھێنا و دەبیرد...

- خیزانی ئەم سێ نامۆزایە دوژمنی هەرە گەورە ی ئێمەن و بەهەموو توانایانەو بەر بەرەکانیمان دەکەن...، هەتا رۆژ وایت و کار بە دەستان لە خۆمان بن، ئەوا پشتگیریمان دەکەن... هەر لە خۆشمان دەبن، خۆ کچوولەیان نەخوار دوو...، هەرچەندە منیش لە ژێرەو ئیشی خۆم هەر دەکەم و دەستم پروات پارچە پارچە یان بەکەم تێر ناخۆم و ئۆخە ی ناکەم...، بەلام «گولە خان» ئە ی «گولە گیان»؟! کۆلە ی کوتاوم، دەبیت بەسەر زاریی خۆم بەدۆستیان دابنێم، گولە یان لە دەستینم، ئەوسا دەبم بەزاوایان، خۆمیان بەسەر دادەسەپینم، وردە وردە دەیانھێنمە سەر بار و، کاروبارم بۆ تەخت دەبیت، خۆزگە بتوانم خۆم بگرم و وەک باوکم دەلێت تێکی نەدەم...، نازانم ئەم شەڕی تێبە چیبە لە مندا؟!... ئای گولە گیان بۆ ئەو رۆژە ی تۆی تیا دا بەینم؟!... مەرج بیت بیکەم بەو رۆژە ی قەرەو یسی تیا دا کوژرا...، دەمیکە هەول دەدەم نەختی بیدوینم، بەلام هەر خۆبیم دوورە پەرتیز لە دەگریت...، ئێستەش لە بیرمە، هەفتە یەک دوای ئەو ی لە شەفە گولی سەگبام دا، لە رێگە ی کانی پێم گەبیشت...، خۆشی و چۆنیم لەگەڵ کرد، بەلالووتیکەو وەلامی دامەو، دوایی بەتەشەر و سەرزەنشتەو گوتی:

«ئەو دەرهقەتی شەفە شیتتی هەزار هاتیت؟!... جا شوورەیی نییە بۆ تۆ، هیزی خۆت بەشەفە تاقی بەکەیتەو...» ئەمە ی گوت، زەردەخەنە یەکی گالته جارایی کەوتە سەر لێو نالە جوانەکی و لچی لە کردم...

- گولە خان، بەچاوی تۆ زۆر پەستی کردم و لە دەستیشم دەرچوو، بەرێکەوت بوو «دروشم دەکرد» ئەگینا چۆن نازاری شوانی ئێو دەدەم، خۆ ئەگەر هیچ نەبیت لە بەر خاتری دلێ تۆ...

- وا دیارە دەتەوێ دلێ ئێمە رابگریت و زۆربیش بەتەنگمانەو یت؟!!

- ئە ی چۆن، ئەری بەو خودایە، وا دیارە لە دەردی دلەم، دەروونم تێگەبیبووت... خۆزگە دەتزانێ چەندە سووتاوم و ناو سکەم چۆن وەک ناو سکی ماسی رەش بوو تەو، کۆلاوم کۆلاو...

- جا تۆزێ بەزەیی مرۆبەتی بخەرە دلێ خۆتەو، با بەرچاوت رۆشن بێتەو و ئەو نەندە خەفەت نەخۆیت، ژیان ئەو نییە ئێو وەها خۆتان بۆ شپرزە کردوو...

- هەیهوو هەیهوو، من دەلێم نێرە و تۆ دەلێت بیدۆشە...، دەدیسان رەنگم لەی مەگۆرە... من چی دەلێم و تۆ چی...؟! تکایە خۆت لەی هەلە مەکە...

- وا دیارە من و تۆ وا بەناسانی لە یەک ناگەین، ئەو تەتا خۆت باسی نێرە بیدۆشە دەکەیت، ئەمە یە قسە ی خۆشت...

ئەمە ی گوت، ئیتر وەک توتیسکە ی تەفەنگ خۆی کردووە بەناو دیدا، ئەو دوو جارم بانگ کرد ئاوری لەی نەدامەو... هاوارم لەی کردووە، «گولە خان، دەتۆزێ گوتیم بۆ رابگرە، بەپەلە نابیت، بەقوربان چاوەکەم...»

هەر لە یەک دەگەین... من نامادەم چی دەفەر موویت بەفەرمانی تۆ هەلسوکەوت بەکەم، چی دەلێت ئەو پەفتارم بیت و بەچاوان...

«وەک گوتیشی لێم نەبوو بیت وەها بوو، بەلام هەرگیز از ناھینم، دەبیت وەک نیتچیر بۆ هەلێکی دەستگیر بۆی لە بۆسە دا بێم...»

مینە دەستیکی برد بۆ ناوچەوانی...، وەک لە خەودا بوو بیت یان وراو بەکات، باویشکیکی دا، خۆی کیشایەو و بەپەژارەو دەستی نایەو ژێر چەناگە ی...، ئێوارە یەکی تری وەک ئەمە ی هاتەو یاد:

ئای لەو هەلە ی بۆت گونجا، هیشتا دەرفەتی وەهات بۆ هەلنەکەوتووە تەو، مەگەر داویکی خەلتینەر بیتە هانات... بانگی دابوو، سەر کانیی چۆل بوو بوو، تۆ هەر چاوە چاوت بوو، دەتزانێ گولە هیشتا لەسەر کانی نەگەر او تەو... چووبتە لاپالی بەرزاییبەکە ی پروکاری ئەودیوی دێ...، بەرامبەر کانی راوەستا بوو بیت... گولە گیانت لەی دەرکەوت، لە دوورەو بەلالای بەرزی شووشە، لا رانە گۆشتنەکانی، کراسە تەنکە پەمەبیبەکە ی گرتبوو خۆی و لە هەنگاوانانیدا پیایدا مەلاس دەبوو، وەک راکیشیک دەتبینی هیندە ی تر جوانی دەکات... بەتایبەتی لە هەردوو لای کەمەریەو دابوو بەر ناو ئەلکراسەکە ی...، پووژە سپییە خڕەکانی وەک هاوار لە پیاو بەکات و ابوو...، بەلێ تۆ وەهات دەهاتە پێش چاو، نەتزانێ بۆچی ئیجگار و خۆی تەر کردبوو، بلتیت بۆ دەرخستنی گۆشتە خۆشە بەلەزەتەکە ی نەبوو بیت...؟!... جا خۆزگە ئەو بۆ تۆ بووایە...

مینه که وتوهه ده‌ریای هه‌لۆیسته دلفرینه‌که:

«ئوه‌تا تۆزیتیک نزیکتر بووه‌هه، چاوت له‌و سنگه‌ به‌رزه و له‌و مه‌مکۆله‌ قیسته‌ سوخمه‌ درانه‌ بیته، که وه‌ک هه‌وری توندوتۆل هه‌لده‌به‌زنه‌وه، ده‌ک به‌حه‌یرانت به‌م...، چاوت له‌ ئه‌گرجه‌ی زه‌ردی ئالتونویی، سه‌یری لاملی په‌مه‌یی...، پیستی ئالی کالی ده‌لئیت باغه‌یه...، ئه‌ی تۆ چاوه‌ کاله‌ بریقه‌داره‌کانی وه‌ک سێ چوار په‌نگ له‌ جوانیی تیکه‌ل به‌یه‌ک کرابن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ی لێ ده‌ریچیت که له‌ ناو ئه‌و پیلوه‌ درێژه‌ نه‌شته‌ریبانه‌ی دایه... ئه‌ی ئه‌و گووپه‌ خه‌ و ئه‌و چه‌ناگه‌ چاله‌ و ئه‌و ده‌مه‌ کۆله‌، متورفه‌یه‌که‌ بۆ خۆی...، نه‌یناسیت و له‌ ده‌شتیکدا به‌ته‌نها بیبیت خیرا ده‌لئیت، ئه‌وا نه‌مردووم و په‌ریم به‌چاوی خۆم دی...، کێ ده‌لئیت ئه‌مه‌ په‌ری نییه‌ و له‌ به‌رگی مرۆیه‌کدا بۆ نه‌گه‌تیی من نه‌هاتبیته‌ ئیتره...، جا کێ په‌ری دیوه‌، مه‌گه‌ر هه‌ر به‌خه‌یال، به‌س ئه‌مه‌ گورچکی سه‌ر دلێ منه‌:

ئه‌ی به‌خولامت به‌م گۆلی جوانی خان و مان»

- باشه، تا ئه‌م کاته‌ خاوه‌ ده‌رۆیشت...، به‌لام ئه‌وه‌ بۆچی وا خیرای کرد؟!... کورپه‌ ئه‌مه‌شی جوانتره، ئه‌مه‌یه‌ که‌ گوتووینانه‌ په‌وتی سوپسه‌که...، ئه‌مه‌یه‌ ناز و جیاز، ئیتر چۆن شیت نه‌به‌م و نه‌ده‌مه‌ ئه‌و کێوانه‌؟! به‌راستی چه‌شری پێ کردووم... به‌لێ، له‌ بیرته، وه‌ک سنگ له‌ به‌رده‌میدا چه‌قیت، ریت پێ گرت... به‌لام له‌ تۆ قایمتر بوو، ئه‌فسوس، ده‌ره‌قه‌تی نه‌هاتیت، ده‌ره‌قه‌تی نه‌دایت...، ئیتر تفت له‌ قورگدا وشک بوو، ئه‌ویش به‌شی خۆی پێ کردیت و به‌داخی گرانی خۆته‌وه‌ به‌جیی هیشیت...، خودای گه‌وره‌، بلئیت دلێ ئه‌م ئاسکه‌ سرکه‌ت بۆ نه‌رم بیته‌ و رۆزیک له‌ رۆژان رامی بکه‌یت...؟!... ئه‌وه‌ شه‌ش مانگ زیاتره‌ تۆ ده‌تلئیته‌وه‌...، دنیای لێ کردوویت به‌چه‌رمی چۆله‌که...، ژیان و هه‌موو خۆشیی و بوونیکت...، ته‌نها له‌ خۆشه‌ویستی ئه‌ودا ده‌بینیت...، مینه، ناهه‌قت ناگرم که‌ بریارت داوه‌ ئه‌گه‌ر به‌ناسانی بۆت ده‌ستگیر نه‌کرا، هه‌زار پیلانی ژه‌هراویی خۆت ناسایان بۆ ریک به‌خه‌یت...، له‌ پێشدا ملی ئه‌و مه‌ریوانه‌ بشکینیت و به‌کۆسپیکیاندا به‌خه‌یت... خۆت ده‌زانیت، تۆ ئیتر ناتوانیت دابنیشیت و ئۆقره‌ ناگریت، خرابی خۆشت چاک شاره‌زایت، که‌ وه‌ریش بوویت و په‌تت پچری، ژبانت ناویت و بۆ چیته‌... ئیتر چی ده‌بیته‌ با بیته‌، باوکیشت چی ده‌لئیت با بیته‌...

مینه که‌میته‌ له‌ به‌خۆدا چونه‌وه‌ و بیرکردنه‌وه‌ وه‌ستا... بریقه‌یه‌کی شیتانه‌ که‌وتبووه‌ ناو چاوی، ناخیکه‌ هه‌لکیتشا، که‌وتوه‌ گێژاوی و رووژاوی بیره‌ ئالۆزه‌کانی و له‌ ناخیدا

تالای هه‌لده‌رشت...، ئه‌و رۆژه‌ دوو مانگیک پتر به‌سه‌ر رووداوه‌که‌دا تپه‌ری بوو...

- دیسان چیبیه، ئه‌م به‌یانیه‌ش هه‌ر ناگری جگه‌ر هه‌لیگرتوومه‌وه‌، نه‌مزانی چۆن ئه‌له‌م رافراندا و به‌فری سه‌ریانه‌که‌مان رامالی، دوايي به‌فرماله‌که‌م توور هه‌لدا و چوومه‌ خواره‌وه‌.

«با ئه‌له‌ و جه‌له‌ و ئه‌وان به‌شینه‌یی هه‌موو سه‌ریانه‌کان له‌ به‌فر پاک بکه‌نه‌وه‌، کورپه‌ خۆ به‌م به‌یانی زووه‌ چوو بۆ سه‌ر کانی...، سل له‌م به‌فره‌ قورسه‌ زۆره‌ ناکاته‌وه‌... خۆ ئیسته‌ش وه‌ک کولو دیتته‌ خواره‌وه‌... په‌نگه‌ تا ده‌گاته‌ کن تۆ، به‌فری سپی زیوین پله‌ و پۆیلانه‌ی ده‌ستی په‌نگینی سروشت، بۆ په‌نگینی گۆلی ئال و پرچی زه‌ردی ئالتونویی بنه‌خشین، ئه‌گه‌ر به‌پۆخی ئاوه‌ها گه‌وره‌ بیارتیت، ئیجگاری له‌ من ده‌بیته‌وه‌ کێژی شیره‌ به‌فرینه‌ی خودانی به‌فری چیايي...، پرووشه‌ی زیوینی وه‌ک په‌پوله‌ی ته‌ریو، به‌رزه‌فری بآلت پێ ده‌گرته‌وه‌ به‌شی تۆ سه‌راسیمه‌یه‌کی وێله‌... خۆزگه‌ ئه‌م شه‌یدا بیته‌ توش نه‌ده‌بوو...، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تادا ئه‌م هه‌سته‌ قووله‌ت بۆی نه‌ده‌بوو...»

- ئه‌وا تارمایی په‌رییه‌که‌م ده‌رکه‌وته‌وه‌، به‌گالته‌ من شه‌یدای نه‌بووم...، له‌ مه‌لابانگدانه‌وه‌، وه‌ک شیت له‌ خولیای ئه‌ودام، من مافم به‌ده‌سته‌وه‌یه‌، مافی جوانیی ئه‌و ئاواته‌ی دلێ گه‌رگرتووی خۆم، خه‌تای ئه‌وه‌...، هه‌ر هینده‌ ده‌زانم له‌ به‌رده‌مدا قوت ده‌بیته‌وه‌... خۆزگه‌ ئه‌و قاچه‌ سپیه‌ خه‌پنه‌ نه‌رمونۆلانه‌ی که‌ ئه‌و به‌فره‌ خرمه‌خرم پێشیل ده‌که‌ن، به‌سه‌ر سه‌رچاوه‌ی نیگای مندا به‌هاتایه‌...، پیلووی په‌م له‌ به‌رپیتی نه‌رمی ئه‌ودا بشکایه‌ته‌وه‌...، با خۆمی بگه‌یه‌م، ئه‌وا هاته‌ به‌ره‌وه‌، به‌شکو سه‌نگینییه‌ پێزداره‌ پر حورمه‌ته‌که‌ی که‌میته‌ نه‌رم بیته‌ و ئه‌م جاره‌ به‌زه‌یییه‌کی به‌مندا بیته‌وه‌...، ده‌یسا ده‌ی، رۆژی خۆته‌...

- گۆله‌ گیان ئه‌وه‌ به‌م به‌یانیه‌ سه‌رمات نابیت؟!... به‌م به‌فره‌ چۆن هاتووی بۆ سه‌ر کانی...

- من گیانی تۆ نیم...، له‌مه‌ زیاتریش خۆت پێژگاوه‌مه‌که‌...

- بۆ تۆ، له‌ پێژگاوه‌یش خرابترم لێ بیت هه‌ر پێم خۆشه‌...

- جا کوا...، ئیتر دوايي په‌تیاره‌ی ته‌واویش ببوویتایه‌ و بکه‌وتیتایه‌ کۆلانا و چه‌پله‌یان لێ بکووتیتایه‌...، ئیسته‌ پێم بلێ شووربه‌ی نییه‌ تۆ ئاوا به‌ناشیرینی سه‌ره‌ رێگه‌ به‌من ده‌گریت...؟!

- دتهوئیت وههام لی بییت ئەوسا دلّت نەرم دەبییت؟!...

- کورە نە بەخودا، ئەوسا خراپتریش دەبم... ئیتر خوشت ماندوو نەکەیت چاکە...

- ئاخ من دلّم داوہ بەتۆ، ناتوانم وازت لی بهینم، بەدەست خۆم نییە، شەیداتم، تکات لی دەکەم...

- دەسا دلّی منیش وا لە جیبی خۆبەتی... نەخەلە تابیت نزیک بکەویتەو، ئەگینا خراپت پێ دەکەم هۆ و، لەوہ زیاتر خۆت سووک مەکە...

گولە وەک کارمامزیککی تیژرەو، دەرفرتا و هەنگاوێکی لی کرد بەدە...

«دیسانەوہ دوور کەوتەوہ...، دووبارە قاچەکانم لە دوام نایەن...، دەلّی هەرچی پرەگ و هیژ لە گیاندا هەییە، هەمووی دەرکیشرانەتە دەرەوہ...، کوئرا ئەوئەندە دوور کەوتەوہ... دەمم نایهینیت خراپی پێ بلّیم، بەلام وا دیارە ئیتر ناچارى هەموو شتیکم دەکات...، چاوکە، لەم بەفرە زۆرە چۆن دەباریت، خۆ نە گولەم چاو لێیە نە گوند، هەست دەکەم هەرەسی رەنووہ بەفری ئەم ولاتە بەسەر سەری منی نەگرسدا دیتە خوارەوہ...، ئەم کزە با ساردەش سەری لووتی پیاو دەتەزینیت، سەر پەنجەکانی پێم ئەوئەندە نەماوہ بپەریت، ئەمجارەش با برۆمەوہ مالهوہ، دیسان مایە پووج...، بەلام دەزانم کە نابیت ببەزم، ئەو سەری هیناومە نایبەمەوہ دواوہ...؟!... ئەمشەو لەولاوہ با بزائم هەولّی ئەوانم چۆن دەبییت، ئایا بەباوکم هەلّەخەلّەتین، یان نە...؟!... «ئەوی سەنگین هەر وا دەست دەکەویت، خۆ سۆزانییە سووکەکانی خۆت نین...»

مینه لە داخ و خەفەتی خۆیدا خەنجەرت لی بدایە قەترەبەک خۆینی لی نەدەرژا...، بەخیرایی خۆی کردەوہ بەمالدا...

- ئەوہ خۆ باوکم لە ژووورەوہ بەتەنھا دانیشتووہ و کەسی لا نییە...، ئەلە، کورە ئەلە باوکم ناردتی بەشوین خەسرەودا؟!...

- بەلّی میران، دواى نوێژی نیوهرۆ چووم...، گوتم ئەم ئیوارە، کورخا وا ئارەزوو دەکات کە بفەرموون و بەیەکەوہ نانیک بخۆن...

- ئی...، دەزوو ببلی، کەوا بوو ئیستە دیت...؟!...

- نەخیر قوربان، بەداخەوہ، گوتم «نەخۆشم، ناتوانم، دەبێ ببووریت...، باوکت ببووریت...!! ئەو سیخوهر مەگەر من بیناسم...

- هەى دەمت شکى ئەلە رپوہلەى چەتوون، کەوا بوو نایەت...؟!...

- جا من چی بکەم... بەخودا هیچیشی نەبوو... هەر ئارەزووی نەبوو بیستە خزمەت باوکت، ئەگینا دەهات...، نازانم باوکت کەى لەمانە دەگات...؟!...

مینه رووی گرژ کرد، وەک مۆتەکە سواری کۆلی بییت...، پەستی دایگرت...

- هەتیسو، باوکم لە من زیاتر رقی لێیانە...، بەلام ئەمە پیلانی خۆمانەییە، تۆ لەمە ناگەیت، ئەمجا لە دلّی خۆیدا...

- با بچمە ویزەى باوکم...، لەم رپیهدا هەرچی بکەم هیشتا هەر کەمە...، «ئاخ باوکی جەرەزە...، تۆی ئە ئاوا خولقاند...

رەوانتی ترساند، کردتی بەقامچی دەستی، راپوہشانیدت، داتی بەسەر و گوئلاکی دەیاندا، رەشى کردیت و بوویتە دێوہزمەى بەرچاویان...، دەپرۆ بەدەردی خۆتەوہ تالاو بچیتزە و هەر بتلیرەوہ...» ئەمەى گوت و رووی کردە ژووورەکەى باوکی...

- باهە گیان ئیوارەت بەخیر...، چاکیت؟!...

- باوکی بە رووی مۆن و گرژەوہ

- خوشبیت، ئەوہ لە کوئ بوویت؟!...

- مینه هەر بەپتوہ، وەک هیچی نەزانیبیت...

- باهە گیان، ئەوہ چاوەرپیی خەسرەو دەکەیت؟!...

- خەسرەو نایەت بۆ ئیرە، دەلّیت گوايە نەخۆشە!!...

- جا کە وابوو با تۆ بچیت بۆ لای...، چ زبانیک دەدات، گەورە لە بچووکی خۆی بیرسیتەوہ؟!...

- جا تۆ مەبەستت هەوالّ پرسینە، یان ئاسانکردنی کاری خۆت؟

- گەورەم، ئەم کچە بدیرت بەمن، جگە لەوہى کە پشت بۆ ئیمە پەیدا دەبییت...، سیکوچکەى یەکبوونی ئەو خیزانە لەم گوندەدا دەپسین...، دوور نییە بەتەواوی هەلیان بووہشیتین و بەلای خۆمانیاندا بهینین...، دوايش پشتیان دەشکینین و لە یەکیان دەکەین ئەوسا تۆی گەورەم دەبینیت چۆن لێیان دەبەمە خۆرە...؟!...

- بەلّی، منیش زۆر بیرم کردۆتەوہ، ئەگەر ئەمە بییت، زۆر سەرکەوتنیکی بۆ ئیمە و

خواستی دلی تۆش جیبه جی ده بیته...

- بابە گیان، بەو کاره دلسۆزی و باوکیتهی خۆت بە چاکیی دەسه لئینیتتهوه... تکات لئ دەکەم بەناوی ههوال پرسینهوه بچۆ بۆ دیدهنیسان... بەشکو ئەو دوژمنانه بهههنگوین بخنکین؟!...

- کورم، منیش له گه لئندام... هه چهنده پێ به جهرگی خۆمدا دهنیم، بهلام هه ده چم...، بهگویشیاندا دهدهم، بزانه چی ده بیته...

- سوپاس بابە گیان...، هه بژیت کویتخای زیرهک...، گه ورهه، جا ئە گه ر وا بلیمهت نه بووتایه چون ده بووت به جی باوه ری میریی له هه موو ئەم ناوچه یه دا...، یان ئاوه ها زووش به کویتخا دی هه لده بژیردایت، زۆر سه ره رز و شادمانه که باوکیکی وریای وه کو تۆم هه یه...، به خودا بۆ نوینه ریبه که شت، شه ری ژیان و مردنت بۆ ده که م...

- منیش شانازی ده که م، که کوپکی باش هه لکه وتووی به ده سه ته وه ها تووی وه کو تۆم هه یه...؟!...

جیگه ئومیدی منیش هه ر تۆیت...

هه رکه کویتخا له ده رگاوه ده رکه وت، گو له پاشه و پاش گه رایه وه بۆ ژووره وه... به شه پرزه بی:

- دایه، دایه... ئەوه کویتخا رۆسته مه به ره و ئیره دیت، ئەوه تا گه یشته بهر مال...؟!... چی چیی؟! کویتخا رۆسته م...، چی به م ئیواره سارد و سۆله یه هیناویه، کورم خه سه ره تۆ مه یه، با هه ر و ابزانیت نه خو شیت... ناته واوایت، ئەو کابرایه من بیناسم ئی شیکیی گرنگی نه بیته به م تۆفه ناگاته ئیره...؟!...

خه سه ره په لاماری په توویه کی دا و خو ی لئ گرمۆله کرد...، سه رسامییی که وته ناو ماله که وه... پرسیکیی شپزه خو ی خزنده دلی هه مووان...، له م کاته دا خه جیج خان راپه ری، به ره و رووی کویتخا، بۆ ده ره وه رۆیشت...

- فه رموو کویتخا، فه رموو...، فه رت هانی...؟!...

- خه جه خان چۆنی، چاکیت؟! و ابزانم ئیوه به گوناھی ده زانن ته نها جاریک ده رگه که مان بقلیشینه وه...، خو من تا ره حمه تیی ما بوو، هه می شه له مالی ئیوه که وتبووم...

خه جیج خان له دلی خویدا:

«به لئ وه کو جل، هه می شه لی ره که وتبووت، به لام به نیازی چه په لئ ده روونی پیست...»

- کویتخا، من یه ک ته ن و ته نها باله م، هیج کویتیه کم پێ ناکریت...، فه رموو، فه رموو، بچۆره سه ره وه...

- به خودا من هه رچه نده چاوم به ئیوه ده که ویت، دلم روون ده بیته وه... به بینینتان چاوم گه ش ده بیته وه... خه سه ره و دایکی، له یه ک کاتدا، له دلی خویندا:

«به لئ بۆ مه رام، بۆ مه به ست»

- خو ش ها تیت کویتخا، به سه رچا و...

- خه سه ره و، کورم، چۆنیت... ئەوه چیته...، زۆرم لا ناخۆش بوو که نه هاتی له گه ل مامی خۆت ئەم ئیواره یه پیکه وه شپو بکه ین...؟!...

خه جیج خان سه ریرکی خه سه رو ی کرد، به و جو ره په تووه که ی له خو به وه پیتچا بوو، زه رده خه نه گرتی و رووی لئ وه رگیترا... خه سه ره وه ک نه خو ش بی، به شیتیه یی هه ستایه سه رپێ...

- به خودا کویتخا، ئەمرۆ زۆر په ریشان بووم...، هه موو گیانم ژان ده کات...

- کورم هیج نییه...، سه رمایه...، ئەم په تایه هه ر له ناودایه، دوو رۆژ له ماله وه بچه و ئیره وه، پشت به خودا چاک چاک ده بیته وه...

خه جه خان ئەی ئەوه گو له خان دیار نییه...؟!...

- بلیم چی...، و ابزانم له و دیو دروومان ده کات...، گو له نه ختیک شه رمنیشه...

هه ر له م کاته دا، گو له سه ری کیشایه ژووره وه، چایه کی خسته به رده می کویتخا...، پێ ئەوه ی چاوی هه لپیریت و سه ریری ناوچه وانی کویتخا بکات، له ژیر لیوه وه، به ده نگه نه رمه ناسکه که ی، خو شه اتنی کویتخای کرد و چوو وه ئەو دیوو...، کویتخا هه رچه نده هانی دا بمینیتته وه، به بی وه لام، یه کسه ر ژووره که ی به جی هیتته وه...

- جا نابیت شه رم له من بکات، من ده مه ویت بیکه م به کچی خۆم...، ده سا به خودا هه ر بۆ ئەوه ش ها تووم...، خه جه خان من هه ر له کۆنه وه ویستوومه نزیک به ئیوه بمه وه...

ئەم دوو خیزانه وه جا غزاده یه یه ک بخه مه وه...، به لئ خه جیج خانیش له ولا وه هه ر بییری

لهو رۆژانه دهكردهوه كه چۆن بهرپهوشتی پاکی خۆی ئەم جهرهزهیهی بهزاند و له خۆی دوور خستهوه، ئەگینا...

خهسرهویش كه ئاگای له مینه بوو، چۆن دهوور و خولی گولە دەدات و ههولێ ئهوهیهتی له خشتهی بهریت... ئهوهبوو زۆر جاریش ئەم دواي گولەي خوشکی كهوتبوو، ههتا وهكو بۆی دهركهوتبوو، چاكیش دهزانی چۆن ههلویتستیکی بهقینی ههیه بهرامبهری... له لایهکی تریشهوه له خوشکی گهیشتهبوو كه دلێ داوه بهمهريوانی ئامۆزایان...، خۆ له مندالیشهوه ههر بۆ ئهوانه... لهبهر ئەمانه بوو كه ئەم واتانهی ئەمی له لا ههر وهكو كا و با و ابوو...، دهسا بۆیه خۆی لێ بێ دهنگ كردبوو...

- خهجيح خان، ئهوه بۆ بێ دهنگن... ئەم كاره بېركردنهوی ناوێت؟!... سهريشك بن، چیتان دهوێت داوای بکهن له زێر، جلویهرگ و ناوماڵ...، تفهنگه برنهوهكهی خۆشم بهخهلات ئەدهم بهخهسرهوه...، ماینی نهبووايه ماینهشیشم دهدايه، خۆ ئەگەر دهتهوێت ئهوا پيرۆزت بێت...، من مالم بۆ چیه... دهبين بهیهك مالم... ههر چيم ههیه دهپیتته هی خۆتان...

خهجيح خان تۆزێ شللهژا...، ویستی بهگورجی بهرپهرجی كوێخا رۆستهم بداتهوه...، بهلام نهیتوانی...، ماوهیهك مات بوو...، دوايی كهمیك خۆی پهشوكاند...، بههیمینی، گوتی:

- كوێخا رۆستهم... داخهكهم تازه له دهست چوه... هیتشتا باوکی بهههشتیی مندالهكان مابوو، خۆی، بهدهمی خۆی گولەي داوه بهمهريوانی برازای...، ئەگینا منیش پێم خۆش دهبوو...، بهلام تازه بهلێنی خۆیهتی...، ئیمهش لهسهرمانه كه بهجیی بهینین...؟!...

- جا خۆ لێی ماره نهکراوه...، گوتتیکی زۆر لهمهوبهر بووه، یان نهبووه...، گولە خان ههر بۆ مینه باشه... وهك له نیاز و جیازدا گهوره بووه و پهروهرده کراوه...، با ههر بهو پێیه و چاکتریش بهخێو بکریت، زۆر کاریکی نابهجییه سهری لێ تیک بدن و بیخهنه باریکی درامهتی نزم و ناخۆشیی ژیا نهوه...، لای من ده كهس ههلوچهلوای پتوه دهكات... - كوێخا، وهك دایکم فهرمووی، تازه ئهوه تپپهريوه و ههلئاوهشیتتهوه...

- کورم...، قسهی باش بکه، خیزانهکهمان ههردوکی دهبن بهپشتی یهکتری...، لهگهڵ ئهوهشدا ئەم کاره چاکه و خۆشگوزهرانی خوشکهکهتی تیا دايه، من دنیا م زۆر دیوه...، دوايی بهلای هیچ کامیکماندا پهشمانیی له دوا نابیت...، کچیکی وهك گولە خان ههر

بۆ مینهی من باشه...، مالهکهی منیش بووکیکی وههای دهوێت... من زۆری لهسهر نارۆم... ئهوا رۆیشتم، بهلام تا سبهی دووسبهیهك راوێژی خۆتان بکهن و وهلامم بدهنهوه، من ئەگەر زۆر مهبهستم نهبووايه ئەم کاره جیبهجی بپیت، خۆم نهدههاتم بۆ بهدیتهانی، ئەوه ئارهزووی پر بهدلێ ههموومانه، بهتایبهتی کوره تاقانهکهم...

- كوێخا زۆر سوپاسی تۆ دهکەین...، گهورهیهتی خۆت بهجیتهناوه، بهلام چهند جار لهمهوپیش ئامه خان ئەم داوايهی کردووه و تيمهگهياندووه كه ههر له زوووه خودا لێخۆشبوو گفتمی داوه و داويه بهمهريوان...، ئیتر ئیسته كه هیچ له دهستی ئیمهدا نهماوه...

- کچی خهجيح خان، تۆش دواي بیری ئەم لاوه سهرجلانه مهکهوه...، مهرج بپیت ئەم کاره بکهن قانزاجیکی باشتان بهدهست ئەخهه و خهسرهویشت بۆ دهگهیهنم بهپایهیهکی چاک، ئی ههر له ئیستهوه پروناکی کچیشمی پیشکهش دهکهم، بهکراسهکهی بهری خۆیهوه پیرۆزی بپیت... ئیتر گوايه چیتان دهوێت...؟! پهله مهکن، بهو عهقله جوانهی خۆت بیریکی چاکي لێ بکهروه، ئەمانه بهرژهوهندیی خۆیان نازانن...، ئهوا رۆیشتم...، خواتان لهگهڵ... چاوهپێی وهلامم...

- چی باشه، خودا ئهوه بۆ ههموومان بکات... خودات لهگهڵ كوێخا... خودات لهگهڵ... «خودات لهگهڵ نهپیت» خهسرهو له دلێ خۆیدا دهیگوت... «ئای ئاموون چی و توونی بابا... گهر بیت وهك گهرت له ئیمه ئالاندووه...، خۆی گهوج دهكات، وهك نهزانییت ههنگوینی شهمهتلێیکهی ئەوان بۆ ئیمه ژههری ماره... بهسهری خۆی ههزار مامهیی ساخته بهسهر ئیمهدا تیناپهاریت...»

دواي ئهوهی كوێخا چوهو ئهودیو دهرگای دهروهوه، خهسرهو بهپهريشانیی ههستا و بهرهو رووی دایکی رۆیشتم...

- دایه گیان، نهکهی بیری وها بکهیتتهوه... گولە خۆشیی ههر دلێ بهمهريوانهوهیه، من خۆشم ههر ئوم بهدلله... ئەگەر سهريشم دانا بپیت نایهلم گولەي خوشکم بۆ مینه بپیت...؟! دایک بهرووی خۆشهوه پهلاماری خهسرهوی دا، ئەملا و ئەولای ماچ کرد و بهخۆیهوه نووساند...

- کوری شیرینم، جا بۆ من شپت بووم شتی وها بکهم...

گولە یان بۆ گولە یان بۆ مەریوانە... باوکی بەهەشتیش بەدەمی خۆی بەمنی راگەیاندا
کە هەر دەبیت بۆ مەریوان بیت، چونکە کە خۆبشی مابوو رۆستەمە سوور چەند جارێک
هەر دابووی بەگوێیدا... بەلام خۆ نابیت بەرەقیی وەلامیان بەدەینەو ئەگینا منیش دەلێم
کاری وەها نەکرەو و نابیت...

شەوێکی تۆف و توش بوو، کولوو بەفرەکان بەشێنەیی پۆخی گەورە گەورەیان دەخستە
سەر زەوی... دار و بەرد، مال و دەر و دەشت سەرپۆشی سپی زبونی بریسکەداری
پۆشیبوو... خامۆشیی و بی دەنگی هەموو کە لە بەرێکی گرتبوو وە... ئا لەم شەو وەدا کێژی
شۆخ و شەنگ، یەکە جوانی ئەم دێیە، پێخەفی نەرمی گەرم کردبوو وە... زەر دەخەنە
شادمانیی سەر لێوکانی بەر نەدەدا... دلێ ئاسوودە بەشێنەیی بۆ خۆشەویستی لیتی
دەدا... سەرلەتیارە لە پەنا دەرگاگەدا راوەستا بوو، گوێی لە وتەکانی دایکی و کاکێ بوو
لەگەڵ کوێخا رۆستەم و لە نیوانی خۆشیاندا... «ئەوا ئیتر دەرووی ئیجگارێت لێ
کرایەو... دوا ترسێشت نەما... کەوا بوو ئیش بڕایەو، تۆ هەر بۆ مەریوان دەبیت...»

«خۆزگە ئیستە، مەریوان تۆش لێرە دەبوویت، هەتا پێم راگەیاندا تیا... ئای لەو
خۆشییە کە هەردوو کمانی تیا دا دەبوین...»

«خودای گەورە ئەو رۆژە کە دەیت کە هەردوو کمان باوەشی بە ئاواتگەییشتنی
خۆشەویستی بکەین بەیە کدا... مەرج بیت بەهەشتی ژیانی لە ناز و خۆشەویستی بۆ
دروست بکەم...»

گولە یان شادمان بەبالی خەیاڵە خۆشەکانی بەرز بەرز دەفری:

«بەرستی من کچیتکی شادمان و بەختەوهرم، دایکی دلسوژم بەهیچ شتێک تەفرە
نەخوارد... نە زێر، نە پارە، نە مال و سامان... کاکیشم هەر وەها، سەربارە ئێوانەش،
ژنی باش و لە خێزانی بوو... تەفەنگی بڕنەو، ماینەشێی کوێخا و ئەو هەموو بەلێنەش
لەو پێشیش و ئەو کاتەش، ترسی هەرە گەورەم کاکم بوو کە بەمانە و بەتایبەتی دوو
پارچە زەوی تاپۆکراو هەلبخەلەتی... بەلام ئیتر ئەوا ئەو ترسەش نەما... ئەمە یە
بەختەوهری، ئیستە کورێ تر هەیه بۆ ئەم گشت دەسکەوتە چاکانە، نەک خوشکی، بەلکو
خۆبشی بۆ دەفرۆشیت... ئەو ئافەربین برای چاک و دلسوژ کە من هەمە...»

گولە خان تا ئەم کاتە ناگای لە خۆی نەبوو... مەستی بادە ی ئاواتی دل و دەروونی خۆی
بوو... لەسەر گازی پشت لیتی راکشابوو... چاوی بریبوو بەنمیچی ژوورە کە... لە
بیرکردنەو کەوت... گوێی بۆ چۆراوگە ی گوێسوانەکان راگرت... بەلام دەنگی تێکە تێک
کەم بوو وە، وردە وردە نەما... بەو دا بۆی دەرکەوت کە زۆر لە نیو شەو تێپەریو و
ساردیی گەیبووە ئەو پەرە کە... چۆراوگەکان بەستوونی و بوون بەچلوورە سەهۆلی زبۆین
و ئامادەن بۆ ملوانکە ی بووکی شای پەریبانی بەفری زستان... بەلام گولە لە تاو هالای
کولای هەناوی، هێندە نە مابوو لێفە کە بەکۆلەو بەگرت... هێدی هێدی بە دەم خەیاڵە
خۆشەکانی خۆی و هێوور بوو وە، تا بەو جۆرە باوەشی کرد بەملی خەونی
خۆشەویستی... خۆی هەلدا بە باوەشی مەریوانەو... توند خۆی پێو نووساند، خۆنچە
گۆنای نا بەلێوی یاری خۆشەویستەو، لە سەدا و ئەندێشە ی گوێش و هەلمژیندا خۆی لە
بیری چوو وە، دوا یی رەشە بایەک هەلێکرد، مەریوانی لە باوەش رافرا، کەوتە هاوار،
وریا بە دەیانەوێت لە ناوت بێن... مەرۆ... بەجێم مەهێلە...

هەموو ناو دێ، بەتەنها یەک چرای دەگرا، ئەویش هی ژوورە کە ی مینە ی رۆستەمە سوور
بوو، ئەو نزیکی بەرەبەیان بوو وە...»

هەرچەندە گەوز دەدات خەوی لێ ناکەوێت... لەسەر هیچ لایەک خۆی ناگریت... هەر
دانە کیرتییەتی، ئۆقرە ی لەبەر براوە... وەختە کەلەلەیی بیت... لیتوی قین و بوغزی خۆی
لە دوو سێ لاو کۆشتوو... دوا نامە ی هیوا براوی دراو تە دەست... هەرچەندە باوکی
زۆر دلێ دایەو و بەلێنی دایە کە هەموو توانایەکی بەکار بەهێنیت و بەختی بکات بۆ
بەئەنجامهێنانی ئەم کارە، بەلام مینە خۆی گولە ی چاک دەناسی، دەیزانی کە ئیتر هیچی
بۆ ناگریت... ئەو گواوە رۆستەم خەجیجی نە دەناسی، بەلام چی بلتیت، ئەو بوو باوکی
بەژنی خۆرای و جوان... بەتەفەنگی بڕنەو و نەویی و ماینەشێ خەسەرە ی بۆ رام نەبوو،
ئیتر هیج... چونکە دوا هیوا بۆ سەرگرتنی ئەم کارە قایل کردنی خەسەرە بوو، ئەویش
ئەوا هیج...؟! ئەویش هەمان قورێ گیراوە ی خەست بوو بۆ تەپلەسەری مینە...

- تازە تەواو ئیتر ئارام لەبەر هەلگیرا، کاتی خۆ خافلانن نەما، تەماداری تەواو،
مەرج بیت داخێک بنیم بەسەر دلێ گولە دا هەرگیز ساپێژ نەبیت... لە ئیستەو تە دوو
سێ مانگی تر بەشێنەیی دەبیت بۆ پیلان و هەل بگەرێم... چاکیش بیر بکەمەو،

پتویسته فیلتیکی پیاوانه به کار بهینم، پیمان به لیتیم که من پیام... خاوهن دهسته لات و به زهرم... ده بیت پیلانیتیکی گه وره بیت، بۆ تیا داچوونی ئەو مهربوانه به ناز به خیکراوه که رهگی پیاوه تی و نازایه تی هر تیا دا نیسه... چون ده بیت ئەو به سهر مندا زال ببیت...؟! ئەی هیزی بازوو... چه کی کوشنده، دست و پتوهند و... دهسته لاتنی ئەمڕۆ... ئەی گوايه بیرکردنه وهی خیلگه ربی خۆمانه... ئەوانه بۆ ئەمه و بۆ ئەمڕۆ به کار نه یه ن بۆچی باشن، ئیتر خۆ خواردنه وهی بی ناکام به سه... خۆ من به ده دست گولە هی ناموباره که وه ديقم کرد...

چاکترین شت له ناو بردنه... به لام به جوړتیک پی نه زانریت، دیاره ئەمه کارتیکی دژواره... یان داویتک، که وهک ته له مهربوان بگریت و تووشی بکات...، ئابرووی بهریت...، به یه کجاری پشتی بشکینیت...، ئەمهش به وه ده کریت که تاوانتیک بکات...، تاوانتیک که تووشی گرتن و چه رمه سه ربیه کی زۆری بکات و قورتاری نه بیت...، ئەویش چون ده بیت...؟! ههر کوشتنه...، یان بکوژریت یان بکوژیت...، من به کوشتن نه بیت دلم ئاو ناخواته وه...، ده یسا بابیتته تاوانبار...، ئای که چاکه...، دهردی دلنی منی پی تیمار ده بیت...، رۆسته مه سووری باوکت که می نه کردوه، بۆشی چووه ته سه...، ههر ته له زۆره...، ته له ی کوشتنه، با بکوژیت... با بکوژریت، ئەمه دوا ئەنجامی ته گبیر و راویژی بیر و هۆشی منه...، ئەمه بریاری یاسای دادگه ربی دهر به گایه تیی خۆمانه یه، وهک ئەوان پیمان ده لێن...، بیکهین نه یکهین ههر به وه ناسراوین، ده با ئەمجارهش ههر وا بیت...

سا ئیتر چون ئەم کاره روو ده دات، کی ده یکات و به ئەنجامی ده هینیت، کی ده یسه پینیت، ئەوه نازانم... ئیتر ئەوا مینه ی رۆسته مه سووری ناو دهر کردوو، خۆت ده زانیت، خۆت و هه لپه و ته قه للا ده یزانیت...، تۆش ئەمه بۆ خۆت... ده که یه، وهک ده لێن «دۆم بی و کلاش بۆ خۆی بکات...» له مه زیاتر چارت نه ماوه...، ده بیت ههر له به یانییه وه ده ست پی بکه یه و خه ربیک بیت...، به لام له بیرت بیت، میری به رپوه بهر چی پی گوتیت!

«له سه رخۆ به، په له مه که...، دان به خۆتدا بگره...، به شینه یی هه موو کارتیک جیبه چی ده بیت...»

مینه به خه یالاتی خۆیه وه، وهک یه کانه ی پیکراو گه وزی ده دا، ئەوه بوو تا نه هاته سه ر ئەنجامی بیر و بریاری کارنامه دژواره که ی خۆی، خه وی پیا دا نه که وت...، پرزه ی لی بررا

بوو، نه گرسیی جۆری په روه رده کردنه که ی، وهک درنده یه ک هه ژاندبووی، هینده شه که تی کردبوو تا درهنگانیک خه و به ری نه ده دا...، ئەله دوو سی جار چوو بۆ ئەوه ی به ناگای بهینیت، به لام زاتی نه بوو، نه یده ویرا بانگی لی بکات...

دوایی رووناکی خوشکی هاته ژوور سه ری، ههر چون بوو به ناگای هینا...، سه یری کرد ناو چاری مینه ی برای بووه به گۆمی خۆین... که بیری کرده وه، شه ویی هاته وه یاد...، ئیتر ئەمیش نه یوترا هیچ بدرکینیت، چاکی ده زانی که ئەمشه و له داخ و خه فه تدا خه و نه چووه ته چاوی...، چونکه به یانی زوو ههر خۆی هات چرای ژووره که ی لی کوژانده وه...

به هینمی هه ولی دا، دوو سی جار بانگی کرد «کاکه، کاکه...»

به لام وه لامی نه دایه وه...، لیفه که ی له سه ر خۆی لا دا و سه یریکی رووناکی کرد...، دوایی دهستی نایه وه ژیر چه نه ی خه فه ت، که وته وه بیر کرده وه...

- «نه رووناک، نه تفهنگی برنه و، نه ماینه شیی به ناو بانگی کویتخا... نه مال و سامانی باوکی، هیچیان میکلیکی قه لبیان بۆ من نه هانی...، ده بیت ههر خۆم ئەم کاره ته واو بکه م...، ههر خۆم...، نابیت پشت به کهس به سه تم...، به کی؟! ده بزانه ده ی...، کامه یه ئەو دلسۆزه راستگۆیه؟!...»

مینه له م کاته دا سه ربکی با دا و هه ستایه سه ربی...، خۆی گۆری به بی ئەوه ی نانی به یانی بخوات، رۆبشته دهر وه بۆ ناو دی...

رووناکی خوشکیشی هه ناسه یه کی ساردی به دوایدا هه لکیشا و دهستی کرد به نوین و پیخه ف کوژ کرده وه...، له دلنی خۆیدا ده یگوت:

- خۆشه ویستی جۆشی دهر وونه...، که زه ی گیان و ژبانه... به زۆر و به پاره دروست نابیت...، من به خۆمدا ده یزانم...، ئاخ ئەم توندوتیژییه ی باوکم و کاکم...، ئەم ژبانه ناخۆشه...، ئەم هه موو گیره شپۆتییه...، له گه ل ئەم هه موو بوونه دا ژبانیتیکی ناسووده مان به خۆمانه وه نه دی...

- نا، نا، من پەلەمە، خوات لەگەڵ پیرۆز...، هیچ پێبوستت نییە بۆتی جیبەجی بکەم؟!...

- بەخودام سپاردی، مامۆستا گیان... لە سایەى سەرى تۆوه جارى ههچم ناوێت و کەموکۆریم نییە... «من چی بکەم، دلەم نایە درۆی لەگەڵدا بکەم، خۆزگە جارى دانى بەخۆیدا بگرتایە، کوێخا ئیستە وەک پلنگی پێکراو وەهایە، کێ دەوێرێت خۆی لە قەرەى بدات؟!»

- رووناک گیان خۆشى خاسییت...
 - خۆش بیست پیزە... ئەوه هاتیت؟!
 - لەبەر چاوەکانى تۆ و کاکە رزگار، ئەى چۆن نایەم...، دەزانیت رووناک، مامۆستا رزگار شیتى بالای بەرز و شوخ و شەنگیتى و ئەم سەر و سنگە پرە نەرمەت بوو؟! ژيانى لى هەراسان بوو...
 - پیزە شتى هەلەق و مەلەق مەلێ...، ئەوه دایکە ئەوا هاتە ژوورەوه بى دەنگ بە...
 - بەچاوان... بەلام میوانتان دیت...، بەدایکت بلێ با باوکت بدوینیت بەشکو دەست بەروویانەوه نەنیت...
 - پێم گوتوو...، تازە ئیتر رووم نایەت ههچى تر بلێم... تۆ خۆت هەر هیندە بلێ میوانتان دیت، ئیتر خۆی تێدەگات بۆ چیبە...
 لەم کاتەدا، ئامە خان هاتە ژوورەوه...
 پیزە هەستایە سەری...
 - ئامە خان چۆنى... باشیت؟؟
 - پیرۆزە...، چاکى کچم... خوشهاتیت...
 - دەستەکانت ماچ دەکەم...، هاتم پیتان بلێم کە ئەمشەو میوانتان دیت، مامۆستا و ئەوان دین، و ابزانم مامۆستا رزگار دەیاننیریت...
 - باشە کچم...، فەریان هانى...، مالى خویانە، بەلام خۆزگە دوايان بخستایە، چاکتر دەبوو...

- ها پیرۆز، چۆنیت، چاکیت؟!
 - مامۆستا رزگار تۆ چۆنیت...، ئەوه بۆ دەرناکەویت...؟!...
 - بلێم چی، دەتۆ پێم بلێ ئایا رووناکت دوواند؟!...
 وتی چی... بنیرمە خوازینى؟! ئایا ئارەزوو دەکات شوو بەمن بکات...، پیرۆز من پەرشانم، ئارامم لەبەر پراوه...
 - مامۆستا گیان، رووناک چۆن ئارەزوو ناکات...، ئەوهندەى پىخ خۆشه هەتا بلێت...، مەگەر خەمى ئەوهى هەبیت لە دەست گەوو و ئازەل ئیوه تکرەن رزگارى ببیت...، ئەو تۆى زۆر خۆش دەوێت، لە تۆ زیاتر، بەلام...
 - بەلام، چی، کچى...، بلێ بزەنم، ئەم نەبەنگیە تا کەى؟!...
 - بەلام باوکى...، رۆستەمە سوور...، مینەى براى، ئەو خۆشى هەر لە وان دەترسیت...، لەوانەیه بەخاوەن خیل و عەشەرەت نەبیت نەیدەن...، جگە لەوه بەشوشى بدەن، بەشیرایى زۆر نەبیت نایدەن، ئەوانە کەللەرەقن، ئازام دەوێت لە حەنایان بکۆکیت و دەرەقەتى بیانویان بێت...
 - کچى گەوجە، خۆ من لە کونە دیوار نەهاتومەتە دەرەوه...، منیش خزم و کەسوکارم هەیه، هەموویان لە شار دادەنیشن...
 - مامۆستا، مەبەست هەر ئەمە نییە... ئەوان پتر ئارەزوو بەلادییى دەکەن وەک لە شارى...، دەیانەوێت لیترە پشت بۆ خویان پەیدا بکەن...، نەک لە شار، شار لیترە بەمان چی... دەتۆ بنیترە بۆلای باوکى بزەنە چی دەلێت...، مامۆستا مەلا و مارقى فەراش بنیترە بزەن وەلامى چی دەبیت...، من خۆشم رووناک دەبینمەوه، پیتی دەلێم کەوا دین، بەشکو ئامە خانى دایکى، کوێخا قایل بکات، چونکە وەک بزەنم دایکیشى پیتی خۆشه کە بۆ تۆ بێت...، سبەى سەرم لى بدە بۆ مالهوه هەموو شتیکت تێدەگەیهنم...، هەرچەندە من...
 - تۆ چی؟! دەبیلێ...
 - دەلێم با جارى نەپوروتین...،

نامه خان ئەمەى گوت و چووه دەرەوہ...

- بەو خودایە منیش پیم گوت، بەلام ئەو زۆر شپرزەبە و حەیشی لەبەر هەلگیراوە،
رووناک گیان، منیش ئیتر دەرۆم...، درەنگە، وا تاریک داہات...

- بۆچی دەرۆیت... تازە بۆ کوئی دەچیت... بەخودا نابیت برۆیت... دەبیت ئەمشەو لێرە
بیت، یان لە دوایدا ئەگەر هەر رۆشتیت ئەوسا بەئەلەدا رەوانەت دەکەمەوہ...

- دەباشە، نارۆم، باناگاشم لێ بیت چی دەلێن...، تا بۆ بەیانی بچم و هەمووی بۆ
رێگار گیان بگێرمەوہ...؟! بەخودا کورێ چاکە لە وینەى نییە...

- ئیتر ئەو ئەرەزووی خۆتە!!...

شێوی ئیوارە کرا، شەو تاریک داہات... مینە خۆی کرد بەژووردا...

- پیرۆز... ئەو لێرەیت...، کچی ئەو بەم شەوہ چی هانیوتی؟!...

- دەمەوئێوارێ لێرە بووم...، رووناک خان نەبەشت بچمەوہ...

«ئیتەر هەردووکیان بۆ ماوەبەک بێ دەنگ مانەوہ، مینەى چاویز بەقوولێ سەبیری
پیرۆزی دەکرد...»

لەم کاتەدا رووناک رۆیی بوو بۆ دەرەوہ...، گوئی لە باوکی و دایکی راگرتبوو کە لە دان
و نەدانی ئەم دەدووان بەمامۆستا رێگار...

- بەکئی؟! «لەو کاتەدا کە گوئی لە باوکی بوو بەدایکی دەگوت...»

- شتی وەها نەکراوە و نابێ...، من کچی خۆم نادەم بەهەرزەپیاوی وەها کە هەمیشە
بەدوای لات لەوێرەوہیە، من پیاوی ناو پیاوان و کەسى بەبرشتم دەوئیت، من خۆم
بەهەرجا، مینەى کورپ سەبەینێ پشتی قائمی دەوئیت لە دواى بیت، دەمرووتیکى وەها چی
لێ بکەم...

- رووناک، ئیتر خۆی پێ رانەگیرا...، بەپەستیەوہ گەرایەوہ بۆ ژووری ئەودو...، کاتێ
کە گەیبیە ناو دەرگاگە، گوئی لە دەنگی پیزە بوو لەگەڵ مینەى برابردا دەدووا...، وەک
یەکئ پیتی بلێ...، پاشەوپاش گەرایەوہ...، هات بەمیشکیدا کە بەشکو بەکاکى بلێت و
هەولێ لەگەڵدا بدات و قایل بیت بەم کارە...، لەبەر ئەو نەبووست لێیان تیک بدات...،
گوئی بۆ شل کردن

- میناغا دەزانیت ئەمشەو میوانتان دیت؟!...

- بەلێ دەزانم، دایکم پیتی گوتم...، جا تۆ چیتە بەسەرەوہ...

- من رووناک خانم خۆش دەوئیت، گوناہە، ئەو کچە بۆ نادەن بەو کورپە خاسە...، گواہ
کئی لەو باشترە تاکو نەیدەنێ؟! مامۆستایە و مووچەى باش و کورپیکى خۆشمەشرف و
پیاو؟!...

- ئەى پیزە قرخن کئی لە من چاکترە وا گولەم نادەنێ؟! ها، دەبلێ دەى سیخن؟!...

- دەتۆ دەمت بەچاک بگەرێ بۆ ئەمان...، بەشکو ئەو خودایە کارى تۆش ئاسان بکات...

- من مەرجیکى چاکم هەبە کە رێگارى پێ دەگات بەئاوات...؟!...

- ئەو مەرجە چیبە من پیتی دەلێم، ئەو نامادەى هەموو شتیەکە، فەرموو چی دەلێت
بیلێ...

لەم کاتەدا دەنگە دەنگ لە بەردەرگا پەیدا بوو...، رۆستەمە سوور مینەى بانگ کرد...،
مینە راپیکرد و فەرمووی لە میوان کرد...

میوانەکان دانیشتن... هەر ئەوئەندەى بلێت یەک دوو، چایان لە بەردەم دانرا...، دەست
کرا بەدەمەتەقێ... دواى داویان پێشکەش بەکوئخا کرد...، بەلام بێ ئەنجام میوان زۆربان
گوت و کوئخا کەمى بیست...، شەو درەنگ بوو... میوان بەسەرسامى و بیزاربیهوہ سەبیری
یەکیان کرد...، دواى بەناچارى هەستان و هەر کەس بۆ مالى خۆى گەرایەوہ...

رووناک و پیرۆز بەیەکەوہ دانیشتبوون...، رووناک چاو بەفرمیتسک، زۆر پەست و
خەمبار بوو، پیزە لە بیرکردنەوہدا بوو، دواى گوئی:

- رووناک گیان، کار نییە ئاسان نەبیت...، خەم مەخۆ، بزانی بەشکو کاکە مینە
کارێک بکات ئیشەکەتان ئاسان بێت...، چونکە خۆی بەمنى گوت، بەلام مەرجیکى
هەبوو، ئیتەر نازانم ئەو مەرجەکەى چیبە؟!... «دەبا جارێ لەبەر دلێ رووناک نەیلێم
چاکە...» پیزە لە دلێ خۆیدا...

- من دەزانم مەرجەکە چیبە...، شتیەکە کە باوەرپم وایە بەهیچ جورێک نابیت و جیبەجێ
ناکړیت...، ئەو دەرەدەکەى منى گرانتەر کردوہ...، من خۆم دەزانم چەندە لێیان بەقین...

- چیبە، ئادەى بیلێ، ئیجگارى ناخۆشى مەکە...

لەم کاتەدا تەپەیی پێ هات... ئەمان بێ دەنگ بوون، مینە خۆی کرد بەژووردا...، دیار بوو هاتبوو خۆی بەسەردا بنوێنیت...

- شەو خۆش...، ئەووە چی دەکەن...، ئەو شەوچەرەتان لا نییە؟!... ئادەو رووناک بچۆ نەختیکمان بۆ بهێنە با بیخۆین...

- کاکە، بەم شەووە ساردە بۆم دەرنایەت، لە ژووری زەخیرەدا، تازە کەو کاتی دانیشتنە؟!...

- دەبچۆ، دەزانم دلت زویرە...، کێ دەلت بەیانی چی دەبیت، هەستە دەو گوتیشی مەدەری...، سەیری کاکت بکە و ئیتر هیچ مەلت...

رووناک بەدۆشداماویی و بەناچارایی هەستایە سەرپێ، پانی بەرزەکانی لە پێ کرد...، چرای دەستی لێ گرت بەدەستەو، بەرەو ژووری زەخیرە کەوتە ری...

- ئی، پیزە خۆ هەموو شتیکمان گوێ لێ بوو...!!

- بەلت، باوکت دلتی چەند رەقە...، ئەو هەموو پارانەوێیە ماری فەراش... ئەو هەموو دوواندەو مامۆستا، کەچی پاشگەزی نەکرد... گوتیکی واشی پیشان نەدا، جارێکی تر ئەمان بوێرن بۆ ئەم مەبەستە لەگەڵی بدوین...، بەئاشکرا هەر شەشی لێ دەکردن...، چەند توورەییە...، من تا ئێستە نەموێراوە بۆ یەک جاریش سەیری بکەم...، باوکه رۆ، ئەووە چیبە...؟!

- دەسا پیزە، باوکم هەزار ئەوێندە دلتی رەق بیت، بەیەک وشەوێ من نەرم دەبیت و بەناسانی رووناک دەدات بەرزگار...، من ئامادەم بۆ ئەم کارە، بەلام بەیەک مەرج...

- مەرجی چی میناغا... دەبیلێ... من سەرم لە پێتە...

- گوێ بگرە...، رزگار لەگەڵ خەسەرە و ئەواندا زۆر رێکە، با هەول بەدات قایل ببن کە گولە بەمن بدریت، منیش هەر بەخۆراییی رووناکی پێ دەدەم...؟!...

- جا رزگار چۆن دەتوانیت ئەوان قایل بکات و گولە بۆ تۆ بستینیت؟!...

- چۆن ناتوانیت، ئەو ئەوان یەک دەستەو ھاوێر نین، من ئاگام لێیانە، رزگار چیبان پێ بلێ بەگوێی دەکەن و، لە وتەو دەرنانچن، کەرانێ تۆی بێ ئەقل لەوانە ناگەیت...

- بزنام، من ئەمە بەرزگار دەلێم، هەرچەندە پێشەکی دەزانم کە ئەم کارە بەو ناكریت... «مینە کەوتە بێرکردنەو...، زەرەخەنەییەکی مەبەست فیتاویی کەوتە سەر دوو لێوی،

پێکەنینیکی لاقرتیی بۆ کرد و گوتی:

- ئەگەر بەو کرا ئەوا باشە، خۆ هاتوو بەو نەکرا، ئەوسا بێرەکەو باوکم کە من وەستانوو، چاکترین پرپارە...

- بێرەکەو باوکت چیبە؟!...

- ئەوسا رزگار نە بەکەلکی ئیمە دیت...، نە بەکەلکی ئەم گوندە...، یا بەدەرکردن، یا بەگوتزانەو، دەبیت لەم دێیە دەریچیت؟ هەر وا بەناسانی بۆ دەرەو، ئەگەر رووناکی خۆش دەویت، دەبا پیاو بیت رازیان بکات، منیش وەک قارچکی یەک شەووە دەیکەم بەزاوای خۆم...

جیرەو دەرگا هات و کرایەو...، رووناک جامیکی پر لە شەوچەرەو هانی و داينا...، مینە دەستی پیا کرد چنگیکی هەلگرت و هەلسا پرانەووە بۆ ژووری خۆی...

- ئەوا من رویشتم...، بۆ خۆتان شت بخۆن و دەمەتەقیستان بەردەوام بیت، دەزانم ئەمشەو رووناک خەوێ نایەت، لەمەودوا من و رووناک دەتوانین سوود لە هەولێ یەکتەری ببینین...

سەری پێکەنیناوی پر مەبەستی کردن و رووی لێ وەرگێران و بەجیبی هیشتن...، پیرۆز سەری نایە پەنا گوتی رووناک و گوتەکانی مینەو بۆ گێراییەو... رووناک هەناسەییەکی هەلکیشا:

- من خۆم دەزمانی ئەمە مەرجە جوانەکەییەتی...

ئەویش مرخی خۆی لەووە خۆش کردوو...، بەلێ کچ لە لای ئیمە دەبیت لە خۆینی تاوانی ئەواندا بدریت...، ئەو ئاگاداریشە، مندالی ئەم گوندەش دەزانیت کە گولە دەزگیسانی مەریوانە...، ئەمەش بەهانەییەکی ترە...، لە لایەک بۆ من و لە لایەکی تریش بەرزگاری دەگرت، بۆ ئەوێ یان بێدەن بە ژن، یان بە ژن و شیرایی...، بەلام بەکێ؟ یان بۆ مەبەستی کە بەرژەوێندی خۆیانی تیادا بیت... دەبیت من بێم بەقوچیی بۆ ئەوان...، ئێستە ئەگەر میری بەرپۆبەر بەهاتایە و بۆ یەکیک داوای منی لێ بکردنایە، بەردەستی خۆشی بووایە، هەر قایل دەبوون و پێیان خۆش دەبوو، نازانم باوکم و کاکم بۆچی خۆیان بەواندا هەلپەساردوو، باوکم لە چی کەم بوو...، ئەوان ئیشی تاییەتی خۆیانی پێ مەیسەر دەکەن، ئەمانیان خستۆتە گێژاوەکەو...

- پرووناك گيان راست دهكەيت، (ئەمجا بەپيڭكەننەوه):

ئاخر ئەو قسەكانى مامۆستا رزگار گيانە... دەبيللى بەخودا وەهايه...

- سەرت شينكەيت، لە قسە قۆرەكانت ناكەويت...

پرووناك ئيتتر نەيتوانى هيچى تر بلتت...، دللى پر بووبوو لە گريان، هۆن هۆن فرميسك بەچاويدا دەهاتە خوارەوه...

- پرووناك گيان ئەوئەندە دلگران مەبه، بەشكو كاريكى وەها رېنك بکەويت دلليان نەرم ببیت و بەئاواتى خۆتان بگەن... كورد گوتەنى «خودا لە سولتان مەحمود گەورەترە»

- هەستە پيرۆز تۆ ئيتتر بچۆ بنوو، شەو زۆر درەنگە...

- بەخودا باجى گيان راست دهكەيت، ئيتتر من كوژاومەتەوه:

پيرۆز پاش ماوئەيهك پرخەى خەوى خۆشى بى ئاگايى پيادا كەوت...، هەر زوو لە حەوت سالان راست بووئەوه...

- خۆزگەم بەخۆت...، هيچ خەفەتتېكى لە دلدا نيبە...، دەلتيت نە باى ديوە نە باران...، خەفەت هەلناگریت، دواى ئەو هەموو كارەساتەش...، بەلام كى دەزانيت دواړۆزى ناسۆراوى ئەم چى دەبیت...، گرنگ ئەوئەيه منى دارا، لە جەرگەى پۆشتهيى و تيرىي و توانا و ساماندا هەزار خۆزگە بەم هەژارە رووت و پەجالە برسپيه دەخوژم... كى دەزانيت كاكم، من، چيمان لە رى دايه؟!... هەر ئەمشەو گويت لە مامۆستا مەلا نەبوو دەيگوت «چەرخە و بەسەر سەرماندا دەگەرپت...»

- مامۆستا رزگار، ئەو لە مالتت؟!...

- ئەو كىببە فەرموو...، پيرۆز، ئەو تۆيت، وەرە مالتەوه، وەرە...

- بەللى منم، هاتم جەلكانت ببەم بۆت بشۆم...

- دەباشە، ئەوئەتا هەموويم كۆمەل كەردوو، ببیان بە... پيرۆز چوو بەرەوه...، سەبرى كرد هيمنيش لە ژوورەوهيه، دواى ئەوئەوى چاكوچۆنى لەگەل كردن، شەو هەرچى لە مالى رۆستەمە سوور روويدابوو، هەمووى بۆ گيتراڻەوه...

- هەى هەى، جا پرووناك بەو مەرجه دەداتى كە گولەى بۆ بستينم...؟!...

شتى چاكە، بۆچى گولە خوشكى خۆمە تاكو بلتيم باشە دەيدەمى؟! يان دەبى من چ توانايەكم بەسەر گولەدا هەبى بۆ كاريكى وەها گرنگ...

- مامۆستا گيان، مينە دەلتت ئەوان يەك پيترن، مامۆستا رزگاريش هەرچى بلتت هيچيان لە گوتەى دەرناچن...

- جا من بەگوتشم بکەن بۆ شتى وەها، چۆن تاوانى ناوا دەكەم، دوو دل لە يەك دەكەم و دەبە هۆى تىكدانى خيزانتيكى وا بەرەوشت و سەربەرز؟! هەرگيزا و هەرگيز...

- كاك رزگار، ئەو دەيانەويت بەتيرتېك چەند نيشانتيك بشكيتن...، يەكەم، دەزانن گولە بدرتت بەمينە، ئيتتر پەيوەنديى ئەم خيزانە تىك دەچيتت، دوايى بيتو پرووناك بدەن بەتۆ بەرەى لای تۆش هەلدەوهشيتن...

- گوايه بەباوهرى خۆيان من رادەكيشن بەلای خۆياندا؟!؟

- لە لايەكى تریشەوه دەبن بەهاوبەش لە زەيوزارەكانى خيزانى ئيمەدا...

ئەو بەزىه ئەم پيلانە زەهراويبەيان خستووئەتە كار...

- هيمن گيان، جا بۆ من بۆ مەبەستتيكى تايبەتى خۆم دەچم ئەم خراپە گەورەيه دەكەم...، ئەگەر سەرى خۆم هەلگرتوو و ئيرەم بەجى هيشتوو من شتى وەها ناكەم...

- ئەى مامۆستا تۆ رووناك خۆش ناويت؟! «پيزە بەسەر سامبيەوه ئەم پرسيارەى لى كردد»...

- كچى تۆ دەلتيت ميسك لە سەرتا نيبە...، من ئەو كچەم خۆش دەويت، خۆشەويستيبەكى پاك و بى گەرد... دەمەويت بيكەم بەهاوبەشى ژيانى خۆم...، بەلام هيچ وا ناكەم خۆم سەرشۆر بکەم و كاريكى ناپەسندم لى بووئەشيتەوه...، شوو كردن و ژنهيانيش بەزۆرەملئ نابيت...، خۆشەويستى لە ژيانى مندا پيرۆزترين شتە، بەلام ئەو پيرۆزيبە نابيت بشيتوتريت، منيش هەرگيز لەكەدارى ناكەم و بەخاوتينيى و بى گەرد بۆ هەميشەى ژيانم لە هەست و هۆشمددا دەميتيتەوه...

- مامۆستا، ئەى تۆ بەزيبيت بەو كچە دلشكاوئەدا نايەتەوه كە وەختە بۆ تۆ شيتت بيت؟!... ئەى گوايه خۆت تەمادارت نەكردوو؟!...

- تاوانى ئەو سەر و مللى باوك و كەسى ميسك ژەنگاويى دلرەشى خۆى دەگريتەوه، من وەك خۆم دەمينمەوه، شكست ناهينم و هەر بەو پەرۆشەوه بۆ ئاواتەكانى دەژيم...

- كوره بابه ئىيوه دەلئىن چى «هئىمن لە گەل ئەم وتە يەدا سەرىكى بادا» رۆستەمە سوور
هەرگىز كچى نادات بەتۆ... دەيدات بەخىزانئىك كە لە تاوان و دەستدرىژىي و كاتى
دژواردا، دەست بەچەك لە پشتىيەوه بووەستەن و لە سەرى بكەنەوه... من واى دەزانم، ئىتر
هېچ خۆتان ماندوو مەكەن...، مېنە و رۆستەمى باوكى شىتى دەستەلات، زەوىي و
خۆنوواندى ساماندارىن...

- هئىمن، من ئەوەندە لاوتكى هەرزە نىم كە ئەوان نەناسم، بەلام من بەراستىي دلم بەو
كچەيانەويه، ئەگەر بەبىن گىروگرفت بىدەنئى، ئەوا دەههتەنم... خۆ ئەگەر وا نەبىت، لە شار،
كچى زۆرى لەو پىتشكەوتووتر هەيه كە من لەگەلئىدا بەهەوتەوه، بەلام ئىمە لىترە
هەردووكمەن دلمان يەك كەوتوو و يەكمەن خۆش دەوئىت، تا بتوانم وازىش ناهىتەنم، چى
دەبىت بابىت

- كەوا بوو تۆش بەئارام بە...، بەلە مەكە...، بزائىن چۆن دەبىت، پەيوەندىي ئىمە بەتۆوه
قوولە، هەر ئەمىنئىتەوه...

- جا چارم چىيە...، پەلەى چى بكەم...، ئەوا وەهايه...، من جارئ بئى دەنگى لى
دەكەم، كاك هئىمن ئىمە ئاوات و ئامانجمان يەكە، مەسەلەكەمان گەلئىك گەورەترە
لەمانە...

- دەباشە منىش دەروم، بەيارمەتى خۆت...

- خوات لەگەل برا...، خۆشەتەت، سەر چاو، بەهيوای دیدارى ئەوهى لەسەرى رىك
كەوتىن...

- ئەى من چى بەرووناك بلىم، يان بەمېنە؟!، من تىمام، سەرم لى شىواوه، لە ئىيوه
ناگەم...، وەختە تىك بچم...

- كچئى پىزە، چى پئى بلىتەت...؟!... بەرووناك بلىم من هەر ئەووم كە دەزانىت،
چاوهروانىي دەكەم، بەلام جارئ بۆ ماوهيهك خۆمانى لى بئى دەنگ دەكەين...

- ئەى مېنە ئاگر تىبەرىبوو چى لى بكەم، چى پئى بلىم، بەو خودايە بەقسەيهك لىم هار
دەبىت، زۆرى لى دەترسم، لەوانەيه لە دووانىيەكەوه فرىم بەداتە خوارەوه...، جەربەزە و
شىتوشووره...

- پئى بلىم من كچيان لى دەخووزم...، گولەش خوشكى خۆم نىيە يان خزمم تاكو

دەستەلاتم بەسەرىدا هەبىت... ئەگەر دەمدەنئى ئەوا ئامادەى هەموو داوايه كيانم...

- هەر ئەوەندە؟!

- بەلئى هەر ئەوەندە...

- داخەكەم بۆ دلى بەكولى رووناك...، خوات لەگەل مامۆستا.

- خوات لەگەل، زۆر هەوالئى رووناك بۆ بېرسە...، دلم لەلايهتى...

پزگار دەستى نايە ژئىر چەناگەى...، پەستىيەكى زۆر فرە داىگرتبوو...، بەتەنهایى كەوتە
گىژاوى بىركردنەوهى نائومئىدبىيەوه...

«كەى ئەمە رەوايه...، نەرىتئىكى گەندەل، بىرىكى پووچى نابەجئى، فەرمانئىكى گەوج،
كۆيلەيه تىيى لە گشت شتەكاندا، ترسى تۆقئىنەر... زەوتكردن، جا چىتر نا...»

«ئای لەو رۆژە خۆشە بەهاربىه...»

- توخودا پزگار گىبان، ئىتر مەيهەرە ناو ئەم دئىبەرە...، دەترسم...، دەستم بەردە، هئىندەى
شپرزەى تۆم، لەوه پترىش زارەترەكم، ئەمانە كەسى خۆم، دەياناسم، تەنھا فىشەكەكەش
بۆ نىبوچەوان لە كىس خۆيان ناچىت...، نۆكەرىك، جلفرىك...

- باوكت و كاك دوىنئى بەرەو پايتەخت نەروئىشتوون، ئىتر ترسى چىت هەيه؟!

- با، بەلام نۆكەر و دووزمان لى ناگەرئىن...

- پىزە چاودئىرى رىگەوبانەكە دەكات، لە گەرانەوهشدا من ئەودىو دەگرم... ئای لەو بۆنە
خۆشەت...، لە بىرمە يەكەم جار بۆ نانخواردن كە لە بەردەم دەرگای دىوهخاندا لە ژوور
هاتىتە دەرهوه، لەپردا روو بەرووى يەكتر وەستائىن، ئازايانە چاكوچۆنىت لەگەل كردم، ئىتر
هەر ئەو دىمەنە شرىنە دلرفىنەت، هەر ئەم بۆنە خۆشەت بوو، كەيل و مەستى كردم و
جوانترىن سۆزى لە گىبان و ژياندا خەملاند...، ئىتر هەر ئەوه بوو، لەو ساوه، رۆژ لە دواى
رۆژ بەجۆشى خۆشەويستىت لە سووتانىكى هئىوورى هەمىشەبى دام...

- لە دەورت گەرئىم پزگار گىبان، توخودا بەسم دارزىنە، بەم جۆرە قسانەت ئىجگارئى
پرووكاوم...

«هەزار ئەفسوس، كورت بوون، رۆژانى دیدارى ئەوین و شەيدابى...»

سال زياتر تپپه‌ری...، هیتدهی نه‌مابوو بۆ کاتی جۆزه‌ردان، دواى ئه‌وه‌ی به‌هارتیکی ته‌ری به‌فه‌ر به‌سه‌ردا چوو، سه‌وزه گیای ده‌ر و ده‌شت ورشه‌ی ده‌هات... میترگه‌کان پاراو و رازاوه بوون...، بۆ هه‌ر لا ده‌چوویت سه‌یرانگای جوانی س‌روشت... ره‌نگی په‌ره‌ی ئالی گولاله‌سووره ئاوی چاوی ده‌برد... ئاوی کانیاه‌کان ته‌قیبوون... هه‌میشه له‌هاژه و خو‌رده‌دا بوون بۆ شتته‌وه‌ی زیخ و چه‌وی ده‌نک مرواریی ناو جوگه‌ی ئاوی روونی وه‌ک چاوی قرژال... به‌فراوی که‌لله ته‌زینی چیاکان به‌هوروژم دۆله‌کانیان پر کردبوو، هاژه‌یان ده‌هات، کار و به‌رخى تازه‌بوو کۆریه بووون، که‌وتبوونه بازو و هه‌لتیزان، له‌هه‌موو شوپین هه‌ستت به‌خۆشیی و ئاوه‌دانیی ده‌کرد، جووتیاره‌کان له‌بزه‌ی ده‌ستکه‌وتنی به‌ره‌می چاک و پاکدا بوون... بازووی س‌رپووی زستانیان هینابوووه جوولهی گه‌رمی خو‌په‌تانندن، هه‌ر له‌ئیس‌ته‌وه که‌وتبوونه داس تیژکردنه‌وه‌ی خو‌ئاماده‌کردن بۆ ده‌ره و جو‌مالی به‌راوه‌کانیان...، داوه به‌رداره‌کان خو‌بان به‌گولئى هه‌مه‌ره‌نگی ناسکه هه‌رمی و گولای و سیوه لاسووره و هه‌لوژه ره‌شه و قادیری و گیلان نه‌خشانده‌بوو...، ره‌زه به‌پسته‌کان بووونه پيشانگه‌ی گولئى به‌ری دره‌خته‌کان...، په‌پوله‌ی ره‌نگینی تانوپۆ ئاوریشمین، له‌ناو گول و گولزاردا که‌وتبووه سو‌زی بال به‌یه‌کا دان و شيله مژین و هه‌لفرین...، هه‌نگ سه‌رقالی تیر ماچی رووی گه‌شی گولان بوون و به‌په‌ره‌شه‌وه هه‌راله‌ پۆرگی هه‌نگوینیان نۆش ده‌کرد...

خونچه‌گولله‌کان ده‌میان بۆ هۆزار ده‌کرده‌وه و به‌زه‌ده‌خه‌نه‌ی شیرین مه‌ستیان ده‌کردن...، له‌ولاشه‌وه خو‌شیی و کامه‌رانی که‌وته‌وه ناو خیزانی گولله و خه‌جیج خان... هیتمن و مه‌ریوان که‌ ماوه‌یه‌ک بوو له‌سه‌ر بلاوکه‌راوه‌ی ده‌نگی جووتیاران کرابوونه ژووره‌وه و به‌ند کرابوون، به‌سه‌ره‌رزیی گه‌رانه‌وه ناو خیزانه‌کیان... دواى ئه‌وه‌ی له‌که‌رکووک شه‌ش مانگیان به‌ندیی ته‌واو کرد، که‌ چوو بوونه شار نیشانه کرابوون، گوايه بابۆله‌ کاغه‌زیان پی گیرا بوو، ره‌وانه‌ی مه‌رکه‌زیی کرابوون، له‌ناحیه‌وه هاتبوونه سه‌ر ماله‌وه‌شیان، به‌گیرانه‌که‌ی خو‌بان قایل نه‌بوو بوون، به‌لئى به‌هۆی ئه‌و په‌راوه‌ی که‌ گوايه ده‌نگی جووتیارانه و له‌مالي ئه‌واندا، له‌کاتی پشکنینی له‌پریدا دۆزراوه‌ته‌وه، ئاویان به‌سه‌ر هینابوون...، به‌لام مه‌ریوانی تاقانه‌ی به‌ناز به‌خپوکراو، که‌ چه‌ند سالیک بوو ته‌ماداری ئه‌م به‌هاره بوو ژبانی خو‌ی و گولله‌ی تیا‌دا تازه بکاته‌وه...، دیسان بۆی نه‌هاته‌وه... تا ئه‌م کاته

به‌ندبوو، ئیس‌ته‌ش وا به‌سه‌ر نه‌خۆشی دایکیدا هاته‌وه... دایکیشی، که‌ کوره‌ تاقانه و خو‌شه‌ویسته‌که‌ی چاو پیکه‌وته‌وه، پاش دوو رۆژ هاتنه‌وه‌ی گیانی دا به‌ده‌سته‌وه و شاده‌مه‌رگ بوو، دوا گوته‌ی له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا، به‌ده‌نگی بزپکا و چاوی گیتز و ویتزه‌وه گوتی:

- ئۆخه‌ی مه‌ریوان گیان...، باش بوو هاتیته‌وه، زوو گولله‌ گیان بگوتیزه‌وه، با ئاواته‌که‌ی باوکی به‌هه‌شتیت بیتته‌ دی و منیش به‌دل ئاسووده‌یی ته‌نها جارێک بتانینم... له‌م کاته‌دا سه‌ریتیکی به‌خه‌می بادا، وه‌ک گومانی له‌ خو‌ی هه‌بیت، چاوه‌کانی فرمیسیکیان تیتزا...

خه‌جیج خان له‌م کاته‌دا له‌ ژوورسه‌ری دایکی مه‌ریوان بوو...، دایکی مه‌ریوان ده‌ستی درێژ کرد...، ده‌ستی خه‌جیج خانی گوشی، ده‌ستی گوتیزاوه‌وه و داوینی بادا...

- خه‌جیج گیان، وه‌کو هه‌رگیز دل‌م لیت نه‌یه‌شاوه، با له‌ جیهانی دوايشدا هه‌ر به‌و جۆره‌ بین...، ئاگات له‌ مه‌ریوان و گولله‌ گیان بیت...، ده‌ستی من و دامانی تو...

خه‌جیج خان چاوی پر بوو له‌ فرمیسیکی گه‌رموگور...

- خوشکی گیان...، هه‌ردوو چاوم نه‌بێ و مه‌رگی تو به‌چاوی خو‌م نه‌بینم... مه‌ریوان چاو و رۆحی هه‌موومانه...

به‌لام کار له‌ کار ترازو بوو، خه‌جیج خان هیتستا واته‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که‌ دایکی ده‌ستی شل بوو، ده‌می دا به‌یه‌کدا... شین و شه‌پۆر لیبه‌ گه‌رم کرا...

له‌ولاشه‌وه سواره‌یه‌کی میریی به‌پرتاو خو‌ی کرد به‌ناو دیدا...، یه‌کسه‌ر چوو بۆ به‌رده‌می قوتابخانه و پیتچراوه‌یه‌کی دایه ده‌ست ئیشکهری قوتابخانه...

مامۆستا رزگار پیتچراوی کرده‌وه بۆ ماوه‌یه‌ک تاس بردییه‌وه... چاوی گیتز و ویتز بوو، ئه‌م داوای گوتیزانه‌وه‌ی نه‌کردووه...، به‌لام تیتینوو کراوه، له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی گشتیی گوتیزاوه‌ته‌وه بۆ گوندیکی زۆر دووری ئه‌وه‌یه‌ری شار... مامۆستا رزگار... سه‌راسیمه، که‌وته گیتزای بیرتیکی قووله‌وه: «ئه‌مانه هه‌مووی چینی شانه‌ی پیلانه‌ گلاوه‌کانی میری و ده‌ره‌به‌گی نۆکه‌رن...»

«به‌لام زۆر سه‌یره...؟!...» لئوی خو‌ی گه‌ست، هه‌ستایه سه‌رپیت، که‌وته ده‌ست گلۆفتنی خو‌ی، به‌ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو...

«ده‌ستی خو‌بان وه‌شانده...، کاری خو‌بان کرد...، من بیستم گوايه رۆسته‌مه سوور

دووزمانی کردووه له دژم، بروام نه ده کرد...، به سه زارایی چون بو به رامبه رم، به لام له ژیره وه نه هینبرتیکی به پیچ و پیلان...، هیچ به درۆ ناگوتیت...، به لام تازه کار له کار ترازاه...، هیچم بۆ ناگوتیت...، پیش نه وهی ئەم نووسراوه ده ریچیت ده متوانی به درۆیان بخه مه وه، یان هه لیبوو هه شینمه وه... به لام ئیتر ئیسته نه وا له ده ست چوو...»

رزگار ماوه یه که له بیر کردنه وه که وت...، گوتی له دهنگی گریانی مائی مه ربوان و خه جیح خان راگرت، له نیوان رووداوه له دوایه که کاندای ئەم سه راسیمه ده خوولایه وه...

«پێویسته جارێ دهنگ نه کهیت، باهر له دلێ خۆندا بیت، وره بهرز و خۆراگر به، ئەمه یه که مین تاقیکردنه وه یه بۆ پیاوه تیت و هه لوتیست، ده بیت ناگات له دلێ رووناک گیان بیت، له لایه نی تووه ههستی بریندار نه بیت، وره بهرز بکه یته وه...، له م ساته وه رووناک خه می گه وره ته... گرفتی روژانه ی تویه... دوا ییش کار به چ باریکدا رویشته هه لوتیست وهرده گرت...» دهنگی گریانیکی دووری به کوڵ رزگاری هوشیار کرده وه...، له ولشه وه هه ر زوو ناو دئی به هاتنی کاکی پۆلیس قاوه قاوی تی که وت...، زۆر بلێ وه که چیکه نه له کار دایه...

«وا چاکه هیچ خۆم تیک نه ده م، پێویسته بچم به لای جه ماعه ته وه، دل سوژانه و ئاسایی به شدارییان له گه لدا بکه م، هه ر زووش رووناک ببینم، که پرسه پرایه وه، نه وسا ئیره جی ده هیتم، به لام له رویشته نا نایه لم بزانه که من گوێز او مه ته وه...، با پیمان خۆش نه بن؟!... ئەه له دوا ییدا...، نا... تا زووتر بیلیم چاکتره...، با هه موو تیبگه ن...، با شتی و هه بیین و بیستان، ئەم جو ره رووداوانه چاویان ده کاته وه، به پێچه وانه وه زیاتر هوشیاریان ده کاته وه...، گوێ مه ده ری رزگار، هه سته برۆ، روژان روژی له دوایه... ماموستا رزگار ئەمه ی گوت و روێ بۆ ناو دئی، بۆ بهر مائی مه ربوان، هه ر ئە وه نده ی بلتیت یه که دوو دهنگ به ناو دیدا بلا بو وه وه...»

«ماموستا رزگار لیره نامینیت و ده روات؟!...»

دوا گوته ی وه که بروسکه له مائی روسته مه سوور گیر سایه وه...، مینه به هه له داوان، وه که تو یسکه ی تفهنگ خۆی کرد به مالدا...

- باب، باب، مه زده ت لی بیت؟!...

- چیبه کوپم، ئەوه چیبه بۆ وا خۆت شپزه کردووه، بلت بزانه چی روویداوه...؟!...

- رزگار...، رزگار...، مه سه له ی گو یینی ته واو، پرایه وه...

- ئی، رزگار، رزگار... بوو به چی هینده خۆت پتوه جه نجال کردووه؟!... هینده لیت بووه به شت...

- نه ما... لیره نه ما...، ده بیت پروات، فه رمان...، هه ر ئیسته نامه ی میری بی گه یشتوو...، لیره تووریان هه لدا...

- ده م خۆش رو له که م...، هه رچه نده من خۆم دلنیا بووم له م کاره، په یانم وهرگرتبوو، به لام ئەم هه واله مژدانه یه کی چاکی ده وت...، ده مرووتی و هه چۆن ده توانیت له ئیسه ببیته ریگر و چه توونی بکات؟!...

رووناک له لاره گوتی له م دهنگه دهنگه ی مینه ی برای و روسته می باوکی بوو...، له پر وه که شیشیکی سووره وه کراو بکه ی به ناو دلیدا و هه بوو...، بۆ ساتیک داچله کان هه ناوی پاته کان...، ماوه یه که به چه په ساوی به پتوه راوه ستا، وشک بوو، ئیتر به په له رای کرده ژووری گه نجینه و دایه پر مه ی گریان... به لووشکه یه کی قوولی بی دهنگ پیشی ناخی هه ژاوی خۆی ده خوارد وه...، نه فره تی له کاری ناپه سندی باوکی و کاکی ده کرد...، له م کاته دا نامه ی ژنی روسته مه سوور له پرسه که وه گه راپه وه ماله وه...، به سه ر ئەم مشتومر ده ها ته وه...، چاوی له رووناک بوو که به را کردن و گریان خۆی کرد به ژووردا و ده رگای به دوا ی خۆیدا داخست... به توور ده ییبه وه، چوو به رده می مینه و گوتی:

- چاکتان کرد ئەمه تان کرد...، کی ئەم کاره به ره وا ده زانیت، پیم بلتین بۆچی ئەو کچه چاره ره شه تان ئاوا دلشکاو کرد، له و کوره چاکترمان ده ست ده که وت، ئەو باوان شیوا وه مان بدایه تی...؟! ئاغا گیان بۆ چ رموز نیکت داناوه؟!...

ئهی تو...، تو، ئا ده ی پیم بلت کاکی دل سوژ، ئاوا به فریای خوشکی به سه زمانت که وتیت؟!...

- ئامه، ئەوه دیسان ده ستت پت کردووه؟! شاته شاته که یه؟!... کچ کچی خۆمه... من ده زانم قازانجی خۆم و ئەو له چی دایه...

- له چی دایه...، هه ر ده بی خه نجهره ده بانه که و ته زیحه ده نک زله کانی به پشتینه وه بیت ئەمجا زاوای چاکه و به دل تانه...؟!...

- کچی بی دهنگ به بانه ده م به ده م و له ووستا، خه لک هه موو له دیدان، حه یای خۆت مه په...

- بەلئى ھەر قور و قەپ... ئاخىر بۆيە ۋەھات لى كىردىم...، ھەيا و جوانى دىنيا لاي من بو...، ژىيىتى و حورمەتى من لاي ئەو خەلگە يە نەك لاي تۆ، بچۆ دەميان بگەرەو، ئاخى ئەم چەند سالەم ئاوا ھيتا لەگەلتدا، بۆيە بووم بەقامىشى داپرووزا و بەداسك و دەرزى...، شاژنەكەى خۆت ئاوا لى كرد و ئىستەش كچە نازدارەكەم...

- دايە، دەپرۆ بەولاولە، ئىيوەى ژن لە چى دەزانن...، پرووناكىش دللى چاك دەبيت، چەند پۆژىكى تر رزگار لىرە نامىنيت، دواى ماوہيەك ئىتر لە بىرى دەچىتەو، ئەو لە جياتى دۆست دوژمنى ئىمەى ھەلئىزاردووە...

- جا بۆچى كورم، من بەواتەى ژن و كچ دەپۆم بەرپۆ، يان بەئارەزووى دل و مەبەستى خۆم...، من خۆم دەزانم چى دەكەم...، گوئىشان مەدەرى، دايكت ھەر فېرە، جا چ شتىكى منى بەدلە؟!...

- واى لە بەختى نامرادى من و داخى گرانم لە تۆ...

قىنى دللى داپزاوى دايكە گەبىبوو تەقىنەو، بەلام زانى دەرقەتى ئەم جووتە جەرەزە دل رەشانە نايەت...، ئاخىكى ھەلگىشا، سەرى شوپرد، بەبى دەنگى روو و ژوورى گەنجىنە رۆيشت، پرووناك بەرەو پىرى ھات، باوھشى پىادا كرد، دايە پرمەى گريان...، دايكەش باوھشى كرد بەملىدا...، دەستى كرد بەماچكردنى كچە لە ژيان بىزارەكەى، ھەناسە يەكى ساردى نائومىدى بۆ ھەلگىشا...

لەم كاتە دژوارە ناھەموارەى دايك و كچەدا، مېنە بزەى خۆشېى و سەركەوتن كەوتبوو دەموچاوى، كەوتە بىر كىرەنەو ھى مەبەستە پىسەكانى خۆى...

بەخودا باش بو...، وا ديارە ھەموو شت بۆ ئىمە باش رىك دەكەويت... ئەوا رزگارمان دەپرات...، خوات لەگەل مامۆستا گيان؟!... لەو لەتر چىت، سىللى لاوورگ...، ماپەو ھەريوان، ئەويش جارى وا كۆستى كەوتو، ئىمەش بەشدارى پىسەى درۆيان لەگەلدا دەكەين...، ۋەك يەكپىك لە خۆيان... ئى منىش لاوى گوند نىم...؟! بەدرۆى شاخدار من لەم ھەلوئىستەدا لەگەلدا، چونكە تازە ھىچى بۆ ناكىت...، خۆ بەدلش ھەروەك خۆم، درۆ بگە، درۆكان لاي گەمژە و كەرەككەىكان دەبن بەراست... با بەبى پشيوى پروات و گوندەكەمان بۆ بەجى بەيلىت...

«مېنە، تۆ خۆت دەزانىت، بەزىرەككەى خۆت، مامۆستا رزگارە، ئىو ھىشتان بەيەكە، تۆ پرووناكى خوشكت بۆ ئەو جىبەجى دەكەيت، ئەويش گولەى خەجىج خان بۆ

تۆ...؟! ديارە تۆ پىت ناخۆشە ئەو پروات، چونكە كارەكە لە ھەردووكتان تىك دەچىت... بەلئى ۋەھايە... مېنە لەم كاتەدا چوو بەردەمى رۆستەمە سوور:

- بابە گيان من دەچم بۆ پىسە، پىويستە بچم، ديارە تۆش لەگەلمايت؟! ئىمە ھەموو شتىكى ناخۆشى ئەم گوندە بەھى خۆمان دەزانين، رۆژى ئەويش دىت، جارى باجانمىت...، خەمى گرانم تۆژىك ئاسان بوو، كارى ناخىرى دوور كەوتەو...، ئەم بەينە ناو سكم كەوتبوو خوارەو...، جارىكى خواردو، باش بوو خۆشېيان لى تىكچوو، جا بزائين بۆ دويكى پەختە چىنراوى تر...

مېنە كەمپىك لە بىر كىرەنەو ۋەستا... دواى سەرىكى بۆ لەقاندەو:

واتە ماداروون، دواى جۆ درەو مارەى گولە خانى لى بېرن و دەستبەجى بىگوتىزەو...، جارى ئاھىكم تىگەر، بزائين چۆن دەبيت...

با بچم بۆ پىسە...، لەوى كەمپىك خۆم بنونىم...، بەلام دەم ناكەمەو، بەدرۆ خۆم زۆر پەست و پەژارە دادەنىم...، رزگارم دى داخى خۆم دەردەپرم بۆ رۆيشتى، ئا، خۆمان دەزانين، لە گەوھەرى و سەردارى تۆو، من دەبيت لە خزمەتدا بىم...، لەم جۆرە جىگەيانە من دەبيت جىگەى گەورەى تۆ بگرمەو... رۆستەمە سوور زەردەخەنە يەك گرتى...

- وا ديارە ئىشى خۆت باش دەزانىت، برۆ كورم پىويستە لەوى نامادە بيت و ھاوبەشى خەمىان بيت، تۆ برۆ خۆشم دىم، بەلام درەنگانىك...

جۆ زەرد بوو، دروورايەو، مەلۆكان كۆكرانەو، كرانە رەشكەى گەورە و دەستكرا بەكىشەكردنى بۆ نىك دى...، خەرمانى جۆ لە ھەر چوار لاي گوند بەرز بوو...، جووتيارەكان سەرگەرمى دەستكەوتى بەرھەمى سالەيان بوون...، بەلاوك و ھەيرانەو رەشكەيان رۆ دەكرد و دەستيان دەكرد بەرىكخستنى خەرمانەكانيان...، تا قەلايەكى خرى كەوانەبى لى دروست دەكرا...، ئەمجا بەچار لايدا دەسوورانەو و دەستيان دەكردەو بەگۆرانى گوتن...، سوارى ئىستر و بارگىرەكان دەبوون و دەيانداپە چوار نالە و بۆ ھىنانى مەلۆى ترى درووراو ھى درونەكەر...، بەراستى ۋەرزىكى خۆشە...، بۆ ھەر لا دەپۆيت ھەر كەسپىك دەبىنيت ئاگاي لە ھىچ نىيە...، ھەر لە خۆشېى كار و فرمان نەبيت... شتىكى ئاسايىشە، چونكە جۆر و پلەى ژيانى سالىك لەسەر دەرامەتى ئەم ۋەرزە ۋەستاو، بەلئى

دانیشتوان ههتا خوشیان نایه تهوه یاد... لهوپه پری ماندوویتی و شه که تیبی و ته قه لا و توانا به ختکردندا ههست به حه وانه وهی ئاسووده بی بهری ماندوویتی بیان ده که ن... مه گهر دووانی وه کو مینهی رۆسته مه سوور... پیش له خۆی بخواته وه... که کرمی سه رره شی دل و دهروونیان، وهک خۆره نواسکی داپزان دوون... مینه ده میک بوو له پاساودا بوو بو مه ربوان «ههر ده بیته جه زه ره به گیانی بگه یه نم... سا یا ئه و من ده گلینیت... یا من ده بیته ملی بشکینم و په ترۆی بکه م...»

ئهو رۆژه، هیشتا تازه رووناکایی که وتیوه ئاسۆی خۆره له ته وه که مینه له خه و راپه ری... وهک یه کتیک پیی بلت، کتیچ که وتیوه که ولی، ئه وه ندهی بلت یه ک و دوو خۆی گۆری... که وته ری... تا گه یشته قه راغی دی... له ویوه رووه و په له گه مه گه وره که ی خۆیان رۆشت. ئه و په له به ی که ئه وه تا له نزیک کانیه کی خیزانی سی ئامۆزاکه وه... گه یشته سه ر کانیه که، دهست و ده موچاوی شت... نه ختیک ئاوی خوارده وه، هه ناسه یه کی هه لکیشا...

«هه رچه نده ده گه یته سه ر ئه م کانیه... گوله خانت بیه ده که ویته وه... گوله بۆته بنیشته خوشه ی ژیر دانت... بۆته خۆراکی خوشیی ژیانته... نه گهر گوله بهینیت، به شی تۆش ده که ویته ئه م کانیه و زه وییه گه وره ی به رامبه ر، ئه مبه ریش زه وی خۆتانه... له جیاتی ئه وه ی هه ر ئه مبه ر بکه یت به ده غلوان، ئه وه به ریشی ده ده یته ده م، ئیستاکه مه ربوان ده یکات به دانه ویتله، ئه وسا ورده ورده، هه مووی ده خه یته ژیر دهستی خۆته وه، کاکه، زاوای وهک منتان هه بیته چۆن ده هیلت ئیوه ی خوشه ویست عه زیت بکیشن، فه رموون پالی لی بدنه وه ئیوه هه ر ئه مر بکه ن...»

مینه گوله گه فیکلی له په له گه مه که ی خۆیان و یه کتیکیشی له په له که ی ئه مبه ری ئه وان پچری... ئه مجا دانیشته سه ر زه وی... دهستی کرد به هه لپرواندنی گوله کان... دوا ی ئه وه ی له قه لاسی پاکردنه وه هه لیدایه ناوده می، دهستی به جوونی کرد، ملچه یه کی بۆ کرد: «ئه ئاوا بۆتان ده خۆم...» ئه مجا که وته وه بیه کردنه وه:

- چاوت لی بیت هینه که ی ئه وان شیله ی به ته واوی ره ق بووه، گه ییوه، که چی گه مه که ی ئیبه هیشتا شیله که ی نه مه ییوه زه وادی تینه په ریوه، دهستی پیا بنی وهک فیچقه ده رده په رپت... به خودا سهیره، ئه وه بۆ، خۆ و نزیک مانگیکی هاوین خه ریکه

پروات، ده غلی ئیبه بۆ و دواکه وتوه؟!

«مینه ناموبارهک، تۆ له مه شدا هه ر ده بیته له دواوه بیت، کردت به چی...؟!...»

مینه ی په ریشان، له م کاته دا گوئی له دهنگ و خر مه ی پیی رانه مه ر بوو... چاوی نابینای کرده وه، هه ستایه سه ری، سهیری کرد ئه و شفه به لاره لاره وه رانه مه ره که ی خۆیانی داوه ته بهر... ریگه ی نیوانی هه ردوو په له گه مه که زۆر فراوان نه بوو... جاروبار چهند مه ر و بزنیک خۆیان ده کرد به په له که ی مه ربواندا، تا فریای ئه مبه ر ده که وت، کۆمه لیک تر خۆیان ده کرد به په له گه مه که ی ئه ماندا... په لاماری ئه مبه ری ده دایه وه، مینه که ئه مه ی دی چاوی چوه پشتی سه ری... بۆ به ره و رووی شفه راپه ری... شفه هه ر له دووره وه که مینه ی به تووره یی دی، له رزی لی هات...

- به خودا گونا هم نییه... ئه وه تا به هه موو هیزمه وه ده ربان ده کم، دووریان ده خه مه وه، ده ره قه ت نایه م، جاریک تر لیته وه نایانه یتمه وه، مه رج بی ئه مه دوا جار ده بیته، توخودا لیم توره مه به...

- ئی، باشه به م به یانی زوه بۆ کوئی و به ره و گوند ده رۆیته وه؟! بۆچی ده گه رپیته وه؟!

گلینیه ی چا و شیتی مینه سه ره و خوار و سه ره و ژوور ده جما و فره فری بوو...

«ده ی مینه، ئه مه ئه و رۆژه به بۆی ده گه راپت... دهستی خۆت بوه شینه»

- باشه ئه م به سه زمانه گونا هی چیه... ناخر...

مینه وهک شیت که لله یی بو بوو... له ناخی په شیو و شیواویدا ده خولایه وه...

ناخر چی؟؟ که واته لای باوکیشت هه ر هاشه و هووشه ته، ئه وه هه لئی ره خساوه که بۆی ده گه راپت... مردوو له مه پاکتر ده شوریت؟

- میناغا، به قوریانت بم لیم مه ده، لیت ده ترسم، گونا هم نییه، خۆت ده زانیت به ینیکه مه ر شه و بیه... نایانه یتمه وه ناو دی، دویکه ئیواره که رانه کم برده وه بۆ په چه بۆ دۆشین... ژنان میشکی سه ربان بردم، گوتیان «به به یانی هه ر ده بیته بیانیه یتمه وه بۆ خۆتدان» منیش و ناچارم، گوتم: با لیته وه ریگه که نزیکه بییانکه مه وه به ناو دیدا...

- ئه ی ئه و خه نجه ره هی کییه به لاقه ده جوانه که ته وه، هه تیوه گرویتییه، هی وه کو منیش لیت ده ترسیت!!... وای نییه؟!

- کامه... ئا... ئه م خه نجه ره؟!... ئه مه هی کاک مه ربوانه، به خودا به زۆر لیم سه ندوو،

داوای تهنهنگه شریکم کرد بۆم پهیدا بکات، گورگره‌وین، کهچی گالتھی پی ده‌کردم...
منیش به‌زۆر ئەم خه‌نجه‌ره‌م لی سهند، دوایی ده‌یده‌مه‌وه...

- جا کئی ناگای لی بوو که لیت سهند؟!...

- کەس...، به‌خودا کەس، ئەو شەوه له مال لیم سەند، درۆ ناکەم، خۆ هەموو دەزان،
ئەو هەتی دایکی به‌رەحمەت چوو هەر به‌ته‌نەها نییه له ماله‌که‌دا؟! خۆ خوشک و برای نییه،
شەوانه جاروبار دەچم گۆرانی بۆ ده‌لیم، ئەویش پیم پی ده‌که‌نیته...

- ئی، ئی... راستیش ده‌پۆیت، ئا ده‌ی بزانه‌م جه‌وه‌ره‌که‌ی چۆنه‌ ژه‌نگ لیتی نه‌داوه...؟!
کوپره‌ به‌راستی تۆ چه‌ک هه‌لگری چاکیت...

- به‌خودا من جه‌وه‌ر و مه‌وه‌ر ناسم... من له‌وانه‌ نازانم... شه‌فه‌ خه‌ریک بوو
نه‌یداتی...، مینه، وه‌ک هه‌لۆ خه‌نجه‌ره‌که‌ی له‌ یه‌خه‌ی شه‌فه‌ کرده‌وه...، چاوی لیتی بز
کرده‌وه...، بریقه‌یه‌کی شیتانه‌ که‌وته‌ ناو چاوی ئەبله‌قی...، خه‌نجه‌ره‌که‌ی ئەمدیو و ئەودیو
کرد و بی‌ری ده‌کرده‌وه، ده‌ماری هاری له‌ جه‌سته‌یدا رەپ بوویو، که‌لله‌ی کاس و پووت،
هۆشی مرۆڤیه‌روه‌ری له‌ می‌شکیدا نه‌ما... «کاریکی زۆر ئاسانه...، هه‌ل به‌کار به‌یتنه...،
هه‌ل...، نه‌که‌یت ئەمجاره‌ له‌ کیسی به‌دیت، باوه‌ر مه‌که‌ جاریکی تر شتی ئاوه‌ها گونجوت
بیته‌ به‌رده‌ست...»

مینە‌ی ناله‌بار له‌ دلێ خۆیدا گه‌لێک شتی زۆری به‌گورجی لیک‌دایه‌وه، بی‌ری ئالۆز و
پچر...

- «کاریکی زۆر ئاسانه...، با هه‌ل به‌کار به‌یتنم... هه‌ل... با ئەم جاره‌ ئەم هه‌له‌ له‌ کیسی
نه‌ده‌م...، سیروان لیت ده‌ده‌م، ده‌مه‌یت؟! توخودا ئەمه‌ گوتیه...، هه‌ی هه‌ی ده‌مه‌یت و
نامه‌یت...» مینه‌ به‌جۆریک تیک چوو بوو ناگای له‌ خۆی نه‌ما بوو...، وه‌ک شملی شه‌ر...،
به‌وینیه‌ی مۆته‌که‌ی چه‌په‌ل...، مینه‌ بوو به‌خیتوی سه‌ر کانیی...، بوو به‌واشه، شه‌فه‌ی
به‌چه‌شنی کۆلاره‌ فرانه‌ ناو په‌له‌گه‌مه‌که‌ی مه‌ریوانه‌وه...، له‌ ناخی خۆشیدا بوو
به‌درنده‌یه‌کی شاخدار، چاوی جانه‌وه‌رتییی چوو په‌شتی سه‌ری... له‌ شه‌فه‌ بوو به‌بالی
شیر...

- ئاغا گیان، توخودا ئەمه‌ چییه، ئەوه‌ بۆ وا ده‌که‌یت، به‌رمده، منی زه‌بوون گونام،
مه‌ره‌کانیش بۆ خۆتان... من... تۆ، ئەوان...

شه‌فه‌ ده‌می تیکه‌لوییکه‌ل ده‌بوو...

- هیچ نییه، وه‌ره‌ پرسیا ریکت لی ده‌پرسم...، شتیکه‌ به‌چاوی خۆت بیبینه، وا دیاره
ئاره‌زوی گه‌مه‌ و وازی ناکه‌یت؟!...

«ده‌ترسم، من ده‌ترسم...، ئاغا گیان، ئاخ‌ ده... ت...»

شه‌فه‌ چه‌په‌سا، ترس که‌وته‌ ناو دل‌ییه‌وه...، ره‌نگی هه‌ل‌بزرکا، تف له‌ ده‌میدا وشک بوو،
ویستی هاوار بکات و بقیرینیته...، به‌لام زوو فریا که‌وت چه‌پۆله‌یه‌کی درنده‌ی کیشا
به‌ناو ده‌میدا و سواری کۆلی شه‌فه‌ی لواز و بی هیزی به‌سه‌زمان بوو، وه‌ک گورگی برسی
قورتمی گرت، به‌هه‌موو توانایه‌وه‌ خه‌نجه‌ری له‌ گازهرای په‌شتی توند کرد و رایته‌کاند...
ده‌ستی نایه‌ بینه‌قاقای و به‌خه‌نجه‌ر دایدروو به‌سه‌ر زه‌ویدا...، له‌ ژێرده‌سته‌یدا وه‌ک
ده‌سته‌مۆیه‌کی بی په‌له‌قاژێ، به‌چه‌شنی کاره‌کۆرپه‌یه‌کی به‌سه‌زمان شه‌فه‌ی سه‌ر بری. که‌ لی
بووه‌وه، له‌ حیرساندا به‌وینیه‌ی بیینی ئا و ده‌له‌رزوی...، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌ل‌کیشایه‌وه،
که‌مبیک به‌دیار فیچقه‌ی خۆینه‌وه‌ وشک و سپ وه‌ستا، چاوی شیتی گبژ و وێژ کرد
«ئه‌مه‌شت کرد، بزانه‌ چۆن ده‌بیته...، به‌لام تۆ خه‌نجه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر سنگی توند بکه...،
کیلان‌ه‌که‌شی له‌ نزیکه‌وه‌ فری بده‌ تا زوو بدۆزیتته‌وه...، خه‌نجه‌ره‌ جوانه‌که‌ی کاکه‌ مه‌ریوان
زوو ده‌ناسریتته‌وه...، خه‌نجه‌ره‌ به‌جه‌وه‌ره‌که‌ی باوکیتی، ئەمدیو و ئەودیو ده‌کرد...

مشتوو‌ه‌که‌ی دوو ئەستیره‌ی زیویان له‌ ده‌سته‌که‌شاخینه‌که‌یدا چه‌سپینراوه، پیاوان و
کوپرکالی دئ هه‌موو ده‌یناسن، گه‌لێک جار به‌ناویزه‌ باسکراوه، نایابه‌که‌یه‌ و به‌جیم‌اوه...

ئەمه‌ چاکترین هۆیه‌ هاته‌ ده‌ستت بۆ ئەوه‌ی تووشی بکه‌یت...، «تاوانی کردوه...،
مه‌ریوان یه‌کیکی کوشتوو...؟! ئا، له‌تاو په‌له‌گه‌مه‌که‌ی، جا با نه‌ختیک له‌ گه‌مه‌که‌شی
خورا بیته، مه‌ریوانه‌ بی ئەقل ئەو به‌سه‌زمانه‌ی بۆ کوشتوو»؟!...

- ئەی رانه‌که، ئا، خیرا راکه، بیانکه‌ره‌ ناو په‌له‌گه‌مه‌که‌ی کاک مه‌ریوانه‌وه، با بلین
له‌سه‌ر گه‌مه‌که‌ له‌گه‌لیدا تیک‌چوو...، قینی لیتی هه‌ستاوه‌ و کوشتوو‌یه‌تی...، ئەمه‌ کوپره
چاکه‌که‌ بوو، ده‌با خه‌جیح خان و گوئه‌ باش بیناسن...

مینە وه‌ک هار و تویتسه‌کی تهنه‌نگ ده‌رپه‌ری...، رانه‌مه‌ره‌که‌ی کرده‌ ناو په‌له‌گه‌مه‌که‌وه،
دوایی به‌په‌له، بۆ به‌ره‌و ناو دئ به‌خیرایی تیتی ته‌قاندوه... «ده‌بیته‌ بجیت بنووتته‌وه، تۆ
ئەم به‌یانیه‌ی، هه‌ر له‌ مال نه‌هاتوو‌یه‌ ده‌ره‌وه...، هیشتا زوو زووشه...، پرۆ، مینه‌ تا زوو...
گورج به‌ ده‌ی، خۆت ده‌رباز بکه، با ناوی تۆ هه‌ر له‌ ناو ناواندا نه‌بیته‌ دوایی تۆی پیاوی
ناو پیاوان، به‌شداریی له‌ ناشتن و پرسه‌که‌شیدا بکه...»

مینه تا گه‌یشته بهرمزگه‌وت، هه‌ناسه‌پرکی پی که‌وتیوو... ره‌نگی هه‌لبرکا بوو، هه‌ر له‌م کاته‌دا، هیمن له‌مزه‌وت، له‌ نوپژکردن بوو‌بووه‌وه، گه‌یشتبووه به‌رده‌رگای مزگه‌وت... که‌ مینه‌ی به‌م شله‌ژاوییه‌ بینه‌ی و سه‌پرکی ته‌واوی کرد، له‌م په‌له‌په‌له‌ی مینه‌ سه‌ری سورما، دواپی ئه‌میش به‌ره‌و مال‌ بووه‌وه، به‌پی ئه‌وه‌ی هیچ تیگه‌یشتبیت... مینه‌ گه‌یشته‌ مال‌ه‌وه...، به‌وردپی سه‌ری جله‌کانی خو‌ی کرد، که‌ نه‌کو دل‌تپه‌ خو‌ینی پیته‌ بیت...، خو‌ی پاک کرده‌وه...، چوو سه‌ر جینگه‌که‌ی...، جگه‌ره‌به‌کی داگیرساند...، مزکی قوولی لیدا، کردی به‌چه‌رده‌وو‌که‌ل...، وه‌ک خه‌ونیکی قورسی دیبیت، یان له‌ سه‌فه‌رکی حه‌وت شه‌و و حه‌وت رۆژی گه‌راییته‌وه، ماندوو و، ور و کاس، میشکی درنگه‌ی ده‌هات...

- ناخ، خۆزگه‌ ئه‌و هیمنه‌ ناپه‌سندشم نه‌ده‌دی...، له‌ رۆیشتن و گه‌رانه‌وه‌دا تا مال‌ه‌وش، له‌و زیاتر، که‌سی ترم نه‌دی، نازانم له‌ کو‌تپه‌ بۆم ده‌ره‌ری، ده‌بوایه‌ بمکر دایه‌ به‌قوربانی فیشه‌کیک، قیروسیا با بسوونایه‌ به‌دوو، شه‌ریکه‌ مولکیکی گه‌وره‌شیان لی که‌م ده‌بووه‌وه... به‌لام چۆن له‌ ناو دیدا، ناخ گول‌ه‌ی ناموباره‌ک، تو بۆ خو‌م و خه‌جیج خانی دایکیشت بۆ باوکم، هه‌ردووکتان بوون به‌ده‌رده‌ دل‌ بۆ ئیمه‌...، حال‌م به‌حالی باوکیشم نه‌بیت...، «خۆزگه‌ ئه‌و هه‌تیوو پۆرخزه‌ نه‌گریسه‌ش نه‌بوایه‌ته‌ مووی لووت، مینه‌ی نه‌گه‌ت، ئه‌وت نه‌دیایه‌ ئیتر تو خه‌له‌ست بوویت...؟!... وائهم گومانه‌ت بۆ بوو، ئه‌وه‌ش ترسی تو، نازانیت چی بکه‌یت؟!» دوا‌ی که‌می‌ک بیرکردنه‌وه «شه‌فه‌ ترسا، نه‌خه‌له‌ستا...، ئه‌ی تو...؟!»

- ده‌بیت هه‌ر بی‌ ده‌نگ بم... چاکترین چه‌ک بۆ ته‌م‌رۆی من بی‌ ده‌نگی و نارام و خۆگرته‌...، نابیت به‌رامبه‌ر به‌که‌س تووره‌ بیم و له‌ وته‌ی که‌س هه‌لبچم...، مه‌رج بیت...، ئه‌وا مه‌رجم له‌گه‌ل دل‌ و ده‌روونی خو‌مدا کرد...

«مینه، کوره‌ میناغا، خو‌ ئه‌مه‌ به‌خو‌شیی خو‌ت نییه‌...، ناچاریت، ئه‌گینا تیا ده‌چیت...، زرنگیی و هۆش بۆ ته‌م‌رۆ چاکه‌ بیخه‌یته‌ کار...، گوته‌کانی میرانی به‌ریتوبه‌رت چاک هه‌لگرتوو...، ده‌بیت که‌لکی لی وه‌رگیرت... ئیمه‌ش، هه‌ر ئه‌و ریتگه‌ پیشانده‌رمان نییه‌ گوايه‌؟!، ئه‌ی چۆن، هه‌تیوو، تو باوکت به‌و هه‌موو فیل و فه‌ره‌جه‌وه، له‌سه‌ر ته‌گبیری ئه‌و نه‌بیت هیچ ده‌کات؟!...» قه‌یناکات، ئه‌مشه‌و چوار میوانی میریی میوانی ئیوه‌ بوون و ئه‌م به‌یانیه‌ش تو له‌ خزمه‌تیاندایت...

ناو دی‌ نه‌خته‌ نه‌خته‌ جموجوولی تی که‌وت...، ژنان په‌لاماری سینی و ته‌شته‌کانیان دا و ده‌ستیان کرد به‌خو‌ی ئاماده‌کردن بۆ مه‌ر و بزنه‌کان...، ئه‌م‌رۆ مه‌ره‌کانیان خو‌ی ده‌ده‌ن...، هه‌موو ژنان په‌له‌ی ئه‌وه‌یان بوو پیش ئه‌وه‌ی رانه‌مه‌ر بیته‌وه، ده‌فه‌ره‌کانیان ئاماده‌ بکه‌ن...، رۆژ دوو سی‌ یم به‌رز بووه‌وه...، که‌چی رانه‌مه‌ر دیار نه‌بوو...، شه‌فه‌ هه‌ر نه‌هاته‌وه...، ژناتی کانیی ده‌ستیان کرد به‌بۆله‌ بۆل و کوتانه‌وه‌ی سه‌ر و پۆته‌لاکی شه‌فه‌ شیت...

- به‌خودا میمکه‌، شه‌فه‌ شیت به‌که‌لکی شوانی نه‌ماوه...، به‌لام ئیمه‌ ده‌ستی لی هه‌لناگرین، خه‌تای خو‌مانه‌...

- کچی، کچم، کچی وه‌ک شه‌فه‌تان ده‌ست ده‌که‌ویت، ئه‌و به‌سه‌زمانه‌ مه‌رجی شه‌رته‌ شوانی هه‌ر ناخاته‌ سه‌ر که‌س، کی به‌م جو‌ره‌ قایل ده‌بیت؟!...

- راست ده‌کات، داده‌ گیان، وه‌ک ئه‌م هه‌ژاره‌ به‌ نانه‌سکیی ده‌یکات؟! ده‌بیت سوپاس و گه‌لیک دل‌نه‌وااییشی بکه‌ین گونا‌هه‌...

- جا کام له‌ ئیمه‌ ئه‌وه‌ ده‌کات...، به‌خودا که‌س... مالی خه‌جیج خان و ئه‌وان نه‌بیت، من خو‌م به‌کیکم هیچم بۆ نه‌کردوو... ژنان زۆریان گوت... خه‌جیج خان له‌ولاوه‌ هه‌لیدا به‌... گوتی:

- ده‌با یه‌ک دووانیک بچن به‌دوایدا...، دیسان له‌وانه‌یه، له‌و ده‌شته‌ فیکه‌ی لی هاتبیت، یان رانه‌که‌ی گورگ لیی دابیت و شه‌رم ده‌کات بیته‌وه...، ئه‌گینا ئیجگار ئه‌وه‌نده‌ دواکه‌وتوو نییه‌...، به‌لام با من خو‌م بچم...، به‌شکو که‌سیک بنیتم بیه‌ینیتته‌وه، ئیتر سه‌ر کانیی باس هه‌ر باسی شه‌فه‌ بوو...، یه‌کیک شه‌فه‌ گول، هی تر شه‌فه‌ گه‌ر و... خه‌جیج خان رووه‌ گوند رۆیشته‌وه‌ و داوا‌ی له‌ کور و کال‌ کرد که‌ بچن به‌دوایدا و بزانی هۆی دواکه‌وتنه‌که‌ی چیه‌... له‌و ساته‌دا هیمن و کو‌تخا وه‌یسه‌ و دووانی تر له‌وی ئاماده‌ بوون...، بۆ ده‌ره‌وه‌ی دی‌ رۆیشتن...، ماوه‌ی نیو کاتژمی‌ر ریتگه‌ رۆیشتن، رانه‌مه‌ری په‌رشوبلاویان به‌دی کرد و گه‌یشتنه‌ نزیک...، مه‌ره‌کان به‌ریان به‌په‌له‌گه‌فی مه‌ریوانه‌وه‌ گرتبوو، خه‌ریکی خواردن و کاو‌پژکردن بوون...، هه‌ندیکیشی به‌ده‌م کاو‌پژوه‌ لیی که‌وتبوون، وه‌ک چاوه‌روانی لیپرسینه‌وه‌ بکه‌ن...

ئهمان، هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ ده‌ستیان کرد به‌بانگکردنی شه‌فه‌... به‌لام وه‌لام نه‌بوو...، چوار که‌سه‌که‌ بوون به‌دوو به‌شه‌وه‌، کو‌تخا وه‌یسه‌ و هیمن رووه‌ لای کار‌پژه‌که‌ رۆیشتن...، دووانه‌که‌ی تر، لاپالی گرده‌که‌یان دایه‌ به‌ر...، گوتیان نه‌وه‌کا به‌ودیدوا چووبیت بۆ

به‌راوه‌کانی مائی مهربوان و هیمن له‌ودیو گرده‌که... هه‌ردوو لا به‌پیتچه‌وانه‌ی یه‌که‌وه
رۆیشتن که بزائن شه‌فه له کویدا که‌وتبیت... کویتخا وه‌یسه‌گوتی:

«مه‌سه‌له‌گورگ نییبه، مه‌رپکی ملشکاوی لیدراو نابینم، گورگ چه‌ند که‌لاکتیک به‌دوای
خۆیدا به‌جی ده‌هیلتیت...»

- هه‌ر خۆیه‌تی، بزانه له کوئی گلاوه... له هۆش خۆی چووه، ده‌بیت دوای بوورانه‌وه‌که‌ی،
شه‌که‌ت بووبیت و نووستبیت...؟!...

- کویتخا گیان، خۆ مردوو نییبه، له‌وانه‌یه‌هه‌لاتبیت... له‌ولاشه‌وه‌دووانه‌که‌ی تریان به‌ده‌م
قسه‌وه‌رۆیشتن، تا دوایی گه‌ییبه‌لای مهربوان که له به‌راوه‌که‌یدا خه‌ریکی جۆگا
پاک‌کردنه‌وه‌بوو... ماندوونه‌بوونیان له‌یه‌ک کرد... هه‌والی شه‌فه‌یان له‌پرسی، مهربوان
گوتی:

- من سه‌رقالی جۆمالم، نه‌مدیوه... به‌لام ره‌نگه‌به‌ودیودا بگه‌رپتته‌وه‌ناو دی...

که له مه‌سه‌له‌که‌گه‌یشت، مهربوانیش بپله‌که‌ی چه‌قاند به‌جۆگه‌که‌دا و له‌گه‌لیاندا
گه‌رایه‌وه‌بوئه‌ودیو... بو دیوی کارتزه‌که. به‌لای هه‌ر له‌م کاته‌دا بوئه‌مان له‌ملاوه
به‌سه‌رسامیی، بو شه‌فه‌ده‌گه‌ران... له‌ولاشه‌وه‌هیمن و کویتخا وه‌یسه‌له‌به‌رده‌می لاشه‌ی
که‌وتووی له‌خوینا گه‌وزاوی شه‌فه‌دا وه‌ک نه‌مام چه‌قیو و چه‌په‌ساو وه‌ستا‌بون، دوایی...
که‌وتنه‌بیرکردنه‌وه‌که‌ده‌بیت چی بکه‌ن؟! پیزی بیرکردنه‌وه‌ی میشک بو ماوه‌یه‌ک سه‌ر
بوو، له‌کار که‌وت، ئەمه‌چییه؟! تو بلتیت ئەندیشه‌ی خه‌ون بیت، یان پرووداوی
راسته‌قینه‌ی ژبان؟!...

ئهی په‌روه‌ردگار، له‌تاوان گه‌وره‌تر... له‌مردن پیستر، کوشتنی بی تاوانیکی ره‌جالی
بی گوناھی بی ده‌سته‌لات... کردگار، چۆن ئاسمان و زه‌وی له‌یه‌ک ناده‌ن، ئهی له‌و چنگه
خویناوییه، هه‌ی هه‌ی له‌و میشکه‌ژه‌هرینه، وه‌ی وه‌ی له‌و به‌رده‌دله... .. دادی ئاسمان
له‌م باره‌دا له‌کوئی گیرساوه‌ته‌وه، ناخی هه‌موو ده‌جۆشا و ده‌کولا... ئەوپه‌ری شیرزیی و
په‌ریشانیی و شله‌ژان... ده‌هاتن و ده‌چوون، هیمن که‌ناوسکی وه‌ک کانی ناگرین کلپه‌ی
سه‌ندبوو، به‌په‌ستی و بیزارییه‌وه‌گوتی:

- با جارێ ته‌رمه‌که‌ی به‌رینه‌وه‌بو‌ناو دی... به‌لام کویتخا وه‌یسه‌ده‌ستی گرت و
نه‌به‌یشت...

باوه‌که‌ی من نه‌که‌ن، نه‌ء، نابیت، نه‌که‌ی، ئەفسه‌ری پۆلیسی ناوچه و سی پۆلیس
ئه‌مشه‌و له‌مائی رۆسته‌مه‌سور میوان بوون... وا چاکه‌زوو بچین و بانگیان بکه‌ین و
به‌چاوی خۆیان ببینن و راپۆرت به‌ده‌ن...

هیمن که‌گوتی له‌م وته‌یه‌بوو، به‌گورجی رایکرد... کویتخا وه‌یسه‌ده‌ستی کرد
به‌کۆکردنه‌وه‌ی مه‌ره‌کان... له‌م کاته‌دا، له‌دوره‌وه‌مهربوان و دووانه‌که‌ی تریش
ده‌رکه‌وتن... بانگی له‌کردن که له‌لای خۆبانه‌وه‌مه‌ره‌کان کۆ بکه‌نه‌وه‌و رووه‌و دی به‌ره‌و
خواری بکه‌نه‌وه...

مهربوان که‌نه‌یده‌زانی رووداو چییه، به‌په‌له‌و به‌شپه‌زه‌یی که‌وته‌مه‌ر پادان،
له‌به‌رخۆیه‌وه‌اته‌ی نابه‌جیبی به‌شه‌فه‌ده‌گوت که‌ده‌غله‌که‌ی به‌خواردن داوه... دووانه‌که‌ی
تریش به‌ریان به‌رانه‌مه‌ری په‌رشوبلا‌وه‌گرت... مهربوان له‌به‌ر په‌له‌گه‌مه‌که‌هه‌ر بی‌ری له
شه‌فه‌نه‌ده‌کرده‌وه‌که‌گوایه‌له‌کوئی بیت... دووانه‌که‌ی تر له‌ولاوه‌به‌یه‌کیان ده‌گوت:

- ره‌نگبجی شه‌فه‌تۆرا بیت و مه‌ره‌کانی به‌جی هیشته‌بیت... ئیتر دوای ئه‌وه‌ی له
کاره‌سات تینگیشتن، به‌په‌شکۆکانیکی زۆر زۆره‌وه‌هه‌ر چواربان، به‌خیرایی مینگه‌لیان دایه
پیش، رووه‌و گوند ملیان نا...، به‌راوانان، رانیان به‌ناو دیدا کرده‌وه...

هه‌ر له‌م کاته‌دا بوو، له‌ولاوه‌به‌رغه‌لیش کرا به‌ناو دیدا...، ژنان، ده‌م به‌نزا له‌شه‌فه،
هه‌ولای جیاکردنه‌وه‌ی مه‌ر و به‌رخ له‌شیرپراویان ده‌دا... به‌لام نه‌بانته‌وانی...، چونکه
ماوه‌یه‌ک بوو به‌رخ و کار نه‌ده‌کرانه‌به‌ر دایکه‌کانیان... دایکیش له‌ترسی دۆشین،
به‌په‌رۆشه‌وه‌بو‌کار به‌رخۆله‌کانیان ده‌یانباراند، کار و بزنی ده‌یانباعان، باره‌باری مه‌ر و
به‌رخ مرقه‌ی تیه‌ه‌لچوونی مژینی گوانی پر له‌شیر، که‌وینحه‌ی ژن و مندال...، ناو دی
به‌جۆرتیک ژاوه‌ی تیکه‌وت، که‌هه‌رگیز رۆژتیک و تووش و به‌یه‌کاجووی به‌خۆوه
نه‌دیوو...، قیسه‌ی ژنان و باره‌ی ئازله‌ی بلاوه‌ی ناو دی و...، دوایی بیستنی سه‌رپینی
شه‌فه‌ی شوان، هه‌ستی گه‌وره‌و بچوکی جوولاند و هینایه‌له‌رزه، ژاوه‌ژاوتیکی ترسینه‌ری
خسته‌ناو خه‌یزانه‌کانه‌وه...، کوپوکال پیرو و لاو و پیاوانی دی گشتیان له‌به‌رده‌می
مزگه‌وتدا به‌چه‌په‌ساوی کۆبوونه‌وه...، ئەفسه‌ری پۆلیس رووبه‌رووی هه‌موویان وه‌ستا بوو
ئه‌ویش شوین و جیگه‌و کاتی بینینی لاشه‌ی شه‌فه‌ی له‌هیمن ده‌پرسی... دوایی هه‌موو
شوینی که‌وتن، داره‌مه‌یتیان هه‌لگرت، ویستیان بو شوینی ته‌رم بکه‌ونه‌ری...، مینه‌که‌له
پشت باوکییه‌وه‌وه‌ستا بوو، رووی کرده‌کاکی ئەفسه‌ری پۆلیس «قوربان، چاک بوو

رۆستەمە سوور خەریک بوو لەگەڵیاندا نەچیت، مینە دەستتیکى تێو ژەند:

- بابە، بائیمەش بچین...، بزانه چیبە و چۆنە...؟!...

پیاوکان بە دەم ڕینگەو هەزار پرسیاریان لە خۆیان دەکرد... بەلام کەس ڕێی بەو نەدەبرد کە دەبیت بۆچی شەفە کوژرا بیت...، لە ناو هەموواندا، مینە نەبیت، کە بەسەرزاری خۆی بەئارام و لەسەر خۆ دادەنا، بەلام لە دلەو لە هەزار جۆر بیر و پرسیارکردندا بوو...

«هێز نیبە تۆ تووش بکات...، ئەفسەر خۆی و پۆلیسەکانی لە مال بوون کە تۆ بەیانی لەگەڵ ئەواندا ناشتات کردوو...، هەرچەندە هیچت یخ نەدەخورا و بەدرۆ لە بەرچاوی ئەوان خۆت خەریک کردبوو بۆ شوینەونی... بەخودا خۆش دەبیت لەسەر ئەمە ملی بکەن بەپەتەکەدا، بابرواتهووە بۆ کونە ڕەشەکە...، یان هیچ نەبیت بیست ساڵ فەرمانی گرتنی بەسەردا بدریت... دەیسە بەملی شکاوهووە فەرموو بۆ کونە ڕەش...»

بێجگە لە مینە، لەولاو یەکتیکی تریش بیرى لەم بەیانییە دەکردهو، ئەویش هێمن بوو، لە دلای خۆیدا دەیگوت و دەیگوتەو:

«باشە بەو بەیانی زوو، گواپە مینەى رۆستەمە سوور لە کوێ بوو، بۆچی وا شلەژا بوو، ئەى ئەو پەلەپەلەى لە چى بوو...؟! من گومانیک لەمەدا بەدى دەکەم...، خۆزگە بێجگە لە خۆم یەکتیکی تریش بەو جۆرە دیبیتى... ئا لەم کاتەدا کوێخا وەیسە کەوتە پێشى کۆمەڵەکە...»

قوربان فەرموون، ئالێرەو...، ئەوتە...، ئەو لەشەکەتەى...، هەى هاوار بۆ خودا، کەى ئەمە ڕەواپە، بەخودا ئەمە کارى کردەنبى نیبە...

- ئەى لەو بێ وێژدانى، توخودا، خودای گەرە...

ئێتر گەرە و بچووکی دى کە بەهەلەداوان و هەناسەسوارى گەیشتبوون، بەپەرۆشەووە لى دەهاتنە پێشەووە... دواى لەپەر هەموو کەوتنە پالەپەستۆ... ئەلقەیان لە تەرمەکەى دا، بەسەر دەما کەوتبوو...، یەکتیک لە پۆلیسەکان هەلیانگێراپەووە سەر پشت، دەسکى خەنجەرەکە لە سنگى چەقیبوو...، دەستەسپێکی دەرھینا پێی گرت و خەنجەرەکەى تۆزى بەگران لە سنگى دەرھینا داپە دەست ئەفسەرى پۆلیس، ئەویش گوتى:

- کەواتە ئەمە چەکی ئەم تاوانەپە، کى ئەم خەنجەرە دەناسیتەووە هى کىبە...؟! (کابرای

ئەفسەر بەلەخۆباى بوونەو، سنگى دەرپەراندبوو، چاوەروانى وەلامى دەکرد... گوتى:

- ئاخەر کە هەر و کورپیکتان بەسەردا دەکەین بۆ ئەو پەشتى وەها روو نەدات... ئەمجا لە دلای خۆیدا گوتى: «ئەمڕۆ رۆژى خۆمانە...» مەریوان زۆر لە نزیکەووە بوو...، کە ئەمەى بیست لەرزەپەک لە کەلەى دا، کلپەپەک بەدلیدا هات و هەناوی ڕاچلەکاند...، ڕەنگى زەرد هەلگەرا...، ویستى بدووت و وەلام بەداتەو، بەلام دەمى گۆزى نەدەکرد...، بۆ ماوہپەک تاس بردیپەو، لە جیبى خۆى وشک بوو، لەو خورپەپە دلای کەوتە کوتەکوت...

هێمن لە تەنیشتیپەووە بوو، دواى رووی تێکرد و بەدەنگى نزم و تێکەلۆپینکەل گوتى:
- لە ڕێى خودادا فریام بکەو، چى بلێم...، کورپە خۆ ئەو خەنجەرەکەى منە...، چەند رۆژتیک لەمەو بەر، شەفە بەزۆر لێى سەندم، گوتى «با پێم بیت...» زۆرم لى پاراپەووە...
- جا تۆ ئاگات لە هیچ هەپە...؟!...

- هێمن ئەو دەلێت چى...، بەراستە؟!... من؟؟

- ئەى چى بلێم، نابیت پرسیارت لى بکەم؟!، تا زوو بەلێ هى منە با لیت قوول نەبیتەو...، خەنجەرە دەپانە دەسک ماھیبەکەتە، هەموو کورپانى دى دەپناسنەو، بەتایبەتەى ئەستێرە زیوینەکەى سەرمشتوو...

... کۆمەلە هەموو بێ دەنگ ڕاوەستا بوون، هەندیکیان بە سەرسامیبەووە سەبرى یەکیان دەکرد، بەلام کەس زاتى دەم هەلھینانەووەى نەبوو... مەریوان هاتە پێشەووە...، خەلکەکە هەموو ئەبلەق بوون، ورتەورتیک لە ناویاندا پەیدا بوو...، ئەفسەر هاواری کرد «کاکە بى دەنگ بن...»

- میرم ئەم خەنجەرە هى منە...

دەنگە دەنگ وەستا، گەرە و بچووکی قور و قەپیان لى کرد...

- ئەى کوا کێلانەکەى؟!...

کاکى ئەفسەر بەم پرسیارە ویستى مەریوان تى بخات... کوێخا وەیسە هاتە پێشەووە، ویستى قسە بکات، یەکتیک لە پۆلیسەکان ڕێى لى گرت «مام کوێخا تۆ بچۆ دواو...»

- دەبیت هەر بەپەلەى خۆپەو، بیت، چونکە ئەم خەنجەرە ماوہپەکە لای شەفەپە، من داومەت...، ئەمە شوانى خۆمانە...

- ئەى ئەم دەستەسپەر سوورە هى کىبە لە دەسکەکەپەووە پێچراو، ئەمە بۆ ئەو کراو

جی دەستی تاوانکار دیار نه بییت؟!... مینه له دلێ خۆیدا «نافه رین بۆ بیری و ژیری خۆت، ئەم رینگه یهشت لێ بریونه تهوه، نازانن دهسته سړی شهفه گول خۆیه تی...، ئیتر ته گهر هی کاک مهربوانی به ریزیش نه بییت!؟

لهم کاته دا خه لکه که به چپه و دهنگی نزم ورته ورتیان بوو، به لām کهس وه لāmی نه دایه وه...

- ئادهی کوره پۆلیس، ئەم کوره بگه رپن بزنانن کالانه کهی به خۆی نییه؟!... «لهم کاته دا خه لکه که هه موو که و تنه مله قوتی...»

مندالان له ملا ریا نده کرد بۆ نه ولا

- نه خیر قوربان - پۆلیسه کان دوا ی گه رانی مهربوان، وه لāmیان دایه وه...

- ئادهی له شی ئەم کورژاوه بگه رپن... «گه ران، به لām هیچیان نه دۆزییه وه، لهم کاته دا دوو مندال هینده هاتنه پیتشه وه خه ریک بوو به سه ر تهرمه که دا بکه ون، پۆلیستیک قیراندی «هه تیو، بۆ دوا وه...»

- «ئادهی ئەم ناوه بگه رپن...» هه موو ده ستیان کرد به پشکنین...

پاش تۆزیک یه کیک له پۆلیسه کان، له ناو گه نمه که دا دۆزییه وه، هاواری کرد:

- ئەمه تا قوربان...، ئەمه کالانه که یه...

- ئەم په له گه نمه هی کینییه...؟!...

- هی منه میرم...

- ئەمه چی بوو، گه نم هه ر هی تو، خه نجه ر هه ر هی تو...

یه کیک له وانهی که به یانی هاتبوون، هه لیدایه گوتی:

- جه ناب، به یانی ئیمه که هاتین رانه مه ره که هه مووی به ناو په له گه نمه کهی کاک مهربواندا بلاو بووه وه...

- که واته ده بییت له سه ر ئەمه شه رت له گه لدا کرد بییت...؟!...، ئەفسه ری پۆلیس لایکرده وه به لایدا «ئهمه به شایه ت بنوسن...»

ئهمجاره رووی کرده وه لای مهربوان:

«پیم بلتی ئەم به یانییه له کوی بوویت...، دوا یی له سه ر چی شه رت له گه ل کرد؟!»

پیتش ئەوهی مهربوان وه لām بداته وه، کابرای دووهم له پیاوه کان به جوژه گه رمییه که وه هه لیدایه:

- قوربان، به خودا که ئیمه له گونده وه هاتین بۆ ئیره، مهربوان له ودیوی ئەم گرده، له به راوه کهی خۆیدا جۆمالی ده کرد، هه ر ئاگاشی لێ نه بووه لیته چی روویدا وه... ئەفسه ر ئەم وته یه ی قۆسته وه:

- ئەمیش شایه تی دووهم، ناوی بنوسن...، ئەمه شتیکی باش بوو، ئەی کیتی تر تان دی لهم ناوه دا؟! تۆ کویتخا وه یسه، کیتان دی لهم ناوه دا?!؟!

- هه ردووکیان به جاریک - قوربان به خودا که سمان چاو پیت نه کهوت... ئەمجا وه یسه گوتی «ئیتتر نازانین پیتش ئیمه یه کیک لیته بوو بییت و رۆیشت بییت...»

- که واته نزیک جیی تاوانیش ته نها تۆی لێ بوویت، ئەمه سی شت به رامبه ر به تۆ که گومانای لێ بکرتیت... کورم ده پیم بلتی تۆ خۆت گومانته بۆ کوی ده روات، ئەم کاره ناپه سنده ی کرد بی و ده لیت چی؟!.

- من...، جا من چوو زانم...، که س...، نازانم ئیتسه گومانم بۆ که س ناچیت...

- له به ر ئەوه من تۆ ده گرم و ده تده م به دادگا... چونکه جیگه ی گومانم بۆ لیکۆلینه وه ته نها هه ر تۆیت...

- قوربان تکات لێ ده که م، ئەم کوره شوانی خیزانی ئیمه یه...، هه موو مه ره کانی خۆشمانی له به ره...، من چۆن کاری وه ها ده که م...، به بی تاوان من چۆن ده گرت؟!...

- ئەی کیت بگرم...؟! من نازانم...، هه ر تۆی که گومانم بۆی بچیت...

- جا گوایه کاسه که له سه ری مندا ده شکینیت...؟!...

لهم کاته دا که راوه ستاوه کان بی ده نگ وه ستابوون... هه موو وه ک بتی تاساو، چه سا بوون و نه یان له خۆیان پرپیوو... مینه له دلێ خۆیدا ده یگوت:

«وا دیاره ئەفسه ری پۆلیس ئەمشه و خودا بۆ تۆی ره خساندوه...، ئەئاوا هی ناو نی بوو مالی خۆتان... به خودا چاک قورقی گرتوه و ده می مهربوانی کردوه به ته له ی ته قیو...، نه خیر تازه تووش بوو، ده رچوونی بۆ نییه... یاخوا پیروزی بییت...»

- کویتخا وه یسه هاته پیتشه وه، به نیمچه پاران وه به که وه گوتی:

- قوربان، مەریوان لەو کورانه نییە تاوانی وەها ناپەوا بکات... ئەم شەفەییە گوناھتیکی بەرامبەرمان نییە، بەکەس، تاكو ئەم بچیت بەو مەرە درندانەییە بگە یەنیت، ھەر کەسێک کوشتووبەتی ھەر بەخەنجەرەکە ی بەرۆکی خۆی، ئەم بێ دەستەلاتە ی کوشتووە، دیارە بۆ ئەو ی ئەم پەنگە بنیتەوہ...

- باشە تۆ ھیچ شتیکی دەزانیت؟!... گومانەت بۆ کەسێک دەچیت کە ئەم کارە پیسە ی کردییت...؟!... ئە ی خۆ من وام لێ نە کردووە...، یەکیکە لە خۆتان...، یان ھەر ئەمە... لەم کاتەدا مووچرکە بە لەشی مینەدا ھات، دلێ کەوتە پە لە پەل و کوتە کوت... چاوی شوژی کەوتە سەر پۆستالەکانی کابرای ئەفسەری پۆلیس

- شەق، تێھەلدان، پۆستال، قامچی و پەت... «کۆرە مینە کەرەکی... ئەو چیتە، ھە ی داو شیت...، ئای، خۆ خەریکە ورە بەردەدەیت...، ئاگات لە خۆت نەبیت تێیدا دەچیت... دەبیت دان بەخۆتدا بگریت...، دەبیت بەئارام و دانا و وریا بیت...»

لەو کاتە ی مینە لەم لیکدانەویدەدا بوو کە ھیمن لەولاو، وەک لە خەو رابپەریت...، بەھەلە شەیی ھاتە بەردەمی ئەفسەر، پرووی تیکرد:

- میران، من گومانم بۆ یەکیک دەچیت... فەرموو لە مینە بپرسە، بەیانی کە بەبەر مزگەوتدا ھات، بەو تاریک و لیلە لە کوئی بوو!؟!

لەم کاتەدا ژاوە ژاویک لە ناو خەلکەکە وا دروستبوو، پۆلیسیکیان ھاواری کرد «کۆرە ھۆ و بێ دەنگ بن...»

- مەبەستت چییە، دیسان ئازاوەکە یە...، خۆ من ھەمووی دوو مانگ نابیت کە ئیوەم لە چەلەمە ی ئەو پەراوہ پەریوتە رزگار کردووە، ھەمدیسان دەتەویت چی دروست بکەیت!؟!

- تۆ دەفەرموویت چی، ئەم پروداوہ چی بەسەر ئەو کاروہ ھە یە...، من ئەم بەیانییە زوو، مینەم دی بەشپرزەبی و پە لە پەل بەرەو مال دەبووہ، لەمە وپیشیش جارێکی تر لەم شوانە بەسە زمانە ی داوو...، ھەموو ئاواپیش ناگاداری ئەم کارەن...، ئەم کوژراوہ شوانی خۆمانە، ئیتر مەریوان چۆن ئەم کارە دەکات، من دەلیم مینە ئەم گۆبەندە ی بۆ مەریوان ناوہ تەوہ...

- بۆچی...؟!؟

- قوربان بۆ ئەو ی تووشی بکات و بەسەریدا بسە پینیت...

یەک دووانیکی لەولاوہ گوتیان: ھیمن راست دەکات، لە پاروہ چەند جارێک مینە لەگەڵ ئەم شوانەدا شەری کردووە و بیانوو دەگریت...

پۆستەمە سوور بەتوورە بییەوہ ھاتە پیشەوہ...، بەدەنگی بەرز، بەسەریاندا نەرانندی...

- وا دیارە ئەم پیلانەتان بۆ کۆری من ناوہ تەوہ... کۆری من شیت نەبوہ کاری وەھا بکات... دوا ی ئەو ھیچ گێروگرفتییکی نە لەگەڵ ئەم شوانەدا و نە لەگەڵ ئیوہدا نییە تاكو شتی وەھا بێ شەرمانە بکات...

- کۆرە من خۆم ئەمشەو لە مالی ئەوان نوستووم... بەیانی لەگەڵ خۆم نانی خواردووە، ئیتر بەکوێدا ھات ئەم تاوانە بکات...؟!...

زۆر سەیر و مەخسەرە یە، ئەمە ھەلبەستنیکی ئاشکرایە... مینە تۆزی زات کەوتە دلێیەوہ، وەک یەکن بېجولینیت، گوتی:

- فەرموو میرم، با یەکیک بێجگە لەم بلێ من ئەم بەیانییە مینەم دیوہ، ئەمانە ھەر دوژمنایەتی لەگەڵ ئیمەدا دەکەن...، بۆ ھەموو شتیکی بۆ ھەموو کارێک بەرامبەر بەئیمە دەوہستن، من شەو و بەیانی لە خزمەت جەنابتا بووم، برا پۆلیسەکانیش دەزانن... کۆمەل بێ دەنگی تیکەوت...، کەسێک نە یگوت من مینەم دیوہ...، پۆستەمە سوور بەھەر پەشە کردن ھاتە پیشەوہ، بەرامبەر ھیمن و کوێخا وەیسە راوہستا پیشی دەخواردوہ...، وەک بۆ شەر وەستا بیت

لەم کاتەدا ئەفسەری پۆلیس بیری دەکردوہ، سەریکی مینە کردوہ...

لە دلێ خۆیدا «کەواتە گومانێکی تر...، چەند جارێک شەری لەگەڵدا کردوہ...، ئەم بەیانییە زوو بینراوہ...، جگە لەمە رەنگی لەسەر خۆی نییە...، دوینی ئیواری، خۆی بیزی نەدەھات چاکەم بخاتە بەردەم...، کەچی ئەم بەیانییە خۆی نانەکە ی لە بەردەم ھەلگرتەم و چای بۆ ھینام...، لیشم جیا نەدەبووہ...، ئەمە پیوستی سەر شانمە، دەبیت لەمیش بکوێنەوہ، ویژدانی دادوهریم، مەریوان سەر بەجووتیارانە، تاوانی وەھا...، بەلام دەبیت ھیمنی تیا بیت، ئەم لەم بیگردنەوانەدا بوو کە کۆمەل بوون بەدوو دەستەوہ، بەبۆلە و تیر و توانج، خەریک بوو لەو ناوہدا شەریک بقمەومیت:

ئەفسەر خۆی وریا کردوہ...، دەموچاوی مۆن کردوہ، سەریکی مینە کردوہ «بلتیت

ئەم نەگرىسە ئەمشەو ميوانداریبی منی بهههله زانی بیت، ئەم تاوانه قۆرهی کردبیت و بۆ خۆ پرزگارکردن من بکاته دهستکههلا، ئەو کلاوه بکاته سهري من؟!...»

بهخودا شتی چاکه... تاوانیک بهنانیک، بهلام تا لهم دهشتهدا کار له کار نه ترازاه، با فریا بکهوم... لهم کاتهدا بهقایم نه راندی: کوره، لهگهله ئیوهمه بی دهنگ بن...

بهلام له بهر ژاوه ژاو و سه رگه رمی و تووره بوون کهس وتهی ئەمی گوئی لی نه بوو...، یان هه ر گوئیان نه دایه... ناچار دهستی برد بۆ ده مانچه و «تاق» فیشه کیکی به ناسماندا ته قاندا... هه موو راپه له کین و هوشیاربوونه وه...

- هه ر کهسی جوولهی لیوه بیت، یا دهنگی لیوه بیت هوش راپیچ ده کهم، ئا دهی پیتشم کهون، هه موو بۆ ناو دی...

تهرم هه لگیرا، به ره و ناو دی، بۆ مزگه وت، خرایه سه ر ولاخ، ئەفسه ر به گوتهی شیرین، لاسی به هه موویان دا و دریان دا به کۆمه له...، مینه و رۆسته مه سوور و هیتمن و مه ربوان و کوپخا وه بسه ی دایه پیتش خۆی بۆ ناوچه...، له گه له نامۆزاکاندا، به هه ره شه و تووره بوون، له گه له رۆسته م و مینه دا به شینه یی و هه لدان هه موویانی خسته ری بۆ دوا لیپرسینه وه و به ئەنجام گه بانندی کار بۆ دادگا و بۆ دۆزینه وهی تاوانکار...

دوای ئەمان، گوند وه کو ناشی ئاوه وتووی لی هات، هه موو هه ر وه ک که سینکیان لی هاتبوو...، دوایی به خویان زانی که کاره ساتیکی جگه ربو رویداوه... شین و شه پۆری گه رم له مائی خه جیج، بۆ مه ربوان گه رم کرا...، له ولاشه وه له مائی رۆسته م بۆ مینه ی کوربان.

به لام شه فه ی داموای په نج بیوه...، چۆن له کاتی بوون و ژیانیدا هه ر بی کهس و ئاواره بوو...، له کاتی مردن و سه رهنه گری بوونیشدا هه ر بی کهس بوو...، مه گه ر پانه مه ره که بی شه فه یی پیوه دیار بدات...، یان ده روده شت و شاخ و کیوه کان دهنگدانه وهی دهنگی شه فه ی لی پراپیت، یان گه ماله بۆر و بازهی وه ره که ری پاسه وانی پانه مه ره که، ئیتر جاروباریک بیریکی بۆنه تاییه ته که ی شه فه بکه نه وه که له توله بییانه وه له گه لی راهاتبوون، فرمیسکیک بۆ ئەو ده ست و پله باریکانه ی هه لپه رتین که له کاتی نانخواردنه کانی خۆیدا، وه ک کوپ و کچی خۆی بن تیری ده کردن، له مه ودوا قوروسکه قوروسکیکی بۆ بکه ن...، ئەگینا له هه ردوو به ره ی ناو دیدا، که سیک نه بوو، نه ک شین بۆ شه فه بکات، به لکو هه ر ته نها تۆزیک به راستیی خه می بۆ بخوات...، بگه به پیچه وانه وه هه بوو ده یگوت:

- به هۆی ئەو ئاگر تیبه ربووی له وه لاتر چوه وه ئەم هه مووه تپوه گلان...، به لی به م جۆره،

خه تاباریشیان کردبوو، دوای ئەوهی لایه ک کوشتی و بۆ لایه کی تریش تیادا چوو، له پیتناوی ئەواندا کوژا...؟!...

ئەمه ش ده ستکه وته؟!... دوا رۆژی سه ره مه رگی ژیا نی نیوه گیانیک، له ژیر سایه ی رژی می کۆپله تیی و ده ره به گایه تیی بۆ گه ندا، ئە ئاوا، لانه وازیکی وه ک شه فه، بیسته قوربانی ته نگوچه له مه و دژواریبه کانی به رژه وه ندیی چه وسینه رانی ئەم کۆمه له...

تۆ چیت نه کردووہ بۆ ئەوانە... تاوان، تەلەكەبازی، دیاری، مامە حەمەیی...، لە قەوموقیلەش بوویت... ھەر ئەوەت مابوو... جا چی، گواپە ئەوەشت بۆ نه کردن؟! ھەریەكەیان بەجۆرە قۆرەكەى خۆى؟؟ پۆستەمى باوكى مینە بەتووڕەبوون و شیتواویبەكى بى ھاوتاوہ بەخۆى گوتەوہ:

«ئەم ھەموو خزمەتە و ئەمەش ئەنجامەكەى، نہیانھیتشت ئاگات لە لیپرسینەوہكەشى بییت...»

بەم جۆرە مینەى چەپۆلە خۆیناوی پۆستەمە سوور و مەریوانى بیوہى وەكو یەك بەند کران...، تا پۆزى لیپرسینەوہى دادگا ھیتشتیانەوہ...، بەقسەى لووس و چاوپورا، سوورەیان فریو دا و لە ئاکامى لیكۆلینەوہ بى ئاگیان کرد...، لەگەل ئەوہشدا پۆستەمە سوورى نۆكەرى دامودەزگای كۆیلەبەتیبى دەستەوسان دانەنیششت، وەك ھارومار دەستى كرد بەپەلەقاژى و دەست و پى ماچكردن...، بەكوپونوش بردن دەرگا نہما نەقلبشیتینیتەوہ...، كۆش نہما سەرى پبادا نەكات، چى لە توانايدا ھەبوو لە دیاری و پارە بەختى كرد...، لە ھەموو لایەك دلپان دەداپەوہ، پەیمانپان دەداپە و یارمەتیبان دەدا... ئەمیش پتر سەرى دادەنەواند، بەسەرشۆرى بەردەستانە، وەك بەندەبەكى ئەلقە لە گوئى ھانای بۆ دەبردن...، پەیمانى تازە دەكردەوہ كە ھەر كلك بییت، ھەر پواز بییت، ھەر كۆلەكە بییت بۆ راگیركردنى قەوارە و بوونى رژیى بۆگەنى ئەو فەرمانرەواپە و فەرمانبەرى گەورەى میرى ناوچە...، پارتیزەرتكیشى لە كۆنە چەكەمە رەقەكانى ئاوەلى خۆى پى ناساند، لەسەر چەردەبەك پارە رێك كەوتن. كە مینەى بۆ رزگار بكەن، بەلام لەولاشەوہ، لە پشت كوێخاوە، بۆ پاراستنى كورسى و پلە و پایەى خۆى، بەدرۆ و بیبارانە دەبگوت «لیژنەى لیكۆلینەوہ دەبییت دادپەرورەرانە كاری خۆى بكات...» خەسەرە و ھیمن و كوێخا وەیسەش گەل ھەولپان دا... بەزۆر لا دا چوون.

كەوتنە كۆششیکى بى پەروا...، كیبان ناسى تەقەلایان لەگەلدا دا، دواى پارتیزەرتكى وریای لاویان چنگ كەوت، ئەویش كۆلینەوہبەكى تەواوى لە رووداوەكەدا بەئەنجام ھینا...، ھەرچەندە ھیواى سەركەوتنى ھەبوو لە دادگادا...، بەلام دەریخست كە لە بەكەم لیپرسینەوہدا زۆر خراب بۆ مەریوانیان تێچاندووہ و ئەوپەرى یارمەتى مینەیان داوہ.

لەبەر ئەوہ ئەمیش ترسى خۆى دەردەخست... دەشیزانى ئەو پارتیزەرى بەرامبەرى لەگەلدا دەكات، لە پیاوانى دادگەر نزیكە و لە یەك پىرن...، لەبەر ئەم ھۆیانە پیتشەكى پى راگەیاندن كە سەركەوتن زۆر ستمە...، بەلام پەیمانى بەختكردنى ئەوپەرى توانای دانى، تیششیکەیاندن كە ئەم خۆى یەكێكە لە لایەنگرانى جووتیاران و ئەو دامودەزگایەش بەسەرچاوەى سەر لى شیتواندنى ئەو خەلكە دادەنیت. مینەى تاوانكارىش لەولاوہ، لە داخندا خەنجەرت لى بدایە خۆینى لى نەدەھات... ئەو بەتەماى تووشكردنى مەریوان بوو، جارى وا خۆشى لەگەلیدا كەوتووەتە داوہ...، ئەم چونكە لە خۆى بەگومانە، لە ناخى دەروون و ھەستەوہ زۆر شپرزەپە...، بەبچووكترین شت، یان ساكارترین بىرۆكە، دەنالۆزیت و لە خۆشى ھار دەبییت...، ئەو درندەبەى كە خۆى ھەمیشە خەرىكى تەلەكە و داو بوو، لە ریزى پیتشەوہى دەستدریژكردن بوو بۆ بى چارە و رەنجبەر و جووتیارەكان...، گەرچى ھەر كە باوكى دەردەكەوت لە ھاتن و چاوپیتكەوتنیدا بۆ گرتووخانە، زووڕە زووڕ دەستى بەگریان دەكرد و دەپاراپەوہ:

- بابە گیان، لە پى خودادا، رزگارم بكە...، مردم، دىقم كردووہ...، بچۆ بۆ لای بەگ، بۆ لای میر...، سەر بەكۆشى دوژمنیشدا بكە و من قورتار بكە، دار عەساكەى خۆتم...، ئەو ھەتیوہ فیرى بەندیخانەبە و ھیچی بەخەیاڵدا نايت... مینە پالەوان واى لە خۆى كەردبوو باوكیشى لى پەست و بىزار بوو...، بەلام مەریوان، وەك بتى تاساوى لى ھاتبوو... و بۆبوو...، ھەر لە گىژاوى كۆلینەوہى روودانى ئەم كارەساتە جگەرپرەدا بوو... پىش خواردنەوہى بى ژمار، ھیتجگارى مەنگتەرى كردبوو...، بەزۆر نەبوواپە ورتەى لىوہ نەدەھات...، لە ناو گىراوہكاندا، لە ھەمووان مات و بى دەنگتەرى بوو، ھەر كە ھیمن و خەسەرە دەھاتن بۆ لای، لە پاش چاكوچۆنى، ھەوالى خەجیج خانى نامۆزنى دەپرسى، بەنیمچە شەرمیکەوہ، سەرى دادەنەواند و دواى ھەوالى گولە خانى دەپرسى: «برواتان بییت من خەمى خۆم نییە، ئەوہى ئازارم دەدات دللى خەجیج خان و گولەبە، پەرىتشانى من ھەر بۆ ئەوانە، بەلام دەستەلانى ھیچیشم نییە، ئەوہ كۆشتوومى...» گولە خانیش لەولاوہ، ھەموو جارێك بەدل، جلى پاكى بۆ ئامادە دەكرد و فرووچىكى بۆ دەكرد بەبریانى، ناو سەكەكەى پر دەكرد لە بادام و كشمیش و قىمە و داوودەرمان... ھەر جارەش یەك دەنك لە بەرموورەكەى خۆى ھەلدەپچرووقاند، جارى دوو دەنكیش لە میخەك بەندەكەى بەدیاری بۆ دەنارد...:

«ئای كە بەختەوہرم...، ھەر ھەمان بۆنە خۆشەكەى ئارامى دلەكەم و رۆحەكەى رەوانم...»

ئاسوودەبىي ژىيانى پىر جە خارم ھەر بە تۆۋە بەند بوو...»

بەلئى گولە خان و مەريوان، لەو كاتەوھى كە خويان ناسىبوو، لەو ھەناسە يەوھە كە ھەست لە دەروون و سۆز لە دلئاندا بزوا بوو، يەكتىريان خۆش دەويست... گولە خان بۆ يەكەم جار بىرى كەردەوھ، دەنكە مېخەكى بۆ بىخاتە چىيەوھ...، دوايى باوھىرى ھاتە سەر ئەو كراسەى كە ھەمىشە چاوى مەريوانى پىن گەش دەبووھ...، كراسە پىيازىيە كالەكەى كە بە گولئى ئالئى گولە باخىيى پازابووھ...، ھەر جارە گولئىكى لىن دەپرى و دەنكە بەرموور و مېخەكى دەخستە ناوى، دەينايە ناو گىرفانى كراسەكە يەوھ...، چاكتىرىن ديارىيى، بەرموور و مېخەك و گولئى ئالئى گولەى جوانى پەروۆشى دل...، ئەمانە ھەمووى بۆنى بوونى خۆشەويستى گولەيان پىتوھ بوو، يادگارە شىرىنەكان، ھەموو جارىك دەيگوتەوھ...

«ئاي كە ئىقبالت بەرزە، لەم لىقەومانە تووشەشدا، سۆز و ھاناي خۆشەويستى مەستت دەكات و دەتبووزئىتتەوھ...»

ئا بەم جۆرە مەريوانىش لە ناو گرتوخانەى تەنگوتاردا بۆنى گولەى ناوھ بەمانەوھ، ھەر مانگى يەك دەنك بەرموور...، ئەوا بوون بەشەش دەنك... شەش مانگ تىپەرى...، شەوانى دوورودرىژى بىن خەويى و چاوپروانى و بىن ئارامى...، دووجار كاتى دادگەرىيان بۆ دانرا و دواخرا بۆ مانگىكى تر...، چار چىيە، ھەر دەبىت دان بەخوياندا بگرن... بەھىوا...، بۆ قورتارىبون...، بەربوون و گەرانەوھ بۆ ژىيانى سەربەستىيى و شادمانىيى... بۆ ناو باخ و بىستان... بۆ دىبەر و سەرچاوھ و كانىياوھكان...، بۆ نشىيوى لاپالئى چىيا بەرزە سەركەشەكان...، بۆ پۆژانئى دروئىنە و مەلۇكارىيى و پەزىرىن و ھەرەوھز...، بۆ سەيرانگاي بەھارانئى تەپرى بەفەر... بۆ جەژن و كامەرانئى و سەيران و پىمازىيى، بۆ گەمە و ھەلپەركىيى داوھت و زەماوھند... بەلئى بۆ گەرانەوھ بۆ باوھشى ژىيان...، بۆ بازوو و ھشاندىن و كاركردن بۆ خۆرەتاندىن پۆژانئى سارد و گەرمى ناو كۆمەل...، بۆ كۆكردەوھى بەرى پەنج و بەرھەمى سالىكى پەبەق... بۆ ھەستكردن بەگىيانئى ژىيان، بۆ دانانئى دەستى ماندووى بەختكردن و ھىزى بازوو لەسەر سكى تىر، بەبەروبوومى كاتى پىتى سامانئى دەشت و چىياى نىشتىمانئى رەنگىن و جوان «لە بەختى تۆدا، چەند جارىك پىشويى ناو شارەكان، پىمى و پرووخىيى سەر شەقامەكان...» پارىزەر وا دەلئىت: «ئەم دنيايە لە گۆراندايە، تۆ جووتيارانەكەشت بۆ خزىنراوھتە ناو فايەكەتەوھ...»

پۆژىكى تەمومژ بوو، ھىمىن و خەسەرە و كوئىخا وەيسە لەملاوھ، رۆستەمە سوور و دەستەى چلەكاوخۆرىش لەولاوھ، ھەموو رووھو شار كەوتتە پى...، ترس و گومان و دوولئى دەستى بەسەر دل و دەروون و ھەست و ھۆشى گشتىياندا كىشا بوو...، ھەموويان بەدواى وەلامى يەك پىرسىاردا دەگەران، نەبەنگىيى، دەخىل و داوئىنگىرىيى خەجىج و گولە، ھەرەشە و گورەشە و چاو سووركردەوھى رۆستەم و وئىلبوون بەدواى «ئەنجام، بەلئى ئەنجام دەبىت چۆن بىت...؟!...»

ھەتا رۆستەمە سوورىش كە لە پىشەوھ پەيمانئى تەواوى وەرگرتبوو، پىرواي بەخۆى نەدەكرد...، دلئى وەكو چىكەنە لىيى دەدا، جىگەى بەخۆى نەدەگرت، ھىتەدە خۆى نواندبوو پۆلىسەكانى گرتوخانەشى لىن بىتزاربون، رقىيان لە مىنە دەبووھ، مەريوانيان خۆش دەويست...، ئەو پۆژە كاتى دادگا دەستى پىن كىرد، مىنە و مەريوانيان ھانى...، خزم و خوتىش پەلامارىيان دان، ماچوموچ دەستى پىن كىرد...، مىنە زۆر پەشوكا و شلەژا و بوو... گومانئى دەروونئى خۆى تۆقى پىن كىردبوو...، بەپىتوھ پراوھستا بوو، وەك بىنى ئا و دەلەرزى، باوھىرى بە وتەكانئى باوكى نەدەكرد كە پىتى دەگوت:

- كورە شىرىنەكەم، پاش چەند ساتىكى تر ئازاد دەبىت و دىبىتە دەرەوھ...، من لە دە لاوھ پەيمانم وەرگرتوھ... بەچەند جۆر ھەولئى تووش كىردىم داوھ، دەترسم لە كاتى قسە لىتوھرگرتىشدا ئاوا رووخا و بووبىت و قورى خەستت بۆ منىش گرتىتەوھ...، ئەوھ بۆ وا دەكەيت؟!...

پۆلىسەكان كە لە پارەوى دادگادا بەدىيار بەندىيەكانەوھ وەستابوون، ناوھ ناوھ لە قىرقالئىيان بىتزار دەبوون و خويان توپە دەكرد، بەپارانەوھى كەسوكار ھىتور دەبوونەوھ...، مىنە بەترس و گومانەوھ «بابە گىيان باوھىر نەماوھ، بەدۆستەكانئى تۆش، دۆستى نانئىيى و مەسلەھەتن، من باوھىر ناكەم...، باوھىر ناكەم...، ناچى بەگوتىمدا... چۆن، بەچى... دەپىم بلئى دلئەدراھت...»

ئا لەم كاتەدا كە ئەمانەى دەگوت چاوى پىر بووبو لە فرمىسكى گىيان و قولئى دەدا... «ئەوانە فىرى حەپسىيى و كوناوكونن، من ئەوھم پىن ناكىت»

- كورم، دان بگرە بەخۆتدا... تۆ پىياوئىت، شوورەبى خۆت مەبە، لەبەرچاوى ئەمانەدا خۆت مەشكىنە...

- نا... من پىياو نىم...، كىن دەلئىت من پىياوم...، نامەوى پىياوم...، پىياوھتى لە من

نايهت و پيم ناکریت... بۆ گرتوو خانە پیاو نیم؟! بۆ نازایه تی به ندیخانە و ئەسپێ و مۆریان پیاو بم؟!

– هەمی بێ فەر... دەم کۆت بە، لیکینێ، ئیستە بانگتان دەکەنە ژوورەو، ئەمی خۆت بیر نایهت، دەمت داخە با لێرە به تەنھا به جیت نه هیتلم، بێ دەنگ نه بیت دەرۆم... به لام مەریوان به هیتمی له ولاره پارهستا بوو... زۆر به ئارام و له سه رخۆ له گەل وهیسه و هیتمن و خەسره دا ددهوا...

– هیچ باوهر ناکەم من شتیکم بۆ بیت... من ترسم له دلدا نییه، چونکه من خۆم به تاوانکار نازانم... ئەم حەوت مانگە ئەو ئەشکه نجه و نازاره له به ندیخانە دا دیومه به خۆرای بی بووه و سه پینراوه به سه رمدا... بلتیت دادپه روه ری سه رنه که ویت به سه ر فیل و ته له که بازی و پیلان و پیلانگی پاندا؟!، من ده زانم پازیککی نهیتنی له ژیر ئەم پیلانه گلاره دا هیه...

– ناخر من له مشتته می ناو هه مانه که ده ترسم... کت ده زانیت ژیر به ژیر چی له ناوایه...؟!

کوێخا وهیسه دهستی خسته سه ر شانی خه سه ره، گوئی:

– ئەگەر من تۆزیک ژیری له میتشکما هه بیت، ئەوان کاری خۆیان له ژیره وه جیبه چی کردوه... بزاین دوا بی دهرده که ویت، ئیمه رۆسته می پیلانگی له بیر ناکه ین... هه زار به ند و باوی له ژیر سه ردايه... له م کاته دا کابرای پۆلیسی سمیل بابری به رده رگای دادگا هاته دهره وه، قیراندی: «دادگا... دادگا...» هه موو له پردا راجله کین... ته زوویه کی سارد به پشتی مینه دا هات و ئەژنۆکانی که وتنه له رزین... نهیتوانی خۆی به پینه بگریت... دهستی گرت به لاشیپانی دەرگا که وه و خۆی پی گرتوه که نه که ویت... له م کاته دا له ژووروه بانگ کرا:

– مینه می کوێخا رۆسته م...

پۆلیسی به رده رگا: مینه می کوێخا رۆسته م بۆ ژووروه...

مینه به له تر رۆی بۆ ژووروه، به دوا می ئەوه دا مەریوان بانگ کرا، که سوکار به دوا یاندا چوونه ژووروه، به سه ر کورسییه کاندا دابه ش بوون... پرسی دادگا و گه واهه کان ته و او بوو... دوو کاژمیر به م ههیتوه و ته وه خه ریک بوون... پارێزه ری هه ردوو لا ته قه للایان دا

و ته لاشیان کرد... گه لیک پرسیار هاته پيشه وه... شه ری هه ردوو لا، له وه و پيش، گوێزانه وه می کوێخایه تیبی له خیزانی یه که مه وه بۆ دووه م... گرتنی مەریوان له سه ر باری رامیاری و جوولانه وه می جووتیاران، رانه مه پ... په له گه نم، خه نجه ری سه ر دلێ شه فه... کیتلانی خه نجه ری مەریوان له ناو په له گه نمدا... بوونی مەریوان له نزیک ئەو شوپنه دا، گه واهی ئەفسه ر و پۆلیس بۆ له ماله وه بوونی مینه... لایه نگیری ده زگانانی میری که ئەم روودا وه می چوه ته لا، به لای مینه دا... مەریوان کرا به تاوانکار و بیست سال گرتنی به سه ردا درا... مینه ش وه ک به رزه کی بانان بۆی ده رچوو...

له و کاته دا که دادگه ر پیری به سه ر دادانی ده خویندنه وه، گوئی:

– پریار درا به بیست سال گرتنی

له ویتوه مینه می رۆسته مه سوور له هۆشی خۆی چوو، رهیل بووه سه ر زه وی... ئیتر ناگی له خۆی نه ما... رۆسته م و ده ستوپیته وه ند رتییان درایه مینه یان هه لگرت و بردیانه که ناریکه وه، دوو پۆلیس له سه ر فرمانی دادوهر به دوا یانه وه بۆ دهره وه می هۆلی دادگا... له پاشدا مینه هۆشی هاته وه به خۆیدا... به گریانه وه ده یگوت:

– هه می هاوار، چۆن بیست سال گرتن درا به سه رمدا... په ترۆ ده بم... له ناو ده چم... بیست سال به و دوو درتیییه...؟!، ده مر، به خودا ده مر... له م کاته دا باوکی خیرا دهستی گرت به ده مپییه وه... توند ده می گرت:

– کورم، مژده بیت، تۆ به ربوویت، مەریوان ئاوی ئاموون چوو... تۆ نیت، ئەوه ئەو، تۆ ته و او...

له م کاته دا مەریوان به هاوار هاوار به ده ست دوو پۆلیسه وه هینرایه دهره وه، راپیتی گرتو خانە می ته نگوتار کرا... به زیندوویی زینده به چال ده کرا... به پیلانی دهره ش، پیاوکوژ، دز و درۆزن تووش کرا...

– من بێ تاوانم... هه می هاوار، هه می داد، هه می بیداد... خودای گوره چۆن به مه قایل ده بیت... چۆن پییان ناوتیت، ئەمه زۆرداری و چه وساندنه وه یه... تاوانکار وه ک به رزه کی بانان بۆی دهرچیت، بێ تاوان به زۆره ملی بخرتته جیگای... ئایا به ری تاوانی ئەوانیش ده بیت ئیمه بیچیتین...؟!، بۆچ ده بیت و ابیت... ئەمه که می داموده زگایه، به زدانی گه وره...؟! تۆ خۆت ئاگاداریت، ده بیت هه قم بستینیت...

مینه لهم دهنګه دهنګه راچله کی، چاوی بهرز کرده وه، به دهسته سره کی چاوی سړی، به سه رسورمانه وه سه بری مهربوانی کرد و له بهر خوږه وه ده یگوت...

- باوهر ناکه م...، بلتیت وایت...، من نه بووم؟! چو من نه بووم؟!... ته و بوو ته و...؟!...

لهم کاته دا هه ستایه وه سه ری، په لاماری دهستی باوکی دا و ماچی کرد، به حه په ساوییه وه دهستی کرد به پیکه نینیکي شیتانه، وهک تارام له بهر بر او یک...، ده ماری پیسی ورده ورده ته زووی پیادا ده هات و چاوی شیتی به هه چوار لایدا ده گتیرا که و ته خه یالی بی ورده کی سه لئ شیتاوه وه:

«تو کوشتت، وهک ویستت توت تووش کرد...، تم هه تیوه ئیسته ش واز ناهیتیت، تم هه موو دوغا و نرایه ی ناو جهرگت راده چه نیتیت، با وهل بیت و ئیتر گوت له دهنګه زولاله بیزار که ره کی نه بیت...»

لهم کاته دا باوکی سیخورمه یه کی وریا که ره وه ی له که مری سره واند، خزم و خویش به پیکه نین و خویشیه وه نه ملا و نه ولایان لئ گرتبو، پیروزبا بییان لئ ده کرد و پیمان ده گوت:

- هه تا ماویت هه نۆکه ری باوکت بکه، تاوا دلسوژانه فریات کهوت، ته و نه بووایه تووش بوو بویت و کئ رزگاری ده کردیت؟!...

رؤسته مه سوور له ولاره هه ناسه یه کی قولی هه لکیتشا...

- منیش به گالته نۆکه ری تاغا و میر ناکه م، له بهر چوار شتی وه هایه، که تاوا بیت به فریادمانه وه...، دهک خودا فریاد ره سییان بکات و له هه موو به لایه ک رزگاربان بکات، به لام مینه تووش چاک بزانه که تمه ی توو زور گران له سه رم که وتوه، خزمینه ئیوه ش بزانه هه رچی بوو خوم و مینه ده که م، شان و شه و که تی ئیوه شی پئ بهرز ده بیتته وه!...

- بابه گیان، توو خوش بیت زوو پری ده که ینه وه، به زیادیشه وه... له ولشه وه پیتری مالی خه سه رو و نه وان، وهک بومبا به سه ریاندا ته قینرایتته وه وه هایان لئ هاتبوو...، هه موو سپی هه لگه رابوون، نه یانده زانی چی بلتین و چی بکه ن... بو پیتشه وه دریان دا، هه ته و نه دریان زانی مهربوان به بهر ده میاندا راپیچ کرا، به بی ته وه ی بیه لئ نه ختی بیدوینن، پولیسیک هاواری کرد «مه واجه هه یه، بچن بو به ندیخانه...»

لهم کاته دا، پولیسه سمیل با به که هاته پیتشه وه...، رووی کرده رؤسته مه سوور، خوئی گیف کرده وه، سنگی لئ ده رپه راند:

- کویتخا مزگینیه که م بده ری...، زوکه ده ی...، که میش بیت نامه وی...، ته به پروکه ته به پروک...

کویتخا ده دیناری دایه دهستی... «برو به شی که ن...»

ده دیناره که ی ماچ کرد، رووی کرده خه سه رو و هیمن و نه وان، بی بارانه شان ی لئ هه لته کاندن:

- ئیره چولکه ن، ده ی لیره مه وه ستن...، برؤن ده ی له به ندیخانه دوا بی ریگاتان ده دن که بیین...

هاو رپیه کی وه کو خوئی:

- فه رموو برؤن، ئیره چولکه ن... ئیشتان نه ما...؟!... وه ستان قه ده غه یه، با به شی بکه ین...

- خوزگه ته ویش ته بریه ببوایه، ده ی تریشمان حه لال ده کرد...؟!...

سپیه م به زرده خه نه وه سه بری ده کردن...

«به راستی چه شرت بهم باوکه لۆزه نگه ره کرد، خه تای خۆبه تی منی وهها راهیتنا، له مندالیمه وه هه ر و گور، به زم و فهرته نه، خۆ گیفکردنه وه و سنگ دهره پراندن...، تۆ له هه مموان زلتريت، ئەمانه نابن به تۆ...»

مینه دوای ههوت مانگ به ندیی و دووری و سزای دهروونی و په ژاره ی جگه رپر که به ره و گوند که وته ری...، وهک تازه له دایک بوویت، باوکیشی وهک مالۆس له ناو ماشینه که دا خۆی مه لاس دابوو...، جاروبار به ورته یهک ئەمی دههیتنا یه وه هۆش خۆی...، دوای تۆزیتیک ده که وته وه ناو گیتراوی وره وری ماشینه که وه، هه ر له که رکوو که وه هه تا کاتیک له ده مکه لی چیا که چون به ودیودا...، ئاسۆی فراوانی دهستی به رینی ئەودیوی چیا که سه ره نجی له پری راکیتشا و بریدی وه بو ئەندیشه ی رۆژانی له مه وپیش...، خر مه خر می زیخ و چه و به ردی ژیر پیچکه ی ماشینه که گیترا یه وه بو ئەو رۆژهی که شه فه ی تیا دا کوشت...، هاوار و داد و پارانه وه که ی ده هاته وه به می شکه دا...، مینه توند دهستی نو قان دبوو...، پاش که می تیک، له تاسه یه کدا، به بی ناگایی که وت به سه ر باوکیدا...، به رچاوی تاریک بو بوو...، ایده زانی ئەو کاته یه که دهستی له مشتۆی خه نجه ر توند کردوه، له سه ر دلێ شه فه ی گیر کردوه «خه تای من نییه، ئامۆزا دل سۆزه کانی له مه ر خۆت ئەمه به من ده که ن، بو ئەوانت ده کوژم، با تۆش له چه ره سه ری رزگار ببیت...»

له م کاته دا باوکی سیخو ره یه کی توندی له لاقه برغه ی دا، وریای کرده وه...، به سه رسورمان و مۆنیی سهیری کرد، به په ستیی وه:

– کوره ئەوه چیه...، نووستوویت...، ئەوه ده لیت بووراویته وه...؟!... ههسته ئاگات له خۆت بیت، له بیرت نه چیت، چۆن پێ گوتیت وا ده کهیت و وهها ده لیت...

– به لێ؟!... چۆن؟ با به گیان له گه ل منت بوو؟!...

– به لێ به لێ، هیچم لێ تیک ناچیت، بروات پێم هه بیت، خه مت نه بیت... ماشین وهستا و... هه ر ئەوه نده ی بلتیت یه ک و دوو، ناودی ژاوه ی تیکه وت...، هه ر مندال بوو بو به رماشین و به داویدا رایان ده کرد، منداله رووته له کان، سه راسیمه، به بی ئەوه ی له م گه رداوه بگه ن، به حه په ساوی ره ق بوو بوون، پیڕیژنه جامبازه کان هه ر زوو راپه رین و

که وتنه مقۆمقۆ، هه ندیکیان ته شی به ده سه ته وه، ئەم چه په و ئەویان راسته، هه ربه که به لایه کدا بای ده دا...، نیم شاد و ئەویتریان ناشاده...، هه بوو له م هه لۆیسه خۆی ده دزییه وه، بو هه ندیک روو به روو بوونه وه یه کی دوو دیو...، دلێ ئەملاش و دلێ ئەولاش...، سه ره گیترا یه کی سه پر له ناودا دروست بوو بوو...

– مینه هاته وه، مینه به ربوو...، مه ربوان تووش بوو، تازه تیا چوو، بیست سال گرتنی به سه ردا دراوه، مه گه ر مه یته که ی بیته وه... له وانیه هه ر زوو به ده رزی بی کوژن، ده رمان خواری بکه ن...، با...، ئا ئا وه هایه...، نا نا... هه ر به ندییه... مه گه ر به نه خۆشی؟!

– ئەفسوس بو مه ربوانی ره وشت خاوتین...، لاوی راست، دروست و بی وهی...، ده بیت گو له ی نازداری چی لێ به سه ر بیت، چۆن ژیا نی لێ به سه ر بچیت؟! ئیسته له وانیه بوورا بیته وه...، تووشی نه خۆشی خراب نه بیت چاکه...

– بلتیت به وه فا بیت و په یانی خۆی نه دۆزیتیت!؟

– من ده لیم وا ده بیت... من باوه ر ناکه م...

به لێ هه زاران بیرو که ی چاک و پاک...، وهک ئەویش دوو دلایی و ترس و دل کرمی کردن، گومان بو هه لبه ست... گونده که مان گۆرانیکی گرنگی تیکه وت...، بوو بوو به دوو به ره ی دژ به یه کتر... کار برابوو وه، که چی سه ر کانی ژنان به م رۆژگاره وهک شوین کۆلینه وه ی دادگای لێ هاتبوو...، هه ر که سه به جو رتیک ده دا و به لایه کدا دایده تاشی، لای هه ندیک به رژه وه ندیی و لای هی تریش پاکی و دل سۆزی، جا یان به ملادا، یان به ولادا... مالی مه ربوان چۆل بوو، ده رگا که یان خری داخراو، وهک بلتیت «مۆر کرا بیت»، مه ربوانی ته نها هه ر خۆی مایه وه، ئەویش نه هاته وه...

«با بخۆن، باوکت و مینه ی برات که میان نه چه شت، دل ت بو یان دانه خوریا...»

به م بیرانه وه رووناکی کچی رۆسته مه سووریش له دلێ خۆیدا ده یگوت و ده یگوته وه...

... ئەمه گشتی ئاهی تو و رزگاره...، وهک ئەو کوره لاوه جوان خاسه یان دوور خسته وه و ده ره ده ر کرد...، دلێ تۆشیان شکاند و به و خراپییه له یه کیان کردن، ئەوه نده ی تۆزیتیک دل یان رانه گرتی... تۆش مه گه ر هه ر به درۆ...، هه قی خۆیا نه...»

«ئهی دایکت، ئامه ی ژنی رۆسته مه سوور، له و رۆژه وه که مینه ی کوری گیرا بوو، له ناو دوو تویی پیخه فدا، وهک کوته کت دای به میژه لاکیدا، بیزمان لینی که وتوو...، خۆ،

خوا نه کات روسته مه سوور توژتیک به ته نگیسه وه هات بیت، رووناک، ده یارم ئەم چەند ساله تان هەر وا هیناوه... روسته مه سوور هەرگیز دایکتی نهویستوه... به ده ردی نامه که هه موو جارێک پیتی ده گوت:

«من شازنی ناو ژنانی ئەم ناوچه یه بووم، توژی چاوله دهر منت دارزان، بیس و گه لگه نیو نه ما خوئی له گه ل تینه وه شینیت، منیشت گلاو کرد، به لام تو خوئی ههچ شتیک کارت تیناکات... هه رکه زانیت پرسیارپکت لی ده کرتیت، خوئی تووره ده کهیت، به هه ر شه وه دهنه پینیت، دۆ و دۆشاو تیکه ل ده کهیت، ئیتر بی دهنگه و دهمکوت...» (ئا، رووناک، به زمه کانی باوکت و دایکت و مینه ی کاکت، قهوانی ناخوئی هه میسه یی له میشتندا دهنه رنگیته وه، دایکیشت زۆر لیکراو بوو، هاواره کانی دایکت له بیره)...

- تو منت هه ر بو ئیش و نه رکی مال و به رپه بردنی دیوه خانه کهت ده ویت، به مامه مامه، موکت و مالی باوکی به رپه حمهت چوو شمت قووت دا... رووناک هه میسه له دنیای ناخوئی ئەم ئەندیشانه دا ده تلایه وه، «باوکه روسته میشت له وه لامدا به تووره یی له ده می نامه ی دایکتی ده دایه وه:

- ئە ی چی... گوایه وشکه لی گه نده لی وه کو تو بو ئیش نه بیت بوچی چاکه...، ده لیکنی...، دم و قه پوژت به ره به ولاره... با...» (دایکه نامه ی به سه زمانیشت هه ر پیشی ده خواره وه...، ناچار، هه رچی هه بوو ده یبه رچنییه ناو سکی خوئی و قوئی قورمیش ده بوو...، له داخندا رووناکاییت له ناوچه وانیدا نه ده دی، له گه ل ئە وه شدا به راستیی ژنیکی سه لاری نان بده ی مالی خوئی بوو، له ریزی خوئی وه، لای خه لک وای دهنه ده خست...»

له ولشه وه مالی سین ناموزاکه، له وپه ری خه م و په شتیوی دلسوزیدا بو مهربوانی تیا چوو له په ژاره دا بوون، خه جیح خانی شوخه ژنی کارامه و له سه رخو، هه میسه له دلدا نه وه ی کچه که ی نه ده کهوت و دهستی میه ره بانی به سه روچا ویدا ده هینا و دلنه وایی ده کرد...، هه رکه سه ی رپی ده که وته شار و له وپه بو کوه رکوک، ئەم لیسه وه به رگ و پیوستیی خاوین و خواردنی چه ور و نه رمی بو ده پیچایه وه و ده ینارد بو مهربوانی تاقانه ی به جیماو... لاوه جوانخاسه که ی ده زگیرانی کچه خو شه ویسته که ی...

مهربوان وه ک تریشقه ی شه ر له سه ری داییت...، بریاری دادگا و و کاسی کردبوو...، له

پاشدا وه ک یه کئی له خه وپکی سامناک و ترسناک و قورس به ناگا هات بیتته وه...، به چه شنی شیت و هاری لی هاتبوو...، جیگه ی به خوئی نه ده گرت... په نجه ی خوئی ده کرۆشت... لیوی ده گه زی... هه میسه هاواری ده کرد:

- بی تاوانم...، ناگام له هه یج نییه...، ئە ی کردگاری چه پکه رد...، چۆن، بوچی منت وای لی کرد؟! گونا هم چی بوو... تاوانکه ر بوئی ده رچوو...، بی تاوان تووش بییت...؟!... کوا ویزدان؟! کوانی دادپه روه یی...، که سیش باوه رپم پی ناکات...، به تاوانکار و خوینرپژم داده نین...، ئە مه به فه رمانه رپه وایی نارپه وای...، هه ی هاوار...، تو تازه به ربوویت، بو شتیکی پیروژ، ئە مه له کوئی و ئە وه له کوئی، ته نها ساتیک دلگران نه بوویت، خوژگه ئە م حوکمه ت بو ئە وه بدرایه...

مهربوان پتر له مانگیک، بو دوو مانگیش، وه کو شیر و شیتی لی هاتبوو...، هه تا خه جیح خان سه ریکی لی نه دا و دیده نیی نه کرد له په ریشانیی نه کهوت...، به لام له و رۆژه وه که خه جیح خان هات بو لای ئیتر هینم بره وه...، ئە وه بوو ئە و رۆژه، هه رکه خه جیح خان ده رکه وت، مهربوان خوئی پی رانه گیرا، دهستی کرد به گریانی به کول:

«من بو گوله ژیاوم، ئیسه م لی زویر بن، بیوله تیمه، چونکه من بی تاوانم، بی گونا هم...، به خوژیی تووش کراوم...، بروام پی بکه ن، به یه زدان...، به چیستان بره وایه...، به چاوی هه مووتان، به گۆری عه زیزه کانی ئیسه، که هی خو من...» ئیتر به په رۆشه وه په لاماری دهستی خه جیح خانی دا:

- به ساقه ی چاوه کانت بم... مهربوان گیان...، ئە وه بوچی هینده شیرزه بیت و وه ها ده کهیت...؟!... خه م مه خو...، بوچی به م جوژه ورهت به رداوه؟! من وامده زانی تو دلخوئی ئیسه ده ده بیته وه...، به س نه بوو گوله م نه هانی...، خو توئی به م جوژه بدیایه، ده توقی و ئیجگاری شیت ده بوو.

مهربوان ته زوویه کی روونی هه وینه ر که وته هه ناوی:

- به قوربانی گوله بم، ناموژن گیان...، ئاخه چی بکه م...، دهسته لاتم چییه...؟! من بو ئیوه ش بووم به بازار و ده رد...، تازه من به که لکی چی دیم...، بو مردن چاکم...، تو خودا ئە ی گوله... من چی بکه م، یه زدانی گه وره؟! گوله گیان و دللی من، گونا هه ی چی بوو به من وه وه های لی بیت!؟

- کوری خو شه ویستم، به خودا، بزانه و ده کهیت و به م جوژه بیت ئیتر هه رگیز ناتناسم،

دیدنیششت ناکم، ناشیهلم گولّه قاچ بیینی بۆ ئیره، ئەمە مەریوانی ژیر و بەراویژەکه بوو؟!... ئەمە تۆیت...

- دەسا چی بکەم، چارم چیبە...، ژیان و جیهانم بۆ چیبە، گولەشم لە دەست چوو، بەلام با هەر من لە کیس بچم چاکترە، ئەو بۆ؟! لەم کاتەدا مەریوان دەستی کردووە بە فرمیتسک هەلپشتن، بە دەنگیکی پرسکاوەوە خۆم مەبەست نییە، نا، ئیوه، گولە، ئەو خزمەنە، بووم بەئەرك و ئازار...، ژبانی ئاسوودەم لێ هەراسان کردن... ئەو ئیوه بۆچی بەدەست منەو داچیتن و بکەونە ناخۆشییەو؟!...

- کورپی شیرینم، ئیمە مەرجیکە و داومانە...، گولە یا بۆ گلە، یا بۆ تۆ...، ئیمە واتە بەهەشتیی مامت ناشکیتن...، گولە خۆشی لە تۆ زیاتر کەسی ناوێت...، ئیمەش هەموو هەر وا دەلێت...، دڵ لە دڵ مەدە، ئەگەر پەڕیشانی ئەمە، دلت تەخت بیت...، گولە پرچی سپی بۆ تۆ دەهۆنیتەو، بەلام بەمەرجیک؟!... ئەمە واتە خۆبەتی و بەمنی سپاردوو «ئاسایی لیمی وەرگریت...»

- چی... مەرجی چی... بەچاوان... بەسەر سەر!!!

ئەوێ که ئارام بیتهوه، دان بهخۆتدا بگریت...، خۆت تیک نەدەیت... بەتەمای ئەو بیت که هەر دەر دەچیت و رزگار دەبیت، دیتەو دەرەو، خودا دەرگایەک دادەخات، بەلام هەزار قاپی دەکاتەو...، دەبیت بۆ ئەو رۆژە بژیت که یەزدان دەر وومان لێ دەکاتەو...، من لە دلم چەسپێوه، هەقی هەقدار نافەوتیت و تۆ بەهیاوی خۆت دەگەیت، دلت ئارام دەبیتەو...

مەریوان هاتەو هۆش خۆی، گوتەکانی نامۆژنی، دەرمانی کاریگەری دەر وونی گورۆز و ئالۆزی بوو...، پاش تۆزیک بێ دەنگیی، هەناسەیهکی قوولی هەلکیتشا، گوتی:

- نامۆژن گیان...، وەک هاتی بەفریادم...، خودا بگاتە فریادت، لە هەموو دژواریبە کدا...، من ئەوا دلم ئاسوودە بوو، که بۆم دەرکەوت ئەمە باوهری ئیوهیه من پەرۆش و سووتای ئەمە بووم...، ئیتر لەم جیهانەدا خەم نییە...، مەرج بیت ئیتر گرژی نەکەویتە ناوچەوانمەو...، چونکە ئەوێ راستی بیت هەموو پەستی و پەژارەیهکم لە دەست چوونی گولە بوو...، ئیستە بەواتەکانی تۆ، باوهرم پەیدا کردووە که هەموو کاریکی سەخت و دژوار ئاسان دەبیت، منی زیندووی بچ تاوانیش، بەبروای پتەوی خۆشەویستی و ژبانەو، چاوهروانی ئەو رۆژە دەکەم که قورتار دەبم و بەئیوه شاد دەبم...، من خاوەنی

باوهریکی پاکم...، ئیستە گشت برواکانم پتەوتر و خۆشم لە جارن قایمتر دەبم...

خەجیح خان بەپیکەن و بەگەرمییەکی خۆشەو:

- ئیستە بەدلیمیت، بووێتەو بەکوره ئازا و بەراویژەکهی جارن...، کورم، ئیمەش ئیتر که تۆ وا بیینن، خەمی گرانمان سووک و ئاسان دەبیت و تا رادەبەکی چاک ئارام دەبینەو...

- پەیمان بیت، ئەوا ئەم واتانەتم کردە تیشوو بۆ پاراستنی دڵ و گیانم، مەرج بیت، خۆم بۆ ئاواتی خۆشەویستی ژیان هەلبگر مەو، بۆ ئەوێ دواوژنی رەشی زۆرداران و تاوانکارانیش بەچاوی خۆم بیینم...، بۆ گولە و بۆ ئیوه بژیم...، نامۆژن گیان، لەولاشەو پاریزەرەکهیان ناردۆتەو لام، لە هەولێ گەرم دان...

- پشت ئەستوور بە، دەسا ئیتر بەخۆشیی بتبینینەو، کورپی شیرینم... مەریوان بەلاماری دەستی خەجیح خانی دا و ماچی کرد...، خەجیح خانیش باوهری بەملی مەریواندا کرد و ناوچەوانی ماچ کرد...

- خوات لەگەڵ نامۆژن گیان... بەپەرۆشەو هەوالی گولە خان دەپرسم، چاوی ماچ دەکەم، من چیم هەیه لای خۆتە و هەمووی هی گولەیی جوانە توخودا بچ دلی مەکە، سەر و مالم هی ئیوهیه...، بۆ خۆشەویستەکەم...

- کورپە کورم، ئەو تۆچی دەلێت، ئەو من مالم بۆ چیبە؟!...

خەجیح خان...، دلی پر بوو بوو...، ئیتر بچ ئەوێ ئاور بداتەو بەپەله خۆی دەر باز کرد و چوو دەرەوێ گرتووخانە، دەرگای بەندیخانە داخراپەو...، ئەم دیدەنی کردنە و نامۆژگاری و واتەکانی خەجیح خان، وەک دەرزیی بەهیز و کاریگەر، درا لە گیان و دڵ و دەر وونی مەریوان و ئیتر لەو رۆژەو، خەم و پەژاردی لە دڵ برا و بریقەیی هیوا کەوتەو ناو چاوی، رووناکایی کەوتەو نیتوچەوانی...، پیتلوی گرژی چاوەکانی خاوبوونەو...، ئیتر لەو رۆژەو بەهیوا دەژیا و بۆ نامانجی دڵ و گیانی بەپەرۆشەو لە ئەندیشه دلتخۆشکەرەکان جودا نەدەبوو...

رووداوێکی سەیر و سەمەریه، وا دیارە سەرکەوتنی پیلان و هەولەکانی دەر بەگیتی بەنوشوستیی هەژار و ژێردەستە و جووتیاران تەواو دەبیت...، مینە بەر بوو، هاتەو...،

رۆسته مه سوور دواى ئەوهى كوره كهى له بهنديخانه رزگار كرد و نهيهيشت هيچى بۆ بيت، كهوته وه ناو دى...، نامهى ژنى به نه خووشى و كه نه فتى لى كه وتبوو...، پرويه كى خووشى نه كرد به لايه وه، له جياتى دلدا نه وه و چاره سه كردن، كهوته سهر و پۆته لاک كوتانه وهى...، نامهش هه ناسهى ساردى پر خهم و خهفته تى هه لده كيشا...، له دللى خویدا سى و دووى ئەوهى ده كرد كه چۆن رۆسته مه سوور هه ميشه خه ربكى داوین پيسى بووه...، ئەو رۆژانهى دههاته وه ياد كه ماوهى وا هه بوو مانگى جارىك جىگهى ئەمى نه ده دى...، يا چۆن ئىستهش بهو كهوله كۆنیه هه خه ربكه و به هيچ دانامركيت...، گه لىك بىرى كرده وه...، به لām ئەنجام هه ر ئەوپه رى بىزارى و به زىن بوو، به رامبه ر به خووشى ژيان... تا دههات لاوازتر و بى توانا تر ده بوو...، واى لى هاتبوو خوار دنى به ته واوى نه ما بوو...، به زۆرىش پاروويه كيان پى ده رخوارد نه ده درا...، كه مینه هاته وه تۆزىك گه شى كهوته دلپيه وه...، به لām كۆستىكى نو، رۆسته م وهك سىپالپىكيش سه بىرى نامهى نه ده كرد، پاش چهند رۆژىك له هاتنه وهى مینه، رووناك درا به سىروان تاغا له ناوچهى (ش)...، رووناك گه لى هاوار و شىن و رۆى كرد، به لām بى كه لك بوو، هيچ دادى نه دا، رۆسته مى چلكاوخۆر، ده مپىك بوو په يماني دابوو به تاغاي ده موچاو ناو لاوبى چاو قريۆك، كه خاوهنى دوو ژنى تر و ههشت مندا ل بوو، له قه به ليدا دوو پارچه زهوى چاكى له برى شىربايى لى وه رگرت...، هه مووى پانزه رۆژى پى نه چوو، دواى ئەوه رووناك گوتىزايه وه...، نامهى سه رسهخت گه لپىك دهسته و دامانى مینهى كورى بوو كه نه به لپت رووناكى خوشكى، بهو منالى و جوانى به بدريت به پيره كه رپكى بى رها كه ده لپى مۆته كه يه...، به لām كه لكى نه بوو...، مینهش له باوكى كه لله شه قتر و كۆنه په رستتر و بىر په شه تر...، به نا رها، له وه لāmدا ده يگوت:

– ئيوه چوزانن، قازانجى ئەو له مه دايه...، پشت...، زهوى و سامان، وه جاخى به رز و به نرخ...، ئەى كى باشه؟! ئەو هه تيوه شارى به له وپوه كهس نه ناسه؟! سه د و په نجا دۆنم زهوى، كى ئەوه له دهست خۆى ده دات. مینه هه ر له و كاته دا و له دللى خویدا به خۆى ده گوت:

«هه تيو مینهى جرتوفرت، ئەوه يه ك قازانج، دواى ئەوهش هه ر بۆ خۆته، هه ر كات سىروانىش لار بووه وه، هى ترىشى ده چيته سه ر...، ده ترسم تۆش وه كو رۆسته مى باوكت لى بيت، چاوت هه ر پر نه بپته وه، نا نا، تۆ وهك ئەو نيت...»

– مه رچ بيت له هيچ كۆنه كه مه وه...

– ده بيت له وانه هه قى خۆت بكه يته وه، نه گرىس هيشتا ماوته له باوكته وه فير بيت هينده به خۆت مه نازه...، مینه گالته شى به دايكى ده كرد... به ته شه ره وه ده يدواند...، دايكى شى هه رچه ند چاوى سىسبووى نه خووشى كوشندهى لپىك دنا، رووناكى دههاته وه پيش چاو...، كولى گريان و هه نسكى گه رموگورى كچه بى ناز كه وتوه كهى وهك زهنگ له گوتيدا ده زرنگايه وه...، به لām دهنگدانه وه يه كى بى هيو، تاسا و له ده رباي قسوولى نامر اديدا...، وهك شيشى سووره وه كراو به جگه ريدا كراييت، ئىجگارى ژانى پى كرده بوو...، ئەمهش وهك خۆره به هيشجگارى ناو سكى داده رزان و به ره و لىوارى گۆرى نزيكتر ده خسته وه...

رووناك گوتىزايه وه...، شايى شىناوى و به زمى به گۆبه نگ ته واو بوو...، فرمىسكى خويناوى كهوته سه ر په ردهى سپى بوو كىنى...، تاخوداخى دللى نامراد، له سینهى لاوتى بووكى ژىر چنگى خويناوبى درندهى چاوى شه يتان په نگى خوارده وه...، دلپش ده بوست له ت بيت و تاسووده بى بدات به گيان، به لām ده ستى به ستراوى به خویدا نه ده گه يشت تاكو له شى ماندووى په ژارهش كفت و كۆ بنى...، دواى دوو ههفته لاشى بى گيان و باوه خوون كرايه وه بۆ مالى باوكى...، هه ركه هاته ژوور سه رى دايكى، به ده م هه نسكى گريان وه گوتى:

– دايكه گيان، ئەوه بۆجى وههات لى هاتوه...؟!...، به خودا منيش وهك تۆ نه خووش ده كهوم و ده مرم...، من به زىندووبى زىنده به چال كراوم، خۆم ده زانم رۆژىك دللم ده پچريت و ئىتر ده م به يه كدا نادم...، ئەوهشم پى خوشتره له ژيان له باوه شى رموزنىكى وهك جانه وه ردا...، ئەوهى گوت و خۆى دا به سه ر دايكيدا، هه نسكى كولى جۆشه خهسته كهى ده روونى په ستى بۆ نه ده وه ستايه وه...، دايكهش به مه ئىجگارى بوو...، وهك په ت نا بپته بىنى، له دللى خویدا «هه قى من و ئەم كچه بى گونا هه له دنيا و قىامه تدا رووى رهش بيت...» رووناك سى شه و له لاي دايكى مايه وه، باوكى به وردى چاودى رى ده كرد... رۆسته م، هه ر خۆت ده يزانيهت، ئەم بى ئەقلانه له چى ده زانن، گوايه هه زى له ده مرووتپىكه، هه ر ئەوه مان ماوه سه بى بىبا ته شار و هه تيو و مه تيو كورپنى به سه ره وه بكه ن، ئەو به سه زمانه له چى ده زانيهت، بكه وپته كۆلانىكى چه تونوه وه له وى فيرى چاوپر كپى بكه ن، بتدايه بهو مامۆستا به ره لايه له وانه بوو سه ر و قاچيشى پى رووت

- سیروان ئاغا پراوپره، دهسهلات، پرشتی پیاوهتی، دیوهخان و سامانی زۆر، زهویی و بهراویکی زۆر، له لووتی کچهکته دیتتهوه...

رووناکیش کاتیکی که بهزهوونیی و دلئ شکاوهوه، بهوپه پری په ریشانیی، بۆ ماله باوان گه رایهوه، هیشتا جیتی لووته خهنجهری شهوی زاوايه تی سه رپشتی دهستی رووناک ساریژ نه بووبوهوه... که باوکی وهک دهکردن، بهتورهیی نه راندی به سه ریدا بۆ ئه وهی بچیتتهوه بۆ کاولبووه کهی خۆی... پیشی راگه یاند که ده بیت وهک کۆله سه ر بۆ ئاغای میردی دابنه ویتیت، ده بیت دهست دابنی خاوه خیزانی ئه وی به سه ردا بۆن...، ده بی خۆلی ژیر پیتی سیروان ئاغا بیت، ئه وسا کچی ئه وه ده بیت...؟! ئه گینا...!؟

رووناک له ماله باوانی شیواوی سارد و سه وه بۆ دۆزهخی تهنگوتار رویشتهوه...، به لام له دلئ خۆیدا ههزار مه رگی به ئاوات ده خواست...، خۆی به خۆی ده گوت:

«باشه تو بۆچی په دوو نه که وتیت...؟!...» ئاخه رزگار...، رزگاری به ره وشت پیتی باش نه بوو، ئه ی به تو ی نه گوت: ئه و کاره بۆ هه ر دوو کمان نه نگیه، هه دنیای تار بکستانی دو اکه وته ییه... جا با وابوایه...، ئاخه دوایی رزگاریان ده کوشته و ئه وسا قوپی خه ستت بۆ خۆت ده گرتتهوه...، قیروسیا له خۆت، ئه ی تو چه ند جار بک نه هاتیته سه ر ئه وهی خۆت بسوو تینیت، له بهر کێ و ازت هینا، هه ر له بهر مامۆستا کهی خۆت نه بوو؟!، له بهر رزگار گیان نه بوو؟! هه ر خۆت نه تگوت پریار بیت ئیتر هه یچ خه فه تیکی تری بۆ دروست نه که م... ئه ی چه ند جار ئه و جوابی بۆ نه نار دبوویت؟!، به وه فایبی ئه و هه تا ئیسته شه بی سنوره، خودا باوکت و کاکت بگرت، رزگار به و بی گه ردییهی خۆیه وه هه ر به ته ماته، ده لیت به شکو... رووناک له تاو قیژه و هه راوه ریا ی به ری دوو ژن و مالتیکی جه نجال، ده رگای ژوره کهی له سه ر خۆی داخستبوو، له و کاته ی به سه ر بی و ئه ندیشه ناخۆشه کانیدا تلایسه بووهوه، له پری و به پرتا و کچه گه وه جری نه کهی سیروان ئاغا ته ق ده رگای دا به یه کدا...، رووناک داچله کی، هاته وه هۆش خۆی: «داده رووناک، باوکه هاته وه» ئه میش چاوی به خه فه تی لیک نا و خۆی کرد به نووستوو...

مام زۆرابی کۆلوی پیری په ککه وته...، ئه م ماوه یه له گه ره کی مه لکه ندی له شاری سلیمانی گه ر سا بووه وه...، به رد هه لکه ندنی کرده پیشه...، هه موو به یانییه ک زوو، هیشتا تار بک و لیل بوو...، بۆ به ره و (گرده گرویی) به پی، لاره وه لاره وه به ری ده که وت...، پریاسکه یه ک نان و پیازی ده به سه ته پشته، قۆرییه کی قوپاوی فافۆنی ره شی بن تیگی راوی هه لده گرت، جار و بار له زستاندا هه ندیک خورما ی کور دکۆژه و به هاوینیش ته ماته و که وه ر، یان ته ره پیازی ده خسته تویشوه که یه وه... مام زۆراب له ئه رک و تازاریکی بی ئه ندازه دابوو...، تا به ردیکی به نویتل و قازمه له ناو سکی زه وی هه لده که ند، ناو سکی ده که وته خواره وه، به که م جاری که هاته سه ر ئه م ئیسه و کانه به ردی بینی، سه ری سوپما، له ژوو رووی شاری سلیمانی، له بناری شاخی گۆیژه، به در پزایی سی چوار گردی گه وه ری ماوه فراوان، کون کون کراون، هیزی پاله کردوو یانن به شاری بازوو وه شاندن و ته قه للای بی وچان...، له سلیمانییه وه سهیری ده که یته، وه کو دپییه کی خانووی قورین دیتته به رچا و...، به لام که نزیک ده بیتته وه، له هه موو لایه که وه ته قه و ره قه ی ئاسن و به رد به یه کدادان، به ئاسانی دیتته به ر گوت...، سه ر ده که یته به هه ر کونیکدا، دیمه نی سه ر ده بینیت، که ندر پکی قولی فراوانه، هه ندیکیان هینده ی حه وشه یه کی گه وه ده بیت، سی لای گلی قه لا به قه لا...، له ناوه وه دهستی کردگاری سه ر وشت تاشه به ردی له ناو سکی زه ویدا به ریز و له سه ر یه ک هه لچنبیوه، به یه کدا نووساندوونی، بۆ ئه وهی ئه رک و کۆششی چینی چه وساره سه ختتر و دژوار تر بکات، یان ده بیت بۆ ئه وه بیت که راده ی خه باتی چینایه تی پی ده ریخات، ئه وه تا بۆ پارووه نانپکی رۆژ به رۆژ، ئه رکی رۆژانه ی مام زۆراب به وه دهستی پی ده کرد که به یانی، هه ر زوو، شه وه کی ده بوو ماوه ی نیو سه عات به سه ره و ژوو ره یه کی ره قه ندا، بۆ کانه به رده کان هه لیزنایه... جگه له وه، مام زۆراب هینده ی به ردی قورس و گران هه لگرتبوو پشته ناوکه ریژ بووبوو...، هه موو ئیوارانیک له لای تو وه که ی شیخی نه مره وه، ماوه یه ک له سه ر کار تیزه که، ماندوویتی خۆی ده سه ساندوه...، که ده هاته وه خواره وه بۆ مه لکه ندیی، بۆ ماوه یه ک له گو ی بانیزه، له گه ل هه ندی که سانی گه ره ک داده نیشتن، گو یی له وتوو یژی ئه م و ئه و ده گرت...، کاتیکی ده زانی ده که وته وه نه وزه کوتی...، دوایی باویشکیکی بۆ ددها و به ره و پشتیره پری که میتل و گه ووره که ی مالی

حاجیلله ده‌رۆی...، تیر نانی ره‌قی ده‌گوشیییه ناوی شله‌وه...، یه‌ک دوو چای خه‌ستی به‌سه‌ردا ده‌کرد...، دوایی وه‌ک چه‌قۆ به‌ملیدا به‌ینیت...، کاتیکت ده‌زانی خه‌و لاسی پی ده‌برده‌وه، حاجیلله زۆر دل نهرم بوو، شیوان خودا هه‌رچی بدایه، زۆرابی لی بی به‌ش نه‌ده‌کرد... مام زۆراب زۆر شادمان بوو. به‌م ژبانه‌ پر ئهرک و ئازار و کویره‌وه‌ریبه‌شه‌وه...، له‌ چاو ئه‌وسای لادیدا، به‌لای خۆبه‌وه، وه‌کو له‌وپه‌ری ریزداریدا بیت، وه‌ها بوو...، هه‌یج خه‌میکی نه‌بوو، ته‌نها جاروبار بیری گونده‌که‌ی خۆبانی ده‌کرده‌وه...، بیری له‌ جیتی یادگاری ترش و تالی خۆی و باووباپیرانی ده‌کرده‌وه...، هه‌ر له‌ رۆژانی مندالیی و لاوتیتی و پیریبه‌وه، تا ده‌ریبه‌ده‌رکردنی خۆی، جاروباریش، دوای نوێژ، هه‌ردوو ده‌ستی بۆ ئاسمان به‌رز ده‌کرده‌وه، رووی له‌ په‌روه‌ردگار ده‌کرد: خودایه‌ نازانم بۆچی به‌هه‌ندیک ده‌ده‌یت و به‌هه‌زارانی تری وه‌کو منیش، نه‌؟! شه‌وی پینشوو یه‌کیک بوو له‌ شه‌وانه‌ی که‌ بیری گونده‌که‌ی خۆبانی ده‌کرد...، خۆزگه‌ی به‌سه‌ردانیکی ده‌خواست...، هه‌ینده‌ی بیری کرده‌وه تا شه‌ویش خه‌وی پیتوه‌ دی، له‌ خه‌ویدا گه‌راپوه‌وه‌ بۆ گونده‌که‌ی خۆبان...، به‌لام گونده‌که‌یان زۆر ئارام و بیخ خه‌م بوو...، رۆسته‌مه‌ سوور و ده‌ستوپیتوه‌نده‌که‌ی له‌وی نه‌بون، له‌ خه‌ویدا زۆر شادمان بوو...، به‌ده‌م خه‌وه‌وه‌ له‌ به‌یانبانی تر زووتر به‌ئاگا هاته‌وه...، پریاسکه‌ی به‌سته‌ پستی و رووه‌و گرده‌گرووی که‌وته‌وه‌ ری، وه‌کو هه‌موو به‌یانیه‌ک...، هه‌شتا مستوی هاوه‌لی نه‌هاتبوو...، ده‌ستی دایه‌ پیک و له‌گه‌ل به‌ردیکی بنه‌وه‌ی کانه‌به‌رده‌که‌ خه‌ریک بوو، هه‌ر ئه‌و به‌رده‌ی دوینی شیوان بوو که‌ بۆی ده‌رنه‌هاتبوو... که‌میگ له‌گه‌لیدا خه‌ریک بوو، ئه‌مجا هاته‌وه‌ ده‌روه‌ له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌ گلی به‌رده‌می کانه‌که‌، به‌رامبه‌ر سلیمانی دانیشت، سلیمانی جوان وه‌کو خوانیکی رازوه‌ی دلۆقان، سفره‌ ئاسا له‌به‌رده‌میدا راخرا بوو... «به‌خودا شاریکی دلگیره‌، خۆزگه‌ هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ لیتره‌ له‌ دایک بیووتایه‌، تووشی ئه‌و هه‌موو چه‌رمه‌سه‌ری و ده‌ردیسه‌ریبه‌ نه‌ده‌بویت...، کوره‌ زۆراب وه‌ نه‌بیت ئه‌م شاره‌ش پشیتی نه‌بویت...، کاتی خۆی گرانبیه‌ گه‌وره‌که‌ی دیوه‌، ئه‌ی شه‌ره‌که‌ی به‌رده‌رکی سه‌رایان بۆ نه‌گه‌یرووته‌وه‌، شاللا تو ئه‌و عه‌وله‌ سیسه‌ی ئه‌وسایه‌ بووتایه‌، یان ئه‌خته‌ره‌که‌ی ئه‌م دواییه‌ی هه‌ینانه‌وه‌ی ته‌رمی شیخ، به‌و جوانیه‌ی کچی تو بووایه‌، تو ش ئیسته‌ پیاویکی پیاوانه‌ی ئه‌م شاره‌ ده‌بویت...، هه‌ی هه‌ی، باشه‌ له‌و به‌رده‌رکی سه‌رایه‌ جوعمه‌ی پینشوو چیت نه‌دی... برمی و برووختی موهازه‌ره‌چیبه‌کان و شه‌ره‌تیلاو شه‌ره‌ به‌ردی پۆلیس و ئه‌منیه‌کان، په‌نجا زیاتر سه‌ر و قاچی تییدا شکا و به‌ده‌یانیشیان لی سه‌ره‌ونگوم کردن؟! دانیشه‌ زۆراب...، دانیشه‌ به‌ده‌ردی خۆته‌وه‌، خه‌یال پلاوی قۆری چی

لی ده‌ده‌یت...» مام زۆراب سه‌پریکی قوولی سلیمانی کرده‌وه، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشا، سه‌پریکی که‌ندره‌ قووله‌که‌شی کرده‌وه، گوری دایه‌وه‌ خۆی «پرو به‌لای به‌رده‌گۆزینه‌وه...» ئه‌م پیره‌ به‌غیره‌ته‌ نویتلی له‌ تاویره‌ به‌رد گیر کرده‌وه، که‌وته‌ پیک لیدان و دیسان بۆی ده‌رنه‌هات...، پاچی لی گرت به‌ده‌سته‌وه‌، که‌وته‌ بنکه‌ندکردن و هه‌لکۆلینی بنی تاشه‌ به‌ردی عاسی بوو، خۆی نازتر کرد، ویستی داخی خۆی به‌وتاویره‌ سه‌خته‌ بریژیت...

- ئه‌مه‌ چی بوو، به‌خودا «مستۆ» دویکه‌ راستی کرد که‌ گوتی:

«ده‌بیت گل و به‌ردی سه‌ره‌که‌ی سووک بکه‌ین...»، خۆ هه‌ر ده‌رنایه‌ت...، ده‌سا قه‌ینا کات، با من هه‌موو لاگانی بنکه‌ند بکه‌م، به‌شکو له‌ ریشه‌ ده‌ربیت...

مام زۆراب زوو له‌ خه‌و راپه‌ری بوو، بۆ یه‌ک کاتژمیتر خه‌ریک بوو، تاویر هه‌ر ده‌رنه‌هات...، ماوه‌یه‌کی زۆریش بوو به‌ردیان له‌م کانه‌ ده‌رده‌هانی، بی ئه‌وه‌ی سه‌ره‌که‌ی سووک بکه‌ن...، کانه‌که‌ وه‌ک ژوویریکی قوولی لی هاتبوو هه‌ینده‌یان به‌رد لی ده‌ره‌ینا بوو...

مام زۆراب که‌وته‌ نقه‌نق، ئاره‌قی ده‌رشت و هه‌یز و بازووی ده‌ره‌تاند

- ئه‌وا تاویره‌که‌م بزواند...، با نویتله‌که‌ی لی گیر بکه‌مه‌وه‌، با رابکه‌م... ئا له‌م ساته‌ ترسانکه‌دا، ره‌وانی فیتره‌ ترسی زۆراب راجه‌نی، که‌وته‌ نیوانی هه‌ولی کاره‌که‌ی و پاراستنی ژبانی پر مه‌ینه‌تیی و به‌چه‌رمه‌سه‌ری خۆی...

«ئه‌ها، خه‌ریکه‌ له‌ جیتی خۆی بجوولیت...، به‌لام گل زۆر دیته‌ خواره‌وه‌، ئه‌وه‌ چیه‌ ئه‌و هه‌موو ته‌پوتۆزه‌، به‌رده‌که‌ خه‌ریکه‌ بنه‌وی...، هه‌ی هاوار، مالی کاوالم، کانه‌که‌ هه‌ره‌سی هه‌ینا... هه‌ی ها...»

گل و به‌ردی کان هه‌ره‌سی هه‌ینا و به‌سه‌ر مام زۆرابی که‌ساسی بی دالده‌ی هه‌ژاردا رما، گه‌یژه‌لووکه‌یه‌ک و ته‌پوتۆزیکتی زۆری به‌ئاسماندا لوولدا، وه‌ک چه‌ره‌ دووکه‌لیکی خه‌ست ئه‌و ناوه‌ی ته‌نی... سۆزی ده‌ربه‌ده‌ریکی به‌مه‌ینه‌ت، له‌ توونیلی کانی هه‌ره‌س هه‌یناوی گرده‌گر ویدا خنکا و توونا بوو... هه‌ر له‌م کاته‌شدا بوو مستۆی هاوه‌لی مام زۆراب گه‌یشته‌ به‌رده‌می کانه‌که‌...، گوتی له‌ هاواری له‌پری مام زۆراب بوو...، به‌لام گرمه‌ و ناله‌ی هه‌ره‌س هه‌ینانی کانه‌که‌، به‌سه‌ر هه‌موو ده‌نگیکتی تردا زال بوو...، زه‌وی له‌ ژیر پیتی مستۆدا له‌ریبه‌وه‌...، گه‌زیک به‌ئاسماندا چوو...، بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ جیتی خۆی وروکاس حه‌په‌سا بوو...، دوایی پاشه‌وپاش به‌شپه‌زه‌یی ترسا و گه‌رایه‌وه‌ دووه‌، له‌ ناخه‌وه‌ له‌رزی و دلی که‌وته‌ کوته‌کوت، شله‌ژا و بۆ ماوه‌یه‌ک زبانی گیرا، دوایی که‌وته‌ کۆکه‌کۆک و هاوار

هاوار، به سه‌ری خۆیدا ده‌کیشا و ده‌پاراپه‌وه:

- فریام بکه‌ون...، کورپه هاوار وهرن به‌ده‌نگمه‌وه...، بگه‌نێ، بۆ خاتری خودا، هه‌ی هاوار... (هینده‌ی بلیتیت یه‌ک و دوو، هه‌موو به‌رد هه‌لکه‌نه‌کانی ده‌ورپشت و ناماده‌ی ناو کانه‌به‌رده‌کانی تر ده‌رپه‌رینه‌ ده‌روه...، هاتن به‌ده‌نگه‌وه، ده‌ستبه‌جی به‌په‌رۆش و په‌ریشانییه‌وه ده‌ستیان کرد به‌گل و خۆل و به‌رد لابرده‌ن...، سێ چاره‌کیکی خایاند هه‌تا لاشه‌ی کوتراو و پلیشاوه و جنراوی مام زۆرابی به‌مه‌ینه‌ت و مردوویان له ژیر خۆل و به‌ردی کانی رووخاوی هه‌رسدا ده‌ره‌ینا، به‌رد هه‌لکه‌نه‌کان هه‌ریه‌که به‌جۆرێک ده‌وان... «گوناهه...، خودا خۆشویست...، بابه‌ خه‌تای خۆی بووه...، هه‌ژار و ده‌ربه‌ده‌ر بوو، رزگاری بوو» مستۆ له‌ کاتی گل لابرده‌ندا هه‌ر له‌ بیره‌کردنه‌وه و گریان نه‌ده‌که‌وت، لیوی خۆی ده‌کرۆشت و ده‌یگوت:

«ئای که چه‌وساوه‌یه‌کی دلپاک بوویت، به‌چنگه‌کرتیش بوایه‌ کاره‌که‌ت مه‌یسه‌ر ده‌کرد، به‌و حاله‌شه‌وه له‌ من به‌چنگتر بوویت، کورپه زۆراب هه‌تا دوینیش چه‌ندم پێ گوتی که ئه‌و گل و خۆله‌ی سه‌ر کانه‌که ده‌بیت سووک بکه‌ین و لایه‌ه‌رین...، ئه‌وه‌نده‌مان به‌رد لی ده‌ره‌ینابوو ته‌واو قوول بووبوو...، به‌لام هه‌ر به‌گویت نه‌کردم...، په‌له‌ت کرد...، ئه‌وه‌شت هه‌ر له‌ دل‌سۆزی و بێ فیلی خۆته‌وه بوو... مه‌رج بێ ئیتر له‌ دوای تۆوه ئه‌م ئیشه‌ نه‌که‌م...، گه‌ر بووم به‌ده‌روازه‌که‌ر، ئه‌م به‌رده‌ه‌لنه‌که‌نم...، ئه‌م کاره‌ سه‌خته‌ نه‌که‌م...»

له‌م کاته‌دا هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و چاوی سه‌ری، سه‌یرتکی ته‌رمه‌که‌ی مام زۆرابی کرده‌وه، ئه‌مجا رووی کرده‌ به‌رده‌ه‌لکه‌نه‌کان

- توخودا پێم بلین، به‌چ دلپکه‌وه روو بکه‌مه‌وه ئه‌م گرده‌ پر مه‌خسه‌ره و به‌ئه‌رک و تازاره...، ئه‌وه چه‌ند ساله‌ ئه‌نجامی کرتیکاره‌کان یان مردنیکێ ئاوه‌ها ترسناک بووه، یان نه‌خۆشیی و گۆجی و ده‌ست و قاچ شکان...، هه‌موو ناوه‌رێژ بووین، ئه‌وه‌نده‌مان به‌رد هه‌لکه‌ند و هینده‌مان خسته‌ سه‌ر پشته‌ی ئیستر و دامانگرتیه‌وه...، گوايه ئیتر به‌سمان نییه‌؟! له‌ نانه‌سکی زیاتر که بۆمان ماوه‌ته‌وه، چیمان ده‌ست که‌وت، ئه‌وه‌ی ئه‌م ئیشه‌ی کردووه، وه‌ک قالۆر، دوای چه‌ندین سال، کۆمه‌ کۆمه‌ له‌سه‌ر سه‌کۆی مزگه‌وت داخ و خه‌فه‌تیان بۆ یه‌ک هه‌لپشتوووه...

به‌م جۆره لاشه‌ی پلیشاوه‌ی مام زۆراب به‌ره‌و مزگه‌وتی گه‌ره‌کی مه‌لکه‌ندیی برابوه...، هه‌موو بریاربان دا که له‌ گردی جۆگا بینێژن...، به‌لام مستۆی هاوپی هاته‌ پێشه‌وه،

به‌چاوی سوور و پیلوی پر له‌ فرمیسه‌که‌وه، گوتی:

- براینه، خزمینه...، به‌قوربان‌تان بم، مام زۆراب هه‌میشه‌ تکای له‌ من کردووه...، وایزانه‌م که مامۆستاش ئاگاداره...، په‌یمانی لی وهرگرتووم، سویندی داوم، که ده‌بیت کاتی مردن بیرته‌وه‌ گونده‌که‌ی خۆیان و له‌وی بنیژیت...

گوتی: «من هاوئیشم بووه، خۆشم قه‌رزار ناکه‌م... من له‌گه‌لی ده‌رۆمه‌وه گونده‌که‌ی خۆیان...»

دوای وتووێژ...، هه‌موو بریاربان دا که بیرته‌وه‌ بۆ گونده‌که‌ی خۆیان...

مستۆ یه‌که‌م که‌س بوو هاته‌ به‌ره‌وه، له‌گه‌ل دوو که‌سی تر دا بریاربان دا که له‌گه‌لی بچن و ببیه‌نه‌وه... به‌م جۆره‌ ته‌رمی مام زۆراب له‌ مه‌یتخانه‌ هیلراپه‌وه، پۆلیسیش هات، دوای ئه‌وه‌ی رۆژتیک له‌ تیمارخانه‌ی گه‌وره، بۆ سه‌یره‌کردن و راپۆرت هیشتیانه‌وه... ئه‌مجا به‌ره‌و هه‌واری یادگاره‌ ونه‌کان برابوه...

هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ی که ته‌رمی مام زۆراب کرایه‌وه ناو دیدا... ناو دی ورووژا بوو...، ده‌نگی شیوه‌ن و گریان هه‌موو گونده‌که‌ی پر کردبوو...، زۆربه‌ی ماله‌کان خه‌ریکی خواردن ناماده‌کردن بوون که بینێرن بۆ مالی رۆسته‌مه‌ سوور...، بۆ هاوبه‌شبوون له‌ پرسه‌ی ئامه‌ی ژنییدا و بۆ ئه‌وه‌ په‌وشی هاوماله‌کی خۆیان به‌سه‌لمین و به‌جی بینن...

کوێخا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به‌سه‌رزاری مات و بێ ده‌نگ دانیشتبوو، خۆی به‌خه‌مبار و دلته‌نگ ده‌رده‌خست، به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بیت له‌ دلدا یه‌ک ده‌نک باکی نه‌بوو...، هه‌ر له‌ ئیسته‌وه‌ مرخی خۆی له‌ یه‌ک دووانیک خۆش کردبوو که هه‌ولێ هینانیان بدات، که‌چیکێ منداڵکاری ماله‌ خه‌زورانی رووناکی که‌چی...، که‌چیکێ شانزه‌ سالی گونده‌که‌ی خۆیان...، به‌لام له‌ پێش ئه‌م دووانه‌دا خه‌جیج خان؟!...

«ئاخوداخ، خه‌جیج خانی خه‌رامان، فه‌رشێ کاشانه‌ کاشان، رۆسته‌م، ئه‌و خۆزگه‌یه‌ت نه‌بردايه‌ته‌ گل، ئه‌گه‌ر بۆت لاس بدرايه‌ زۆر چاک ده‌بوو...، به‌خودا له‌ ده‌میکه‌وه پێوه‌ی ده‌تلپسته‌وه، ئای که‌ حه‌زت لییه‌تی، ئای که‌ دلته‌ پێوه‌یه‌تی...؟!، ئه‌وا ئه‌م قۆرتشه‌ نه‌ما...، ئامه‌ش رۆی و ئوگری کرد...، به‌شکو قایلی بکه‌یت...، به‌پاره، به‌سامان، به‌زه‌وی و به‌هه‌ر شتی که‌ خۆی دلی بیخوازیت و لیتی بوویت...، هه‌ر هینده‌ی قایل بوو گورزی

خۆی دهوه شپينيت... گوند بۆ تۆ دهبيتته ماستی مهيبوو... دايك و كچ بۆ باوك و كور، ئيتتر كى دهتوانيت بلتيت لهل...، زمانى دهبريت و قاچى دهشكينيت، له مالا شهوه، دست و دهى خۆت و كورت به ههنگوينا دهچيت، «هم ئيشهك و هم دۆشهك...» رۆسته مه سوور لهو كاته دا سهبريكي مهلاى كرد، بزهيك گرتى، مهلا دهنگ دهنگ تهزيحه كهى بهيك داده دا، دهى دهجوولاند و سووكه سووكه سهرى دهله قاند، فهقى ناوه ناوه قورئانى دهخويند و فاتيهحه كهى داده دا، ئيتتر هه موو ده ميان دهجوولاند...، چاوپيكي به خه لكه كه دا گيپرايه وه، پاكه تى ده رهينا، جگه ره يه كى داگيرساند، مژيكي قوولى ليدا، هه ناسه يه كى قوولى هه لكيشايه وه

دوو كه لتيكى زۆرى به با كرد...

«خۆ وا مهريوانيشى له دست چوو، دهبيت هه ولتيكى زۆريان له گه لّ بدهيت، له پيشدا بۆ گوله و مينه...، ئه و رام بكرت، كارى تۆش ئاسان دهبيت...، ئه گه ر تۆ مينه ي كورت بناسيت، ئه م جاره ئيتتر گوله له دست نادان...، به هه ر شپوه يه ك بيت له خسته ي دهبات...، به خودا ئه مه ي بكردايه باش دهبوو...، ده سا پتيوسته بۆ ئه م كار هانى بدهيت، له م باره يه وه هه رچى بكات خۆتى لى گيل بكه يت...، هه ر چۆنيك به جيتى بهيت، مه رج ئه نجامى به دهسته هيتانه، ئه م سه ركه وتنه، به فيلّ به ته له كه...، كور هه تا به زۆردارى و به دهسته هيتانيش و به يده ست كردنى...، له دهشت، له مالىكدا...، يان به هه ر جور و هه ر نرخي ك بووايه...؟!، خۆزگه به شه وى نيوه شه و ده چوه سه ر جيگا كه ي و...، يان به هۆى يه كي كه وه ده زمانى بى هۆشى ده دايه و...» رۆسته مه سوور له حيرسى دلّى خۆى ئاگاي له هيج نه ما بوو، هه ستايه سه رى، به په رۆشه وه، وه ك پرسكانتيك

- ئه م كاره چۆن دهبيت...، به خودا كاريكى دژواره...

دانيشتوانى پرسه و ايانزانى ئه مه بۆ ئامه ي ژنى وه ها ده لّيت، به دلّدانه وه كوئى خايان دانايه وه...

- كوئىخا ئيمانته به قه وه ت بيت؟!...

- كوئىخا ئه مه كارى خودايه...، دهسته لات نييه...

- قوربان ئه وه كهى تۆ هينده بى و ره بوويت?!...

كوئىخا هاته وه هۆش خۆى...، له دلّى خۆيدا ده يگوت:

«هه ي هه ي، كه ر له كوئى كه وتوه و كونده له كوئى دراوه...»

به لّى رۆسته مه سوور، به رووكه ش په ست و خه مبار...، له دلّى خۆيدا به م بييرانه وه خهريك بوو...، هه ر له م كاته دا دهنگه دهنگى هيتانه وهى تهرمى مام زۆراب له بيكرنده وهى خست...

دانيشتوانى گوند، وهك په له يان بيت، زوو به زوو مام زۆرابيان ناشت...، به لام پرسه ي مام زۆراب، وهكو پرسه ي رۆسته مه سوور نه بوو، بگه ره هه ر پرسه ش نه بوو، ته نها كه ستيك كه شپوه نى بۆ بكات و بۆى بگري، هه ر پيزه بوو... ئه وانى تر هه موو ده يانگوت «چاكتر...، رزگارى بوو...؟!» زۆربه يان ده يانگوت... «پيره قرخنى وه ها هه ر بۆ مردن چاك بوو...» دلّنه رم و خاوه ن به زه يى و پياو چا كه كانيش ده يانگوت:

«له كوئيره وه رى و چه وسانه وه و مهينه تيبى رزگارى بوو...»

«تروسكه يه كى شادى له ژيانيدا نه بوو...»، «ساتييك خۆشى نه دى، وهك بۆى برايتته وه، چه رمه سه رى و ئه رك و ماندوبوون و پشوپرى»، «رۆزگار و رۆژيمى چينا يه تى كردبوو به پارچه يه كى قالىبوو ده ستى مهينه تيبى...»

پيزه له كونى ژووره وه، بۆ بى كه سى خۆى، فرميسكى ته نها يى وشك نه ده كرد...، به بى ئه وه ي كه س پى بزانيت و هه ستى ته واو به ليقه و ماويى ئه م باوان شپواوه بكات...، خۆ براكه شى سه ربا زى گيرا وه...، ئه و يه ك دوو ديناره مانگانه يه ي كه وه ريده گريت هه ر به شى جگه ره و فيشه فيشى توتنه كه شى نه ده كرد...، به م جوره، پيزه بۆ ماوه يه ك سه رى خه فه تى برده كونى ژووره ته نگ و تاريكه كه يانه وه...، جاروبار مالى خه جيح خان، وهك به زه ييبه ك، ده ياننارد به دو اي دا، لاي خۆيان چه ند رۆژتيك ده يانه يتته وه...، زۆر جار يش چاودير بيان ده كرد...، پيزه بۆ بيوله تى خۆى كه وتبووه قروسكه، شه پۆر له ناخ و هه ستيدا قولپه ي كوئى ده هاتى...، ميتشكى په رپووتى وهك كه شتييه كى شه ق و شرى ناو گه رداو، له مبه رى كه ناروه بۆ ئه و به ر تور ده درا و يا پتي ده كرا، بى و ره يى تووشى نه به نكيى كردبوو...

«پيزه ي نه گبه ت تۆ چى ده كه يت...، مالى خه جيح خان ئه و په رى ميهره بان و چاك، مينه و كوئىخا دژ به وان جه ره زه و درنده، هه ر بزنان به ته واوى به لاياندا ده چيت، رقت لى هه لّده گرن قورب بۆ ده گرنه وه، تۆ له ناو دۆليانى ئاشتيك دايت، ساته نا ساتييك، به قووتدا ده چيت، دووتاي به رداشى هه ردوو لا ده تها رن، به ئه ستۆ شكايى توورت ده ده ن،

به لای بڼچکی هەر لادا گیرسایتهوه، ئیتر ده بیته پهنای بۆ بهریت، وا چاکه خۆت ساخ
نه که یتهوه، ئه مه چاره نووسی تۆیه، خۆ تۆ له باوکت زیاتر نیت، له م لیقه ومانه دا ده توانیت
سه ر به کوپوه بنییت؟!...»

نزیکی مانگیك به سه ر ئه م کاره ساتانه دا تیپه ری...، مائی رۆسته مه سوور وه کو ئاشی ئاو
که توی لی هاتبوو...، هەر که سه چوووه مائی خۆی و به ده ردی سه ری خۆیه وه خه ریک
بوو...، سه ریان هانی و سه ریان برد، که سیکیان نه دۆزییه وه بیته و ئیش و کاریکیان بۆ
بکات...، دوایی هەر هاتنه وه سه ر پیزه ی سه ر به مه خسه ره...، مینه یه ک دوو جار چوو
ماله وه بۆ لای...، به لām قایل نه بوو، دوایی رۆسته مه سوور پیی به جه رگی خۆیدا نا و چوو
بۆ کونه که ی...»

- پیزه، کچم، ئه وه بۆچی لیمان عاسی بوویت، پیزه ئه وه له مال نیت؟!...
پیزه دلّی داخو ریا، سه ری له کون ده ره ینا و به ته ر یقبوونه وه یه کی زۆره وه رایکرده
به رده می، ده سه ته کانی ده هانی و ده برد:

- ئه یه رۆ، رووم ره ش بیته...، کوپخا، ئه وه تۆ هاتوویت؟!
- کچم، تۆ وه کو کچی خۆم وایت، ئیسته ش ئیمه لیمان قه و ماوه، ئه گه ره له لیقه وماندا
به دهم یه که وه نه یه یه ن، ده بیته بۆچی باش بێن...، گوایه ئیمه به باش نازانیت بیته مالمان
و یارمه تییه کمان به دیت...؟! من نه ختینه ی ماله که م ده خه مه به رده ست...، تۆ ئه مه ت
به خه و ده دی؟!...»

- خوا نه کات، رایه م چیه...، من هەر نوکه ری ئیوهم... کاره که ری به رده ستی تۆم...
- ئی، ئیتر چی ما...، هەر چیش بلّیته پاره، جلو به رگ بنده می...، ئه وه ی به سه رچوو
رۆی، با دو عای خیر بۆ مردووان بکه یه ن، من وه کو گه وره یه کی ئه م ناوه له تۆ به رپرسم،
ده بیته ئاگام لیته بیته...، چۆن ده بیته ئاوا ته نها و بێ که س لی به مینیتته وه؟!... تۆ دیته
مالیکی ئاوه دانه وه...»

پیزه له دلّی خۆیدا «کچی پیزه...، مائی خه جیح خان بۆ تۆ چاکترن، هه میشه هەر ئه وان
زیاتر خه مخۆرتان بوون...، به لām رۆسته مه سووریش به تۆی یه کته ن و بێ که س ده مکوت
ناکریت، وا دیاره وازیشته لی ناهیتیت، پیزه نازانیت چی بکه یه ت و چی بلّیته، ئه وه
به ئاشکرا هه ره شه ت لی ده کات

- ده بیته ئاگام لیته بیته - واته نایته نه یه یه ت، به ده ست خۆت نییه...، کچه تیو،

پیزه... ماموستا رزگار، مهربان، پروناکی کچی خۆی، گولە، باوکی خۆت و ئامە خانى
ژنى خۆیت له بىر چوووتەوه، ئەى شەفەى گۆشاوگۆشى سەر برراو؟!...»

رۆستەمه سوورى تونده تەبببات، جۆرى قسەکردنى گۆرى:

- پیزه، کچى ئەوه بۆ بى دەنگ بوويت، ئەوه بۆچى وەلامم نادەیتەوه، ئەوه بىر له چى
دەکەیتەوه، تۆ شەرم ناکەیت منت راگرتوو؟!...

- چوزانم... بەخودا نازانم چى بلیم، قوربان من نۆکەرتم...

- ھەر چى بلیت کەلکى نیبە... پیاو کە داماسەر بەمالى دوزمندا دەکات، گەوجە...،
گوايه تۆ بەوه نازانیت من خۆم هاتووم بەدواتا؟!...

- «با، با، گەرەم، من سەرم لە ریتە، چۆن دەتوانم لە فەرمانى تۆ لابدەم...» پیزه له
دلى خۆیدا دەیگوت:

«داماو، بوويت بەتەلەکەوه... ئیتر دەکەویتە ناو فاقەى کویتخا و مینە شەرانیبەوه، جا
له تۆ داماو تر و برسیتەر و لیقەوماوتر ھەبە تۆ ناچاریت، ھەر دەبیت مل بدەیت... شەوى
وا ھەبوو بى شىو سەرت ناووتەوه... بەلام ئەى ئەولا، بەخودا دەبیت ئەوانیش دلگەران
نەکەیت... دواى خۆت بچۆرە لای خەجیج خان و زۆرەملی ئەم زالمەى تی بگەبەنە...»

- ھەستە لەگەلم، دەى باخۆم یەکەم جار بتبەم بۆ مالمەوه، ئەگینا ئەم تەلیسمەت بۆ
ناشکیت، ھەر جارێک دووجار چارەت گران دەکەیت، ئیتر وا ھەست دەکەیت لە مالى
خۆتدا... دەھەستە کچەتیو، دەبووایە لە خۆشیدا ھەلبەپەربتایە...

پیزه خەریک بوو دەم بکاتەوه... بەلام خۆشى نەیدەزانى چى بلیت، تیا مابوو، ھەستى
بەمەترسى دەکرد، بەلام ئەوه رۆستەمه سوورە و بەراستى، «بەسەر سەر، قوربان ناخر...»

- منجەمنجى ناویت... کەلکى نیبە، پیتشکەوه دەى، خیرا بە... ھەستە دەى...

بەم جۆرە پیزه بەرەو مالى خۆیان رافراندا... پیزه لە ریتگا گوتى:

- کویتخا گیان، دەبیت ریم بدەیت شەو بێمەوه بۆ کونە گورگەکەى خۆم، چونکە وا ھەز
دەکەم... «کچەتیو، پیزه بەتەلە گىراو، ھىچ نەبیت و بەشکو شەوانە سەر لە خەجیج خان
بدەیت و ئەم زۆر لیکردنەیان تیبگەبەنیت...»

- ھەر بەیانیان زوو وەرە، ئیتر خۆت چۆنت پیتخۆشە وا بکە، من رات دەھینم، بەلام
زۆرت لى ناکەم... «پیسى بۆگەن، مەگەر سوورە نانا سیت؟! لەل بکات وەک سەگ پەتى

دەکەیت، جارێ ھەر پشى پشى چاکترە... سبەى خۆت و کوپت دەلالى ئەولاشى پى
دەکەن، جارێ دەبیت دەمى چەور بکەیت و چەشە بپیت... با کەمیک بپوژیتەوه...
خەيالانى دەمریتگا تەواو، پیزه لەرزى لى ھاتسو... دەمى بەسترا بوو، بەدەم خەيالانى
ناخۆشەوه گەشتن... پیزه و کویتخا خۆیان کرد بەژووردا... مینە خۆشھاتنى پیزه کرد:

«ئافەرم پیزه، ئیتر تۆ خانى ئەم مالمەیت...»

- لیم بگەرێ، سەرم لى شىواو، خۆشم نازانم چۆن ھەنگاو دەنیم... چاک نیبە له
دوایدا ھەر ھاتە خزمەتتان؟!... گەرە و بچووکى ناو دى سەیریان دەکردین، کە لەگەل
کویتخادا بەرپۆتە دەرویشتین، لە تەریقیدا دەلەرزى و گشت گیانم بووبو بەئاو، لە ترساندا
ھەفتەیکى تریش نایەمەوه سەر خۆم... زۆر دەترسم، زەندەقم چوو... دەترسم پەنگیکم پى
دەن... من دەزانم دەکەومە بەر تەشەرى چاک و خراب...

- ھەى بى ئەقل، کى دەوتیت دەم بکاتەوه، زمانى لە بندا دەقترتینم، ئەو سى
بپوژنەى دى، رابە، ھەمىن و فاتە لنگەسۆلى تۆ ماچ دەکەن بیانھینین، کویتخاى باوکم و
منیش ھەر تۆمان بەدل بوو... من زۆرم پى خۆش بوو... ھەر ئەوەت چاک کرد...، بۆ
ئیمەش و بۆ تۆش، کار لەمە چاکتر نیبە، ئەوپەرى ژیریبە...

پیزه بەم قسانە کەمیک ھىور بوو، لەسەر دۆشەکلەیک، لە خوارەوه دانیشت،
سەراسیمە لە گیتاویکی قولدا بوو، لە دلى خۆیدا «دەزانم، وایە، لە سى چوار سەرەوه
پیتان خۆشە، نۆکەرێکی چوار پەل قەوى وەکو من، بەبى پارە و پوول و نانەسكى،
بیتەقینەوه و بپەرەقینەوه ھىچتان لە کيس ناچیت، لیتروونە دەلالیبەکەشت پى دەکەن...،
جارى زوو...»

یەکەم رۆژانى پیزه زۆر ناخۆش بوو... لە بارىکی دژوارى دەروونى وروژاودا بوو...،
بەلام رۆژ لە دواى رۆژ ملی نا بەدەم ئیشەوه...، وردە وردە بەستەلەكى گومان و ترس و
دوولبى تووایەوه، بەناچارى گرى کوپرەى ھەموو ناقایلیبەكى رەواپەوه، لە لایەک
خۆراکی چاک و پۆشتەبى و مالیکى ئاوەدان، لە لایەكى ترەوه ھەستى دەکرد رۆستەمه
سوور زەبر و زەنگى بەسەردا نابارینیت و تا رادەیک دلنەواى دەکات، ئەوى کە زیاتر
ھانى دا واتەى رۆستەمه سوور بوو کە لە بەردەمى خۆیدا وەک شىو ھەرەشە بەمىنەى
گوت:

- مینە، دەبیت بەچاوى من سەیرى پیزه بکەیت، بى دلایى ھىچى نەکەیت، نەبەلیت

به هۆی ئیمه وه تووشی ناخۆشی و گیروگرفت ببیت، خۆشم مه غدووری ناکه م... ئه وه بوو له وهلامدا مینه گوتی:

- باوکه، تۆ چۆنت بوویت وا ده بێت... با ئه مێش دڵ له دڵ نه دات، هه رچی به لاره خراپ و ناخۆش بوو، با پیمان بلێت، ئیتر پیزه یه کێکه له خۆمان...

«سه رشین، ئه وه تا هه ردووکیان مێچکه مێچکه ت بۆ ده کهن، جگه له ئیشی ما، له ولاره خه جیح خان و له ملاشه وه گوله ی جوان ئیتر چیت ده ویت؟!... نانت که و تۆته رۆنه وه، به لام ترسی ئه و دله راوکه یه، گه لێک جار مۆته که ی خه مێکی قورس سواری سه رت ده بێت، هانه هانه ی مینه و لاقرتیکانی وات لێ ده کات به رت بدات... خۆشت نازانیت گه مینه که ت به ره و کوێ ده تبات...»

سێ ساڵ تێپه ری به سه ر ئه و رۆژده ا که پیزه هات بۆ ماڵی رۆسته مه سوور... ئه م ماوه یه پیزه پیتی له ماڵی خه جیح خان نه بری... له پێشدا گوله زۆری پێ ناخۆش بوو که پیزه هاتوچۆیان بکات... هه ر له به ر ئه وه ی چووه ته ماڵی رۆسته مه سوور... به لام داکی زۆری له گه ل گوت که له به ر لێقه و ماوی و زۆری رۆسته مه، ناچار بووه، به م کاره ه هیح تاوانیکی نه کردووه... به تابه ته ی دوا ی ئه وه ی که ویستی بچیت بۆ ماڵی برابه که له چاوه که ی... که چی له به ر ژنه پێ فه ره که ی دالده ی خوشکه به سه زمانه که ی نه دا، بۆ ئه و مه به سه ته ش خه جیح خان ده ستی کرده ملی گوله: «به قوربان، ئه وه نه گبه ت و سه ر لێ شیاوه، تۆش هینده دڵ ره ق مه به... ئیمه چیمان به سه ر بێ که سێکی وه هاوه هه یه؟!...»

- دایه گیان من ده زانم بێ فه ره، باوکی ئه و کێ سه ره نگرتی کرد، هه ر رۆسته مه سوور نه بوو؟! ئه و حورمه تی گۆری باوکی خۆی نه گرتووه...

«کچم ده ره قه ته ی زۆری ئه و جه ره زه یه نه ها تووه... وه ک مه ری گیتز به ده م گورگه وه... داویه ته پێش خۆی و قاره ی لێ پرپوه...»

- به ده ست خۆم نبیه، له به رچاوم که و تووه، چاره یم ناویت، مه گه ر له به ر خاتری تۆ...
«به قوربانی چاوت بم، ئه و جار که بینی لێی زویریت، په لاماری قاچی دایت... ئه و گریانه به کوله ببیت بیر چووه وه؟!...»

رۆژان هات و رۆی... گوله ش ئه مه ی له بیر چووه وه... جا چی له بیردا ما بووه وه... ئه وه نه بێ سه ری پێچا بووه خه فه ته ی کۆستی گرانی دلی شیاو و په ستی... جاروبار بلاو کراوه ی جووتیارانه که هه ندی خه به ری دڵ خۆشکه ری بلاو ده کرده وه، که مێک سوکنایی پیتی ده هات، وه کو ئه وه ی ئه فسه ره نازاده کان و گۆرینی بارو ده خه که و رێکه وتن و داوای به ربوونی گیراوه کان و... ئا به م جۆره له باوه شی سۆزی دلسۆزانه ی ئه و دایکه مپه ره بانه دا مایه وه... گوله ی بێ ناز که و تووی دڵ و خۆشه ویستی، ئه و سا توانی له گه ل مه ربواندا له ئاخه ر بیینی به ندیخانه دا، ئه م باسی هه واله دڵ خۆشکه ره کانی ده نگی جووتیاران و ئه ویش هه والی موزا هه ره کانی به غدا و خوارووی بۆ بگێرتته وه که هه موو داوای ئاشتی بۆ لای خۆمان ده که ن و دیوکراتیش بۆ هه موو، گوایه ده لێن ده بێت هه موو حه پسه کانیش به ر بێن... گوله ئا به م حاله و به سه سێ ساڵ ئه مجا کولی پێشی دلی په ره ی گولی تۆزێک بنیشیتته وه، گر و کلپه ی کانی جۆشی خورۆشی هه ندیک خامۆش بێته وه... هه رچه نده سۆزی ده روونی تاساوی، وه ک پزیسکی ژێر خۆله مێشی کانی ناگرین له ماته دا بوو، به لام رووناکایی که و تبه ووه ناو چاوه گه شه کانیه وه... ره نگه هه لبزرکاوه که ی گه شی تیکه و تبه ووه وه... له ماوه ی مانگێک یان دوو مانگ جارێکدا ده چوو بۆ دیده نی کردنی مه ربوانی خۆشه ویستی دڵ و گیان... په رچه مه زه رده ئالتونیه که ی وه ک کلافه ی ئاوریشمین له سه ر ته ختی ئالی کالی ناوچه وانی پان و جوانی، وه کو گولێک خه رمانه ی کردبوو... ئه گرچه شی وه ک تالی خه باته ی خاوی نه رمی بریقه دار، به لام له به رزه رێکه ناسکه که یدا په خشان ده بووه وه، به لێ دیه نی کێژی جوان، تیکه ل به شیه ی پر په زا ره ده بوو، دلیک نا هه زار دڵ شه یدا ی ده بوو... مینه ی ئارام له به ر براویش له ولاره، هه موو جوانی سه روشتی له ره نگینی گوله دا ده بیینی و هه ر ئه وه نه بوو شیت ناییت، وه ک هارومار گینگلی ده خوارد، ژهنگی دلی پیسی و مێشکی پووچه لی وه ک خۆزه له ناخدا ده یخواردووه... مینه مه به سه تی به پیزه هه بوو، ئه م ماوه یه زۆر دلی راگرتبوو... به لام جاروبار، به ده م ده یجولاند و به ده ست چه پۆکان و گه مه ی له گه لدا ده کرد، به لام هه رکه ببیدیایه پیتی په ست و بێزار ده بێت، وازی لێ ده هانی و سه ری نه ده کرده سه ر... هه ندی کاتیش هانی ده دا که بچیته لای گوله، گه لێ جاریش وای لێ ده کرد که له گوله ی بۆ بدوی بزانی له چیدا یه... راشیده سپارد که پیزه کارێکی وه ها بکات به جۆری لای گوله بدوی که مه ربوانی له به رچاو بکه ویت... به لام پیزه زانی ئه وه ی نه ده کرد هیح بدرکینیت... پیزه ورده ورده رۆ ده چووه زه لکاوه پیسه که ی شکواریی ساخته ی دنیای لیخنی رۆسته م و

مینهوه، هه‌رچه‌نده مالمی خه‌جیح خانی خو‌ش ده‌ویست و ږیزی ده‌گرتن، به‌لام به‌هوی ده‌ملووسی و فیلمی مینه‌وه، بی‌ئوه‌ی به‌خوی بزانی‌ت، تا ده‌هات پتر ده‌خزایه خه‌شارگه‌یان‌ه‌وه... مینه‌ی مو‌ران‌ه‌ش جاروبار واته‌ی وای ده‌رده‌خست که بو‌نی ئوه‌ی لی بیت...، ئوه‌و بوو پی‌زه‌ی نه‌رم کردبوو که له پرمه‌ی گریانی گول‌ه‌دا، پی‌زه جاروبار هه‌لی ده‌قو‌زی‌به‌وه، قسه‌ی به‌تو‌یکلی به‌گو‌ییدا ده‌دا... «تازه کاکه مه‌ریو‌انمان له ده‌ست چوو...» یان جاریکی تر گوتی:

«تو‌ئوت له کیس چوو، ئه‌ویش تو‌ی له کیس چوو...» پی‌زه چهند که‌ږه‌تیکی تر خوی نازا ده‌کرد و ده‌یگوت: «بیست سالی تر کئ ده‌ژی...؟!...»، «بیست سال ته‌مه‌نیکه، مه‌گه‌ر له حه‌قایه‌تدا بیست‌تریت...» «کچئ کئ خوی بو‌ کئ ده‌فه‌وتینیت...» به‌لام راسته‌وخو نه‌یده‌توانی تا ئه‌م کاته هیچ بدرکینیت، بگره‌ پیتی به‌جهرگی خوی داده‌نا... مینه‌ ورده‌ وده‌ پی‌زه‌ی لاس دا، به‌م سئ ساله‌ وای لی هاتبوو گه‌مه و ده‌ستبازی ږو‌زان‌ه‌ی له لا بوو‌بووه کاریکی ئاسایی له‌گه‌لیدا...، مینه‌ هه‌ر شتیکی پی‌ بگو‌تایه، ئه‌م به‌راکردن بو‌ی ده‌کرد، بو‌چی نا، له په‌ژمورده‌یی برسیتی و په‌جالیی ږزگاری بوو‌بوو، باوک و کور بو‌ ږزه‌وه‌ندی خویان پشیی پشییان بو‌ ده‌کرد، تا بو‌ دوایی مالمی و ده‌سته‌مویان کرد... مینه‌ش هه‌موو شتیکی بو‌ پی‌زه جیبه‌جئ کردبوو، جلی چاک، خواردنی باش، شوینی پاک...، هه‌رکه ده‌چوو بو‌ شار، هه‌ندیک موتو و مور و بو‌نی هه‌رزان‌به‌های بو‌ ده‌هانی...، به‌م جو‌ره پی‌زه کردبوو به‌ئه‌موستیله و کردبوو به‌ده‌ستی خوی...، دیاره ئیشی گرینگی پی‌به‌تی، مینه‌ خوی ده‌زانیت چی ده‌کات...، ئوه‌و بوو ئه‌م ماوه‌ی سئ ساله‌ ئه‌وپه‌ږی هیمنی له‌گه‌ل مالمی خه‌جیح خانداندا به‌کار ده‌هینا، ږیزی ته‌واوی ده‌گرتن، به‌شکو به‌ناسانی به‌مه‌رامی خوی بگات، به‌جو‌ریکی خیرخوایی و یارمه‌تیده‌ره‌وه‌ خویان نیشان ده‌دا که پاک و هه‌ندیک ساوبلکه‌یان پی‌ بخه‌له‌تی و به‌باش ناو بیرین... تا کار گه‌یشته ئوه‌ی شه‌وی پیشوو ږیاری ته‌واوی له پی‌زه وەرگرت که سبه‌ینی له کاتی نو‌تی نیوه‌ږو‌دا، که خه‌جیح خان ده‌چیت بو‌ سه‌ر کانی، ئه‌میش بچیته لای گول‌ه و به‌ناشکرا پتی بلتیت که با شوو بکات به‌مینه، هانی بدات و تپی بگه‌نیت که تازه بو‌ مه‌ریوان نایت و با به‌زه‌یی به‌خو‌یدا بیت‌ه‌وه، به‌تایبه‌تی که مینه‌ زور مه‌جیو‌رتی... پی‌زه هه‌رچه‌نده ئه‌م کاره‌ی به‌لاوه‌ گران بوو، به‌لام پتی به‌جهرگی خو‌یدا نا، دوا‌ی بیر لیک‌کردنه‌وه‌یه‌کی زور، به‌ره‌و مالمی خه‌جیح خان ږوی، هه‌رکه پتی برده ئه‌ودبو ده‌رگا‌که‌وه، خه‌جیح خانی دی، دل‌ی داخو‌رپا...، «ئای پی‌زه‌ی ناهه‌موار، ئه‌و داوه‌ی تپی که‌وتوویت و چوار میخه‌ی کیشاویت...، ئه‌گه‌ر سه‌رسه‌خت و

نه‌گه‌ت نه‌بو‌وتایه، به‌م جو‌ره ناخو‌شه تو‌وش نه‌ده‌بو‌ویت، به‌رامبه‌ر به‌ملا گونا‌هیتی گه‌وره ده‌که‌یت، ئه‌ی ئه‌ولا؟! به‌ناسانی سه‌ره‌نگریت ده‌کن...»

– ناخ... من چی بکه‌م، بی‌ئمه‌کی و سپله‌یی به‌رامبه‌ر ئه‌و خه‌جیح خانه میه‌ره‌بان‌ه تاوانیکی گه‌وره‌یه، ئه‌ی ناپاکی له‌گه‌ل گول‌ه‌ی پاک و بی‌گه‌رددا...؟!...

«ئێ ږوله تو‌ ده‌سه‌لاتت چیه... ئه‌گه‌ر به‌فه‌رمانی مینه‌ ده‌که‌یت هه‌ر وه‌ی، ناپکه‌یت خرابتر، قو‌ریکه و تپی نیشوویت، ئه‌مجاره هیچ مه‌لتی، لای مینه‌ درۆیه‌ک...»

«جاری پیشوو مینه‌ لاسار حه‌شری دنیای پی‌ کردی، گوايه به‌ناوی گه‌مه و ده‌ستبازی‌ه‌وه...، به‌نیوه راست و نیوه درۆ، قو‌لی بادایت، له‌په‌ږوو داتی به‌زه‌ویدا، سواری کو‌لت بوو، بال‌ت تا هه‌فته‌یه‌ک جه‌مام بوو‌بوو، گریایت، مینه‌ زه‌به‌لاح به‌باو‌ه‌شیک هه‌لیسانیت‌ه‌وه، به‌ناوی ناشت‌کردنه‌وه‌وه تیر ماچی کردیت، ده‌می خسته ناو ده‌مت...، ئه‌وه بوو ږه‌ ږه‌یه‌کی خسته قو‌لی مسته‌وه، نه‌تو‌یست، حه‌زیش له‌ پارکه‌ بوو، دوا‌یی به‌زور و به‌هه‌ږه‌شه لیت وەرگرت و خسته ته‌نکه‌ی باخه‌لت، په‌یمانی ئه‌نگوستیله‌یه‌کی زی‌ریشی دایتی که له شار بو‌ت به‌یتیت، ناشتی کردیت‌ه‌وه، دل‌ت نه‌رم بوو، ئه‌ی گوايه چی بکه‌یت و تازه ږوو له کو‌ی بکه‌یت...»

– هه‌سته نه‌گه‌ت، ئه‌وه خو‌به‌تی، مینه‌ی حه‌شه‌ری وای به‌ره‌و ږووت دیت، خو‌زگه‌ باسی مه‌سه‌له‌ی گو‌ږینی نه‌کردایه... مینه‌ به‌هاواریکی شپ‌زه‌وه:

پی‌رو‌ز خان چونی؟!... «ئه‌ی قو‌رت به‌سه‌ر، دیسان مه‌سه‌له‌که‌یه، ئه‌مجاره به‌هانه‌ت نییه...»

– مینا‌غا به‌خیر بیت‌ه‌وه، دره‌نگ هاتیت‌ه‌وه، نانت بو‌ دانیم؟!...

– کچئ نانی چی، بی‌میشک، منی نیر ئه‌مږو‌ رانی قه‌لی خرته میتیان بو‌ دانام، مږم مږ، ئیسکوپروسکیم ده‌ره‌تیاوه...»

– له‌وه ده‌چیت دل‌ت زور خو‌ش بیت؟!...

– ئه‌ی چو‌ن، دۆستی گیانی خو‌ش بیت... «هه‌ش به‌سه‌رت پی‌زه، وای دیاره هه‌ر خه‌ریکه، به‌هیچ دانامرکیت...»

– هه‌سته پی‌رو‌ز، ږو‌ بو‌ لای گول‌ه، بزانه‌م چو‌ن لاسی ده‌ده‌یت...»

پی‌زه ترسه‌ دو‌ابراوه‌که دایگرت‌ه‌وه...، دل‌ی راته‌کی، به‌ناخو‌شیی و به‌م جو‌ره به‌ره‌و مالمی

خه جيج خان كه و ته رى، له رېنگه، وهك به جه نازهبى بيبهن، ده جوړ بيري كردو ته وه، كاتيكى به خوځى زانى له ناو دهرگا كه ياندا چه قيوه، خه جيج خان به گهرمى پيشوازى كرد...
 - پييزه كه، به خودا چاك بوو هاتيت...، خودا ره خسانتى...، ده چم هم به ربه ده شوم، هه نديك گير ده بم، كچه كه م تا ديمه وه تو لاي گولته به...
 - دهبا من بچم بيشوم، تو خودا با من بچم...، تا من وه ستابم چون تو ده چيت، خه جالته خوم...
 - نا نا خوم ده بشوم... تا ديمه وه ناگادارى گولته به...
 - كه واته به چاوان...، كاره كه ريتيشى ده كه م - پييزه له دللى خودا «به خودا چاك بوو...، باش رېكه و توه، همى مينه به...»
 - گولته خان گيان، چونيت؟! باشيت...
 - خوش بيت، پييزه...، فهرموو وهره به ربه وه... پييزه ته واو چووه نزيكى، به يه كه وه دانيشتن، ده ستبان كرد به دواندن و ده مه ته قى...
 - گولته خان له كه يه وه نه چووى بو شار...؟!
 - مانگېك زياتره...، نه و نده چووين وهرز بووين، چوونى چى، ههر داخ و خه فه ته...، ههر نه چم با شتره...
 - دم خوش، نه رى به خودا، ههر نه چيت چا كتره...، چ كه لكى كه هه به...، به چى ده چيت و بو چيتان چا كه، به خودا هم حاله بو تو زى نازدار ناشيت...
 - پييزه، نهى ده سته لاتم چييه...، نه گهر نه چم چى بكه م...؟!
 - بوچى گوايه، نهى بوچى توش به وه وه بپرووكيت...، به زه بيت به جوانييه كهى خودا بيته وه، ههر چى هم ناوچه يه هه به به عه زهت شيرينى تو ون، ده يان كه سى به ده ست و ساماندار پيلا وه كانت ده لي سته وه...، حه لئا حه لئا پتوه ده كه ن...
 - سوودى چييه...، كى ده زانيت سبه ينى چى لى به سهر ديت؟!
 - نهى كه به سهر يان هات، ده بيت ده سته وو سان و بى چاره، مل كه چ بكه يت؟! تو ده ته و يت خوت و هم جوانييه به وه وتينيت؟!
 ههر دوو كيان بو ماوه يه ك بى دنگ بوون...

گولته هه ناسه يه كى به نا خودا خى هه لكيشا، گيژاوى خه يال لولى ددها «نه و قسانه ي پييزه راستن و گرى دللى به سويشم وا ناليت...»
 - نه وه بو بى دنگ بوويت، بو وه لامت نه دامه وه؟! گولته گيان، به قوربانتم بم...
 په حميک به خوت بکه...
 - وازم لى بينه، هاتوته كونه لووتم، زور په ستم...، هه تا لى بکوليته وه دهر دم كار يبه و زامم سوى هاتووه...، هيندهى نه ماوه دلتم دهر بيت و ليك بيمه وه...
 - جا بوچى، وه ها له خوت ده كه يت، به خودا پياوان باريان نييه، بوچى خوت دهر پروكيت، له بهر چى... له رې چيدا... نه وا نه و روى، تو بو تيدا بچيت...، گوايه مهربوان پيى خوشه تو به م مهربيه بگه يه نيت؟! نه وه دل سوزيه يان له بهر خو به تى...؟! تو خودا با ئيتر به س بتخه له تينيت...!!
 - نه به و خودايه، وا مه لى...، له م دو اييه دا، چه ند جار به دا يكمى گوتو وه كه نه گهر من قايل ده بم شوو بکه م...، به لام من به هيچ جوړيك دللى شووم نييه و ههر ده بيت بو مهربوان بم...، يا ههر شوو ناکه م، با بو گل بم چا كتره...
 - جا نه وسا دللى مهربوان له به نديخانه دا نارام و شاد ده بيت، توش به وه وتينيت... وا نييه؟!
 گوايه نه مهى پى خوش ده بيت، خو نه مهش نه بو وايه نه وه ههر بو تو نه ده بوو، ههر خه ريكى جووت و مووت و جووت يارانه كه يه، هم دهر دى سياسه ته لى نايته وه، گرتن و را كه را كه ي به دو او يه، ههر گيز بو تو ناييت...
 - كچى پييزه ئيتر له مه مه دوئ...، دلتم به به ربه وه نه ماوه، وه خته تو ق بكه م...، گولته چاوى پر بوو بوو له فرميسك، دللى قولپى ددها...، رهنكى سوور هه لگه را بوو، سهرى خولى ده خوارد، خو پنى دهماره كانى له هاز هى هه لچووندا بوو...
 - نه گهر به با وهرى كاره كرى خوت ده كه يت، چا كترين چاره سهرى بارى تو شوو كرده...، ئيتر بى دنگى چى بيم... من هم به ربه وا ده زانم بو تو...، له دل سوزى خوم بيت ده ليم، نه وه باشه، نه ك هم كوشتن و خو پرينه، تو خوش ده و يت... گونا هيت بوچى وات لى ده كه ن... ههر كه سه خو ي مه به سته، تو يان به ستوته وه...!!
 - كچى بو نه و نده زور بل ييت...، جا كى هه يه جيگه ي مهربوان له دللى مندا

بگریته و...، کی؟؟ ده پیم بلتی ئهوا دایقم کرد...، بزائم مه به سست له کییه...؟!...

- ئهوهی تۆی خوش دهویت...، ئهوهی ده تپه رستی و هه موو شتیکی له پیناو تۆدا بهخت دهکات...، ئهوهی ده بیته به نوکهر و بهرده سست، ئهوهی سه ری خویتی له بهر پیتدا داده نیته و ده تخاته سه ر چاوی...، ئهوهی من ناگام لییه ته تی شیت و شه یدات بووه و داویتییه کیوان...، ئهوهی خه و و خوړاکی داوه به نیگای چاوی تۆ...، گوئه گیان، مینه یه مینه...، شه و و رۆژ منی هه راسان کردووه، هه زار جاری پی گوتووم تکات لی بکه م، من نه موپراوه، ناخری ئه وه ئه مرۆش زۆری لی کردم که بیم و پیت بلیم...، گوئه گیان به خودا مینه ده لیت هه موو سامان و گشت زه و یوزاری باوکیشمی له سه ر تا پۆ ده که یین، هه ر به لاین بدات و شووم پی بکات...، گه ر تۆ قایل بیت، دایکیشت دلی نه رم ده بیت...

«دایکم...؟!...»

- ئا، ئا، دایکت، خانگی میهره بان، خوشه ویستی هه مووان...

پیزه به گه رمی بینی گرتبوو، ماوهی به گوئه نه ده دا دم بکاته وه...، گوئه ش ده می بووبوو به ته له ی ته قیوو...، چاوی زه ق کردبووه وه، له شی که وتبووه له رزین...، له دوا ی پی ده نگی پیزه، گوتی:

- کی کی، مینه...، مینه درنده ی چه په ل؟!...، مینه دوژمنی خوینه خویمان...؟! هه ی بی سیفه ت، ئه مه تۆی وات لی هاتووه، بووینه ده لالی مینه و باوکی... من زوو تۆم ناسی، خه تای دل پاکیی دایکم بوو...

گوئه سه ری خولی ده خوارد، چاوی گپژووژ بووبوو، هینده ی زانی که وته لیوه له ری، له م کاته دا که وت و بوورایه وه... پیزه سه ری لی شیوا، به په له جامی ناوی ساردی هانی، دهستی کرد به ناو پیرژینی ده موچاوی گوئه...، له م کاته دا خه جیح خان خو ی کرد به ژووردا، رایکرد و باوه شی به مله نه رم و شله که ی گوئه دا کرد، سه ری کرده سه ر پانی خو ی

- هه پیرۆ...، هه پیرۆ، پیزه ی سه رشین ئه وه چییه... چی روویداوه...؟! هه لبه ته دلت به شان دووه، بزائم چیت پی گوتوو؟!...

- به خودا نازانم، هیچ نییه...، تۆزی دلی له سه ر خو ی چوو، ئه و دله ناسکه ی، له ده وری بگه ریم، خه مت نه بیته هیچ نییه...، هه ر ئیسته هه لده ستیته وه، منیش وه خته له داخندا برم، خه جیح خان په لاماری سه ری گوئه ی دایه وه، خستییه باوه شی خو به وه،

دهستی کرد به ماچکردنی، به سنگی خو به وه ی نووساند، پیزه ش به گریانه وه هه ردوو دهسته سپیبه جوانه کانی گوئه ی هه لده گولۆفتن و ماچی ده کردن...

- گوئه گیان، گوئه که، ئه وه چیته...، ئه وه بۆ چاوه جوانه کانت هه لناپریت، له ده ورت بگه ریم، به قوربانی رۆحت بم... پاش ماوه یه ک گوئه چاوی هه لپیری، چاوی به ناوچه وانی پیزه که وت، زۆر به توندی قیژاندی:

- پرۆ... لپه ره نه مینی...، بی ئابرووی بی شه رم...، لپه ره نه وهستی...، نه مینی، هه ی چه په لی پیس...

پیزه ده می تیکه لوپتیکه ل بووبوو...، هه ستایه سه ری، رووی کرده خه جیح خان، به گریانه وه:

«به خودا ئیوه م زۆر خوش دهویت، گونا هم نییه، به عه قلی خو م قسه ی باشم کردووه... من چوزانم به و جوژه دلگران ده بیت، ئیوه تاکه دل سۆز و مشوورخۆری من بوون...، من هه رگیز چاکه ی ئیوه م بیر ناچیتته وه...»

- ناچیزه له بهر چاوم ون به، به خو مه وه ناوه ستیت، دایکیشم...

پیزه به پتیه وشک بووبوو، ده می بووبوو به ته له ی ته قیو، له دلی خویدا:

«ده بخو پیزه ی خلینه...، کلک بکه به کلکی مینه و رۆسته مدا، با په نگی وه هات پی بدن، هه ر ئه مانته هه بوو، ئه وا ئه مانیشته له کیس چوو...»

گوئه دیسانه وه هاواری کرد: «به پتیه وشک مه به، پرۆ ئیره به جی بهیته...»

خه جیح خان رووی کرده گوئه...

- ئه وه چییه کچم، چی روویداوه، پیم بلتی...، وا شیت بووم، پیزه چی کردووه، چی گوتوو؟! بۆ وه ها لینی بیزار بوویت... بۆچی ده رتکرد؟! ده پیم بلتی...

- با پروات، بی ئابرووه، ناچیزه یه، به دره فتار و ره وشت پیسه...

- چییه ده پیم بلتی چی کردووه، چی گوتوو...؟!...

- پیم ده لیت شوو بکه م به مینه ی رۆسته مه سووری پیوا کوژی دوژمنی باوه کوشته م، به خو مه وه نه وه ستاوه، با نه یلیم...

- رایه ی چییه، به باوکییه وه، به ناژ داییه وه، بۆ خو ی گوت...، سه ری دا له به رد...، ئیتر

ئا بەو جۆرە پىزە خەجىج خانى لە كىس چوو...، تەنھا دەرگای يارمەتيدان و خۆ بەختيوكردنى ھەر مالى رۆستەمە سوور بوو، پىزە بەشى زۆرى شەوى لە مالى ئەمان بەسەردەبرد...، واى لى ھاتبوو لە گەرانەوى شىوان، بۆ كۆختە داروخواوە سارد و سړەكەى و ھاتنەوى بەيانى زوى، تەواو وەرژ بووبوو...، كۆتخا بەمەسەلەكەى گولەى زانىبوو...، ئەو بوو كە رۆستەمە سوور پىي گوت بەئىجگارى لەوئى مېنىتەو، زۆرى لا خوش بوو...، ژوورەكەى رووناكيان دايە كە لەوئى بنويت...، سالتىك بەم پىيە رايبارد...، مېنە دۆشەك و لىفەكەى دايكى دايە كە پىيە بنويت...، پىزە نوئى واى بەخۆبەو نەدیبوو...، دەمىك بوو خەوى بەپىخەفى و ھاو دەدى، ئەو پەرى ئاواتى ئەو بوو كە يەككىك بىخوازىت و دەستىك نوئى گەرم و نەرمى بۆ ئامادە بكات كە تيايدا بتلئىتەو، ئا لەم بىرانەدا بوو كە مېنە كردى بەژووردا، پىزە لە جىيى خۆى داچلەكى و ھەستايە سەرى...،

- پىزە ھەلسە...، ئەمە نوئى بووكىنئىتە... ھەر ئەو نەدەت ماوہ كە لە ئەلەى رەنجەرت ماره بكەم...، تۆ حەز لەو ھە ناكەيت؟! ھەر ئەو نە ماوہ بۆت بكەم؟!... مېنە لەسەر تەنىشتى نوئى تازەكان دانىشت، پىزەش بەدوايدا دانىشتەو...

- ميناغا، وامزانى كە گولەم بۆ قايل نەكردى لىم زویر دەبیت، بەلام ئىستە دلم خوش بوو، توخودا بەراستتە بۆ ئەلە، خۆزگە ئەمەشت بۆ بكردمايە...، جا ئەلە قايل دەبیت؟!...

- گەوجە، من رىيەك بۆ ئەلە دابنئىم...، ئەلە دەتوانئىت لىي دەرىچئىت؟!... كەس دەتوانئىت بى ئەمرى من بكات؟! تۆ دەتوانئىت؟!...

ترسىكى كوشندە ھەناوى پىزەى راتەكاند...

- نە بەو خودايە، رايەى چىيە، ملفىچگە قرخەيە، كى دەتوانئىت لە قسەت دەرىچئىت...، مئىش حەدم نىيە...

- ئەى ئافەرم عاقل، ئىتر خەمت چىيە و بۆچى دوودلئىت!!!...

- قورىان، لە چى دوودلم...؟!...

- لە گەمە و رابواردن و مەزاقەكەى خۆمان...

- نازانم، خودا بەختىرى بگىرئىت، بەخودا ترسم نارەوتئىتەو...

پىزە ئەم وتانەى بى خوش بوو...، چووہ بىرۆكەى ئاواتى دلئى خوشى نەدیبوہ...، لەم كاتەدا مېنە لىي نىك بووہ...، ھەردوو دەستى گرت، دەستى كرد بەھەلگۆفتنى پىزە...، بەھەر شىوہبەك بوو، پىزە خۆى لە ژئىر دەستى دەرھانى...

- ميناغا گيان...، دە وامەكە...، ديسان دەستت بى كردهوہ... دە بەسە ئىتر، تىر لە لاقرتئى و دەستبازى ناخۆت...

- ئەى نابئى تۆزئىك گەمان بكەين...، گوايە پىت ناخۆشە ميناغا وازىت لەگەلدا بكات...؟! ھەزارى وەكو كابرا خەون بەساتئىكەو دەبىين كە ئاوا بىيانگەوزئىم...، شەيتان ئەو جارە كە ھات خۆت لى نەگرتبووين...؟!...

- با، با، دەباشە ئىتر وا مەكە... شەودئىرە بچۆرەوہ ناو جىگەكەى خۆت... ئەو ھەشت بىر خستەوہ، بەخودا راست دەكەيت، حەز دەكەيت كابراشت بۆ پەيدا دەكەمەوہ... ھەر ھىندە بزائە ھىنامە ميوانىمان...

- ئافەرم، كەواتە باشە بابروم...، خۆتى لى ھەلخە، بەخەونئىش نەتدەدى لە شوئى و ھادا بنووت...، لئىدە پىرۆزى جانانە، بەختى ئاوہا چاكت ھىناوہ...

پىزە لە خوشىياندا، پەلامارى دەستى مېنەى دا و ماچى كرد، مېنە باوہشىكى توندى پىادا كرد و لەسەر گازەراى پشت داي بەسەر نوئى پاك و خاوتىن و نەرم و شلى دايە ئامىنەدا، ماوہبەكى تر پىزەى رەقاندەوہ و ئەمجا بەجىي ھىشت...

پىزەى خوش خەيال وىستى چراكە كز بكات، بەلام نەيتاوازا و كەوتە خەيالەوہ

«پىزە نەگربسى بەختەوہر، سەيرى ئەو بنمىچە پاكە و دارى دارەراى سپى و جوان، دىوارى گەچكارى، باشە چۆن و ھە سپى و لووسە...، فەرش بەدىوارەوہ، من نازانم چۆن شەو و رۆژت لەو كۆلئىتە نزمە داروخواوە قەقنەسەدا بەسەردەبرد، جا ئەو كەى ژيان بوو، ئەوسا تۆ لەبەر سەرما و بى ئاگر و دووى خەوت لى نەدەكەوت، ئەى ئىستە تىر و پر، لە خوشىياندا ھەر ئەو نىيە گەشكە ناگرئىت... بەلام چەند شەوئىكە ئەم ئىشە تازەيەت بۆ پەيدا بووہ...، بەرى دەستت شل دەبىت و ماندوو دەبىت، ئەو ھەر نالى بەسە...، پشتى پان و ماسوولكەكانى بەھىز و پتەون، ئەو دەلئىت «سەرمام بووہ و پشم رەق بووہ...»

تۆ دەلئىت «با بۆت چەور بكەم...»

- رىقم لە چەوركردەنە...

دویشه و همدیسان له ئەلەت بۆ دووایهوه... بهخودا بهراست دەرچوایه و ئەم شوووت بکردایه خوۆش دەبوو، جا ئیتر چیت ئەویست، میتردی چاک و جینگه و رینگه ی پاک و خاوین و یارمەتی مینه ناغاشی لەسەر... ئیتر چیت پیزه، بەلام خۆزگه وهکو گولە جوان بوویتایه، بهناسانی شووت بکردایه بهیهکیکی وهکو مینه، بهخودا قۆزه، کورپکی بۆشناخ و قهبه و بهتوانایه... ناگات لێ بوو پیزه دوینی شوو که رهگی شان و ملت دهگرت و دهتشیلا، پیتی گوتی ماسوولکهی سنگ و مهکی بۆ بشیلیت، ئای چەندت پێ خوۆش بوو، نهگرس، بهخودا مووچرکه و تهزووت پيادا دههات... شهرمته نهکردایه، دهیگرتی و خوۆت بهملیدا دهدا، ئەوه چۆن ئەمشه و بانگی نهکردیت، خوۆ دوینی شوو گوتی «تا ههفتهیهک هه موو شهوێک ده بیته بشیلیت» پیزه ی چاوشوێ، چاکی راهینایت، هه ی بی رهوشت، بۆی بوویت به مریشکی رهجه بی، دهستیکت بۆ بهینیت وهک دهسته موۆ فسی بۆ دهدهیتهوه... جا گوايه تو له کابرا زیاتریت؟!... ههزار هینده ی تو، جوانتره و هه هینده دهزانیت دیته خزمه تی، چەند جار خوۆت لێ گرتوون، هه چي نه شیت له گه لیدا دهیکات، بهساویلکه بی خه له تاندوویه تی، گوايه هه کات گولە ی هینا، پاش چەند مانگیکت ئەویش دههینیت...

ئای که بهفرتو فیله... ئیتر وایه، دهسه لاتی هه موو شتیکی ههیه... ههیه تی و پشت ئەستوره، له ده لاوه بۆی لواوه...

مینه تهقه ی له ده رگا هینا و هاته ژوو ره وه...

- میناغا فهرموو، ئەوه بۆ بانگت نه کردم پشتت بشیل...؟!... هه به ته ما بووم که بانگم بکهیت؟!...

- ئەوا خوۆم هاتووم، چاکتر نییه...؟! گوتم با ئەمشه و لیتره بشیلیت...، که راتی بی، میوان راناگریت؟!...

- رایهم چیه، ئاخ که چووینته دهره وه سه رمات ده بیته... ئیجگاری شان و ملت ره قتر ده بیته، ده ترسم نه خوۆش بکهویت...

- دوایی هه به دهستی تو نه رم ده بیته وه، وا دیاره زۆر به ته نگمه وهیت... منت خوۆش دهویت... وا نییه؟!...

- من خاکی بهرپیتتم، تو بووینته فریاد په سی من، من نوکەر و که نیزه کی تووم...
- شتی تریش، بهلام ئەوه ی تریان نالیتیت... وا دیاره شه رم ده کهیت، هه ی فیلبازی جانانه...

ده گویی مه ده ری، ته مه ن پینج و دوو رۆژیکه دیت و ده روات و ده بریتنه وه، ئەو ناگره خوۆش بکه، ده ی دوو سی چل داری تر بخه ره ناو زۆپا که ی پرونا که وه...، بۆ تو چا که...، ئەمجا وه ره بشیله...

پیزه له خوۆیه وه دلێ داخو ریا، ترسه که که وه ته وه کاسه ی سه ری... بهلام ئەوه ی ئەلقه له گوپی مینه ئاغا فه رمانی به جی هینا و هات به لای ناغایه وه، بۆ پشت شیلان و...، مینه چۆغه و مرادخانیه که ی خوۆ دامالی بوو...، له سه ر جینگه ی راخراوی پیزه هه ر زوو لینی دانیشتبوو...، پیزه دهستی به پشت شیلان کرد، تا وای لێ هات دهسته کانی ماندوو بوو بوون...، ئەمجا مینه له سه ر پشت پالکه وت...

- سا ده ی ده ماره کانی سه ر سنگیشم تو زیکت بۆ بشیله... هه رچه نده ماندووش بوویت...

پیزه به بیله نگی، ملی درێژ کردبوو، به کاری خوۆیه وه خه ریک بوو، له گه ل ئەوه ی خوۆشی لێ ده هات، ترسه که ش دایگرته وه «وهک هه موو جار گوتوته، ئەم کابرایه ئامانی بۆ نییه...» له بیره کانی وهک شه وی پیشوودا بوو که مینه په لاماری دا و پیزه ی خست به سه ر خۆیدا...، هه ردوو دهسته ئەستوره پته وه کانی ئالانده که مه ری پیزه، به جوړتیکی وه ها وهک له پر بیخه یته ناو هه وزیک ئاوه وه وای لێ به سه ر هات... له هه مان کاتدا هه ردوو قاچی ئالانده لاقه کانی وهک گرتیان لێ بدات، پیزه که وته ناو فاقه ی ته وا وه وه، بهلام ته له یه کی قایم، به جوړتیکی پرزه ی لێ بریوو که ماوه ی په له قازیتی نه ما بوو...، هه ردوو کیان بۆ ماوه یه ک به م جوۆره مانه وه...، مینه لیو و لچه ئەستوره که ی پیزه ی له ناو ده می خۆیدا خنکاندبوو، پشوو نه ده دا، هه تا دوایی له پریکدا سه ری راپسکاند...

- ئەمشه و زۆرت لێ ده ترسم... خراب په لامارت داوم... لیوم سه ر بووه، ده چوو زیتنه وه، ئەوه بۆ وام لێ ده کهیت؟! ده ست لایه، به ره للام بکه...، تکات لێ ده که م...، ئاخ چۆن وا ده بیته...؟! توخودا نه کهیت...، ئەوه نا... لایه...، ئەو یتر...، چیت ده لیتیت باشه به چاوان... ئابرووم ده چیت... نا... به قوریانت بم...

- کچی که رانی، هه ی گه وجه... یاری ده که یین...، ئەمه له بیرت چوو وه که ده تده م به ئەله... له ئەلەت ماره ده که م...، من له سه ر په یمانی خوۆم...، منت له پشتم...، ته وا... با

بتدم بهئه له... ئیتر له چی سل ده که یته وه؟!... هه ی ترسنۆک... یاریی خوش... دهی گیانه کهم... یاری، دهی بازانم؟! فیر به، ئەمه یه یاریی خوش و به له زهت، هیشتا تامه که بیته نه چۆته ژیر زمان... تو بزانه، سووک سووک... ئەها چهند خوشه...

مینه ی جهر به زه ی وه ک که شک ی سوواوه، به زۆر و به خواهیشت... به زمانی لووس و واته ی شیرین و هه لدان، ورده ورده پیزه ی کرچی به ده ست خۆیه وه شل کرد...، پیزه ی ده هینا و ده برد...، خوشیی و ترسی ناوینته، پیزه ی کاس کرد...، به دم ته کانی مینه ی درنده وه، به دم قه پی گورگی برسییه وه، وه ک شه که می پی گیتی لئ هات، ناگای له ناخ و ئۆفی خۆشی نه ما...، خولیای بازار و شووریه ی و له زه تی خوشیی که وته ناو قاووغی برسییتی و ئاره زووی دهروونی وشکه رۆی هه لقرچا و له تینواندا هه لپرووزاوه وه... خۆی کرده بوو که زمه... شل بوو، سارد بووه وه... له هۆش خۆی چوو... ئاره قه و رووسووری به مه ی نه تی تیکه ل بوون...، هۆش و گووشی به سه ر دنیا وه نه ما... مینه ی ره تا و سه یری نیچیری ئەنگیورای کرده وه، دهستی به ملچه ملچ کرد، که یل و سه رمهستی شادمانیی، خیرا خیرا شلپه ی له رانه کانی پیزه دهانی... پاش ماوه یه ک سه یریکی جنۆکانه ی پیزه ی خلتانی کرده وه...

«میناغا میناغا...، وه ک خانمیک قسه م له گه ل ده کات... خره فاوی گه لحو...، ده بخۆ ده ی...، ژوور و پیخه فی رووناک و ئامه خانت پیروژ کرد... بوون به میراتت...، ده ی مینه به راستیی ئەم خرته ناشیرینه ش خوش بوو...، ئەمه سی...، هه ر ده بووا یه داخی گو له و خه جیجم به تو ی خوشه ویستیان پرشتایه...، به شکو به مه ش که میک خه فه ت بخۆن، هه ر باشه...، ده بیته کاریک که م باو کیشمی پی فیر که م...، با ئەویش که میک خه فه تی پی ده ریکات...، ئەم که چه تیوه هه راشه، با ناشیرینیش بیته...، بو بی تووتنیی ئیسته ی کویتخا رۆسته مییش چاکه؟!...»

به م جو ره له دوای دوو کاژیر که له پیخه فی بوو کینیی نامرادی پیزه ی دۆراودا مایه وه...، لئی راکشا... سه یریکی پیزه ی کرده وه:

باش بوو ده روازه ی جرینی تۆش کرایه وه... با په کمان نه که ویت... تو له بهر ده ستتایت... تو له ما که ریکی چلکنه ی لمۆز بوگن چاکتر نیت؟!...

هه یه به رد به گونی نیره که ریشدا هه لده واسیت؟!...

- به خودا پیس و نه گریسی... مینه... مه گه ر کوری رۆسته مه سووری ناودار نه بیته؟!...

مینه چرچی لنگی لئ راکیشا و پالیدایه وه...

پیزه ی شه که ت نه یده زانی له که یه که وه ئاوه ها بی گیان و له ناو شلپه ی شلوپی گه نیویدا تلیسا وه ته وه، کاتیک به ناگا هاته وه، دهستی بو گه لئ چه په لئ خۆی برد، چاوی پیایدا داچراند، کاره ساته که ی هاته وه بییر...

لوشکه و نووزه یه کی قوول به هیواشیی خۆی کرد به گه روویدا و بو ماوه یه ک تووشی ته نگه هه ناسه ی خنکانیک بوو، ده یخواست دلئ بیچریت و رهوانی له له ش بیته ده ره وه... وه ک شبر، قژی ئالۆسکاوی خۆی ده سکهنه ده کرد... به سه ری خۆیدا ده کیشا...

«بمه...، ده بمره، هه ی بی ئابروو، ئیتر بوچی چاکیت...»

دانه مرکایت هه تا ئاوه هات له خۆت کرد، ره وشت به رزه کانت به ردا و خۆت خسته نیوه ندی گه له گورگه وه...»

- چی بکه م ده سه لاتم نه بوو، بی ده ره تان، سه ر لئ تیکچوو، خه له تاو... به زۆر بو ئیره په لکیش کرام، هه تا ئە ئاوا به په نگ کرام...

«تازه ته واو، نابیت خۆت تیک بدیت، ئەگینا سه رباقی هه موو شتیک وه ک په رۆیه کی پیس توورت ده دن... مه سه له که ی «ئه له» بگره و به ری مه ده... خۆشت وه ها ده ربخه که بو مینه مردوویت و سه ری له ریدا به خت ده که یته، ئەوه گیانت ته واو، خۆت به خۆت کرد و ده بیته تالاه که شی بیچریت...»

پیزه به م بییره هه له تو په له تانه وه که مه که مه هیتور بووه وه، پاش سی سه عاتیک هاته وه سه ر خۆی...، گوپی بو ره هیله ی بارانی پاییزی پیری بن چیا هه لخت... له دهروون و میتشک و هۆشیدا ههستی به گریکی سووتینه ر ده کرد... میتشکی هاژه ی ده هات، له دوای ئەو گه رداوه ئاره زووی ده کرد هه لیت و بداته ئەو دهشت و کیوانه، رابکاته ده ره وه، خۆی بداته بهر شه تاوی ئەو لیز مه سارده، خۆی تیایدا تقوم بکات و تیر تیر بیشواته وه، چه می دیمی وشکه رۆی هه ست و سۆزی هه لپروزای ته ر و پاراو بکاته وه... له م کاته دا تریشقه ی هه وه گرمه یه ک و چه خماخه ی بروسکه یه ک هه موو دنیا ی رووناک کرده وه... پیزه وای هه ست ده کرد ته رزه یه کی دنک گه وه به سه ر جه سه ته ی رووتیدا داده باریت، ته زوویه کی ساردی ترسینه ری پیدا هات، به شپوه یه ک سه ری کرد، وه های هه ست ده کرد ها ئیستا ها تاویکی تر ره ق ده بیته وه، سه د خۆزگه ی ده خواست گیانی ده رچیته... ددانه کانی چۆقه چۆقی له رزی بوو... وه ک بینیی ئا و ده له رزی... نه یده زانی چی بکات...

به شپزهیی خۆی پۆشته کردهوه، ماوهیهک داما، سێ و دووی حالی خۆی ده کردهوه «تۆ تهواو بوویت، ژیان و پاشه رۆژت تازه به مانه وه به ستراوه، هیچ دهره تانیکت نییه، به شکو له ئەلەت ماره بکهن و ئەم که تنه شتی پێ چاره بکهن...، پیزه به سه، خه ربکه رهق ده بیته وه، له مه و دوا ده بیته وا بکهیت میناغات لی بیزار نه بیته، بۆ ئەوهی کولانه کهت مسۆگه ر بیته، ده بیته ئەوه پیری زبهره کیی بنوینیت، له م خزانە تدا گه هوشیار و به ناگا نه بیته، په ترۆ ده بیست و ملیشت ده شکیت... ههسته دهی، به چۆ پالی...

ئا به م خه یالانه وه پیزه خۆی کوتایه پال مینه... پشتی نا به پشتیییه وه، ته کی دا به ته کیییه وه، مینه راپه ری، تلکی دا، چاوی هه لبرێ، خۆی هه لگێراییه وه... سه برێکی پیزه ی کرد و راییکشایه پال خۆیه وه، لاقی به سه ر که مه ریدا درێژ کرد به خۆیه وه نووساند... بنوو کچێ بنوو... شه و دێره، به یانی به ناگا نایه یته وه... باوه شی گه رمی مینه، پته و یی لاقه درێژه کانی به سه ر که مه ریدا، هێدی... هێدی، ته زووی خۆشییه کی تیکه ل به ترس و بیمی پیزه کرده وه...

وهک سړی له شی خا و بیته وه، لاسارانه له بهر خۆیه وه چرپانندی «خۆزگه بۆ هه میسه ئاوا له فاقه ی ده دام...»

رۆسته مه سوور بۆ هه فته به ک بۆ که رکوک رۆیشتبوو، پیزه ی رێژگا و وهک بوو کیکی هه لێژاره هه لسوکه وتی ده کرد، جار جار نازی به سه ر مینه به رازدا ده کرد، ئەویش خۆی تیک نه ده دا، سه ری چوارم به یانی بوو کییییه که ی، دوا ی ئەوه ی ئەله ی کرده دهره وه بۆران، ئەمجا په لکیشی کرده ژووره وه، به چه پۆله پۆلایینه کانی توند به خۆیه وه نووساند، ماوه به ک هینای و بردی «میناغا، ئەم به یانییه ش دیسان تۆقاندتم، ترسه که ی پێشووم هاته وه دل، خه ربکه به پێوه خۆم ناگرم، بۆ خاتری خودا بۆ وام لی ده که یته؟!...»

مینه به دهستی راستی ره گی پشت ملی گرت، به دهستی چه پیشی قورقی، بۆ ماوه به ک وهک ئەو شه وه دم و لیوی له زاری خۆیدا خنکانده وه، پیزه په له قازتی پێ که وت، دهستی به په له وایشتن کرد، سه ری راپسکانده وه، مینه ی به فرتوفیل ده می لی به ردا...

- خنکام...، مردم...، نازانم بۆ وام لی ده که یته؟! ئەمه به رقه وه یه، به قوربانیت به میناغا، تو خودا ئاوه ها عه زیتیم مه ده، خه ربکه م لم له بن دهره چیت...

- که واته گوێ بگره، سێ چوار رۆژه ئیواره، شه و، به یانی، نیوه رۆ ئەله گه رت کردوه به بنیشته خۆشه ی سه ر زمانت، ئیتر تا خۆم ئەو شته ریک نه خه م له ده مت بیته دهره وه

زبانته ده برم، ئەمه یه ک، هه موو عه سرائیک له و سه رشۆرکه خۆت ده شویت، به هیچ جۆرێک به جلی نوێ و جوانه وه ناچیته دهره وه و ناچیته سه ر کانی...

هه ر که سیکت دی و هه ر چیه ک گوترا، تۆ که ریشیت و لالیشیت، که چوویت به سه ر کانی گوێ له قسه ی جه ماعه تی ئەوه ر بگره، چیه ان گوت بۆم ده گێریته وه، که باوکم هاته وه من هه فته یه ک ده رۆم، ئەویش گونا هه، ده بیته دلی رازی بکه یته... شه و یکی تاریکیشت بۆ دهره خسیتم، ئەله ش ده خه یه ته له که وه، مه لاش ئاماده یه و به سه عاتیکی هه موو شتیکت بۆ دهره پێنمه وه، هه ی نه گرسی په ته ری، کن خودا ده یداتێ به یه کجار سێ میردی هه بیته... به م جۆره تۆ چاوی خۆمی، باز نیشت بۆ ده که م، جیازی و پیکه وه نانی مالیش هه ر له سه ر خۆمه، ئیتر خه می چیته، وه ها نه بیته منیش هیچ، به م جۆره تۆ بۆ من، من بۆ تۆ... ئەوه له بیرم چوو پیت بلیم، دیسان ده لێن جووله جووله که و موزا هه ره و جوو تومووته که، ده ستیان داوه ته شته قۆره کان، له سه ر کانی باش گوێ بگره، بۆنی هه ر چیت کرد پیم بلێ «بووکه خان...» باشه؟!...

- تۆ ملت له بن دهره پیناوم، شانم وه خته بکه ویتته خواره وه...، باشه، به خودا، به سه رچاو، ئەمر ئەمری تۆیه...

- ئاخه ده مه ویت تیتبگه یه نم، من تاله وه که ره ی خۆشه وه که ره م، فیربشت ده که م و تیربشت ده که م...، گوژمیکی تر لی نه نیشین و ناشتت ده که مه وه... ده ی دوام بکه وه...

ئا به و گه رداوه ی پیزه ی تیکه وت، کچینی خۆی له ده ست دا، په ره ی کالی گولی دلی ژبانی سه ره رزیی له ده ست چوو... به لای ئەم پێره ناچیزه یه دا خۆی یه کالیی کرده وه... به ئاره زووی خۆیان یارییان پێ ده کرد...

مینه به ده ست و به ده م پیزه ی گرتبوو، بۆ مه رامه پیسه کانی خۆی ده لالیشی پێ ده کرد...، پیزه رۆژ له دوا ی رۆژ پتر ده چه قیبه زه لکاوه پیسه که یانه وه...، بۆ ئەله ش ده ستی ده ستیان پێ ده کرد... مینه حبه ی له شاره وه بۆ هینابوو بۆ ئەوه ی تووشی کاره ساتیکی تری نه کات، پیزه تا جارێک ده یخوارد دوو جار نه یده خوارد، له دلی خۆیدا ده یگوت: «من به و حه بانه سه رم گێژ ده بیته، له تر ده ده م، جارو یاریش لیی ده برا و مینه پاش ده رۆژیک ئەوسا بۆی ده هینایه وه...

پاش ههشت مانگ ژيانی رابواردنی بی شهرمیی، پیزه ههستی بهسه ریشیتوایی و کهوتوویی نزمی خوئی کرد...، سکی بهرزه بووهوه، هاتوهاواری لهگهڵ مینهدا ههر فریودان بوو، ئەوه بوو دوایی مقۆمقۆ له ناو دیدا داکەوت، پیزه ئاپرووی چوو...، سکی لی جیابوووه...، ماوهیهک دوای کور رۆسته مه سووریش بهزۆره ملیبی پیتی فیربوو...، پیزه ترساند که له ناو دیدا بهرهللای دهکات و شوورهبی دهشکینیت گهر دهستی لهگهڵ تیکهڵ نهکات...، ناگر له کای کۆن بهر نه بیته، رۆسته می کهوله کۆنیش تا تیری لی نهخوارد دهستبهرداری نه بوو، ههر جاره یه کێکیان دهیان شه کانهوه، دهسا ههر وهه یه پیشه ی نۆکه ریتی سایه ی ژیر چه پۆکی ریشمی ده ره به گیتی...، دزینی سامان، داگیرکردنی به ره هه م، چاوشکاندن و ئاپرووتکاندن نه بیته هیچی لی دهستگیر نابیت، له گه لدا بوونیان روورهبشی و په شیمانی له دوایه...

رۆسته مه سووری به زه بر و زهنگ، په پووی شملی شهر، زانی ئیتر له مه زیاتر مانه وه ی پیزه ناشیرینه، بۆ خووشی...، ئیواریهک، کاتی شتوکردن، به مینه ی گوت:

- کورم مینه...، له م چه ندانه دا له شار بووم، مامۆستا برا خاسی به گۆبه ندی خالۆزات له سلیمانیه وه گوتیزاوه ته وه بۆ دیوانیه...، ئەو هه تبه وه سه ره به گه یچه له بۆ خوئی دانانیشی... تووشی هه زار مه خسه ره و هه یتوهوت بووه تا ئیسته...، پیزه به ره بۆ لای ئەوان، ئەوه بوو تا دا بکت ما بوو ئەویش که می پهی نه کردین، هه راسانی کردبوین، هه ر ساته نا ساتیک له گه ل مامۆستا پیسه که ی به ملشکاندمان دا و له گه ل جانه وه ره کانی ئەم ناوه دا هه ر خه ریکی ویته ویت و جووت و جووتیاران بوون، با ئەویش له وه لاتر چیت، به لام قه و ما به تبه که شی تیدا به و ئیمه ش له ده ست ئەم که چه تبه وه پیسه رزگارمان ده بیته...، چاکتر وایه دوور بکه ویته وه، لی ره نه مینیت...

له بیرته ئەم کوربه جرینه جلفره، هه تا ئامه ی پووری ما بوو، زۆر جار داوای یه کێکیان ده کرد که لای منداله کانیان بیت و یارمه تبه کیان بدات، پیزه له وئ تووشی زبان نابیت و قازانجیش ده کات به خیری ژنه که ش مامۆستایه، پیزه شمان له ده ست ناچیت؟!...

- ئەرئ به خودا با به، ئەوان زۆر باشن، خووشیان له و جو ره که رهن که به زه یبیا ن به هه ژاران و لیقه و ماواندا دیته وه...، زۆر سوپاسی شمان ده کن، ده یکه ین به منه تیش به سه ربانه وه... به لام با به گیان ئەم پیزه نه گریسه خوئی ئەم په نده ی به خوئی داوه، من سه بم بۆ کرببوو، به لام... ئەم قسه قو رانه له لای من مه که، کوپخا رۆسته م ئەمه ی گوت، ناوچه وانی کرژ کرد

و چووه ده ره وه، پیزه ش له دلئ خویدا ده یگوت:

«هه ره ئەوانه راست ده کهن، پاکن، چاکن...، ئە ی وه کو ئیوه ن تا ئیسته هه زاران تان به په نگ کردووه؟!، من خو شم وا هه لده گرم، هه مووی خو م به خو م کردووه...»

- پیزه ده لیت چی، وا باو کم رۆی...، به یانی ماشین دیت، له گه ل خو مدا ده تبه م، چاو م لیت بوو له په نا ده رگا که دا خو ت گرتبوو، هه موو قسه کانی باو کمت بیست، ئەمه هه له و ره خسا وه...

- ئە ی ئەم سه کم چی لی بکه م...، چۆن وه ها رامده گرن؟!

- که چی ئەوان ناچارن، ده تخه نه سه ر سه ربان...، تا نه شرۆیشتون و له ده ستمان نه چوون...؟! ئەوه چاکترین چاره یه، هه ی سو زانی تو به خت هه یه...

- جا من ده سه لاتم چیه، هه مویم ناگا لییه، له گه ل کوپخا هه زار ته کبیرتان لی کردم، به ده ستمه وه دامابوون، خو تان ده یزانن...، به دارما بدن و به به ردمه بدن هه ر خو تان نایکن؟! ئەمه ش وه ک هه موو شتیکی تر، نه تانویست به ده ستی هه تبه وه که ی برام به کو شتم بدن و ئەو نه گبه ته ش تووش بکن؟!... هیشتا ئەمه م قانزاجتره

- که چی گه وچه ی جامباز، ئیمه له سه ر قازانجی توین، با له وئ مناله که ت بیی...، نه ختی مه سه له که شمان کۆن بیته، خو م دیمه وه ده ته ینمه وه و له ئە له ی سه گبابت ماره ده که م، ترست نه بیته، ئەمجاره به زۆریش بیته...، هه سته وه ره ئەمشه ومان ماوه، با تیر رابویرین، با شه ویتیکی خووشی وه ها له کیس نه ده یین...، دوایی وه ک یادگاریی بۆ هه ردوو کمان ده مینیته وه...

مینه ئەمه ی گوت و به په ل راکیشان پیزه ی به زه ویدا ییخدا...

ده مه وچیشته نگاو، پیزه و مینه خو یان ئاماده کردبوو که ماشینه که بکه ویته گه ر...، ئەمان له پیشه وه ی پاسه که دا شوینیان گرتبوو، هه ره ئەو رۆژه ش خه جیح خان و هیمن و خه سه ره ده چوون بۆ شار، بۆ ئەوه ی له و تبه و بۆن بۆ گرتووخانه و دیده نیی مه ربوان بکه ن...

پیزه ئاو ریتیکی دو اه ی دا یه وه...، که ئەوانی بی نی موو چرکه یه کی تیکه ل به ترس و شه رم به هه موو گیانیدا هات، چاو ی شو رپی دانه واند و بی ده نگ خو ی مه لاس دا، که زۆله و گرمۆله خو ی نقوم کردبوو... دوای ماوه یه ک ماشین که وته گه ر...، له نیوان وره ی ماشین و

بیزران، پیتتهوه بنووسین...» ئەوانیش لە بریتی نان و چیشت، جلوهرگ، مانگانەشیان بۆ بریبهوه...، بەم جوۆره پیزه له شاری دیوانییە خوارووی عێراق، گیرسایهوه، جارێکی تر کهوتەوه ژێانی ناساییهوه، له لای ئەم خێزانە نیشتمانپهروه، نانی زوڵاتی بەری رهنجی خوۆی دهخوارد، ئەوه بوو ئەو شهوه لهسهه پیتخهف راکشا بوو:

«پیزه ئەگەر بهخۆت بزانیته رزگارت بوو...، توخودا ههر ئەمهت باشتتر نییه لهو حاله پیسهی تیتیدا بوویت؟! مینه سهershیت بهلایهک و رۆستهمی ئەرژهنگی دپویش بهلایهک...، پیزه ئالیکێ ئەسهپهکان، ئەی ئالقی مه و بزنی، کچی بهنهحلهت بی گهور و شیاکه، کچی پشتیرهکه... ههه پیسی بۆگه ماله وها رادهگیریت؟!، ئەوه چیشته پێ نهگهپیوه، دهستت بشکیت گۆشتهکهت بارهه دپت... ئەمشه و میوانمان ههیه، کچی بهپاکیی وهه بهردهمیان، ئەمجاره میری بهرپوهبهه دپت... ئەمشه و نابیت له ههچی کهم بیت، بی دلایی نهکهیت ها، ئەوه پیم گوتی، بهدهست و بهدهم بیگره، ئەو شهوهت بیر دهچیتتهوه؟! نا، نا، ههرگیز...، تۆ لهسهه گازی پشت، ههردوو لنگت بهدهست مینهی ناپهسهندهوه، قاقای لی دهه، ههر جاره بهجوۆرتیک یاری بی پێ دهکردیت...، دهیخولاندیتتهوه... مهشکهژهنیتی پێ دهکردیت و ناو سکی خستبوویتته خوارهوه...»

- کچی پیزه ماخولان...، خوۆم شپواوه، له شار دیسان موزاههههکهیه، پرم و پرووخی، ئەها منیش توۆم خولداوه، توش لهوانی، بهو شاخهشهوه، تهقوهوو و بهزمه، سهربازهکان دهوۆن و دهگهرتنهوه، ئەوانیش وهکو ئیمه له گهلهگورگهکهن، ئەگهه برسیبی و بی خواردن بوون، چاو لهیهک سوور دهکهنهوه، دوایی بههه موویان یهکیکیان دهخۆن...، پیش خواردنیش تهپاوتلی پێ دهکهن، وهک ئەمهه من که ئیسته بهتۆی دهکهم، ئیتر بهسته، وهه با دهست بهشته خوۆشه که بکهینهوه، لهسهه گازهرای پشت تیرم بایهخولتی پێ کردیت، ئەمجا نۆرهی تهپاوتله...

«باوهه ناکهم ئەمانه و دهیان ناسۆری پر له ژان و ناخۆشترت بیر بچیتتهوه، لهپر ههردوو لاقی توور دایت و شلقه له ناو سکتتهوه هات، بهپال بهکوڵهسته، فهرده پێ ههنگرتن، وا دیار بوو دهیویست بهراویتهت بکات، زۆلهکهت پێ فری بدات، ئەهه لههه، ئەهه لههه تۆ نهگهتتر، خوۆ بهراست مهجبوو بوو بهتینیت، له خوۆی رزگارت دهوو، باوکی سواری کوۆلهی سنگت دهوو، ئەهه بهسه زمان بههه موو شتیکی دهزانی، ئیجگار هینده گهوج و گهمره نهبوو، کلک گرتی، مانی لی گرتن، ئیسته رههه می کرد، گوتی: من ئەمسال ژنم

ناویت، تیهه لدانی مینهش سوودی نهبوو...، دیاره لهبهه خاتری جهنابیشته دهستهرداری ئەهه گول نهبوون، جگه له شوانیی و گاوانی، دهیان کاری تری پێ مهیسهه دهکهن... بهلام پیزه نهخیر تۆ ههر لهوه نهگهیشته، رۆژی تیهه لدانهکه ئەهه مهبهستی چی بوو که بهگرانهوه گوتی «داخی خوۆشمم له دلدايه، ههر له مندالییهوه، وهک جاشی ماکهرتیک سواری کوۆم بوون و لیبی نایهه خوارهوه.»

مهريوان حهوت سالی له بهنديخانه دا بهسه بربرد... بهلام حهوت سالی تالی رهش، چهوسانه وه و پهژاره... حهوت سالی ره بهقی ناههق، بهداخ و بهئه شکه نجبه و نازار... بهشه و رۆژانی په شتیوی دهروونی پهست و خهست... رۆژانی دهروونی دووردریژی چاوشکاندن و دلشکاندن و پیشخواردنه وه... ژیانی کات و دهمه ی رهتاندن و بهچاوی سووک سه برکردن، بهناسۆر کوشتن... ساتی سوپهاتنی سوژی بیرو و هوش و گوشی دروستی... خنکاوی ناو کایه ی په رتیبونی تینی بیینی پیاوه تیبی له بار... شه هیدکردنی عهشق و شهیدایی پیروژ... خنکاندن، ونکردنی ئاره زووی ناخی تاسینراو، پیشیلکردنی ههست و هوشی مرۆیه تی که سیکی زیندووی پروا، ماوه یه کی بی وچانی چه رمه سه ری، ههیتوهووت و هینان و بردن... بیرکه ره وه له وه رچه رخان و گوژینه کان، ته ماداری بی وچانی سه رکه و تن، بهسه دان داچله کان، خه وزران و چۆقی ددان، گیان له رزان، شه ونوخونی بی ئه ندازه ی بیخی گیان... هه تا هه لگرت و به بیردا دیت، بی ئارامی، نااسوده بی، بیزاری بی و دهرده سه ری...

مهريوان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشایه وه:

بیر له چی ده که یته وه به داستانی ش ناگپرتیته وه... چیت لی به سه ه هاتوه... تو بلیت به مهش بگوترتیت چاره نووس؟!، ئایا تو وشکردن و خستنه داویش ده خرتیه ئه ستوی چاره نووسی و ناوچه وانه وه؟!... ئه گهر و ابیت، که وا بوو ره واش ناره وایه، ئایا په روه رده گار یاسای سته م و زۆری بو داناوین؟! که واته دادی ئاسمان ئاوه ژووه، یاداشتییکی پر کویره وه ریبه... چۆنت له بیر بچیتته وه و بوچی...؟! چه ندت هاوار کرد... چه ند پارایتته وه، سکالانامه و داوات پیشکه ش کرد، له وه لامدا چیت ده بیسته وه... چیمان به سه ردا سه پاندیت: «پیاو کوژیکی درنده یه...» «چه ته یه کی بی ئاپرووه...» «که ی مرۆیه، ماریکی بی ئه ندازه یه...» «لیتی نریک مه که ونه وه، تاوانکاریکی ناله باره» «دژی ده سه لات و یاسای ده و له ته»، «پشیوی ده نیته وه» زۆری تریش، له ژماردن و له گوتن نایه... هه رچی به سه ر ئه و خه لکه دا دیت، هه مووی به پیلانی مه حکه م و ته له که و ساخته و ئاوه ژوو داده رپژرتیت، ئاماده ی ده که ن و به سه ر تو و هی وه کو تو دا چه سپه و داپری ده که ن، به ره و رووی که سه پاکه کان کراوه ته وه، هه ر چیت له و قسه و بیژه ناره وایانه به ر گوی

ده کهوت، دوزمنه کانی خۆت و چینه چه وساوه کانت بیر و پتیش چاو دیتته وه، چونکه رووی راستی ئه وانی دهرده خست و دایده مالین، پیسی و ژهنگ و ژاریانی بو ده خستیه روو... به لام بلیت بارو ده خه که هه روه ها بمینیتته وه؟! نا، نا وه ک خۆت، به ندیه کان، ئیوهش نه گۆرران؟! تۆش، به لی، ئاوه ها بوویت، ئه وان به م جوژه و له مهش خرابتر و نابه جیتر رهفتاریان له گه لدا ده کردیت، هه ر پاسه وانه کان؟! نا... بگره به ندیه کانیش، له سه ره تادا... کی ده لیت زیندانییه کانیش له چاوی خۆپانه وه سه یری تو یان نه کردیت... یان چۆن بزانیته ئه وانیسه هه ندیکیان بی تاوان نه بن و له داخی دلخی خۆیان وایان به تو نه کردیت؟!... ده بیت تاوانیان له تو دا دیاردی کردیت، بۆیه به و جوژه له پیشدا رووه رووت وه ستانه وه... وایه، له وانه یه گوتبیتیان «ئیمه به خۆرابی و بی تاوان تووش کراوین و له گه ل ئه م پیاو کوژه جانه وه ره دا دناوین...» ئه ی دوا یی پیمان نه گوتی، به لام پاش چی...، خه تای هه ردوو لاتان بوو، ئه وه بوو تۆش گوژاپت و کفت و کۆت نیشه وه...، ئه وانیسه هه ر سه برتر سارد بوونه وه...، به لام تو خۆت ده زانیت بوچی وه ها که وته وه، چونکه له پیشدا تو زۆر سرک و په ریشان و تیکه وتوو بوویت... سه ره وت نه بوو...، دنیات لی تاریک بوو بوو، هه ر وه کو بزنی جینگانه ت لی هاتبوو، جیگه ت به خۆت نه ده گرت، زۆر زوو هه لده چوویت، گومانته بی پروایی له لات دروست کردبوو، به ندی و چه یسی و گبراویت دی...، میشتک کرایه وه...، ده روونت له جاران فراوانتر بووه...، دل و گیانی خۆت به هیوای گهش و به توژی ئارام هه نووه...، گبراوه کانیش سه یری ره وشتیان کردیت، بزبان ده رکهوت، تو ئه وه نه بوویت که چاوه روانی بوون...، گبراوه رامیاره کان هه ر زوو له تو گه یشتن...، ئه وانه زرنگ و وردن، چاکی ده کۆلنه وه و سه روژی ده که ن...، هه ر ده مت هه له ئینایه وه، سه ری گولۆله که یان له ده م قۆستیه وه و به زووی ئه نجمیان دایه ده ست...، زۆر سه یره، ئه وانه به پیچه وانه ی ئه مانی تره وه...، ده لیت له سه یراندان، هیج په ژاره یه کیان له دلدا نییه...، ئه ی تو خۆشت کاتی جووتیارانه که هه ر وه ها نه بوویت؟! چ باکیکت هه بوو، هه ر ده خنایته وه، ئه مه یان جیا بوو، به خودا هه ر ئه وانیسه بوون هانیان دایت و به پیرته وه هاتن...، ئه گینا زوو وره ت به رده دا...، هه ر چۆنیک بیت ئه م به ندیخانه یه شانویه کی سه یره، په سه نایه تیبی که سه کان به رجه سته ده کات، موخی پیاو ده ئاژنیته... تووشی گه رداویکت ده کات، ئه وسه ری دیار نه بیت... دوا ییش ورده ورده به خۆتدا ده چیتته وه، راستیه کانته پتر له لا روون و ساغ ده بیتته وه، دۆستی گیانی و نانیته بو دهرده که ویت... نواندنی چاکه و خراپه یه...، یه که م جار چۆن بوویت، ئیسته ش کردیانیت

به دهه مړاستی هه مووان و خوښه ویستی به پرتوه به ږتې به نډیخانه که شیت... هه ده لیتیت به نډیش نیت...، سه ربه ست به ناره زووی خوټ دیتیت و ده چیت... به لام تا که ی؟! چوڼ...، به چی رزگار دیتیت، نازاد به چیت هه به شادمانی و خوښه ویستی و زهوی پان و به رین و ژبانی ژباوهی شاخ و چه م و ناسوی فراوانی به ری چاوی روښن و کویتسانی نارامگی دل و خوښه ویستی؟! هه هیواوهی بوې ده ژیت، ته مادار بیه کی تفت و تال و دلته زینه، هه هه واله و به دواوی هه والدا دیت...، بی گومان واته ی هه رامیارانه زور سه مه ربه یه...، هه به ته مای ده رچوون...، تو هه وا هه وت سالت ته او کرد و چاوه روانی هه هه موو سالانه ی تربت...، که چی هی وایان هه یه دوو پرژه فرمانی به سه ردا دراوه، واهه ته مایه سه به ینی ده ریچیت و ده لیت گوران هه ده بیت... پیتسه مرگه له شاخ خوږاگره، سه ربازه هیرش ده کات، ده شکیت، ده گه ریت هه، ده پرواته وه، ده بریت هه، هه ده بریت هه، هه موویان وهک به کیچ پتی گوتین «به یانی ده رده چین، هاکا فرمانی ده رچو...، ناماده بن، نا هه روا، به ناسانی بو به یانی...؟! بو دوو به یانی، پر پروان گه شته و رده و کاروان له پیدایه، با نیمه ش له به نډیخانه دا بین... هه وان به و جوړه، به لام تو له بواری سیاسه ته که دا باریت، تو به قوولی له بیبری ژیری هه مانه تینا گه یت و ده رنایه یت، به لام به که م جارت و نیتسه ت ناسمان و رتسمانه، تو خه ریکه بیت هه گچکه سیاسیبه که هیتشتا خوټی له ناستدا نابینیت...»

مه ریوان گه لی شوهی تا به ربه بیان به بیرکر دنه وه و خه یال پلاوه وه روژی کرد بووه...، هه مشه ویش شه ویک میژووی بو له و شه وانه...، به لام شه ویک نهک وهکو گشتی هه شه وانه...، جیا بو له هه مووان...، شهوی خهوی خوښی بیتاران...، رزگار که ری زامداران...، ده می پاپه رینی ده سته یه کی مه ردی توله سین بو گوږ کردنی ته خت و به ختی سه ختی چه وساندنه وه و کوپله تی...، به لئ هیزی سوپای دادپه روه ر ناگری له سه بر پره ی پستی رژی می دروست کراوی بیت گانه په رستی دارده ست کرده وه، مه شخه لی رزگاری و سه ربه سستی هه لگراند و شهوی ده بجووری بو کردین به روژی رووناک...، شیره به فرینه ی به نډایه تی له بهر تیشکی خوږی نازادیدا به رگه ی نه گرت و تلیسایه وه... هه فسه ره نازاده کان، مه ردانه، به پلانی دیار بکراو و هه لمه تی شیرانه پاشایه تی بیان رماند و کو مار بیان دامه زراند، چه پ و نه ته وهی و دیوکراتی و ناشتی په روه ره کان پیکه وه

پشتگیری هیزی سوپایان کرد، به تایبه تی کو میونسته کان... له شار و له دی جووتیاران و کاسبکاران بوون به ده سته چپله... هه هه موو هه هه لمه ته بیان به هی خوږان ده زانی، هه زو قوستانه وه...

له اولاشه وه هه چند ساله ی به نډیخانه هه ده گوترا و ده گوترا یه وه، بوو بوو به خولیای سه ری زیندانی به کان، به تایبه تی مه ریوانی زور لیکراو... «ته گه ر هه مه راست بیت، که واته هه هه والانه ی ده هاته ژوره وه راست بوون، په یوه نډیبه کانی رامیاره کان وه ها بووه...»

«به لام به تو چی...، تو ناگریته وه...»

- کوره به یانه به بیان، نامه ی مرده ی خوښی به گه ل درا...

وهک خه و بی... یا خه یال... یان وراوه و بزړکان...، بلتیت و ابیت...، نه ری راست بیت...، تا ماوه به ک مقومقوی ترسه ترس و پسکه پسکی دوو دلی... جموچولی پولیسه کان هیجگاری گومان به پیاو په پیدا ده کات...، سه بره، ریش تاشینه، نه به نگی هه موو به کیکی گرتوته وه...، پیاسه ی خیرا، په نجهره راوه شانندن، ورووژان، شله ژان و ژاوه ژاو، چه په کان خوږان گوږیوه، هه وت هه وت پیکه وهن. دانیشتنه وه، هه مچا له هه هه وت هه یه کیچ، هه وانیش پیکه وه، سه ریان نا به یه که وه، هینده ی پت نه چوو به ر په نجهره کانی دیوی ناوه وه ی گرتووخانه گیرا، ده سترکا به هاوار هاوار، به عه ره بیبه که زور تینه ده گه یشتم، کورده کانیش هاواریان ده کرد «به هیزی گه ل و سوپا... دوژمنمان له گوږ نرا...» نیو سه عاتیک به م به زم و هه لایه وه گوزه را، به پرتوه بهر هات، هه مچاره زمانی گوږیوو...، داوا ی هیمنی له هه مووان کرد... پاش ماوه به ک دانیشتنه وه، دوا گوتنی به پرتوه بهر هه وه بوو: «نومیدم زوره هه مووتان بهر بین...»

- هه وانه هه موو بهر ده بن، مه ریوان، هه تر نه بیت...

پاش ماوه به ک هیوری و که م ده نگی، دیسان چریه چریه که پتر بوو... پولیس دی دست به چه ک، هه نډیک ترسی خووی ناپاک...، هه نډیک سه ر به رز، راست و بی باک...، قسه که وته زاری، که وته شاری...، نیتتر چی به خوږی ناگریت...، وایه...، به لئ وایه...، شوږشه شوږش...، سه بر و سه مه ربه یه... ده رد و مه خسه ربه یه، خوښی و هیوا ی خه یالاته...

- شوږشی چی...

- کی...، که ی...، چوڼ...، بو کی...؟!...

- بۆ گەل، بۆ نەتەو و نیشتمان... دژى دوژمان... جەردە و پياو کوژان...

- كورە مەريوان ھەستە راپەرە، گومان و بى باو پىرى ھەتا كەى؟!

- بەمن چى، كەلكى چىبە...؟! دللى چى پى خۆش بكم...

- چۆن... بەردەبىن... ھەموومان... گشت بەندىبەكان...؟!... تۆش، ئەوانىش...

- بەلام من لە بەردەم ياسادا پياو كوژم... تاوانكارم، ئىمە چۆن بەردەدەن...؟!...

- تاوان نىبە... نەك تۆ... تاوانكارى راستەقىنەش لە ساىھى ياساى دروستى و

دادپەرورەرى راستەقىنەدا دەبىت بە پياوچاك... بەخۆيدا دەچىتەو، دەگۆرپىت... چونكە

ئەوانە كۆمەل، پزىم وى لى كردوون... بەلام دوژمنەكانى گەل ئەوانەى برسىتى و بى

كارى و نەخۆشى و چەوساندنەوھىان دروست كردووه، چەوساوهكانىان تووشى

دەردىسەرى و رەتاندن و پروتاندنەوھىان كردووه... بەندىخانە بەوانە رەواىھ... پىويست بوو

بۆ ئەوانە دروست بكرایھ... بۆ رۆستەمى چەوسىنەرى جووتياران، بۆ مینەى پياو كوژى

دەستدەرىزىكەر... بۆ دوژمنەكانى ئىوھى پاك و دلئۆز...

- راست دەكات، دەبىت باوەر بكمەيت... بەتاقىكردنەوھىان بۆت دەردەكەوئىت، بەم

نزىكانە، ھەموو شتىك بەم پىبە دەسەلمىت...

- بەلى بۆ تۆش و بۆ ئەوانى ترىش...

دەنگە دەنگ لە دەروھ ناپىت... دەللى پوورەى ھەنگن، ژاوهى خەلكەكە

دەبىستىت... ھەر بروخى و بژىبانە... بەدەنگەكەدا زۆر زۆرن... ئەمانە لە كۆتوھە دابارىن...

چۆن ھاتن... كۆپرا و كۆبوونەوھ... چى خستوونىتە يەكترى و لەم رپرەوھەدا وا كۆى

كردوونەتەوھ... ھەلبەتە ئەمە ئەوھىە كە رامىيارەكان ھەمىشە لى دەدان... نازانم...

ئىجگارى سەرم لى تىكچووه، گواىھ ئەمە كارى رىكخستەكانى دەروھىە... بۆ

پشتگىرى... «بى خەم دانىشتبووم... وا پەژارە و بى نارامى دەستى پى كردەوھ؟!»

مەريوان بەم خەيالەتەوھ لە گىژاوىكى دلئەزىندا بوو، دەبھانى و دەبىرد:

«باشە مەريوان تۆ لە مەسەلەى جووتيارانەكەدا حوكم بدراىتايە چاكتەر نەبوو؟ ئىستە

وھك مووھەك لە ماستى دەربھىت، تۆش بەئاسانى لەگەل رامىيارەكاندا بەردەبووئىت...»

- خۆزگە ئىستە بەحالى گولە و خەجىج خانم دەزانى... ئىستە ئەوانىش پەشوكان...

وھك من خۆشى و ترس... بى نارامى و دلئەراوكتى جەنجالى كردوون... من خەمى

ئەوانمە... دەزانم ئەوانىش خەمى من... سەد برىا ئىستە لە لام بوونايە... نا نا، چاكتەر لىترە

نەن... لەم بارە ئالۆزەمدا من چى لەوان بكم... ئەى ئەوانىش خراپتر...

«دەھەستە عاشقى سووتاو، ئىتر بەسە، دىسانەوھ روو لە رۆخانەى رووخانى دەروونى

خۆت دەكەيتەوھ...؟!... ئىتر بەسە، چىت نەبىنى... خۆ ھىچ نەبىت ئەم گەردا و ھەللاىھ

بۆ تۆ روو لە خۆشى و رووناكىبە... ئىتر شپرزەبى بەسە... ھەول بەدە خۆت ئاساى

بكمەرەوھ... تۆش وەكو ھەموو ئەمانە... تا ئىستە چىيان گوتووه بەراست دەرچوو... ئەوھتا

لە چل و سى زىندانى، تەنھا تۆ نەبىت لەسەر ئەم بەتانبىبە زبەر و زەوى رەقوتەق، لەم

گەرما دل پزىنەدا شانى پەژارە و مەبىتەت داداوه، بەرپەنجەرە و دەرگای يەككى تر

ناگرپت... ئەوانى ترىش دوودوو سى سى، بەخىراى پىاسە دەكەن، گەرموگور دىن و

دەچن، لە گفتوگۆ ناكەون، دەست و پەنجە رادەوشىن... ھەر تۆ نەبىت... دەھەستە، دەى

ئىتر بەسە...»

مەريوان وھك ھەلۆى شاخە بەرزەكەى پشت مالانى گوند راپەرەى، بالى راولەشاند، خۆى

كرد بەناو زىندانىبەكانى بەرپەنجەرەكاندا... توند دەستى بەششى پەنجەرەبەكەوھ گرت و

ھىندەى نەما بوو لە بىخ دەرىچىت...

لیشواویکی سهیر و... هیرشیتیکی توندوتیژ بوو... چاک بهراست دهرچوو...، ئەم ماوهیه له خهویکی خوش و شیریندا بووین...، هه موو گرتیهکی دل و دهروونی رهواندینهوه...، ئیستهش تهمای بهربوون ههر له مپو و سههینیدایه...، ناخو کهی بی، بیته بهراست و رزگارمان بیته...، گوایه وهک دهلین خواسته کهمان ههر له هیتان و بردندایه و تا چهند رۆژتیکی تر بهردهبین...، کچی ئەمهی بهبیردا دههات...

هه موو رۆژتیک بهیانی زوو هه موو بهندییهکان ریش تاشراو، خو ئاماده دهکهن، وهک ئەوهی له هه موو سات و کاتیکدا پییان بلین: «فه رموون...، بهرپهروه وهرنه دهرهوه» ههر وهها بهئاسانی؟!... بهلج سهیره، بهو ئاسانییه... «چاک پیچهوانهیه...، دهبا دوزمنهکان لیک ببنهوه...، ژهنگی ناو سکی پیسیان وهک خوژه بیانخواتهوه و دایانبرزینیت...، چونکه ههر ئەوه هه لدهگرن...»

- نا نا، گه لیک خراپتریش لهوه...

«هه موو شهویک، گشت رۆژ و کاتهکان بهم تهمایهوه سهرمهست بوون، دلمان لهسهه ههزار لیتی دهدا...، ههر دهرگا کردنهوهیهک، دیدهنی کارگوزارتیک، بینین و دهرکهوتنی فه رمانبهریکی بهندیخانه، کسپه له ناو دل و دهروونمان پهیدا دهکات... له دلهراوکهیهکی تیکدهر داین و ناخمان دهههژینیت...»

دیسان دهرگا کرایهوه... ئەفسه ریک و بهرپه بهر هاتنه ژوورهوه، سچ چوارتیک بهدواوه، لیستهیهک بهدهستهوه...، زیندانی بی ئەوهی کهس ریزیان بکات، وهک بو مهشقی سهربازی بیچن، له چاو تروکانیکدا شانیان له شانی بهکتر گیر کرد، مه ربوان هه موو گیانی دهله رزی، ئەفسه ر هاواری کرد:

- ئەوهی ناوی دهخوئمهوه با بیچته ئەوبه رهوه؛

یه کهم: مه ربوان... دووهم: قاره مان... سییه م: نه وشیروان...

- بهلج... - ئەوه تام... - خو مم...

له جوخی ئەم خو شیهیه دا، زیندانییهکان هیچ کام ناگیان له خو یان نه ما... بوو بههرا، په لاماردان و ماچکردن... دهستگوشین و په ل راکیشان... دهروونی هه موو هه لده په ری...

شله ژابوون و ناگیان له خو یان نه ما بوو... هه لده به زینه وه و په لاماری به کتر بیان ده دا...

- ئەو ناوانه به ریز و بی دهنگ وهرنه دهره وه، ئیوه هه موو تان ده بیته دهسته بهرتان هه بیته...، به لام ئاسانه، خه متان نه بیته، ترس و داخوریانیک کهوته دلپانه وه...

مه ربوان هه رکه چوو دهره وه، هیتن و خه سره وی بینی، چاوه پروانیان ده کرد، شپه رزه رایکرد و په لاماری دان...

- ئای خه سره، هیتن گیان ئەوه لیته؟!!

به قورباتان بم، ته قیم، له کونی ژووره وه پرزه م لی برا بوو، بو دهروویهک هه ناوم داخزا بوو...

هه موو باوه شیان بهیه کدا کرد و به کتر بیان ماچ کرده وه، به په رهوشیکی بی ئەندازه وه به ده م یه کتریدا ده تریقانه وه...

- ناگات له چیه، ئیمه لیته ههر له گه ران و ئیش جیه جیکردندا بووین...

دهسته به ریشته ته واو کراوه...، ههر مۆری په نجهی خو ت وهرده گیریت، ئیتر هه چت نه ماوه...

- ههر به کهم رۆژ که خه به ره که بلاو کرایه وه، ئیمه هاتین بو که رکوک... کار زۆر به زوویی ته واو بوو، مه ربوان کاتیک زانی داوای مژدانه یان لی ده کهن...، هیتن و خه سره بهم دهست و به ودهست، ئەم و ئەویان قایل ده کرد...، کاری دهرچوون به وپه ری خو شیی و به په له جیه جی کرا... بهم جو ره خو شیان نه باند ه زانی چو ن هاتو نه ته سه ر شه قامی گه وهی گشتیی شار...، شه مالیکی فینک، گیانیک سهر فراز، دلکی خو شی پر هیوا... پاش که میک رۆیشتن، مه ربوان قاچی له دواي نه ده هات، نه یده توانی و پری نه ده کرد...

- کاکه خه سره، کاکه هیوا، ئوخی ئەمه منم...، ئەم هه موو گه رموگوریه...، ئەو هه موو جموجوله...، شار چهنده جه نجاله...، ئەوه ههوت ساله هیتنه ژن و پیام نه دیوه...، ئەوه بو وا به ریز دهرۆن؟! چیه دیسان... ده بیته هیچی تازه روویدایت؟!!

ئای له و لیشاوه که هات... ئەری هیتن، کو ره خه سره، ئەوه چیه؟!... به کوردیی... به عه ره بی... جاروباره که میکیش به تورکمانی... ههر هاوار و ههر قیره یه...

- با، بژی...، با، برمی، برووخی، چه پله ریزان... وهک گۆرانی... بهسته ی ژبان... یه ک

دل و يەك دەنگ، ھەر دەيلتپن و دەيلتپنەو...

- دەستت بپنە، مەريوان... وەرە دواو، وەرە سەر كەنار شەقام، ئەگينا دەبين بەژتير دەست و پتو، ئەمە ھيتزى گەلە، ھيتزى گەل... ئەمە موزاھەرەكەى جارانە... خويشاندانە بۆ پشتگيرىيى دامەزراندنى ئەم كۆمارە، ئا ئەو جەماعەتەكەى كرىكارانى گاورياخين

- ئەمە ئەو ھەيە تووى ھيتنايە دەرەو... تووى قورتار كرد لە بەنديبەكى دوورودرپژ، ئەوانە ھيتزى كرىكارە مانگرتووھەكانى ئەوسان... بەراستىيى پالەوان بوون... مەريوان لە نيوان خەسەرە و ھيوادا وەستا بوو، دەستىكى بەدەستى ئەمیان ئەويتەر لە قولەمستى ئەودا، بەسۆزىكى پەژارايىيى، دواى ھەناسەبەكى تال: «ئاي... كەسە دلئسۆزەكانم، چەندىن شەومان بەورتە ورتى ئەم مەسەلانەو پۆژ كرتۆتەو، لە نيوان پروابوون و بچ پرواييدا...، لە نيوان ھيو و ئاواتى گەرموگور و ترس و بيم و نامۆييدا...، ئىستە بەتەواوى تىگەيشتم... ئىستە ئاسوودەم...، ئا ئتو سەبىر كەن، ئەو ھەموو ئالايە چيە ھەليان كرتوو... دەلتىيى جارانە كە بەبىر جەجەو دەچووين...، ئەوساى مندالىيى لە بىرتانە بۆ دەستكەوتى دەستەسپە ئاوريشمىنەكە... ئاي كە خوش بوو...

- ئەو دروشمە...، ئەو بەرنامەبە... ئەو باوەرە، ئەو سەر لەوحەى ئاوات و ھيوايە، ئامانجى دەستە و توپژ و چينە نيشتمانىبەكانى گەلە... ئەو گرىدانى تواناكانە بۆ ھەولتى بەرەو پىشتەر...

- كورە ھيەن، ئەم وتە قوت قوتانە چيە فېرى بوويت، من وامدەزانى لە ژوورەو ھەر خۆم شت فېر بووم...، ئەلتىيى تۆ لە من زياتر فېر بوويت... من ئىستە بەتەواوى لەو رېكخستەنە و رېكخستەنەكان تپدەگەم... ئەو بەگويداخستەنە شتىكى سەمەرەبە؟!

- ئەى چۆن...، دەسا بزائە كۆمەليشمان ھەبە...، كۆمەلى جووتياران...، ديارە ئەم رېكخستەنەى تووى زبندانى دەفەر موويت...، بابچينەو تۆش دەخەينە رېزەو...

- جا چى دەكەن...، كەلكى... سوودى؟!...

- ھەرەو ھەزىبە... ھارىكارىبە...، تۆ دەھينين... پىشەكەى وەرەدەگرين... خۆمان رېك دەخەين... نياز وايە مەكەنەى جووت و درەویش لەم بەينەدا بگات...، بى گومان ھاوکارىيى پيشمان دەخات و بەرھەمى ھەمووشمان پتر دەبپت...

- جا كى بچ لە سوودى خۆى لارىيى ھەبپت...، زۆر چاكتان كرتوو... منيش ھەر لە ئىستەو لە تەكتان دام...، ئەم ھەوت سالە تىكەل بەراميارەكان بووم و گەلىك شت فېر بووم...، بەراستىيى وەكو لە قوتابخانە بووبم بۆ من و ھەا بوو...؟!...

- پەلە مەكە... بەھەموو شتى دەگەيت... تيريش دەخويت...، دەلتىيى چى مەريوان، ھەر ئەمپۆ پرۆينەو بۆ مال... يان سبەينى؟!...

- كورە بەقوربانانەم...، ئەى چۆن...، ئيشمان چيە كاتى تر زۆرە بپنەو بۆ شار... ئەم كاتە ناسكەى من، دلەم لەسەر ھەزار لى دەدات، لەسەر نەرىتى كۆن، خۆزگە ئىستە سيمرخىك دەھات و لە چاوتروكانىكدا دەبگەياندين...، من خەرىكم بال بگرم... نيازتان نيە دوامان بەخەن و بمانھيتلنەو؟!...! من كۆلاوم... كۆلاو...

- بەلى، پەلەبەتەى... ھەموو دەستيان كرد بەقاقاي پتەكەين... بەو جۆرە وەك راويان بنين بەرەو گوند كەوتنە پرى...

مەريوان لە گيتراوى زبندەخەونى خوش و ناخۆشدا بوو... «تۆ دلەت خوشە، رزگار ت بوو، ئەو زبندانىانەى ھيتشا بەرنەبوون گوناھن، وەك چەند رۆژتىك لەمەوپىشى تۆ... خۆزگە ئەوانيش ھەر زوو رزگار دەبوون...»

ماشينەكە تپژ تپدەپەرى... «دەلتىيى ھيتزى ئيمەشى لەگەلە...، وا ديارە ئەویش دەزانپت پەلە و پەرۆشم، دەمەوى بەفركانىك بگەمەو، بال بگرم، خۆم بەمالدا بگەم، چاوى نەخش و نىگارى جوانى دەورانى ژيانم گەش بگەمەو و كفتوكۆزى لەش و گيانى شەكەت بشكىنم، خوشيى ژيان بگرمە باوہش...، ئاي چەند رۆژانىكى خوش و شاد بوو، لە ناکا و لە ھەر شوپنىك ھەلمان بۆ ھەلبكەوتايە، لەگەل گولە گيان باوہشى پاكى خوشەويستيمان بەبەكدا دەكرد...، دوو بەدوو پەيمانمان بۆ ئەو رۆژە تازە دەكردووە كە تيايدا بەبەك دەگەين...، باوەر ناكەم كەس ھەبووبپت ھيتدەى من بەپەرۆشەو گولەى نووسانديت بەخۆبەو، بۆ ھەلالەى مژبپت...، وەك ھيتزىكى ئەفسوونى شەوانى تريفەى مانگەشەوى رازى تەنھايى...، ئەى راوانان و قساودان، تاودانى گەمە و وازى، بەبەكداكىشانى مندالىمان...، ئەى راز و نياز، بەزىمى خۆنواندن، نازى خوشەويستى و بچ خەوشىيى، خونچە گولەكەى باخى ژيانم...، ئەوا ئەمجارەش نەمردم و بەو رۆژانە شاد دەبەو... ئەوا بۆ

جاریکی تریش، دهمه وه کۆری کامه رانیی گیانی دلّی دلداریی، خۆشه ویستی دلسۆزانه... هه رچه نده ئەم چەند ساله تال و تاره ی که وهک ژه هری مار وا بوو، خۆشیی و شادمانی له ده روون و رهگ و ده ماره کامدا ریشه کیش کرد... به لام به ده ردی ده لیت «تاگر له کای کۆن به رنه بیته...» ئەمجاره کالای خۆشه ویستی ئیمه، بالای ژبان قووت دهدات، نقومی دهکات و دهیکات به شادیی شادان، دهیزانم دهکوهینه ده ربايه که وه له جۆش و شه یدايي...

- ئەری مه ريوان دوینێ ئەم حه له له چیدا بوویت؟!...

«ئێسته له خه ونی هه نگوینه باخیکي به هه شتیدا بووم...، تو له م ساته بو نا پرسیت؟!... ئەوه پروات و نه به ته وه...، من گیرۆده ی سۆزی ئەندیشه کانی ئەوینم...»

- چۆن چۆن؟!... «خه سه وه به خه نینه وه...»

- هه ی هه ی له م به زم و سه يرانه... له م پيا هه لدان و حه يرانه...؟!...

- چاکتان هینامه وه، به خودا ئەندیشه خه ونه خۆشه کانم له شه قه ی بالیان دابوو... خۆش خۆش له فریندا بوون و له بالتان دام...

- کاکه گیان، تازه خه ونی چی، وا هه موو شت دوایی هات، هاتینه وه به خۆشیی و سه رکه و توویی کینلگه و دپیه ر ئاوه دان ده که یته وه...

- راست ده که یته، خه سه ره گیان، دوینێ وهک نیوه گیان وه ها بووم... مه حاله تو و هه یج که سیکی تریش ئەو باره ناسکه تایبه ته م هه ست بکه ن...، خۆشم له بیه نه ما بوو...، ئەی ئەوه بو پیم نالین رۆسته مه سوور له چیدا یه... مینه چی دهکات...؟!...

- وازیان لێ بینه، جارێ مینه به خهستی تووش بووه، به لام چاک، گه ر به وه هه قی خۆی وه رنه گریته، هه یج کاریکی تر خۆش نییه...، تۆله سیته تۆله سین...، به لام ئەنجامی رهفتاری خۆی...

- چۆن هه یمن گیان، ئاده ی پیم بلین...

- ئەوه تی ئەو کابرایه هه یه سه رکیش و هه له و هه رزه بووه، به هه یزی ساخته ی ده ستوپیوه ندی نازویه تی...، نه یده زانی کاتیکی دیت که سی له دواوه نامیتیت و له سلّو پروتتر ده مینیتته وه...؟! خۆ به زل زانیی و به خۆنازین کوشتی...

- ئەی بو نالیت پشستگی ریی و فه رمانی ساخته ی به رپه وه به ری ناوچه و هانه هانه ی

ئاغای بهگ له گه لیدا، به و شته قۆرانه فریوی خوارد...

- ئی ئی... بوچی؟! چییان لێ به سه ره اتوه...؟!...

- مینه ئیسته هه لاتوه... به رامبه ر به ده سه ته یهک له کۆمه لان وه ستا و به ره ره کانی کردن...، ده یو بست به رامبه ر میری بوه ستی، تازه ده یانه ویت چه ته گه ریتیی زیندوو بکه نه وه، له هه لمه تیکیدا دوو که سی لێ ئەنگا و تبه وون.

- ده میکه ئەمه روویدا وه...؟!...

- به لێ ماوه ی چەند مانگیکی ده بیته...

- ئەی باوکی چی ده لیت و حالی چیه؟! مینه به رپه ی پشتی ده ستدریژی و خراپیه کانی بوو...

ماشین کهوته هه وراز وره ی زۆری ده هات، ناچار ده بوایه ده نگیان هه لپه ربايه .

- تازه ته وا، باوکی چی بلیت...، ئەویش هه ر له و ریشه و رهگ و ده مار و ده ماخه پووته نییه؟! هه ر له یه که م رۆژانی شوێشدا هانی ده دا، ئەوی که له ره ق وایدەزانی جارانه، هه ره شه ی ده کرد و ده یخوری، پینج شه ش تفه نگیچی نۆکه ر و ده ستوپیوه ندی خه ستبووه دوای... ئەوانیش هه ر زوو له حاله که گه یشتن و پشتیان به ردا...، به و جۆره تا کوره که ی به هه لاتن و ده ره پهراندن دا...، دوایی گه لێ هه ولی دا...، به لام خوین کهوته به ینه وه و له گه ل گوندی ژووروو...، ئەوانیش له سه ری رۆیشتن و هه ر ساته نا ساتی هه رشیان ده هیتا و، گوندیان ده دایه به ر شیلگی تفه نگ، ئەم ناوه هه راسان بوو بوو...

- که وا بوو ئیسته له گوند نییه...، ئی ئی ئەوه یه دواییه که تان، خورین و سه ره ره یی... ده بخۆن ده ی...

- وهک ده لین له ترسی بۆسه بو دانان دوورکه و تۆته وه...

- ره نگه له سنوور بیت...، جاروباره به و دیویشدا ده چیت و ده گه رپه ته وه... مه ريوان له به ر دهنگی ماشینه که سه ری برده به ره وه، به زرده خه نه وه گوئی:

- ئەی باوکی... گوايه ئیسته دهستی له سه ر په له پیتکه ی تفه نگه برنه وه که ی نییه؟! ده بیته هاشه و هووشه که ی گوئی که ر بکات!؟

- نه با به... رۆسته مه سوور سالیکیش ده بیته تووشی نه خۆشیی کوشنده ی دلّ هاتوه... هه ر به رپه ی پزیشکه وه یه، ئا ئیسته له م کاته دا له به غدا یه بو چاره سه ر...، به لام ئەلین زۆر

په ريشانه... ئه وېش لى بووه ته وه، ئه و باو و توندوتىژييه روى... بى دهنكى ناو ماشينه كهى داگرته وه...، له شيان ده جوولا يه وه و قاچيان ده له ريبه وه...، وره وړ و شپيره پيره ماشين كاسى كړدبون و هم موياى بردبووه خولياى بېر كړدنه وه...، هه نديكى تريش وه كو له لانكه و بيشكه دا خه وتب...، بى خه م، سهريان ته كه ته كى دهات...، به لام ئه وهى خه له مهربان دهات، مه گه ر ته نها قولى گولهى بى بېت به سه رين... يان و هها تيبگات...، ئه و هه مه حاله... به م جوړه هه تا گه يشتنه به رى دى له هه زار تاشيان كړد، به دديان جوړ بېريان تازىبى و كه وتنه هيواي خه ونه خو شه كانى دنياى نويى خو بانه وه...

خه لكى وه ك له شاره كان خوروشابوون و هه ستابوونه سه رپى... دانېشتوانى گونده كانېش، به تا يبه تى ماموستا، قوتابى و جووتياران به را ديه كى چاك له گه ل دuxe نو يبه كه دا جو شابوون... ته مادار بوون شو رش گه ليك له خواسته كانيان به يتيته دى... رۆژ و ده مه وكات و سات هه مووى به خيرا يى و تيرى تپده په رى...، هاتنه وهى مهربان بى گونده كه وه ك گه رانه وهى ژيان و ابو بى زوريه دى دانېشتوانى دى...، خو شيبى و شادمانى كه وه ته ناوه وه...، بوو به شايى و چيشت و گوشتيكي زور لينا...، چوپى و هه لپه رين ده ستى پى كړد...، خه جيغ خان سه رچوپى ره شبه له كى گرت ه ده ست... جووتياره كان له م رۆژدها به ته واوى هه ستيان به بوونى شو رش كړد و پروايان كړد كه له توانادا هه يه گه لى شتيان بى بكرت...، به بوونى مهربان گالته نييه... سه ربه ستى زيندانيه كان ژيانه وه يه بو هه ست و هو شى گشتى...، بزوپنه رى ناخى هه ست و هو ش و گو شى مروي ته بو...، به تا يبه تى بو يه كى كه و كو گولهى سه ربه رى داو ين پاك و دل سو ز، بو هه ژاره چه وساو ه كانېش خوليا يه كى ته مادارى و هه رچه رخانه داموده زگا و گو رپى بارى ژيانى خو بان بو... هيشتا شايى ئه م خيزانه نه برابو وه كه روسته مه سوور به نه خو شى گه رايه وه دى...، ديوه خانه كهى له چاو جاراندا و پرا نه يه ك بوو بو خو ي، سارد و سړى، خزمه ت و خزمه تكارى تپادا نه ما، له و ليقه و مانه دا ته واو هه ستى به بى كه سى و دل سو ز و هاو پشته قايى راسته قينه ده كړد...، له گيتراوى سه ر لى تيكچو ويدا خو ي ته نها ده دى...، تا دهات خه م و په ژاره كاسه ي سه رى خراپتر ده هينا يه خواره وه و بو به ره و رۆچوون و مردن كيشى ده كړد، دوكتور راي سپارد بوو ئاسووده بڼى، هه لنه چى و خه م و په ژاره دو ژمنيه تى...، ماندوو نه بيت، زوو زوو بچيته شار و دلى فه حس بكرت، حه بى به رده وام بخوات... بخوات و نه خوات، به لام

بوى نالوى... هه يهات...

- ئه وا ئه م هه تپوه ش به ريوو... ده ترسم ئه مېش كاسه يه كمان له سه ردا بشكيني تى... يا كوسپيكي تازه مان به يتيته رى و تووشى قورتيكمان بكات...، به خودا باش بوو ئه و برا خاسه ش گه رايه وه بو سليمانى و داواى گونده كهى خو مانى كړده وه...، به شكو وه كو داوام لپكردن ئه و پيزه يه م بده نه وه، ئه گه ر ئه وېش به ديارمانه وه ئوقره بگرت و پيمانه وه بنووسپته وه، باوه ر ناكم، هه رچه نده به لپنم له خو شى و خيزانه كه شى و ه رگرت...، ئه وانېش له ده ستى و ه رزن...، ئه گه ر وا نه بو وايه نه يانده دامه وه، ئه گه ر به لپنى درويان نه دامى، لپيان ده وه شپته وه، كه سايه تپى چى... من ده زانم ئه وانېش له دل وه ئيمه يان ناو پت... به لام هه ركه گه يشتن نايه لم ماندرويان به سيته وه، مه لايان ده كه مه سه ر، با پپى ئاوه كيتى ئه م چند ساله ي ئه و كچه تپوه هه ر لاي خو م بكرتته وه و ليمان ته ره نه بيت... بزائم ئه و ئه له يه ش لاس بده م لپى ماره بكه م، ئيتر به ناچارى به ديارمانه وه گير ده بيت... خو منېش به م بى كه سييه ده رنا به م...، ئه م پيسه ي ژنيشم به كه لكى هپچ نايه ت، سه د خو زگه به ئامه ي له وه لاتر چوو، ئه مه هه ر ئه وه ده زانيت لوت به خو بيدا داژه ني ت...، با خو شى بچيت به دوايدا به شكو پيزه قايل پى بكات، خو جارن نييه، ئيمه به خراپى به چه ترسيتمان كړد، له گه ل هه موو چه وسانه وه يه كى شه و و رۆژيدا، به دووان ده مانه قانده وه تا ئه و په نده ي دا... ناچارم، چند بتوانم ده بيت به سه رياندا بخورم، زه بر و زهنگه كه ميان لى بريت ده مخون...

پاش رووداوه كهى پيزه، به زووى هه ر ئه وسا روسته مه سوور مه جه ي چوارده سالى له خيزانى خه زورانى رووناك داگير كړد و ملي ئه و چووزه ره ناسكه ي كړد به په تكى سپالى به ند و داوى خو يه وه...، وه ك ژه هرى كوشنده چووه گيانى ئه و هه رزه كاره به سه زمانه وه، روسته مى چه ته ووللى زلخورت، سپه لكى تيكوپي ك شكاند و بو هه مېشه سه رى لى تيك دا، وه ك جووچكه يه كى زه رنه قووته ملي بادا و ژيانى لى چه واشه كړد، رۆژى رووناكى لى كړد به شه وه زهنگ، ئه و ژهنگ ئاسا پشتى شكاند و ملي پى نه وى كړد، مه نيچ له و رۆژه وه ده يگوت: «دۆزه خ بو من داخراوه...»

به لام روسته مى كه و له كو ن هه ركه روو سوور يه كه ي پى نه هيشت، ئيتر كو بيله ئاسا وه ك ئامپريك، ده يره تاند و ئه و ليقه و ماوه ته نها بو يه ك جارېش چيژى په رو شى خو شه و بېستى و ئه وين و له زه ت نه چو به هه ناويدا... لاي روسته مى جه ربه زه ش هه ر خو رين بوو... له م

كاتەدا پۈستەم وەك جارى جارانى بېت، ديسان نەراندى:

- كچى مەجە... ئەو كىچ كەوتۈتە كەلت... ئەو بۇجى نايەيت بەلاى منەوہ...

مەجە لە دلى خۇيدا «دەك ئاوى ئاموون چى... چەپەرە شىرەى قەبرغە چالى پووجەل...»

- كارى چىت ھەيە پياوہكە... دەستم بەئىشەوہ گىراوہ...

- دەلىم وەرە... خىرا بە... ھىندە چەلەخانېم لەگەلدا مەكە چاك نىيە... با

نەيلىم...؟!...

مەنىچ لە ژىر لىتوہ «بۇجى، دلى پىچراوت لىم زویر دەبىت؟! ھەى توونى بابا چىت...»

- ئەوا ھاتم كاپرا... ئەوہ بۇ وا دەكەيت، دان بەخۇتدا بگرہ... دەى فەرمو چىت

دەوېت؟! ئاخىر ئەركى ئەم ماللە گەورەپە كوشتوومى... تۆش بەزەبىيەكت بەحالى مندا

نايەتەوہ...

- كچى ئەوہندە مەلى... بەدەردى دەلىت من بۇ تۆمە... تۇ بۇ كىتە... دەوہرە گوېت لى

بىت... ئەوا براخاس گەيىوہتەوہ گوند... لە سلىمانى خۆشم پەيمانم لى وەرگرتوون كە

پىزەمان بدەنەوہ... بەتەواوى دەتخەوېنىتەوہ... تا زوہ بچۇ بىھىتەرەوہ، ھەر لەوې پىشى

بلى ھەر ئەمشەو لە ئەلى مارە دەبرىن...

- دەباشە پياوہكە، با چاكەتان بۇ تى بكەم، ھەر ئىستە دەچم... مەنىچ لە دلى خۇيدا

«من بزائم مەحالى پىيى بخاتەوہ ئەم ماللە، بەلام با دەم داخەم»

- ئەلە، كورە ھەتىوہ بى فەرہ... گوېت لىمە، پىزەت بۇ دەھىنم، تۆش دەبىتە پياو و

خاوەن مال و مندال... ھەى ھەى ئەلەكە... چۆن سمت و كەفەلىكى پىتوہە؟!

«ئەم ھەتىوہ سەگە خوتىرىيە لە سەگەكانى تر كەمتر نىيە، با ھەلىبەدەم و كەمىك دلى

خۆش بكەم...»

- ئەلە بى دەنگ كۆشك ھەلىشىتەبوو... لە دلى خۇيدا بىرى دەكردەوہ «بەخودا كارىكى

چاكە... ئەوہى خۇيان ئابروويان تكاند، ئىستە بەسەر مندا دەيسەپىن... لەو بنىشن و

من بکەن بەنۆكەرى خۇيان، ھەم ئىشەك و ھەم دۆشەك، نازانم بوېرم بلىم كوتىخا ئەگەر

ژنەكەى خۆتم دەدەيتى قايلم؟!، خۆزگە دەموپرا، ئىستە پىم دەگوت و جەرگم ئاو دەدا...،

خۆ من بەم گەپىيە لەو لاهىرە تاهىرە چاكترەم... بەلام ئىمەى بى دەرتان و لانهواز لە

حەناياندا دەمان تەلەى تەقىوہ...، خۆزگە مەنىچم پى قايل دەبوو... ھەتىو فىشەكىكت

تىادا خەسار ناكەن...، بەدەردى خۆتەوہ دابنىشە...

- كورە ئەلە، ئەوہ لە خۆشىياندا حەپەساوېت؟! بۇ نالىت باشە...، دەبىت دەستىشم

ماچ بکەيت، تا ئەم كارەت بۇ بەئەنجام دەگەپەنم... ھەى سىلەى پى نەزان...؟! ھەموو

شىتىكىش لەسەر خۆمە، گول و گوارەشى بۇ دەكەم، بۇ خۇتان رابوتىرن...

- ئەلە ھەر لە دلى خۇيدا... «بەخودا بۇ خۆتى بىنە، ئەو چاكەپە لەگەل من مەكە...، من

ھەرچەندە لاتم، بەلام ئابرووم نەتكاوہ شەرمم بەخۆمە...، تازە من ناپم بەجاش، بەجاشى

دوو دەستان، كوتىخا سواری چەرخوفەلەكمان دەكات، دەپەوېت بەنۆرە خۆى و كورەكەى و

ئەمجا منى نەگەتى لى نىشىن، ئەگەر مېرىش مېوان بوو ئەوا...

- كوتىخا خۆت دەيزانىت... من كارم نىيە بەسەرەوہ...!!...

بۇ ھەموو شتى ھەر خۇتان پىيار نادەن، ھەر جەنابت حسىب نىت؟!

- دەوہرە ژنى بۇ بىنە و فرىاي بکەوہ...، كورە دلى راگرى سەرى لى نەشىوتىت ھا،

ئەوہ پىت دەلىم...، شەرته شوانىشت بۇ زیاد دەكەم، سالانە شكارتەتان بۇ دەكەم بىفرۆشن

بۇ خۇتان، جاران تۇ كورى ماللەكە بوويت، ئىستە ئىتر دەبىتە پياوى مالى خۆت...،

ھەستە مەجەكە برۇ بۇ جىبەجى بکە.

- بەلى كوتىخا، بەچاوان، وا من دەچم پىزە دەھىنم...

ئەلە تۇ ھىچت بەسەرەوہ نەبىت، ئىمە خۇمان ھەموو كارىكى تەواو دەكەين و بەپوختى

دەيدەينە دەستت... «ئەگەر نازايت و دەوېرت خۆتم بۇ جىبەجى بکە، منى رېوہلە لەو

كەلكىتە قالۇرە چاکترەم، ھاكا وەكو كەندەلان دارمانە خوارەوہ...» مەجە ھەستا و بەنيازى

كىشكردى پىزە چوہ دەرەوہ... كوتىخا دەستى كرد بەوہنەوزەكوتى...، ئەلەى رەنجبەر لە

بىرکردنەوہ و لىكدانەوہپەكى قولدا بوو، مېشكى درنگەى دەھات، بىرى لە تانوت و

تەشەرى كورانى دى دەكردەوہ، گەلىك جار و لەوہپىش گوېتى لى دەبوو كە دەيانگوت:

«قەپاتمەيە، پىزە قۆرخە و نۆرەى لى دەكەن «ئەلە دەلىت» بۇ مېرى بەرپوہبەرىش كراوہتە

ژوورەوہ...»

- ھەتىو ئاخى ئەمە قسەى خۆشت بووہ...

«خۆ درۆم نەکردوہ...»

- چۆن، ئەم سووكىيە... ئەم نەنگىيە بىتە ئەستوى شكاو و نەگرىسى من؟!، ھىندە بى

نرخم؟! جا خو دهبیت له ناو کهسدا چاو هه لئه بزم... دسا دهبیت قایل بزم، یان لیره نه مینم... جا من له هه شویتیک بزم نانیک کی رهق و دویه کی زه ره مارم هه چنگ ده که ویت... که من نیشم کرد و بازووم ره تاند و خو م ماندوو کرد، دهبیت به سه ر شوری و لووت شکاویی و نرمی دانه نیشم... ئەو هه موو بهرداو بهرد و چه رمه سه رتیه و بشمکه ن به... وا چاکه خو م قورتار بکه م... جا مه گه ر من پیزه له خو م ماره بکه م و بو مینه ی تهرخان بکه م، هه رچه نده به دزیبه وه هاته وه، من له دووره وه، یان له سه ریان نیشکی بو بگرم و ئەویش بچیت تیبخزیت، جارو باره کویتخاش و... له م کاته دا کویتخا رۆسته م مرخه و لرخه یه کی قایمی بو کرد...، چاویتی هه لیری...، پاش که مینک که و ته وه پرخه پرخ...، ئەله هوشیار بو وه وه...

- ئای کورپه نه گبه ت، هه تا هه لئه ستاوه، پیزه یان نه هیتاوه و لیتی ماره بپرن، هه تا زووه فریای خو ت بکه وه، وا چاکه هه لبتیت و له ده ستیان رابکه ت، ئەمه ت باشتین هه له، گه ر له ده ستی خو تی بدیه ت که تووش بوویت قوتار نابیت و له چنگی جانه وه ره که ده رناچیت، له وانیه به دیار خو یه وه په ت بکات، شوانیه که شت پی رهوا نه ببتیت... هه تا زووه هه لئی و خو ت ده ر بکه... ئەله به په له گوندی به جیه هیشت...، خیرا رۆیشت و که و ته ری...، به په له ده رۆیشت و هه ر ئاوری ده دایه وه، له ترسی ئەوه ی نه کو بیگر نه وه، ئوقره ی له بهر برا بوو...

«هه تیو... بچو بو ئەو دیو، بو لای ئەلیاغای پیاو، تو بو ئەو باشیت، ئەلیاغای قینی دنیای له کویتخایه، له و کاته وه ی مینه ی چه توون قسه ی ناشیرینی بو ناردوه، دوور دۆنگن...

به خودا ده تقو زیته وه...، که هاتیه لای ئەمان چوور ده یه ک بوویت، مندالی خو ت و مینه ی بی ئا برووت بیر ده چیته وه، تالای دنیای داویتی، چی پی نه کردوویت... دواپی ئامه خانی به ره حمه ت چو فریات که و ت... ئەگینا تا نیشته ش... چی بلتیت؟!»

- تا زووتر خو م ده رکه م هیشتا دره نگه...، هه تا که ی به ندایه تیی و کو یله تیی...، به نانه سکیش قایل بووم، ئەوه شیان پی رهوا نابین...، ده یانه ویت ملکه چ و سه رشو ر و روور ه شیسمان بکه ن، ئەمه یه ئەوپه ری ماف و باف و ره وای چه وسیتنه ران...

«راکه و خو ت ده ر بکه، گه و جه ی چاره ره ش...، ئا به م جو ره پاداشتی پانزه سالی ره نج و ئەشکه نجه و ئازارت ده ده نه وه، ده بی چاوشکیتت بکه ن و مل شو ر له بهر ده ستیاندا

بتو ییت، ئەو ساش دانی خیر نه به تو دا و نه به که سیشدا نه یین... چاک وایه چه و اشه یان بکه ت، له پیتشدا رتیه کی شار بگره بهر، له مله چوویت به و دیو دا، به ره و ئەو دیو بای پیا دا به ده ره وه، هه تا زووه بو ی ده رچو...

مه نیج له سه ر سه ری رۆسته مه سوور وه ستا بوو... دانه کرۆژه ی لی ده کرد، له داخاندای هه ناسه ی له بهر برا بوو...

- هه ی که و له کو نی بی ره زا...، ئەمه شت کردوو...، به خو ت و به مینه به ره لالی کورپ... ئەوه نده تا وانبارن؟! نیشته ش و ته کانی ئەو سه رشینه هه ر له میتشکما ده زرنگیته وه که ده یگوت «چو ن دیمه وه... به چ روویه که وه...، بکه ونه وه ویزه م؟!، بهر بینه وه گیانم؟! ئا بروو تکاویان کردم، هیشتا ده ستم لی هه لئاگرن؟!... دایکه که م تو خو ت بو رتگا و کردوو...، من ئەگه ر ده ره تا نیکم ببو وایه چو ن هه ر ده هاته وه به م گونده دا...، به لام چارم چیه... له گه ل ئەمه شدا به رد هه ر له جیه گی خوی سه نگی نه، به م جو ره ش من هه ر ئیره م له هه موو شو تیتیک پی چاکتره...، تا مالی ماموستا برا خاس ده رم نه که ن، من لایان نارۆم... ده ریشم بکه ن ده چه مه که ی خو م تا له وئی لار ده به وه...»

- سه مه ره یان به سه ر هیتاوه، ئەو پیزه نه گبه ته...، جا من چو ن ئەو کاره ده که م، نه گه ن...، نیشی ئەوم بو چیه...، خودا ده کات خو م له شم ساغ ده بیت، من چیم هه یه...، جار لی له فره نه ی ئەو هه تیوه جه ره زه یه ی کوری رزگارم بووه، خو من تازه به م سه رشیتته ناچیزه یه وه تووش بووم، خوداش هه زار ده رووی له لایه...

«ئای - ناله - ی هه ژاری بی به خت که بیتوه ی بوویت... له بیتره داو اشی کردیت، تو ی بی دایکی باوه ژنداریش تا راده یه ک پیتی قایل بوویت، نه دارای مالی خو ی بوو، دایکیکی بیتو ژنی به سه زمان، زبان له ده میدا نه بوو، ده پاراپایه وه، باوکی سه رشینت هه رکه ده نگی زولالی رۆسته مه سووری بیست، گه شکه گرتی، وه ک هه نگی له داردا دۆزبیته وه، شپگی بوو، جامانه که ی هیتا به سه ر ناوچه وانی، خوی قیت کرده وه:

- کچه تیو، جا با پیر بیت، ده ستدار و خاوه ن زه وی و سامانه، رتوی به پیرمانه وه هاتووه، کتی به ختی وه ها ده هینیت، شیرباییه که ش فریای ئیمه ده که ویت...، نه گبه ت ئەی تو ئاگات له حالو بالی باوکت نییه؟! ئەی سه به نیخ که لار بووه وه، ئەوه عه مری

پیره‌که‌ریکی ماوه...، نانت که‌وتۆته رۆنه‌وه!!» «ئای مه‌جە‌ی دلّ نامراد، له‌گه‌ل «نالە» ی لای دلّ‌خواز و به‌ره‌زا، ئەم ماوه‌یه‌ی ژبانت به‌خۆشیی و له‌باوه‌شی به‌په‌رۆشی لاویتی ئەودا به‌سه‌ر به‌ردایه‌ چه‌ند خۆش ده‌بوو...، ئیسته‌ چه‌ند کۆرپه‌یه‌کی وه‌ک ئەو گه‌ش و چاوکاڵ له‌باوه‌شتدا ده‌بوو، به‌و دلّ پاکه‌یه‌وه‌ خۆت و مندالیتی له‌ نامیز ده‌گرت...، تازه رۆی...، عومرت به‌با چوو...» مه‌جه سه‌یرتیکی وردی رۆسته‌مه سووری کرده‌وه...

- دیاره هەر ناپیایو بووه، به‌عومری کاریکی چاکی نه‌کردوه...، ئەم گه‌ماله‌پیره که‌ی لار ده‌بیته‌وه، رزگارم ببوایه ئیتر به‌بج سه‌ریه‌شه ماوه‌ی ته‌مه‌نم به‌سه‌ر ده‌برد... خۆ من تازه فه‌وتام، خودا باوکی چاوبرسیم بگرت که منی به‌م مه‌ریه‌یه‌ گه‌یانده... رۆسته‌مه سوور له‌م کاته‌دا پرخه و لرخه‌ی خه‌وی ده‌هات... مه‌جه به‌دیارییه‌وه هه‌لتروشکا بوو، به‌حه‌په‌ساوی ده‌ستی نابوو ژیر چه‌نه‌ی په‌ژاره‌ی دۆشدامایی «ده‌بلتی مندالکاریکی وه‌کو من که‌ی له‌ ریتی ئەم پیره‌ په‌که‌وتوووه نه‌خۆشه‌دا بووم، هه‌ی هه‌زار ده‌ور و دوکانی ئاوه‌ها هه‌لبگیرتیت و بی‌چرتیه‌وه، لاویتی و جوانی ناله‌شم له‌ ده‌ست چوو، نه‌شبوومه‌ خاوه‌نی کۆرپه‌یه‌ک هه‌یچ نه‌بیته‌ دلّی خۆمی پێ خۆش بکه‌م...» کویتخا وه‌ک یه‌کی دایچه‌له‌کینیت...، چاوی هه‌لبی...، مه‌جه‌ی به‌دۆشداماوی هاته‌ به‌رچاو، چاوه‌ نیشته‌وه‌کانی هه‌لگولۆفت، به‌مۆنی تیی روانی، ئەمجا سه‌یرتیکی ئەملا و ئەولای کرد، چاوی لێ زه‌ق کرده‌وه:

- مه‌جه، ئەوه‌ بۆ وا چه‌په‌ساویت... بۆ هه‌ینده‌ت پێ چوو... ئە‌ی کوا پیزه‌؟! - پیزه‌ی چی...، من پیزه‌م ناویت؟! خۆم ئیشتی خۆم ده‌که‌م، که‌سم ناویت، کوا پیزه‌؟! هه‌ر وا به‌ناسانی...، به‌لێ، پیزه‌... رۆسته‌م حیرسی هه‌ستا بوو، به‌توندی گوتی: - ئەوه‌ دیسان وه‌ک کلاش لیم هه‌لگه‌راپته‌وه...، پیم بلتی بۆ وا زوو گه‌راپته‌وه، کوا پیزه‌، من په‌یمانم له‌وه‌ تیه‌وه‌رگرتوه... بۆ نه‌ته‌ینا...؟! -

- مه‌جه له‌ دلّی خۆیدا «وه‌کو هه‌یچ نه‌زانیت، په‌نجه‌ به‌خه‌نه‌ ناو ده‌می بزانت ده‌یژیت...» کویتخا خۆ به‌زۆر نایه‌ینم، که‌ خۆی ئاره‌زووی نه‌بیته‌ به‌چی به‌یه‌ینم، خۆ کیشی ناکه‌م، من تۆ نیم، ده‌سه‌لاتی شتی وه‌هام نییه‌... هه‌ر ناشمه‌ویت...

- چۆن... چۆن... من به‌شوق ده‌یه‌ینم...، خۆ به‌خۆشیی خۆی نایه‌ت، من براخاسم قایل پێ کردوه، خۆ ئەوان رێگری نین، پیزه‌ مولکی خۆمانه‌، کاتی خۆی خۆم یارمه‌تیم داو، له‌و لێقه‌ومانه‌یاندا خۆم داومنی...، هه‌ر به‌و مه‌به‌سته‌ش هه‌شتووومه‌ بیته‌وه‌ ناو دی... با که‌سیش بیت، ئەگینا چاوم ده‌رده‌هه‌ینان... دوا‌ی خۆم به‌تیتک راکیشان ده‌یه‌ینمه‌وه، تۆش

بته‌ویت و نه‌ته‌ویت...، وا دیاره ده‌یه‌ویت تیلاترینی بکه‌م...، ئەمانه‌ هه‌ر فیرن...، فیری شه‌قن، به‌زۆر نییه‌، که‌ په‌تم کردن ئەوسا مل شوێر ده‌که‌ن...

مه‌جه به‌ترس و چه‌په‌ساوییه‌وه وه‌ک سیپاله‌ شریک له‌ به‌رده‌میدا تاسا بوو... پیشی ده‌خواره‌وه: «ئەم که‌لله‌ شه‌قه‌ به‌چی دابین ده‌بیته‌...، خوویه‌ک گرتت به‌شیری، داینانیته‌ به‌پیری...، واز ناهه‌ینیت، می‌شک نایه‌ته‌ که‌لله‌یه‌وه، هه‌ر ده‌خوړیت، هه‌یشتا هه‌ر وا ده‌زانیت جارانیته‌؟!»

- کوربه‌ ئەله‌...، ئەله‌ی پڕپۆلی بی توپکۆل...، ئەوه‌ خۆت کوتاوه‌ته‌ چ کونیکه‌وه، ئا وه‌ره‌ بزانه‌... ئەله‌...؟! کوربه‌ ئەله‌ی ناپه‌سه‌ند؟! کویتخا بۆ ماوه‌یه‌ک نه‌راندی، هه‌یچ وه‌لام نه‌بوو...، مه‌جه‌ش به‌ناچاری دوو سی جار بانگه‌وازی ئەله‌ی کرد، به‌لام که‌لکی نه‌بوو...، ئەملا گه‌ران ئەولایان پشکنی، ئەله‌ به‌ نان هات و به‌ ئاو چوو... رۆسته‌مه سوور هه‌یجگاری شیت بوو...، ده‌می که‌فی چه‌ندبوو...، به‌شپه‌یه‌ک ده‌مار گرتیوی، ئاگای له‌ خۆی نه‌مابوو...، قینی له‌ چاک و خراب هه‌ستا، خۆینی گه‌ش زاووه‌ ده‌موچاوی سوورفلی، واتده‌زانی ها ئیستا ها تاویتی تر لیبی ده‌چوړیت...، دۆ و دۆشاوی تیکه‌ل کردبوو.

کۆمه‌لکی هه‌ینابوو سه‌یری خۆی...

- کویتخا گیان به‌سلوکه‌ت، کار وه‌ها ناروات... په‌له‌ مه‌که‌، دوا‌ی!! «ئە‌ری ئەوه‌ بۆ وای لێ هاتوه‌...، خۆ په‌کی که‌وتوو...، سه‌ر لیشیواو خۆی...»

- تیکچوو... پیری خله‌فاوه‌ هه‌ر ده‌نه‌رینیت...، سه‌یری چاوی بکه‌ ده‌لینیت هه‌ی شیته‌، ئیجگاری سه‌ری له‌ خۆی تیکداوه‌...

- ئەو هه‌موو خراپه‌ و زۆردارییه‌، بزانه‌ چیت لێ ده‌کات و چۆنت پێ ده‌نوینیت... «کوربه‌ سه‌یری چه‌ند شپه‌زه‌یه‌، هه‌ینده‌ی نه‌ماوه‌ له‌ پیسته‌که‌ی بیته‌ ده‌ره‌وه‌...»

راوه‌ستاوه‌کان له‌ دلّی خۆیاندا گه‌لیک له‌م بی‌رانه‌یان ده‌کرده‌وه... کویتخا له‌پر بی‌ ده‌نگ راوه‌ستا، سه‌یرتیکی سه‌رسوڕمانی خه‌لکه‌که‌ی کرد:

- خزمینه‌، هه‌ینده‌م نه‌ماوه‌ لیک بیه‌وه...، ئەم خوێرییه‌ بۆ کوی چوو... چی به‌سه‌ر هات...؟! ئاسمان هه‌لیکیشتا، ئەرز قووتی دا...، ئەوه‌ ئیوه‌ به‌ردن دارن...؟! بۆچی یه‌کیکتان نقه‌یه‌کتان لیه‌ نایه‌ت؟! خۆ زمانتانم نه‌په‌یوه‌...

سوور گۆر هه‌لته‌کینه... تازە من ژيانم ناوێت...، که دەستم نه‌بی ئیسته ده‌کەسی وه‌کو
 ئەله پەت بکەم و بەدوای ئەسپه‌که‌مدا رایانبکیشم و پەتپه‌تیبی ئەم ناوه‌یان پێ بکەم،
 به‌که‌لکی چی دێم؟! من خۆم داخی دلێ که‌یلی خۆم ده‌زانم...، مه‌گەر ئەم ماوه‌یه‌م له‌ بێر
 ده‌چیته‌وه...؟! نا... نا...، هه‌رگیز له‌ دلێم ده‌رناچیت...، من شین بۆ ئیوه‌ش ده‌کەم...،
 ئیسته قه‌یناکات... دوایی خۆم ده‌زانم چۆنیا پێ ده‌پێژم...

هه‌ندیک له‌ راوه‌ستاوه‌کان تا ئیسته‌ش ترسی گه‌وره‌یان له‌ درنده‌یی و سته‌می ئەم کۆنه
 چه‌که‌مه‌ ره‌قه هه‌ر هه‌یه و حسابه‌ کۆنه‌که‌ی بۆ ده‌کهن... به‌لام له‌ ناخه‌وه شپه‌زه‌یی و شێواویی
 کوێخیا پێ خۆش بوو، بسکه‌ی سمیلیان پێی ده‌هات، زیته‌لیکیان هه‌لیداوه‌:

- کوێخا، سا به‌خودا من راستیه‌که‌یت پێ ده‌لێم، من دیم له‌ گوند چووه‌ ده‌روه‌،
 به‌رپه‌گی شاردا، به‌خیرایی ده‌رۆشت؟!... یه‌کیکی تر له‌ولاوه‌:

- منیش خۆم دیم، وه‌ک به‌دوای یه‌کیکدا رابکات...، یان راویان نابیت وه‌ها بوو،
 بانگم کرد، ده‌ستیکێ لێ راوه‌شاند و بۆی ده‌رچوو...

- مه‌جه...، کچی مه‌جه، تۆ هه‌یچت به‌ئه‌له‌ گوت؟! پیت وت قایل نابیت بیه‌وه...؟! تۆ
 گویت له‌مانه‌یه‌؟!...

مه‌جه ترس داگرته‌وه... له‌ تاواندا به‌په‌له‌ وه‌لامی داوه‌وه‌:

- کوێخا گیان، که‌ی من ئەله‌م دیوه...، که‌ه رۆیشتم له‌ لای خۆت نه‌بوو، تۆ خۆت
 دلخۆشیت نه‌ده‌داوه‌؟! ده‌بیت ئەویش هه‌لاتبێ، چاویان ده‌ربیت، تۆ له‌بهر منته، من
 که‌سم ناوێت...

- هه‌لاتبێ... چۆن... وامان لێ هات؟! جوانه‌!!، شتی چاکه‌...، وایانم بووین
 به‌گالته‌چی...، هه‌ر ئەمه‌مان مابوو...، ئەو رپه‌له‌ پيسه‌ بگرم سه‌ری له‌ ملی جیا
 ده‌که‌مه‌وه...، له‌ ده‌ستم ده‌رناچیت... ئەله‌شمان پێ قایل نه‌بیت، پیزه‌ش لێمان لارییه...
 وامان لێ هات؟! سه‌د که‌س پێلاوه‌کانم ده‌خه‌نه‌ سه‌ر سه‌ریان، هه‌ر ئیشاره‌تیک بکەم، له
 ده‌ستم ده‌رناچن، به‌هه‌قی خۆیان ده‌گه‌یه‌نم... ئەوانه‌ نه‌ک به‌حه‌رامن...

- قوربان، کوێخا، پتویست ناکات به‌م جوژه‌ خۆت زویر بکەیت...، کار نییه‌ چاک
 نه‌بیت و دوایی به‌هه‌موو کۆسپیکیش هه‌ر دیت... بۆ وه‌ها وره‌ت به‌رداوه‌، بێ به‌لا بیت،
 که‌ی تۆ وه‌ها بوویت، ئەو شته‌ پيسانه‌ چین؟!...

- مام کوێخا ئەوه‌ بۆچی وا بێ ئارامیت...، هه‌نده‌ خۆت دلگرا مه‌که‌، دوکتۆر پێی
 گویت، ئاخر بۆ سیه‌تت چاک نییه...، ئەله‌ رۆبیه‌ هه‌زاری وه‌کو ئەو رهنجبه‌ری و
 نوکهریت ده‌کات، چاویان ده‌ربیت...

«تۆ زویر مه‌به‌، ئەگەر ده‌فه‌رموویت ئیسته هه‌ردووکیان بۆ راپێچ ده‌کەم...»

- خۆم ده‌زانم بۆچی وا که‌یلم...، هه‌ر خۆم چاکێ تیده‌گه‌م...، ده‌بیت بلێن رۆسته‌مه

ناو گوند گۆرانیکی سەیری تۆی کەوتبوو...، جووتیارەکان وزەبەکی نوێ و برۆایەکی گەشیان بەژیان هەبوو... چەوستینەر و داردەستەکانی میری ئەوسا، سەر بووبوون، چووبوونە قاوگە ژەهرینەکی خۆیانە... دەمودووی هەمووان هەلگەرا بوو، رۆستەمە سوور ماو بەک بوو زۆر نەخۆش و کەم هێز بووبوو... پەژارە دڵ و دەروونی ئیجگارەکی پەکی خستبوو...، هەر ساتە نا ساتیک دالی دەهاتە ژان...، لەو مەڕەبەشی خستبوو... ئەوەندە چووبوو بۆ بەغدا و پەرز بووبوو، بە تاییبەتی تەنگەهەناسە و دڵەکوئیکە، خۆ دەردی مینە، قینی جووتیاران، پشت لێ تیکردنی لێپرسراوی نوێ و... هەموو واتە واتەکانی تر...

«نایبیت خەم بخۆیت...» «دەبیت پێ بە پەژارە نە دەیت دەروونت بگریت...» «نایبیت خۆت ماندوو بکەیت...» «خواردنت تاییبەتی بیت... بخۆ... مەخۆ... بکە... مەکە... بچۆ... مەچۆ...»

- ئەوسامان و ئیستەمان، ئەمە چۆن دەبیت...، کۆمەلی جووتیارانی رەشوروت بەرامبەر بە ئیمە قووت کراوە تەو...، دەچاوە مەیانبینە، بزانی دەتوانیت؟!،...، یاسا، یاسا... چاککردنی کشتوکالە گواپە...، بۆ نالین زەوی داگیرکردنە بۆ لات و لەوێ...، دەگۆتچکە مەبیبستە و کەر بە، کۆمار و سەرکۆمار، سەرکۆزەر و بنکۆزەر؟! ئەوێ کە ئیمە دەربەدەرمان کردبوون، ئیستە وان لەسەر چا، لێمان بوونە تە درک و پەیکۆلی...، دەدڵ بەرگە بگرە و چارەیان ت بوویت، بۆ کۆی دەچیت هەمان زورنا و بالۆرە... و هەا پروات هەرچی و پەرچی دەمانخۆن... هی وەکو ئیمەش دەبیت بکەوینە خۆمان... رۆستەمە سوور هەناسەبەکی گەرمی قوولایی دەروونی رەشی قیناوی بەبا داپەو، تەزبەحە کاربەکی لە ناو قۆلی مستیدا هەلدەخراند... وەکو رقی لە یەکیک هەستاییت، بیهوویت فەرمانی توندوتیژی بەسەردا بدات و لە داخندا وەک چۆلەکیەکی ملی هەلبکەنیت.

- ئەم هەتیووە سەرچلە کەلە شەقەشم گورچکی بریم...، دەبلی ئەمەت بۆ کرد؟!، بەم ئاشکرایییە ئەم تاوانەت نەکردایە، چاکتر نەدەبوو؟!، بۆچی تۆ خۆت... من نۆکەر و داردەستم بۆچی بوو؟!...

کار و نەبووایە چەرخ هەیه من لێی دەرنەچم...، دەلێن ئەندامی ئەو سەگەنەشە...، ئاخ

کۆمەل...، کۆمەل چیت پێ کردم...، گولەش ئامانی بۆ نییە... لێی پارامەو، گۆتەم خۆت بدە بە دەستەو، دوایی سولجی عەشایەریشیان لەگەڵ دەکەم، یان وەکو ئەو هەتیووە ماو بەک حەپس دەبیت و بەرت دەدەم... بەگۆتی نەکردم، کەلە رەقیبەکی لە جارانی خۆت دەچیت، ملی نەدا، ئاخری لە شوێنیک هەر تووشی بەک دەبن و بەیەکدا دەدەن، ئەم هیوایەش لە دەست دەچیت...، دڵم ئەگەر تالێکی پتووە مابیت، بەمانی مینەو دەیه...، مینە شتیکی لێ بیت دڵم دەپچریت...، خۆم دەزانم ئیتر بەبەر مەو نەماو...، ئاخ مینە چۆن پشتت شکاندم...، هەمووی ئەو کچەتیو، ئەو گۆلە ناخەنە بوو بەهۆی دەربەدەری و سەرکێشی مینە، وێکی لێ گرتم و بەکەسی تر قایل نەبوو، ئەگەر شوی پێ بکردایە... لووتی بەدیارییەو دادەژەند و ئاوا لێ بەسەر نەدەهات...، رۆژیکم مابیت و جێوەستیکم ببیت...، دەبیت بەخا و خێزانەو داگیرتان بکەم... شەر و پرتان بکەم... کەرت و پەرتان بکەم، هەر دەستەلاتم نەبیت، شار بەدەرتان دەکەم، پەرتان لێرە نەهێلم...

مەجە لە گۆرپانە کەدا دانیشتبوو...، وەکو ملی پال شکاو...، پەرز لێ براو...، هەناو داتەکاو...، بەبێ جوولە چاوی بریبوو رۆستەمی مێردی کە لە هەیانە بەرزە کە کوشک هەلاتبوو... دەتگوت گەمییەکی باتیش بوو...، ئەویش بەخەیاڵە رەشەکانی خۆیەو دەتالایەو... مەجە سێ پتیبیلکە لە مێردە کە یەو نزمتر بوو...، لەو بەرزبەو مێردە کە زۆر سەیر دەهاتە پێش چاو...

«دەمچاوی دەلێت مەرە...، وەک لمۆزی هەبیت... دەوەرە ئەمە مێردت بیت و بەم جوورەش لەگەڵیدا بژیت...، سەد خۆزگەم بەوانە نە رەقیبکیان هەیه و دلێان خۆشە، بەئاسوودەیی سەر دەنێنە سەر سەربین...، کە ی ئەمە ژبانە، دوایی بپیت...، دڵ بەچی خۆش بکەم؟!... خۆ من خۆشیم لە تەمەنی لاویی خۆم نەدی...، وەک بتی خنکاو، فریبیان دامە بتخانە ناھەموارییەو...، هەرگیز هەستم بەمێردایەتی ئەو نەکردوو، وەکو عیفریتیک نەران دوویەتی و منیش دەستوی پتووەندیکی بەردەستی بووم، خورپووبە بەسەرمدا، هەر کات بەخەیاڵیدا هاتبیت خۆی پێ بەتال کردوو مەتەو، پێسی کردوو و تووری داومەتە ئەو لای... ئەو خۆ هەر وا بوو، دانی بەو دا نەناوە کە من مندالێک و ئەو پیرە کە رێکی کەلبە شکاو، ئەو خۆی بەیەکەم پیاو زانیو و ژنە کەشی بەکارە کەر... من وەکو ئامە خانی رەحمەتی ژنی کچە دەستداریکیش نەبووم، منی هەژار و کەمدەست لە کۆی و ئەو لە کۆی...، دلی گیراوە...، بەرامبەر بەژیان گرتی کردوو، کە دەیگریت نە کەشی بۆ

ناخورتیت، لهسه هر هیچ شهر به نیمه ش ده فرۆشیت، منیشی دارزاند، جاروباریکی زۆر کهمیش دان بههلهی داده نیت... چیبکه م با وه کو هموو جاریک بیجوولیتیم، چارم چیبه:

- ئه ری پیاوه که... کویتخاکه مان، ئه وه بۆ له وه هیوانه وا ته نه ا دۆشداماویت... ئه وه بۆ نایه یته خواره وه... ده وه لای من دابنیشه، واز له په ژاره و خه فه ت بینه، خودا هزاره دوری په حمه تی له لایه...

- تا وس به، کچی وس به... بیه لای تو چی بکه م، ده مت داخه بزانه ئه وه ده نگه ده نگه چیبه... ئه و ناو ده رگایه بۆچی وا جه نجاله... ئا تو سه بر بکه، ئه و ئیستر و باره چیبه... ئه وه دلّم بۆ وا په له په ل ده کات؟!، ئه وه چیمه؟!، کچی بابین فریامکه ون، سه ر دلّم دیشیت، کچی راکه لایه کم سه ر بوو، ده لیتیت ئیفلیج بووم، مه جه، خزمینه، هه ی هاوار... مه جه وه ک کچی راپه ری... بۆ ناو ده رگا به قه له م باز دیک ده ره په ری... هه ر خه ری ک بوو زراوی بچیت...، ئه وه چیبه...، کچی، به راست کتیه؟!، چی رویداوه؟!، ئه ی بۆ خه سه ته خانه، دوکتۆر، هه ی هاوار به مالم، جا خو من ئیجگاری به ده ست کویتخواه داده میتیم، هه ی هاوار، کوپرا به سه رمدا...

- مه جه خان، تاکه که ی تری ده رگاکه والا بکه ره وه، قه وماوه قه وماو... کویتخا له ماله...؟!... په نج بیوه رخوات...، سه ر لیتیتواو... خاک به دامان...

مه جه که وه له رزین...، چۆقه ی ددانی ده هات...، نه یده توانی تاکی ده رگاکه بکاته وه، ورته ی بۆ له ده م نه ده هاته ده وه...، وه ک شو ره بیی ده شه کایه وه...، زمانی لال بوو بوو... ده ستی کرد به گریان...، پیتم بلین چی رویداوه، می شکم ته فی منی نه گبه ت، له ری خودادا، بلین بزانه...؟!...

- کچی مینه یه... مینه...

داره مه یتی پیچراوه کرا به ژوردا...، چره به ک که سوکار خو یان کرد به مالد...، مه جه له پی شه وه رای ده کرد...، ده یکتیسا به سه ر سنگی خویدا...، رۆسته مه سوور چاوی به م دیه نه که وت، سه ری که وته خو خو اردن...، چاوی ره شکه و پیشکه ی ده کرد...، دلّی هی نده ی تر پاته کا و داخو ریا...، به بی ناگایی هه نگاوی بۆ به ره وه هه له ی نا یه وه...، ئه ژنوی ده له رزی، ده ستی ده کوتا و له تری ده دا...

- ئه وه چیبه... بۆ خاتری ئاسمان، ئه و دلّم پچرا...، فریامکه ون، هه ی هاوار...؟! مینه

نه بیت؟؟ مینه یه، خو م ده زانه، قوره خه سه ته که م بۆ گیرایه وه، رۆله رۆ... بۆ خو م رۆ... پشتی شکاوم... کویتخا رۆسته م له جیاتی ئه وه ی پی بخاته سه ر پی پیلکه ی به رده می، قاچی بۆ ئه ولای هه یوانه که فریدا و نووچیکه دا، ژیر پی چۆل بوو...، به سه ردا بۆ خواره وه به به رزی هه شت پی پیلکه که وته خواره وه... مه جه به راکردن خو ی هه لدا به سه ریدا سه ری به رز کرده وه...، ده می که فی چه ند بوو...، به ددانه کانی سه ره وه ی لیوی خواره وه ی گه سه تبوو...، چاوی زه ق بوو بووه وه: به قوربانان بفریامکه ون، کویتخا، کوپره که ی...، تو خودا قه یناکا گوناحه، به خودا منیش نه گبه تم، گونا هم، هه ی ئه م هه موو مه ی نه تیبه نه بووم...

«گورگه، ئه لیتی ده م و قه پۆزی گورگه...» مه جه سه ری کی کویتخای کرده وه، زه نده فی لیتی چو بوو، سه ری به ردا، شل که وته سه ر زه وی...، به په ریشانی ده گریا و ده لالایه وه...، دوا یی ده نگه مه جه له ناو ژاوه و هاتوهاوار و گریانی خزمانیاندا ون بوو...

مام کویتخا به م جو ره له سه وت سالان راستبووه وه...، کوستی گرانی برپه ری پشتی چه وساندنه وه و زه وتکردن له و گونده دا که وت...، دوو ته رم به ته نیشته به که وه دریش کران...، شین و رۆگه رم کرا، پاش شتن و به رپکردن، ته رمیان له به رده م هه لگیرا، گورستانیان پی ئاوه دان کرایه وه، ئاوا یی هه مووی واقی ورمابوو...، چۆن ئاوا به ئاسانی...، کو تو پر...، بی ئه وه ی ناو دی که سیکی تبه و بگلیت، داره ستی هیزی زۆرداری له ناوچوو...، له م گونده دا ئه لقه ی زنجیری به ندا یه تی و رووتاندنه وه و به ئاسانی پچرا و پسا؟!...

مامۆستای مزگه وتی گونده که، بۆ یه که م جار له سه ر به رده نوپه ژه کان به ده نگه به رز سلالاتیکی دا، سه ری هه لبری بۆ ئاسمان، ئه مجا به ئه سپایی و له ژیر لیتوه وه گوتی:

- گه ردوون...، هه ر خو ت ده زانیت چی ده که یته...، خو زگه هه موو تو له یه کت ئه ئاوا ده سه ند و پیشانی به نده ی روو ره شه ده دا...

تا زۆردار به رپتی خو ی بی نیته و دلّی به ردی بیت به ئاو... دوا یی، مامۆستا مه لا گو تی بۆ گپرا نه وه ی کوژرانی مینه هه ل خه ست که یه کتی له وان ه ی له گه ل ته رمه که یدا هاتبوون بۆ یانی ده گپرایه وه:

- دویتنی به ره به یان له گه ل سیانی تر دا هیرش ده به نه سه ر ئه و گونده ی خه نیمیان، ئه وانیش بۆ یان له پاساودا ده بن، له نا کاو ده یانده نه به ر لیتزه ی گولله باران و شیلگی تفه نگ...، ئیتر مینه سه ری لی تیک ده چیت، له جیاتی گه رانه وه، به ره و روویان راده کات،

بهو جوړه به گولله بیژابوویان، هر له ویدا دهمی به یه کدا نه دابوو...، نه وانه شی که له گه لیدا بوون، پاشه وپاش گه رابوونه وه و هه لالتبون. گوايه ده لاین به ویدیو دا بوی دهرچوون... دانیشتوانی گوند، هه موو وه کو خوژ و دویان به سهردا کرابیت، ور و کاس بوو بوون...، هه هه مووشیان نه وویان له دلدا بوو که «مینه هه ده بووایه بکوژرایه...، روسته مه سووریش، دل نیشه که کوشتی نه که و تنه خواره وه که؟!...»

زستانیکی سهخت به سهه ربرا، داری داره رای چهند خانوویه ک شکان و سهه ربا نه کان به سهه ربا ندا ته پین، به لام جووتیاره کان هر زوو به هه ره وه ز بویان چاک ده کردنه وه و سووته مه نی و که مه خوژاکیکیان بو دابین ده کردن...، گیانیکی نوتی هاوکاری و هه سستیکی پته وتری که سایه تیبی له په یوه ندیدا دروست بوو بوو...، تا راده یه کی باش هه ست به ناسووده یی ده کرا. زستان ته واو، به هار هات، سه هوژ و به سته له کی چیاکان هیدی هیدی ده ستیان به توانه وه کرد...، شه تاوی به فراوان کانیاهه کانی ته قاند...، سهه رچاوه کان هاژهیان ده هات...، هوروژمی ناوی چه مه کان، گو مه مه نگه کانی هانیبووه جوولان و هه ستان...، جار جار شه ستوره هیلته ی باران دهشت و شاخ، کیو و دار و به ردی ده شوشته وه...، دواپی تیشکی خویش بریسکه و بریقه ی به سو مای سروشت په یدا ده کرد و دیمه نی جوانی به ده گمه نی ده رهنگانده...، بای داراو و سیش تو قله ی به گو پکه چرو ی داره به رداره کان ده کرد و ده پشکووتن... دنیای کرده و کوشه ی مرزیه تیبی نیو چیاکانی کوردستان ورده ورده و به شینه یی ده رازایه وه...، گولاله سووره و نیگرز، وه نه وشه ی بنه وشه یی و ریحانه ی بو نویه رامه، یه ک به دوا ی یه کدا ده که و تنه کبان... گه شتوگوزاریان ده خسته ناو... فه ری ژیا نه وه بیان به سهه ر چلوچیتوی پاش خه زانی توفی تافی سهختی زستانیان ده هینایه وه...

چهند خو شه له م کوپستانه ژیا نه دا، له کوشی نارامگای دلداریدا...، له به هره ی شاده ماری کامه رانی به تاوات گه ییوییه وه، چیتزی ژیان، رهگ و ده ماری هه ست و نه ست و هوشی گوش بهه ژینیت و پاراوی بکاته وه...، نه م باره نوییه تریقه یه کی زیندوو بوونه وه ی له ناواندا نه فراندبوو...

«گولّه خان» یش له بیشکه ی خو شه ویستی دل و گیان و هیوا و نامانجی چهند ساله یدا، دوا ی چاوه روانی و ته مادارییه کی سهختی دوورودریتز...، مهستی باده نوشی چه شی خو شه ویستی بوو...، خنکاو ی نه وین و سوژی سازی سه دوا ی سه متوری دلداریه کی گیانی به گیانی «مه ربوان» ی خو شه ویستی بوو...، بزهی لیوه ناله کانی گه شه ی به ژیان ده دا، تریقه ی پرشه ی چاوه کاله کانی بریقه یه کی نه فسووناوی ته خشان ده کرده ناوه رژیکی ناره زوی ده روونه وه، که یل بوو به خو شاوی بی خهوشی شه کرژکه و هه نگویناوی دلی

به ئاوات گه بيبووی... گولّه خانی جوان، بووکه دیاری دهستی جهستهی سهرکهوتنی بهرهبه یانی ژینی نوئی بوو... له بهر دلان و له سهر چاوان بوو... له جهرگه ی کالای بالای نازی نازداریدا خه ملى بوو... بهم جۆره... له دواى شایى و زه ماوه ندىكى بى وینه... گولّه خانی بووکی ئالووالا و زېړین...، کيژی نازهنین...، دهم به پیکه نین، بوو به شوخه ژنی دست رهنگینی گوندی هساوه...، بهلام ههر لهو شه وهدا که «دهستی نهرم و شمشالیی په نجیه یاری شهننگ تیکه له بهیهک ده بوو...»، دلّی پیزه به خه نجهری دهستی برای سهر بازی تازه قورتار بوو، نه نجن نه نجن کرا...، له کاتی خه نجهر وه شانندا هاواری پروا و باوه دری ده یگوت:

من دژی تاوانم، تو له نهریتی کومه له که مدا پرو زردت کردوم، دهمه ویت سهر به رزیی دواى ئابرووتکان وهر بگره وه، تو تازه خوئت زینده به چال کردوه، کومه له که م حوکمی له ناوچوونی منیشیان داوه، به تیا داچوونی تو، سهر فرازی به من ده ده نه وه، خوشت ههر وات به من گوت:

- من تازه دهمه ویت له کونی کولیته که ی خو ماندا دوا هه ناسه بدهم، من هه له م کرد، به زوره ملى په لکیش کرام، پاکیزه بيشم لی زهوت کرا، وایه، به بوونی من، ژن به تو نادهن، به لام ئه ی باوکی دهر به دهر کراوم، ئه و دهر به دهر، من شار به دهر، ئه و که نده لانی کانه به رده کانی گرده گرۆی به سهر دا رما و ئوغری کرد، به لام کاکه گیان توش گهر ده توانیت کولیته که م به سهر دا پروو خینه، هه ز له نووکی تیژی خه نجهر ناکه م، دهمه ویت وهک باوکم بيم به ژیر تاویر و گل و بهرد و خو له وه، با که س هاوار یکم نه بیستت، خوشت سهریشک به... ئه گهر که نده لانم به سهر دا پروو خینیت، که سیک له نه یاره کان چاوم پیا دا دانا چر نه وه...

- تو راست ده که ییت، ژیانی ئیمه تا پۆی داوین پاکى و خاوتینییه...، ژیانی سهر شوپری و نرمی هه موو ساتیکی مردنیکه، دهمی کامه ده که یته وه، وه ها ده لیت...، پیزه ی جانه وهر، با تو زور لی کراویش بیت، بو ئه وان نا، بو هی وه کو تو، وایان ناوانه...، مردنی خوئت به ره وشتی خراب به ده دست هینا...، توش ده بیت سهر به رزیی خوئت به کوشتنی نامیری داوین پیسی بکرتیه وه، له خیزانه که شمدا، هه موو وه ها به من ده لینه وه... «ئه گهر پیاویت...، ئه وه یه پیوه ری ده ماری پیاو ته...» گشتیان ده لین «نابیت بمینیت...» چونکه تو بووی هو ی به کار هینراوی چاوشو پری من له ناو ئه م و ئه ودا، نه یانه یشت و ته کانی ماموستا

براخا سیشم بچیت به گویدا...، کهس له م باره یه وه چاک کردن و راست کردنه وه نازانیت چۆنه و به ری ریگاکه ی به کو تیه یه... هه وینی ئه و وانیه له میشکی خاوی که سیکدا نه مبه یی، نه یانه یشت ریگه یان نه دام تیبگه م، بتوانم له وه بگه م، چونکه خو یان نایانه ویت، ههر به م جۆره چاری ئه م روودا و یان کردوه، راست بیت یان چهوت...، چاک بیت یان خراب... لایان کا و بایه...، چونکه ههر ئه مه نده ی لی ده زانن، کۆنه قه وانیکى سواوه، تا ئیسته نه یانگۆریه، نه یان شکاندوه، تو به و جۆره تیکه ویت، منیش وه کو که ره واله یه ک به م جۆره...، به گریانه وه، به پیکه نینه وه، رازی و نارازی، ده لیتین و ده یچوونه، له وانه هه یانه په تی ته زبیه که ی پچراوه ته وه، ده نکه کانیشی خنکاو ی زه لکان، هی تریش به نده خوینی ئاوه لکراسی حهرام و دهر پیتی پیسیان پچراوه و هه لنه کیشراونه ته وه، که چی ده می بو نکر دووی گلاویان ئیمه ده جا ویتته وه... بیره کانی پیزه و کاکى، له و کاته دا که سهر سنگی پیزه ی و نجر ده کرد، پاسا و بوون، ههر به ک بو ئه ویتریان ده لالیتته وه و تالوای هه لده رشت باو کم، تو و منیش، فه رمانی سی جۆر خنکان کراوه ته ملمان... هه مووی ههر تیا چوون و سهر گهر دانیی...، ده با برۆم...، ته واو... کارم لیتره نه ما... تا نه گیراوم... هیتشتا چه رده و و که ل و زه هری هه لایی چه ند سال دیلی و سه ره بازیی له سنگم دهر نه چوه، تا دهر دی زیندانی کړد نیشی بچیتته وه سهر...، جا بزائم له کو ی جیم ده بیتته وه؟! ئه مجا به گریانه وه «باو کم دهر به دهر، تو شار به دهر و ئه تگیو راو، منیش خاک به سهر...» «ده با رو حیانه تی باو کم و خوئت بچن به سهر ئه و خه لکه ریژگا وه به گه رین، کاتی نوژی شیوان به سهر یان بکه نه وه، بیرسن بزائن من بوومه وه به پاله وان، ئابرووی تکاوم بو گه رایه وه... دهستی تاوانم به مه سه وز بوو، یان مینه و روسته مم بکوشتایه... ئه م تاوانه ئه وان پییان کردوم، رووسو ربی و کچینی خوشکه که شم له وان ده ویتته وه...»

خۆزگه مینه ی گۆر به گۆریش له پیتش تودا، ئه ویش ئه گهر دهره قه تی به اتما یه، به نووکی خه نجهری ژه هراوی من سهر دلّی کون ببو وایه...، به لام ئه و زوتر به رۆژی خو ی گه یشت، پیروزی بیت و له وه لاتر چیت...، با شتر...، چونکه راستییه که ی ئه وه به من نه ده کرا...

گولّه خان رووداوی کوشتنی پیزه ی بیست...، به لام له خو شیی خو ی نه یده توانی بیر له ناخو شیی کهس بکاته وه... خه نیمه که شی... چونکه شه لالی شادمانی له ناوه رو کیدا سهر ریژ بوو...، له بهر ئه وه ئاگای له هبچی تر نه بوو...، بو شه وی دوا یی نه بیت، کاتیک دیدی

ماوهی سالتیک مهربوان و گولّه خان له ئهوپه پری خوشیی ژبانی بووک و زاوايه تیدا بوون...، ئهوه بوو دواى بهربوونی مهربوان، پتر له دوو سالّ کرده و کۆشه یان کرد بو پیکه وه نانی خیزانیکى بهختیاری باوهشی کویتسانی به هارستانی کوردستان...، دواى ئه و ماوه پشووهری که مهربوان به خۆرایى له بهندیخانه دا چاوه پروانى کرد و پیوهی چهوسایه وه...، په رۆشى دلّی گولّه خان هینده به جۆش و به تین بوو، تهوژمی دابوو به هه ناسه ی گومان...، له بهر ئه وه ی باوهشی پارایی و دوودلیی کردبوو به داوینى ترسی روودانى رۆژانه دا، له هه ر لایهک بسووايه...، له وه توژیبوو که به ته نیته وه و کۆشکی شادمانییان لى تیک بدات...، سه ریان لى بشیوتنیت...، به لام خۆشیان بیت و ترشیان بیت...، شه ر وهک ئاگر و پووش و به ری وه لاتی پیوه گرت...، جاروبار پریشکیان هه ر بو دهات...، گولّه ی مارانگه سته، له ره ی هه سته ناسک و بزواوی هه میشه له باله فرهدا بوو...

- کوره با برۆین...، با هه لّیین...، با سه ری خۆمان هه لّبگرین، خۆ له برساندا نامرین...؟!...

- کچى گولّه کهم...، بووکه سووره ی جوانی پاژاوه... ئه ی زه و یوزاره که مان، سامانان...، خاکی زێرینمان...، ره ز و دیتیه ر و به راومان چی لى بکه یین...، نرخى ئییمه به زه و یوزارمانه وه یه...، به رد له جیى خۆی سه نگینه...

- ئه وانه هیچ نین...، هه ر خۆمان...، خۆم و خۆت...، ئیتر ده ره به سته ی هیچی تر نایه م...، خۆشت و منیش که مان نه چه شتوو...، من ئیتر به رگه ی کاره ساتیکى تر ناگرم... په ریشان ده بم و له ناوده چم...

- چۆن، ئه ی دایک و خوشک و برا و که سوکارمان؟! ئه مانه ش، ئه ی ئه وان... هه موو هه ر برۆن؟! بو کوی؟ چی بکه ن...؟! ئه ی ئیره بو کى به جى به یلّین...؟! بو دوژمن بو غه واره؟! چاوه شیرینه که م...، ئه ی یادگاره پیروژه کانی باووبا پیران؟!... گولّه پیشی ده خواره وه...، لیوه ناسکه کانی ده کروشتن...، فرمیسکی گه رموگور به چاوه جوانه کانیدا ده هاته خواره وه، به ده نگه ناسکه به سۆزه که ی تیر داخی دلّی ده رشت و رازی خۆی ده رده بری...، هه موو جارێک به پیشی پشیی و دلّدانه وه ی مهربوانه دلّداره که ی خۆی...،

مه سته ی خوماری بریبوه نیگای جووته چاوی مهربوان...، شاده ماری یادى جوولّاو بو ئه و رۆژه ی برده وه که به واته کانی پیزه له هۆش خۆی چوو...، ئاگای له خۆی نه ما بوو... لیوه کانی که وته جوولّه:

- شایانی به زه یی پیا هاتنه وه نییه...، خۆی به خۆی کرد...، با پروات و سه ره نگرى بیت...
- گولّه گیان... ئه وه چیه... به کى ده لّیت... بیر له چی ده که یته وه؟!...

- له هیچ، له هیچ... ئه و رۆژانه پروا و هه ر نه یه نه وه...، بى دهنگ به...، هه ر با نه یلّیم...، ده ترسم... نایلّیم...

له م کاته دا باوهشی به ملی مهربواندا کرد و توند خۆی پیوه نووساند...، دواى توژیک هاته وه سه ر خۆی، ئه و رۆژه چی روویدا بوو بو ی گپرايه وه... له پاشدا به پیکه نینه وه سه بری به کترییان کرده وه...

چه پکه گولّی نازی دلّداریی و خۆشه ویستی پیشکه ش به مهربوان ده کرد و به تیلاى چاوی گه شی هیزی راکیشی له سۆزی ده روونی بى خه وشه وه پى ده نارد...

- گولّه گیان...، مه رج ئه نجام بوو...، خۆ ئییمه به یهک گه یشتین، ئیتر چیمان هه بیت...، گوايه ئیتر سلّ و ترست بوچی و له چی هه بیت...

- مهربوان، که سه بى خه وش و ناسک دلّه کان شته بچوکه کانیان لا گه وریه، به که میکی چاک و خۆش شادمان دهن و ده گه شینه وه، خراپیی و ناهه موارییه کانیش بیزاریان ده کات و پیى ده توینه وه

- وایه، چه قاوه سوو ئابروو تکاوه کانیش، وهک که شکی ناو سوینه سووراونه ته وه، تازه ته واو، وه ره واز له م بیره ناخۆشانه به یین...

- پروات و نه یه ته وه...

دووباره په لاماری به کتریان دایه وه، ئه وینیش به ره و هه واری ئارامیی و شه یادیی دلّ و ده روونی برده وه...

دوایی دههاته وه سهر خۆی و بۆ ماوه یه کی تر داده مرکایه وه... کار هه تا دههات دژوارتر و قوولتر دهبووه وه... گوله خان له دل و دهر وون و له شی خۆیدا... ههستی به گۆرانیتی سهر ده کرد، له ههناویدا زۆر شتی تازهی بۆ دهرده کهوت، دوایی هه موو شتیکی له دایکی کارامه ی بیست... به لئی سکی بهرزبووه وه، به للام هه رچه ندی ده کرد رووی نه دههات لئی بدویت... هه تا پیتی بکرایه خۆشی دهشارده وه... ئه وهی به لای خۆیه وه سهر بوو ئه و پهستی و کهم خۆراکییه بوو که تووشی هاتبوو، به تاییه تی رۆژتیک که گوتی له دهنگی فرۆکه بسوویه، ئیتر زندهقی دهچوو... که هه و آل و دهنگی به رپابوونی شه ریش دههاته به رگوتی، به یه کجاری زاره تره ک ده بوو...

- باشه تا که ی ئیمه له م باره ناهه مواره ناخۆشه دا بین...!...

- هه تا یه زدان ئه و رۆژه دههینیتته ئه نجام که هه موو لایه ک دل بیان به یه کتری بسووتی...، به گه ل...، به نه ته وه...، به نیشتمان...، تۆزیک چاو ورد بکه نه وه... ئه و کاته ی که هه ر لایه ک له لای خۆیه وه باوه شی دلسۆزی و لیبووردن بۆ ئه و یتر بکاته وه...

- ئه و رۆژه دووره... نایینین، نایه ت و ناییت...

- مژده ی هاتنی ئه و رۆژه به سه رده می هه موو دلسۆزتیکی پاکه وه یه... به للام له یه ک گه یشتن و به ختکردنی دهویت، هه و لئی بێ وچان...

- من ئه مانه نازانم... له وه دهرسم رۆژتیک به سه ر ئیمه شدا بتلێته وه، بمانگریته وه...

- گوله گیان، به قوریان، پیم خۆشه بارودۆخه که چاک بزانیته، به للام خه فه تی پیوه مه خۆ...، ئیمه چاره مان هه ر به رگه گرتنه...، ئه گینا ده می که ئیمه شی گرتۆته وه...، خراپیش...، ئیمه که وتووینه ته نیوانی رووبه روو بوونی دوو هیزه وه...، له وانه یه رۆژتیک بیت شه ل و کویرم ناپارێزم، به ئیمه شدا بپلۆسن، دوو هیزی چی، دوو زله یز به لایه ک و چوارقۆلێیه کی دژ به یه ک، که چی یه کگرتوو به رامبه ر به ئیمه...

به للام ئه وه ته به کوله مه رگیش بیت به رگه ی هه موو یان گرتوو، ئه ی من نازایه تی و به جه رگی ئه و هه موو ماوه یه تۆم بیر ده چیتته وه؟!.

ئهم جۆره وتووێژه و له مه ش گهرمتر گه لیک جار له نیوانیاندا دووباره ده بووه وه، گوله خان ئیتر هیچی پێ نه ده ما... دهستیکی ده که وته ئه ملا و دهستیکی ده که وته ئه ولا...، فرمیسه که کانی وه کو باران دههاتنه خواره وه، به قورگی پر له قوڵی گریانه وه به ناو سکیه وه ده یگوته وه:

«من نامه ویت تووشی گیروگرفتی تر ببیته وه...، نامه ویت نا...، هه ردوو کمان که مان نه چه شتوو...»

مه ریوان هیمانه گوتی لێ راگرتبوو، ئه مجا خۆشه ویستانه گوتی:

چاوه که م، له بیرت چوو وه، مانگی که له مه وه به ر تا ئاردمان ده ست که وت قییر گوتی چه ق؟!، له م به یه شه دا بۆ شه کر و چا دامابوین، ئه وه بوو به و سه ری شه په یدامان کرد...، خۆت ده بزانیته قه ده غه ی هه موو شتی کمان له سه ره...، ده بیت له لات ببیته کاریکی ئاسایی...، چونکه ئیمه له جه رگه ی روو داو داین، له وانه یه رۆژتیک ببینه پینشیل...، ئیتر ئه وه نده ی مه کۆله ره وه...، پیتی ناویت و چ دادیکیش نادات...، بۆ ئیمه هه موو شوینتیک هه ر ئه وه یه و خراپتر، شاریش هه ر وه هایه به که لکی ئیمه ش نایه ت... گوله و مه ریوان هه میشه یی رۆژان و شه وانیان به م جۆره له گه ل یه کتری به سه ر ده برد، چوار مانگ تیپه ری...، هه تا ئه و به یانیه کاره ساتی سه خت و جگه بری روویدا...، گوند درایه به ر تۆپ و ئه و ناوه گولله باران کرا...، خه سه روی برای گوله خان به ر گولله ی وێل که وت و ده می نه دا به یه کدا... خه رمانه کانی نزیک دێ ناگری تیبه ردر...، گوله گری گرتبوو، هه ناوی که وتبووه خواره وه، به ناو سکی برژاوه وه، چون شیتی سه ر لیشیواوی لیهاتبوو...، هیمن هه لات و بۆی ده رجوو، خۆی کرد به ناو شوێشدا... مه ریوان له مال نه هاته ده ری...، گوله ناو ده رگا که ی لێ گرتبوو...، چه ره دوو که لێ لیزمه ی گولله باران ته واو بوو...، گه رداوی له پری هیرش هینانی دوژمن برایه وه...، بێ ده نگیی و ئاسایی که وته ناوه وه... کوژراو و برینداریکی زۆری به دوا ی خۆیدا به جێ هیشته...، ویرانکردن و ده ریبه ده ری به خشی به گوند و هه تیوانی بێ نه وای دوا ی شالاوی شملی شه ر به سه رگه ردانیه به جیمان...

... سوپا هه ر جاره له قۆلێکه وه هیرشی ده برد، دوا ی ده سترتیژی و ویرانکاری ده کشایه وه و له شوینتیکی تره وه شالاوی ده برد، به للام زۆریه ی کات ده شکا و پاشه کشه ی ده کرده وه...، هیشته پرسه به ته وای دوایی بێ نه هاتبوو که گوله زۆری له مه ریوان کرد گونده که یان به جێ به یلێت و بۆی ده رچیت، مه ریوان دلێ بۆ ئه و رۆیشتنه لێی ده دا، به للام له و باره ناخۆش و دژواره دا، دلێ نه یده هینا گوله له وه زیاتر به هژینیت...، هه تا ئه وه بوو گوله به ده می خۆی یه خه گیری بوو:

- ده بیت برۆیت...، ئه گینا خۆم ده کوژم...، خۆم ده خنکینم برا که م له ده ست چوو، با تۆی تاقانه ی دلێشم له کیس نه چیت، کوستی گرانم نه بیت به دوو...

بەم جۆرە... لە ترس و داخ و جۆشی خورۆشاوی خۆی پالێ بەمەربوانەوه نا...

«بەقوربانە، زۆر دوور بڕۆیت...، نەبەیتە ناو کایە هیج شەر و ناخۆشییەکەوه، بەخۆشەویستییمان سویندت دەدەم بەزەبیت بەمندا بێتەوه، لەبەر من خۆت بپارێزە... مەربوان لە دلی خۆیدا دەیگوت: «دەلێتیت بۆ سەیرانم دەنیریت، تا لەوئ ئاگاداری خۆم بپم!! چارم نییە، دەبیت دلخۆشی بەدەمەوه... لەوه پتر ئازاری نەدەم...»

- بەچوان، من لە تۆ زیاتر کێم هەیه، خۆشەویستی تۆ بەندە بەگیان و ژیاڵەوه...، لەم دنیا بەدا تاگە رووناکیم هەر تۆیت...

- هەر کاتی زانیت هیج نەما، ئەوسا بگەرێتەوه...، دواییش زانیم لە هەر کۆتییەک بوویت، من دیم بۆ لات، هەر بەدواتەوه دەبم، ئاسوودەیی ژیانم، خەو و خۆراکم بەتۆوه بەندە، من ئیتر هەمیشە پەشیو و پەرتیشان دەبم...

بەم جۆرە گۆلە خانی ئاودامانی بەخەمی رەشپۆش و جگەر پارە پارە، جارێکی تر، لە پێشوو خراپتر، دەستی ئاومیدی و بێلۆتیی نایەوه ژێر چەنە خەفت، پەژارە کردە میوانی شەو و رۆژی خۆی و بووه هاوڕێ و هاوودەمی شەپۆر و فرمیسکی خۆتینی...

گۆلە خان وەکو پەروانە لێ هاتبوو...، هەمیشە بەدوای دەرکەوتنی خۆی رۆژی رزگاری و مژدەهێندا دەگەرا و بەپەرۆشەوه پێوهی دەتلایهوه، چاوی بۆ ئارامگای ژبانی بەئاسوودە و بێ ترس سەربەستانە دەگێرا... لێدانی دلی بۆ ژماردنی هۆکانی بەئەنجام گەیانندی ئەو سەرئەنجامه بوو کە دۆزینەوهی سەری گۆرۆلە ئالۆزکاوای باری ژبانی خۆی و مێردە خۆشەویستەکە ی پێوه بەند بوو، بەهۆی ئەزمونی تالی رۆژان و دەردی چاوهروانی و ترسه ترسی هەوال و رووداوه ناخۆشەکانەوه، کێژی ناسک و نازدار، گۆلی کۆتستانی شەنگ، تا دەهات سیس و ژاکاوتر دەبوو، رەنگی ئالی بەرەونەق و بریقوایی کال دەبووهوه...

گۆلە خان بەتلانەوهی خەم و پەژارەوه، کورێکی کاکۆل زێرینی جوانی بوو... کۆرپەیهکی بێ وینه...، بەلام دوور لە نازی باوکیتتی...، ناویان نا «ئارام»، چونکە گۆلە خان لە بازاری پشپویی و بەشپویدا بۆ «ئارامی دل»ی دەگەرا، بەفرمیسک ئارامی پەرودە دەکرد، هیشتا لە تاو مەربوان ئارامی نەدەگرت...، چاوه پرشەداره جوانەکانی دیسان وەک گۆلە ئەستێرە لێ هاتەوه، بۆ تیشکی رووناکي ئاوات و ئامانج بڕۆلەکانی خۆی داخ

دەکرد و وەک تەوژمی تەلی کارەبا ناوهرۆکی دلی تەزوو پیا دەهانی، هاتنە دنیای ئەم زارۆیه، تروسکەیهکی رووناکایی خستە ناو دەررونی تەنگوتاری بەپرسە و ترسی خەجیح خانی کۆست کەوتووشەوه... کاتیک ئارامی دەکرده خەو، چرکەهێ دنگی زولال و بەجۆشی لایە لایە دەکرده لاواندەوهیهکی دلپروین، ئیجگاری گۆلەهێ ژانده و فرمیسکی دانەهێ بریسکەداری لەسەر رووی رێزان، بەچەشنی مرواریی دادەگیرساندەوه، شپوهی پەژارەهێ بووکی دلپیتنی دەخستە ناخی دەررونی سۆزەوه، ئەمیش بەجۆشی خەستەوه رووهو ئاسۆ دەهوستا، وەک شەنگەبێی دەشەکایەوه، دەلالایەوه و پتر پرزە لێ دەبرا... بەیانی بۆ ئیوارە... ئیوارەشیان دەدایەوه دەست بەیانیی...، تاسەهێ چاوهروانی هەمیشە پەژموردەیه...، سۆمای دیدەهێ بەپیرەوه چوون کول بوو، چوو...، هەموو جوانییەکان لە بەرچاو بوون بەپەلاس، دنیای رۆشن تەلخ بوو...، هەموو دنگیک ریشەهێ هەناوی دادەچلەکاندن و بێخی دەرەهانی، داخی دەکردن و تەزووی پیاياندا دەهانی...، هەر ورتەیهک، یا ترهیهک دەبووه شیشی سوورهوه کراو بۆ جگەرە پارە پارە، وەهايان لێ هاتبوو لە قلپەهێ گۆزەلەکە دەرسان، وایاندهزانی دنگی فرۆکەیه و گەرداویکی رەش و تارێ تر دەنیتەوه... دانیشتوانی گوند، بەتایبەتی ژن و مندال، هەر رۆژیک خەبەری ناخۆشیان بێستایە، بەیانان تاریک و لیل بەرەو کونە ئەشکەوتی پەنا و نیتوانی قلیشی تاوێرە گەورەکانی نزیک دەرختە گەورەکان بەکوندەهێ پر ئاو و توتیشووی خۆراکی ئەو رۆژەوه دەجمان و تا کاتیک هیتور دەبوونەوه، خۆیان حەشار دەدا، جڕین و هەلەهەلکەرەکان خۆیان نەدەگرت، لەم بن بەرد بۆ ئەو تەلان و هەندیکیش بۆ راوه سويسکە و کەو و کۆترە شینکە، پاش نیوهروانیش، گۆلە خانی جوان و خەجیح خانی سەلار نەبیت، کاتی گەرانەوه بۆ گوند، گەلێک جار، لەگەڵ هەموو دەرەسەری و چەرمەسەرییهکدا، دەیانکرده هەلپەرکێ و گۆرانی و بەزم، قۆشمەکان دەیانگوت: ژیاغان هەر وەها هیناوه، بۆ ئیمە تالەوه کەرەهێ خۆشەوه کەرە بووه، هەرگیز سەختیی و ناخۆشیی رۆژانە و سالانە پەکی نەخستوین... ئەو نەریتانهمان لە باووپا پیرانەوه بۆ ماوه تەوه، دانا و حەکیمەکاغان گوتوویانە: «خەم بەبا بدن، مەپیه چە دلتان، هەمیشە بەدەم و دل خەم پەوین بن...» رۆژان دەرپۆی و نەدەگەراییهوه...، ئارام کەوتە گروگال و داره داره، کۆرپەیهکی جوان و زبتهله... جۆرە بزبویهکی شیرینی تیدا بوو...، جوولەیهکی دلخۆشکەری خستبووه ناوهوه... جاروبار بۆ ماوهیهکی کورت، بەدزییهوه، کە مەربوان دەهاتەوه دەیبینی... بەلام بۆ...، ئەم بابەیه بۆچی وەکو باوکەکانی تر دیار نییە...؟!...

ئەمە پرسىيارىكى دلتەزىن بوو ھەمىشە لە گولەي دەكردهو... ئەمەي نەدەزانی...،
پیشمەرگەشى نەدەناسی...، كىيە...، چىيە...، لە كوتیە؟!...

«ئەو بابەيە، بابەي خۆت، چەچە جوانەكانت بکەرە ملی، دەي، بابەكە ماچ بکە...،
بابەي خۆشەويست، بابەكەي «ئالام...» بەھاتنەوئەي مەريوان، خەجیج خانى كارامەي
سىخناخى پەستىيى و پەژارە، كەمىك ھىور دەبوو، لەگەل خۆيدا ئاسوودەيى و
خۆشەويستىيەكى بى وینەي دەخستەو مائەكە...، ھەردووکیان ھەر ھەمان داوايان
دووبارە دەكردهو: «دەستم دامینت، تۆش و كاكە ھىمن گىانیش ئاگادارى خۆتان بن،
ئەگەر تالەموویەك بەدلمانەو مابیت، بەمان و سەلامەتیی ئیوئەوئە...» ھەموو جارتکیش
كاتى بەپیکردن، فرمىسكى گەرموگورپی خۆتینن دادەبارییە خوارەو... ھەناسەي ساردی
گولەي بووکی نەبەكام و شەپۆرى پر پەژارەي خەجیج خانى باوئەشى پر مپھەربانىش دەستی
پى دەكردهو... سال بەدواي سالدا ھات...، گولە خانیش تەمەنى گەيشتە سى و پىنج
سال...، خەرىكە ھاوین دیتەو...، گولە خان ديسان چاوى ھىوادارى بربییەو ئاسۆي
ئاوات و ئامانجى ئەو رۆژەي كە مەريوان، ئازاد و سەربەستانە بگاتەو گونەكەي
خۆيان...، لە دلئى خۆيدا دەيگوت:

- تەمەنم بوو بەسى و پىنج سال، بەلام نیوئەي ئەم تەمەنە چاوەروانیی بوو بۆ
خۆشەويستەكەم...، ھەوت سالى تووشكردى بەبى تاوان...، دواي ئەوئەش شۆرش و
پشپویى و بەرگری...، دەسا بلئیت رۆژىكى تری وەكو ئەو رۆژەي چوارەي گەلاوئىزى
پەنج و ھەشت نەبەتەو و تاقە ھىواكەم بۆ بگپیتەو و ئارامیى بخاتەو ناخى دل و
ھەست و ھۆش و سۆز و دەروئەو...؟! ئەو رووداوە و ئاکامە جوانەكەي تا ئیستە لە
ژیانى مندا خۆشەختیى و ھام نەدیوئەتەو...

«ئای گولەكە، تۆ چۆن گۆراوئیت؟! كیژئەبەكەي ناسك و جوانى بەناز بەخىوكرائو،
پرووشەبەكەي زىر دەبیتەرائى و دەبیتۆرائیت»

- ھەر چۆن بىت، دلئى من ھەر بەتەمەي ئەو رۆژە لى دەدا... من دەقم بەئاواتەو
گرتوئە...، بوو بەپیشەم...، شادەماری ژيانم بەئامانجى سەرفرازی خۆشەويستەكەمەو
بەندە، نرخی مانیشم ھەر بۆ ئەو رۆژە دەبیت...؟! من بووم بەبووکی ناو كەژاوەي ئەوینى
تەمادارى...، خۆم ئیستە چاك دەزانم... بەھادارىشم لە ناو ھەموواندا گەوھەرەكەيەتى...

لاوكانى ئەم گونە، بەتایبەتى ھى وەكو مەريوان و گولە ھەمىشە و لە ھەموو
دەرفەتیکدا بەم جۆرە دەدوان... شالاولى شەرى بى فەر لە گشت لایەك شىر و پرى
كردووين، ھىزى لەبەر بریوین...، توانامان ھەمووى بۆ ئەم لایەنە بەخت دەبیت... برستى،
ھەژارى، بى كاری، بى دەستى...، پەروازەيى...، پەرشوبلاویى و گرانیى...، گرتن و
دەربەدەرى...، كوشتن و برین...، بى دادیى و ھىرش و سووتاندن و داگیرکردن...،
دووبەركیى و پچر پچرپوون و دووركەوتنەو و دوژمنایەتى...، بەلى...، ئەمانە و ھەموو
خەم و پەژارەمان، پىستىرین ژەھراو چووە بەقورگی ھەموواندا...، ترس و بىزارى دلئى
زۆرى داگیر کرد...، بەزین و وەرسبوون ھەندىكى تری تەپانە چالى ناھەموارییەو...،
گەلئىك شەوانى دووردروئى تال و ژارومارى وەك دۆزەخ بەسەر ئەم كوردستانەدا
تپپەرى...، شاخ و چىا سەركەشەكانیش، سەرى بەرزیان ناو جەرگی ئاسمانى شەق
كردووە، پشتبان لى گرتووين و ھەموو بەیانىبەك چاومان بۆ ئاسۆي روونى شەبەقى
لوتكەي بلندی دەمكەلى تیشكى خۆر ھەلھاتن رادەكیشنەو... ئەم چەند سالە، خەلكى
بەم جۆرە خۆنى كرابوو كاسە، ھەزاران دادى بى داد...، ھاواری بى ئەنجام...، پرسىارى
بى وەلام...، بەسەدان دەردى بى دەرمان، زامى سوپھاتو و برىنى كولاو، ژانى دل و پىشى
دەروون...، ئەوئەي بەسەرماندا ھاتووە، گپرانەوئەي بەسەدان داستان تەواو ناپیت...

«گولە گيان، من دەزانم گپرانەو و گوتنەوئەي ئەم ھەموو واتە ناخۆشانە جۆرىكن لە
دەربىنى بىزارى، بەلام بىرکردنەوئەي چارەسەر و خەم لە دل دەركردنیشە، ئەوانە گەلئىك
جار بىر و لىكدانەو، ژىرى و راستى، ماف و دادپەروەرى لە ئاستى قىرسىچمەيى و
لاسارى، تىنى بىر تەسكى، لادان و باوئەرى چەوتدا دەچەقین، تىدەمان و كول
دەبوون...، بەم جۆرە گەل و نەتەو و ولات، بۆ تىاچوون، فەوتان و دارزان پال پىو
دەنریت... فرىاى خۆمان نەكەوین ھەموو سەر و خوار پەرىشان دەبىن...»

«باشە بەقورىان بەئىمە چى دەكریت؟! بۆچى دەبیت ھى وەكو ئىمە بىینە
سووتەمەنى؟!، ئەمە لەجىاتى ژيانى خۆش و خۆشەويستى؟!...»

- نامەوئیت بىرتى بخەمەو و برىنى جگەرى پارە پارەمان بكوئىمەو، كاكە خەسەرەو
جوانى جوانەمەرگ چ وەزنگىكى ھەبوو... لە درئىزى ژيانیدا ھىندەي سەرى بالە
میشوولەيەك زيانى بەدوژمنەكانیشى نەگەياندبوو...، ھىچ نەبیت من دەبیت بەرامبەر
رەوانى پىرۆزى ئەو ئەمەكدار بم و ئەوئەي پىم بكریت بىكەم...

هیچ نەبیت لە بواری دوردۆنگیی و دوورەپەرتیزی و هەندیک جاریش نەهێشتنی دووبەرەکی و جۆریک لە هەلۆیستی دوژمنکارانە...

«تۆ چیت پێ دەکریت...؟!...»

- زۆر، زۆر زۆر...، گیانەکم، هیچ نەبیت من لە نیواندا دەووستم... بۆ لایەک خۆ هەلۆاس نابم... هانی سڕینەو و پامالینی بیری دووبەرەکی دەدەم...

«دەیاخودا لە دەوری سەرت بگەرێم، بەو دەلی منیش خۆش دەکەیت...»

- من بە پێ تۆژیانم نییە، کە لێم دوور دەبیت، لە دۆزەخدا... ئێجگاریش ئەو ناکۆکیانە، نازانم کیش لەو بارە سوود وەر دەگریت؟!...، بێ گومان دوژمنی هەمووان... نۆکەران پادەگرن و دەستەبەک بە کرێگیراویان دوا دەخەن، بۆ بەرژەوێندی خۆیان بە کاریان دەهێن... ئەمانە ئەم بیروبووچووانە هەر لە مێژەو، لە دەمی سالاو، بیری گەلیک دەستە نیشتمانپەرور و پۆشنییرانی پیشکەوتە دەلسۆزی نیشتمانە کەمان، هەر دەبیت بیری راستی پیشکەوتوو بۆ یە کبسون سەریکەوێت و ئاشتی و ئامانج لە کوردستاندا سەریکەوێت، بەریکەوێت و دەریکەوێت، هەر چوار قۆلبش بگرێتەو... تێپەرپوونی کات و دەمەوساتیش دەبیت هەر بۆ ئەم مەبەستە بیت...؟! با پیرانیشتیان فرمووه «هەزار سال بەکەیت بێگانە پەرستی، ئاخری هەر دەهێنیت نوشوستی...»، لە بیرمە، تۆ ئەوسا کە لە پێنجەمی سەرەتایی بویت، بە ناوی مامۆستا کەنەو شتی و هەت دەگوتەو...؟!...

«مەربوانی رۆح...، ئەوسا ئەو جیا بوو...»

دیسانەو بە هاریکی تریش هاتەو، هەر دەلێن رێککەوتن هەیه و پاش ماوە بەک دەنگ نامینیت، بە پێچەوانەو، لە قۆلیک دوو قۆلەو رێتم هێرشیکێ دوژمنکارانە تازە دەکاتەو سەر خەلکی بێ تاوان... زیانیکی زۆر دەدات، دەرەقەت نایەت، بەرامبەر بۆسە و هێرشێ لە پیری پیشمەرگە خۆی ناگریت، پاشەکشە دەکات، جارێکی تر خۆی کۆ دەکاتەو، لە قۆلیکی ترەو هێرشیکێ درندانە تر بۆ سەر مندال، ژن و پیر، کشتوکال دەسووتینیت، گیانەوەر دەماشیتەو... دوا بێ پروپاگەندە رێککەوتن دەست پێ دەکاتەو، گوایه دیسانەو نۆینەر هاتوو و ئەمجارەیان بە راستی... ئەوا ئەمجارەش بەستەلەکی سەهۆلبەندانی چیاکان دەستیان بەتوانەو کردەو، ئەم کوردستانە هەر سالە بە هاریکی میوانە...، بە هاری و هەای بەخۆیەو دیو کە شاخ و دەشت و دەری بوو بەهەلپەرکێ و رەشەلەکی نیرگز و گۆلە زەرد و ریحانە و بەییون...، بە هاری تال و ژاری و هەاشی دیو کە گۆلە سوورە خۆینین دەشت و دەری بەرەنگی خۆینی ئالی قوربانیان رەنگاندوو...

چرۆی بە هاری ئەم سال زوو پشکووت...، زستانی پێش ئەم بە هارە جاروبار پشووی باشی داین...، نیرگزی بۆن خۆش، یەک پارچە، چوار لای داپۆشیو...، چواله و ریتواس بەزۆری چەشی مزر و خۆشیان خستە نیو ترش و شیرینی چێژی ژیان و خۆراکی سەیرانگا کەنەو...، بنگۆزوان و رستی پیشۆکیش، دیاری دەستی مندالە چاوگەشە رووتەلەکانی سەرەریگە ئەم چیا و هەردەن...، بۆ چەند پوولیک، مل بەلارەو دەنێن و دیاریبە جوانە کە یانت پیشکەش دەکەن.

ئای کە دەمێکە لە بە هاردا سەیرانیکی خێزانی گشت لاییمان نەکردوو...، تۆ بلێت کیتی ناگرینی ئەم سالمان بێتەو بەمەشخەلی نەوورۆزی بە هاری بەفەر...؟!... بلێت ئەم سالیش خەرمانە کائان نەبن بە خۆراکی شالاوی کلپە ناگر؟! بلێت زەنگی قەتارە کاروان، لە گەرمیانەو بۆ کۆتستان و لە کۆتستانەو بۆ گەرمیان، بوو کە سوورە خەلاتی ژیان پیشکەش بە گیانی ئەقینی نیشتمان بکاتەو؟! ناخۆ سۆز و سازی قەتار و لاوک و حەیران تیکەل دەبنەو بەبەستە شوانی خەنەبەندانی زەماوەندی جەژنی شادمانییان؟!، کە ییت قریوێ سەرچۆیکیشی شارەزا و لێزان، هەمووان لە کۆری بەزمی سەرجه مییدا ئەلقە پێ بدات و پیتی پتەوی یە کبونیان پێ بدات بەزەویدا، لە گەشکە خۆشیی ژیاندا

بیانبات به ناسماندا؟!...

ئەمانە و گەلیکی تریش لەمانە گرنگتر بیری هەمووانە، لە هەر شوێن، لاوە خوێن گەرمەکانی وەک مەریوان، هێمن و گوندییە ھۆشیارەکان پیکەوہ بێن، پیر و جوان...، گەورە و بچووک، ژن و پیاو...، چەندانیکە کەم نەبیت، نەخۆش و نائاسایی، یان ھەلپەرس، کە دەیانەوێت لەسەر لاک بژین و خوێناو بخۆنەوہ...، ئەوانە؛ چاوچووی بێ پەزان، جانەوہری نۆکەر و کلکی چەپەل، بەدی درندە و دژن بەھەمووان، چونکە وەک پتیوی لە کونی خۆیان ھەلگەراونەتەوہ، بەلام تەنھا بەخۆیان و دەستە زۆردارانە چەوسینەری ناھەموار نەبیت، ئیتر بەکەسوکاری خۆشیان، بگرە لە ھەلوێستەکاندا بەناخی خۆشیان نامۆن...

ئەم چەند سالە ئەوئەندە دواین و ھیندەمان بیری کردوہ، پیتی میسک و ھۆش و ژیری کفی کرد و ھەلات...

ئێستەش وەک دەلێن: ماوہیەکە ئەملا و ئەولا کەوتوونەتە راویژ، دوواندن و توویژ...، ئیتر نازانین ئەمجارە بەچی دەگەین...، وەک جارانی تر ھەر ھەلدان و درۆ و خەلە تاندنە، یان بەراست دەردەچیت؟!...

بەلای خۆشمانەوہ دەلێن: بۆچی... لە پای کێ... تا کە... سەرئەنجامی... بەچی دەگات؟!...

ھەمووی ھەر جونەوہیە...، کەچی تا ئێستە ئەوہی پیتیستە نایلیین و لە کات و شوێنی خۆیدا نایکەین...، لەو کاتە، ھەر دەبیت بگوتیت و بۆ خۆمان بکریت... گولە جوانی برا کوژراوی دوور لە ھاوسەری خۆشەویستی، ھەمیشە بەگومانەوہ گوتی بۆ ئەم ھەوالانە دەگرت، دووبارە پرسیارەکانی دەکردنەوہ:

جا بلیت ئەم قاوہ راست بیت؟! گواہ سۆشیا لیستە نەتەوہییەکان ئەم کارە بکەن...، شەر و شوێ، کوشتن و پین، راوووت، چەرمسەری بھوتی و نەمینیت...، ناشتی بەریا بیت و سەرفرازی و ئاسوودەیی و دادپەرەری سەرانسەری ولات بگریتەوہ...؟! جا بلیت شتی و ھایان لێ بوو شیتەوہ؟!...

دەسا گشت دەلسۆزان بەگەل و نیشتمان ھەر چاوہ چاوی ئەو پۆژەن...، بەلام گولە دێل بریندار ھەمیشە دەگوت و دەگوتەوہ: جا بلیت و بیت؟! تۆ بلیت بەراستیان بیت، ئەمە ناخۆ کە بیت و چۆن بیت، ناخوداخ بۆ خەسەرەوی جوانەمەرگم...

چەندین ئیوارە زەردە خۆری زێرین، لە دەمکەلی ئاوابوون خۆی ون دەکردوہ، گولە چاوہ پروان لەگەڵ ھەناسەکانی نامرادیدا خۆیان بەژووردا دەکردوہ، جاروبارەش تا درەنگانیک سەیری جریوہی ئەستیرەکانی دەکرد، تەماداری دەنێژا... ئەو نزیکە ئیوارەییەش، گولە خان، دەستی ئارامی بەدەستەوہ بوو...، پووەو ئاسۆی خۆژناوا راوہستابوون...، چەند پەلەھەوریکی پچر پچر بەری خۆری دەمکەلی گرتبوو...، لە ناوہرۆکی ھەورەکانەوہ، تیشکی خۆری زێرین، نیوہ بەنیوہ، وەک زەرکەفتیکی شیرین... نیوان ئاسمان و زووی تەننێبوو...، کاتی زەردەپەر، ئیوارە بازاری ھەمیشەیی ئەندیشە، پەژارە و ھیوا ئەقینییەکانی گولە بوو، رەنگالەیی ھالای جۆشی ئارەزووہ پیرۆزەکانی، لە دەروونیکی پاکژدا دەھۆننێوہ...

لەو کاتەدا، یەککەوتنی خۆر و ھەور و ئاسمان و زووی، لە لوتکەیی ئاسۆوہ، دەبوونە میوانی سەرنجە وردەکانی و ئاویتە یەکی ھەمەرەنگی ئال و زەرد و شین و مۆری تیکەل کردبوو...، لە ساتە کوتایییەکانی زەردەپەر، سووریکی دلر فیتیش، کە سۆمای چاوی دەبرد، بەسەر ھەموویاندا دەکشا...

دیمەنیکی رەنگینی بەناوازی ولاتی شەنگی قەشەنگ، زاخاوی خەیاڵە پەتەکانی دەدایەوہ...

وەک ھەموو جارانی پینشو، گولە خان چاوہ پروانی مەریوانی تاقانەیی دل و گیانی بوو... لە ناخوہ ئەم نەریتە کردبوو بەپیشە یەکی شەیدایی، ئەوہ بوو کە لە دواي خۆژناوابوون، جاروبار بەنھینی دەھاتەوہ بۆ ناو دێ، بۆ دیدەنیکردنی ئەمان...، بەلام ماوہیەک بوو دیار نەبوو...، جۆش و خۆشی سۆزی دەروونی گولە خان لە کەف و کولی تاسەدا بوو، پەرتشان و تەمادار...، زوو زوو دەھاتە دەروہ و دەچووہوہ ژوورەوہ:

«ھەموو جارێک دلەم لە مستمدا، بلیت تووش نەبیت؟! ھەمیشە دلەم لەسەر ھەزار لێ دەدات، گوللە داد و بێ دادی بۆ نییە...، کێ دەلێت خودا نەخواستە جارێک بەر ناکەوێت، یان ناکەوێتە بۆسە یەکەوہ...، کە ییت رزگارمان بیت و ئاو بکریت بەم ئاگرە سوورەدا...»

گولە خان لەم بیرانەدا بوو تەقە دەستی پێ کرد...، ھەناوی وروژاوی گولەیی راجلەکاند، ناو سکی کەوتە خوارەوہ...، ئەژنۆکانی کەوتنە لەرزین، خۆی پێ نەگیرا، دانیشتە سەر لێواری سەریانێژەکەیی بەردەمی ھەبوانە گەورەکەیی نھۆمی سەرەوہ...، خەجیح

خان، خیرا، به‌شپرزهبی هاته دهره‌وه، نارام له‌پر داوه‌شی ترسی به‌ملی دایکیدا کرد، چاوه‌کانی پرپوون له فرمیسک، دلّی پر بووبوو، لچی که‌وته هه‌لقرچان...، به‌پیشخواردنه‌وه سه‌یری دایکی ده‌کرد...، گولّه خان خه‌ریک بوو رابکاته ژووره‌وه، به‌لام راکردنی پیشمه‌رگه‌کان سه‌رنج و چاوی ته‌ماشای بۆ لای خۆیان راکیشا...

حهوت لای چوست و چالاک، چه‌ک به‌دهست و کۆل به‌کۆل، گه‌یشتنه ناو دئ... خورپه، ترس، خرۆشان و پرس، که‌وته دلّی هه‌مووانه‌وه...، سیله‌ی سه‌ریان و سه‌ر گوئیسوانه‌کان به‌ژن و مندالّ ته‌نران، مندالّه بزێوه‌کان به‌راکردن و غاردان به‌ره‌و روویان پرتاویان ده‌دا...

پیشمه‌رگه‌کان رایان ده‌کرد، هینده‌ی پێ نه‌چوو لاهه‌کانیش پیشسوازیمان ده‌کردن، هه‌لوئسته‌یه‌کی ناوازه بوو، ناو دئ جۆش و خرۆشیکێ دلّی فیتی تیکه‌وت...

- ئەوه چیبیه، خۆ ئەوانه پیشمه‌رگه‌ن...، راده‌که‌ن و دیسان ته‌قه ده‌که‌ن...، که‌سی تریش دیار نییه... ئەوا هه‌تا دیت، نزیکتر ده‌بنه‌وه...

ئهو دووانه کێن ده‌ستی یه‌کیان گرتوه...، خۆ یه‌کیان هیندی نامۆزامه...، یه‌زدانی گه‌وره...، چی روویدا بیت... ئەمه یه‌که‌مجاره به‌م جۆره دینه ناو گونده‌وه...، با راکه‌م...، بزانه چیبیه...

گولّه‌ی به‌په‌رۆش، بێ ناگا، به‌ره‌و رووی هیندی به‌راکردنیکی سه‌رسوهرینه‌ر بۆی ده‌رچوو، کاتیکی گه‌یشته لای، باوه‌شی کرد به‌ملیدا و ئەملا و ئەولای ماچ کرد...

- هیندی گیان، به‌قوربانتم، ئەمه تۆیت، چاکیت باشیت، بۆ خاتری خودا چی روویداوه؟! ئەی مهربوان...، مهربوان کوا؟!، له کۆتیه، چی لێ به‌سه‌رها توه؟! بۆ دیار نییه بۆ له‌گه‌لتدا نییه...

«گولّه گیان چیبیه، ئەوه ده‌گریت؟!، کچی هه‌له‌په‌ره...، پتیکه‌نه...، شایه بکه...، خۆت بگۆره...، بگه‌شیره‌وه...، رزگارمان بوو... ناشتییه، ناشتییه کوردستان، کورد مافی وهرگرت...، تۆتۆتۆمی...، شه‌ری براکوژیش نه‌ما... ئیتر بۆ خۆمان به‌ناسووده‌ی ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ین...»

- ئەی مهربوان...، کوانی...، چی لێ هاتوه... بۆ دیار نه‌بوو... له کۆتیه...؟! ده‌پیم بلێ شیته‌ بووم... چی به‌سه‌رها توه بۆ پیم نالیت...

هیندی پتیکه‌نی، له‌م کاته‌دا پۆلیکی تر پیشمه‌رگه‌ ده‌رکه‌وتن ده‌ستیان کرد به‌ته‌قه‌کردنی

شادمانیی...، گولّه خان سه‌یری کرد و هاواری کرد...

- ئەوه‌تا... مهربوانه... مهربوان گیان؟!...

زۆر به‌خێرایی، به‌راکردن، به‌ره‌و رووی مهربوان رۆیشت و باوه‌شی گه‌رموگوریان به‌یه‌کدا کرد، تیر تیر یه‌کتريان ماچ کرد...، خه‌لکه‌که هه‌موو به‌په‌رۆشه‌وه سه‌ریان ده‌کردن...

- ئۆخه‌ی... ئەمه تۆی... ئەمه منم...، ئیتر به‌یه‌که‌وه ده‌ژین...؟!... قین و ژان و ترس و دوودلیی و دهرد و به‌زمی ناهه‌مواری ته‌واو؟!...

ئهووانه‌ی که من چه‌شتوومن، نه‌مان...؟!... جارێکی تر هیرش و ته‌قه و کوشتن و سووتاندنمان چاوی پێ ناکه‌ویتته‌وه؟! بلّیت و ابیت؟!... تۆ بلّیت راست بیت... باوه‌ر بکه‌م...؟!...؟!...

- نا نا، دلّت ته‌خت بیت...، ته‌واو شه‌ر کۆتایی هات... هه‌موو بووینه‌وه به‌براه...، ده‌بیت له‌ ولّاتدا ناشتییه سه‌رجه‌م به‌ریا بیت... ئیمه‌ش هه‌موو ماف و داوایه‌کمان جیبه‌جی ده‌بیت... فه‌رمانی شوێشه، نابیت خۆین له‌ لووتی مندالّیک بیت، لیبووردنی گشتی جار دراوه، کۆنه‌ قینی دووبه‌ره‌کیش نابیت بمینیت، ئەوه له‌ هه‌مووی خوشتره... بریارێکی گه‌لێک پیرۆزه...

له‌م کاته‌دا هیندی نارامی به‌باوه‌شه‌وه بوو، ماچی ده‌کرد...، گولّه و مهربوانیش ده‌ستی یه‌کتريان گرتبوو...، بۆ به‌ره‌و مالّ ده‌رۆیشتن... دواي ئەوه‌ی به‌خۆشیی و شادمانییه‌وه سه‌یری یه‌کتريان ده‌کرد، خه‌جیح خانیش گه‌یشته سه‌ریان، که‌وتنه‌ باوه‌ش و ده‌ست ماچکردنی...

- کاکه هیندی... مهربوان گیان، به‌راست ئیتر هیچ نه‌ماوه جارێکی تر تووشی شه‌ر و هیرش نابینه‌وه؟!... مه‌ینه‌تی ته‌واو؟!...

- ئەمه ده‌بینیت و هیشتا هه‌ر گومانی هه‌یه...، گوايه هه‌ر وا به‌گالته ئیمه ئەئاوا به‌بێ ترس هاتوینه‌ته‌وه؟!...

هیندی رووی کرده مهربوان، گوتی:

- هه‌موو شتی هه‌ر به‌خۆمان ته‌واو ده‌بیت...، خۆزگه ریزه‌کانی گه‌ل و نیشتمانپه‌روه‌ران، هه‌موو به‌جۆرێکی هه‌تا هه‌تایی، وه‌ها یه‌کیان بگرتایه که ته‌لیسمی گومانی دۆست و دۆژمن ببسوايه به‌ئه‌فسانه‌ی کۆنی نه‌ماو...، ئەوسا به‌راست سه‌روودی سه‌رکه‌وتنی

هميشه يى و هه تا هه تايى له ناخى دهروون و له جهرگه ي برواوه ببوايه به سازى سۆزى
گشت لايى و سهر زارى همووان...

له م كاتهدا گولّه و مهريوان، به بهرچاوى هممووانه وه، به گهرمى و به پهروشه وه با وه شيان
به به كدا كرده وه، خه جيح خان فرميسكى چاوه كانى دهسپى، به شينه يى و بى دهنك كشايه
دواوه، به رهو مالّ بوژوره وه، بو هه وارى يادگار ه پيروزه كانى شه هيد خه سره و...، نه وانيش
چوار لايان لى گيرابوو، كه وتنه نيوانى به زموره زمه وه...، ناو دى بوو به قريوه ي هه لپه ركى
و چه پله پيزان و شايى و زه ماوه ندى راسته قينه ي ئاشتى كوردستانى ره نكين و
خوشه ويست... روژى يازده ي ئادارى جه ژنى نه وروژى كوردانى مهردى دلپرى كرده جه ژنى
دوو جه ژن... دواى ماويه كى چاك به زمى ده رپينى خوشيى، هه موو به كومهلّ به رهو لاي
خه جيح خانى كووست كه وتوو به خه سره وى لاوى جوانه مه رگ روڤيشتن، ته مادارى گهرمى
هيو اكانيان، جارىكى تريس، به ببرى هه ولى بى و چانه وه، بو شايى و شين، تيكه لى
ژيانى كه سو كاريان ده بو نه وه... قايمتر له جاران، ته مادار و وابه سته به ئاواته
پيروزه كانه وه... هه ورى بزى بزى ده مكه ليش، وه ك راونراييت، ئاسمانى ساوين له پردا له
هه موو چلكه هه وره كان پاكژ بووه وه، گو ي پرشه دارى خورى زيرين، له ئاسوى زه رده په پردا،
به نيگاي گهش و پر هيو اى هه موواندا ته قيبه وه و بوو به چراوگى داگيرسانى سه رنجه
خوشه كانيان...
